

STŘEDA 21. DUBNA 2010

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK

předseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:05)

2. Žádost o zbavení parlamentní imunity: viz zápis

3. Udělení absolutoria za rok 2008 (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem programu je společná rozprava o následujících zprávách:

- zpráva pana Liberadzského jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2008, oddíl III – Komise a výkonné agentury (SEK(2009)1089 – C7-0172/2009 – 2009/2068(DEC)) (A7-0099/2010),
- zpráva paní Ayaly Senderové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu sedmého, osmého, devátého a desátého Evropského rozvojového fondu na rozpočtový rok 2008 (KOM(2009)0397 – C7-0171/2009 – 2009/2077(DEC)) (A7-0063/2010),
- zpráva pana Staese jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2008, oddíl I – Evropský parlament (SEK(2009)1089 – C7-0173/2009 – 2009/2069(DEC)) (A7-0095/2010),
- zpráva pana Czarneckého jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2008, oddíl II – Rada (SEK(2009)1089 – C7-0174/2009 – 2009/2070(DEC)) (A7-0096/2010),
- zpráva pana Czarneckého jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2008, oddíl IV – Soudní dvůr (SEK(2009)1089 – C7-0175/2009 – 2009/2071(DEC)) (A7-0079/2010),
- zpráva pana Czarneckého jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2008, oddíl V – Účetní dvůr (SEK(2009)1089 – C7-0176/2009 – 2009/2072(DEC)) (A7-0097/2010),
- zpráva pana Czarneckého jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2008, oddíl VI – Evropský hospodářský a sociální výbor (SEK(2009)1089 – C7-0177/2009 – 2009/2073(DEC)) (A7-0080/2010),
- zpráva pana Czarneckého jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2008, oddíl VII – Výbor regionů (SEK(2009)1089 – C7-0178/2009 – 2009/2074(DEC)) (A7-0082/2010),
- zpráva pana Czarneckého jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2008, oddíl VIII – Evropský veřejný ochránce práv (SEK(2009)1089 – C7-0179/2009 – 2009/2075(DEC)) (A7-0070/2010),
- zpráva pana Czarneckého jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2008, oddíl IX – Evropský inspektor ochrany údajů (SEK(2009)1089 – C7-0180/2009 – 2009/2076(DEC)) (A7-0098/2010),
- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělování absolutoria za rok 2008: výkonnost, finanční řízení a kontrola agentur (2010/2007(INI)) (A7-0074/2010),
- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Překladatelského střediska pro instituce Evropské unie na rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0188/2009 – 2009/2117(DEC)) (A7-0071/2010),

- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropského střediska pro rozvoj odborného vzdělávání na rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0181/2009 – 2009/2110(DEC)) (A7-0091/2010),
- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské policejní akademie na rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0198/2009 – 2009/2127(DEC)) (A7-0075/2010),
- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Agentury Společenství pro kontrolu rybolovu na rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0201/2009 – 2009/2130(DEC)) (A7-0105/2010),
- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské agentury pro obnovu na rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0183/2009 – 2009/2112(DEC)) (A7-0072/2010),
- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské agentury pro bezpečnost letectví za rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0193/2009 – 2009/2122(DEC)) (A7-0068/2010),
- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí na rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0195/2009 – 2009/2124(DEC)) (A7-0104/2010),
- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské agentury pro chemické látky za rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0202/2009 – 2009/2131(DEC)) (A7-0089/2010),
- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské agentury pro životní prostředí na rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0186/2009 – 2009/2115(DEC)) (A7-0092/2010),
- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropského úřadu pro bezpečnost potravin na rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0194/2009 – 2009/2123(DEC)) (A7-0086/2010),
- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropského monitorovacího centra pro drogy a drogovou závislost za rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0185/2009 – 2009/2114(DEC)) (A7-0067/2010),
- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské agentury pro léčivé přípravky na rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0189/2009 – 2009/2118(DEC)) (A7-0078/2010),
- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské agentury pro námořní bezpečnost na rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0192/2009 – 2009/2121(DEC)) (A7-0081/2010),
- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské agentury pro bezpečnost sítí a informací na rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0196/2009 – 2009/2125(DEC)) (A7-0087/2010),
- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské agentury pro železnice na rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0197/2009 – 2009/2126(DEC)) (A7-0084/2010),
- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské nadace odborného vzdělávání na rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0191/2009 – 2009/2120(DEC)) (A7-0083/2010),
- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské agentury pro bezpečnost a zdraví při práci na rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0187/2009 – 2009/2116(DEC)) (A7-0069/2010),

- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Zásobovací agentury Euratomu na rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0203/2009 – 2009/2132(DEC)) (A7-0076/2010),
- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské nadace pro zlepšení životních a pracovních podmínek na rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0182/2009 – 2009/2111(DEC)) (A7-0088/2010),
- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Eurojustu na rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0190/2009 – 2009/2119(DEC)) (A7-0093/2010),
- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Agentury Evropské unie pro základní práva na rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0184/2009 – 2009/2113(DEC)) (A7-0090/2010),
- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (FRONTEX) na rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0199/2009 – 2009/2128(DEC)) (A7-0085/2010),
- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropského úřadu pro dohled nad GNSS na rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0200/2009 – 2009/2129(DEC)) (A7-0073/2010),
- zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu společného evropského podniku pro ITER a rozvoj energie z jaderné syntézy na rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0261/2009 – 2009/2187(DEC)) (A7-0094/2010),
- a zpráva paní Mathieuové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu společného podniku SESAR na rozpočtový rok 2008 (SEK(2009)1089 – C7-0262/2009 – 2009/2188(DEC)) (A7-0077/2010).

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Pane předsedo, vidím, že v tomto Parlamentu není nikdo z Účetního dvora. Potřebujeme jeho stanovisko, vysvětlující situaci související s udělením absolutoria. Dostali jsme nějaké vysvětlení, proč tady nikdo z Účetního dvora není? Také si všímám, že jsou prázdná křesla Rady, ačkoliv se budeme zabývat udělením absolutoria Radě, ke kterému máme hodně otázek. Dostali jsme také nějaké vysvětlení nepřítomnosti zástupců Rady?

(Zasedání bylo přerušeno v 9:10 a znovu zahájeno v 9:20)

Předseda. – Vážení kolegové, zástupci Rady zde nemusí být, nemají takovou povinnost. Ale samozřejmě jsme očekávali nejvyšší zástupce Účetního dvora. Nejsou tady a velice nás to překvapuje, protože důvodem určité není problém s dopravou. Z Lucemburku to není tak daleko a mohli by bez problémů přijet autem. Nicméně bychom měli začít s diskusí, i když ještě nevíme, proč nedorazili.

Začneme diskutovat bez nich. Víme, že hlasování bylo odloženo a uskuteční se za dva týdny v Bruselu. Již jsme o tom rozhodli, takže můžeme udělat pouze jediné: musíme zahájit diskusi, aniž víme, jestli se tady za půl hodiny nebo za hodinu objeví.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Pane předsedo, rád bych vám řekl, že sice neznáme důvod, ale chápeme, že zástupci Účetního dvora nejsou přítomni, a že Účetní dvůr kontrolou účtů evropských orgánů odvádí výtečnou práci. Mám však námitky k nepřítomnosti zástupců Rady, protože s nimi potřebujeme diskutovat, zvláště když jde o udělení absolutoria souvisejícího s jejich činnostmi. Proto protestuji proti dnešní nepřítomnosti Rady.

Předseda. – Dámy a pánové, v každém případě můžeme začít s diskusí. Důležité je, že můžeme začít pracovat.

Edit Herczog (S&D). – Pane předsedo, ráda bych připomněla, že bychom neměli obviňovat jenom Radu. Není zde ani generální tajemník Parlamentu. Absolutorium má generálnímu tajemníkovi co říci o Parlamentu, takže bychom byli mimořádně rádi, kdyby s námi zde dnes také byl.

Předseda. – Jsem si jist, že generální tajemník tady bude – o tom není pochyb.

Jens Geier, *zástupce zpravodaje*. – (DE) Dobré ráno, pane předsedo, dámy a pánové. Chtěl bych zopakovat, že podle mého názoru je poněkud obtížné vést rozpravu v nepřítomnosti těch, kterým máme udělit absolutorium, s nimiž chceme diskutovat o důvodech, proč absolutorium udělujeme nebo jeho udělení odkládáme, nebo o čem všem ještě s nimi potřebujeme mluvit.

Znám mnoho vážených poslanců tohoto Parlamentu z výboru. Známe také své postoje v této věci. Je pěkné, že si názory dnes dopoledne vyměníme ještě jednou, ale příliš to nepomůže. Chtěl bych v této souvislosti navrhnout, abychom ve výboru zvážili formální pozvání orgánů, o nichž budeme diskutovat při příští rozpravě o udělování absolutoria, a odložení těchto rozprav, jestliže nebudou přítomny.

Udělování absolutoria evropským orgánům se odehrává v obtížném, ale důležitém okamžiku. Všechny vlády musí v důsledku finanční krize přezkoumat své rozpočty a postarat se o to, aby plnily požadavky na ně kladené. Nacházíme se v prvním roce nového legislativního období Evropského parlamentu a jednáme s nově složenou Komisí. Nicméně pokud jde o udělení absolutoria, zabýváme se rozpočtem na rok 2008, za nějž byla odpovědná předchozí Komise. Toto vše nabízí velké množství nových perspektiv.

Patří k nim i to, že bychom měli od členských států očekávat nové myšlení a nový přístup, protože je Lisabonská smlouva poprvé prohlašuje za spoluodpovědné za plnění rozpočtu Evropské unie.

Pokud jde o přezkum rozpočtu na rok 2008, záměrem zpravodaje bylo postarat se o to, aby se Komise plně soustředila na možnosti zlepšení rozpočtové kontroly a aby se na tom podílely i členské státy. Cílem naší skupiny Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu ve Výboru pro rozpočtovou kontrolu je, aby v budoucnu byla každá zpráva o udělení absolutoria – na základě posouzení Evropského účetního dvora – lepší než ta předcházející. To vše závisí na tom, zda Rada převezme svou novou klíčovou úlohu s ohledem na význam členských států.

Rovněž by pomohlo, kdyby Evropský účetní dvůr hledal způsoby, jak napravit nerovnováhu, která je jednak důsledkem každoročního podávání zpráv a jednak víceletého trvání mnoha programů EU a logiky jejich provádění Komisí a členskými státy.

Jakožto rozpočtový orgán máme nadále velké obavy ohledně některých konkrétních oblastí příslušnosti, zejména těch, v nichž Evropská unie hodlá provádět své politické priority. V Evropské unii je zásadní například soudržnost, a proto jsou zvláště důležité finanční prostředky, které proudí do strukturální politiky. V této oblasti musíme nadále rozhodně bojovat s příčinami chyb prostřednictvím jednodušších pravidel a zpětného získávání nesprávně vyplacených prostředků. Potřebujeme citlivější nástroje k měření výsledků a vyzýváme Účetní dvůr, aby je vytvořil, abychom mohli příčiny chyb přesně určit.

Víme, že akční plán pro strukturální fondy, který předpokládá zpětné získávání finančních prostředků, je konečně prováděn a nyní musíme čekat na jeho účinek. Cílem předvstupní pomoci je umožnit v příslušných státech zásadní procesy změny a je nutno odstranit problémy se stanovováním cílů a jejich prováděním. Nicméně není možné, aby cíl přístupového procesu byl v podstatě torpédován zadními vrátky.

Proto vyzývám tento Parlament, aby odmítl pokus skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) využít pozměňovacích návrhů k tomu, aby změnila postoj Evropského parlamentu k procesu přistoupení Turecka, jak je uvedeno v usnesení o zprávě o pokroku. Těšíme se na jmenování nového generálního ředitele Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF), čímž bude zakončena probíhající diskuse, a rovněž na návrhy Komise na reformu úřadu OLAF, aby byla jeho důležitá práce zlepšena.

A konečně, pokud jde o vnější politické kroky, Evropská unie musí projevít odhodlání přispívat k řešení problémů na celém světě. Tyto kroky musí být vysoce účinné, i když budou podnikány v těch nejnáročnějších podmínkách. V příštích měsících musíme s Komisí diskutovat o současné správě finančních prostředků EU v této oblasti a o tom, jak je bude v budoucnosti spravovat Evropská služba pro vnější činnost.

Nicméně děláme určité pokroky. Naše skupina je zvláště potěšena kroky, které Komise činí například v souvislosti s výročními zprávami členských států o řízení, protože takto se přibližujeme k realizaci dávného požadavku skupiny Pokrokové aliance socialistů a demokratů. Totéž platí pro finanční opravy a navracené finanční prostředky, protože je to rovněž příležitost ke snížení nepříjemně vysoké míry chyb.

Tyto skutečnosti nám mimo jiné umožňují – bez ohledu na určité obavy – požádat o udělení absolutoria Komisi. Děkuji vám a těším se na vaše připomínky.

Inés Ayala Sender, *zpravodajka*. – (ES) Pane předsedo, máme zde dnes důležitý úkol zabývat se udělením absolutoria plnění rozpočtu sedmého, osmého a devátého a části desátého Evropského rozvojového fondu

na rozpočtový rok 2008. Kromě toho se tak děje v rozhodující době, kdy probíhají velké institucionální změny a kdy také různé globální katastrofy ukázaly, že evropská pomoc je stále důležitější. Ukázaly i to, že je potřeba ji koordinovat, že musí být účinná a především transparentní, aby ji mohli všichni Evropané nadále podporovat a mít na ni kladný názor.

Nacházíme se v důležitém období také z institucionálního hlediska. Provedení Lisabonské smlouvy a vytvoření úřadu vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a také vytvoření Evropské služby pro vnější činnost nám dává dvojí příležitost. Na jedné straně máme možnost podstatně zlepšit uplatňování a účinnost naší vnější pomoci; nicméně na straně druhé jsou zde také velké otazníky, protože nás znepokojuje značné riziko, že tato rostoucí účinnost evropské rozvojové pomoci, které jsme s obtížemi společně s Účetním dvorem a Komisí dosáhli, může být podkopávána další reorganizací, nejednoznačností při rozhodování a řetězce odpovědnosti a zejména roztržitým řízením. Aby k takovým překážkám nedošlo, potřebujeme od Komise větší ujistění, potřebujeme tedy co nejdříve jasné a konkrétní informace, jaký bude nový systém a jak se dotkne rozvojové pomoci.

S ohledem na nynější finanční rok bych chtěla především říci, že Evropský rozvojový fond musí být plně začleněn do rozpočtu – to je, opakuji, náš požadavek –, aby se zlepšila jeho soudržnost, transparentnost a účinnost a aby byl posílen jeho systém dohledu. Proto trváme na tom, aby Komise společně s Parlamentem tento požadavek rozhodně neopomíjela, až se bude zabývat příštím finančním rámcem.

Také je důležité posílit společné plánování, aby bylo při práci dosaženo většího soustředění a koordinace a většího množství vizí. Proto musíme desátý Evropský rozvojový fond zaměřit na omezený počet oblastí.

Je důležité vyhnout se negativním dopadům rozšiřování, i když musíme být velmi opatrní, abychom nepodcenili kapacitu a účinnost nevládních organizací na místě, neboť ony účinné jsou. Je to složité cvičení z kvadratury kruhu, ale doufáme, že s tím společně s Komisí pokročíme.

Rovněž nás těší, že v tomto finančním roce je prohlášení o věrohodnosti pozitivní, s výjimkou metodiky pro odhad rezervy na vzniklé náklady Komise. V operacích, na nichž se účetní závěrka zakládá, nejsou žádné významné chyby, i když stále nacházíme – a proto je zapotřebí zlepšit – vysoký výskyt nevyčíslitelných chyb v závazcích a platbách týkajících se rozpočtové podpory.

Rovněž jsme nesmírně znepokojeni, že Účetní dvůr opět neobdržel důležitou dokumentaci ohledně plateb tvořících 6,7 % ročních výdajů souvisejících se spoluprací s mezinárodními organizacemi. Potřebujeme konečnou metodiku a časový harmonogram *ad hoc*, aby bylo zajištěno, že takový nedostatek transparentnosti nebude narušovat informace a dokumentace ke společnému financování.

Kromě toho se domníváme, že finanční plnění bylo uspokojivé, protože sedmý ERF byl uzavřen a zůstatek byl převeden do devátého ERF. Také vítáme rychlé provádění desátého ERF od 1. července 2008 a doufáme, že úsilí Komise vyústí ve vypořádání zbytku starých a nevyřízených plateb.

Dalším důležitým tématem jsou zdroje. Máme také obavy – i když proběhly určité diskuse – z toho, že se na zdroje devátého a desátého ERF spravované Evropskou investiční bankou (EIB) nevztahuje prohlášení o věrohodnosti, a proto by o nich měla EIB pravidelně podávat zprávu.

Bart Staes, zpravodaj. – (NL) Pane předsedo, dámy a pánové, položil jsem si otázku, co to je vlastně udělování absolutoria. Je to parlamentní postup, veřejný postup; je to kritická, veřejná kontrola finanční správy. Byl jsem odpovědný za provedení tohoto úkolu, pokud jde o Evropský parlament ve vztahu k finančnímu roku 2008. Tato kontrola usnadňuje poslancům Evropského parlamentu i občanům porozumět zvláštní organizaci, struktuře správy a řízení a pracovním metodám Parlamentu. Konec konců, dámy a pánové, občané mají právo vědět, co se děje s jejich daněmi. Jde o velké množství peněz. Hovoříme o parlamentním rozpočtu, který obnáší 1,4 miliardy EUR na rok 2008; rozpočet na rok 2011 bude pravděpodobně činit 1,7 miliard EUR. To je mimořádně velká finanční částka.

Tento postup je důležitý, stejně jako je důležitá práce Výboru pro rozpočtovou kontrolu. Kritický přístup tohoto výboru přece zajišťuje pokrok, jak se již v minulosti ukázalo. Kritický postoj Výboru pro rozpočtovou kontrolu například zajistil zavedení statutu poslanců Evropského parlamentu a statutu asistentů a postaral se o to, že jsme kriticky prověřili nákup budov zde ve Štrasburku, a také o úspěch programu EMAS, jenž omezil dopad naší práce na životní prostředí.

To vše jsou dobré zprávy, dámy a pánové. Díky svému kritickému postoji jsme dokázali snížit spotřebu energie během tří let o 25 %. Dokázali jsme využívat 100% zelenou elektřinu. Podařilo se nám omezit emise CO₂ o 17 %. Zvládáme omezit, kompostovat nebo recyklovat 50 % odpadových toků.

Moje zpráva rovněž zavádí novou koncepci: koncepci „poškození pověsti“ Parlamentu. To znamená, že i ten nejmenší vliv finančních zdrojů může mimořádně poškodit pověst této sněmovny. Měli bychom být v této věci ostražití. Jmenování manažera pro řízení rizik ve správě ke dni 24. února je třeba vřele přivítat. Tuto osobu bych vyzval, aby se obrátila na příslušné výbory a připojil se k naší diskusi o způsobech, jak v této sněmovně snížit rizika zpronevěry. Jak jsem řekl, kritický přístup je nezbytný. Proto vyzývám k transparentnosti a otevřenosti, k zavedení systému kontroly a rovnováhy a k zodpovědnosti a veřejné odpovědnosti.

Pane předsedo, navrhuji vám udělit absolutorium, protože jsem neodhalil žádné závažné případy podvodu či zpronevěry ani jiné velké skandály: toto nechť je zcela jasné. Nicméně moje zpráva je kritická. Chtěl jsem ukázat, že můžeme pracovat ještě lépe. Cílem této zprávy je zajistit, že, až se přiblížíme k volbám v roce 2014, nebudeme mít žádné skandály, ani velké ani malé, a nebude nás trápit tento druh nechutných zpráv v tisku.

Ve své zprávě jsem se snažil poskytnout generálnímu tajemníkovi a vedoucím představitelům správy Parlamentu řadu prostředků na ochranu proti určitým výtkám. Probral jsem řadu záležitostí. Jednou z nich je skutečnost, že generální tajemník vypracovává svou výroční zprávu na základě prohlášení generálních ředitelů, zatímco bych byl mnohem raději, kdyby zde bylo druhé stanovisko. Navrhuji, abychom se ještě více zabývali celým složitým systémem zadávání veřejných zakázek, neboť je to významný rizikový faktor. Navrhuji, abychom zajistili, že žádné veřejné daně nebudou používány na dobrovolný penzijní fond, který má pojistně-matematický schodek 121 milionů EUR.

Dámy a pánové, rád bych zakončil několika slovy o tom, jak jsem svou zprávu vytvářel. Usiloval jsem o pozitivní spolupráci se svými stínovými zpravodaji a byly předloženy některé velmi konstruktivní pozměňovací návrhy. Nicméně lituji, že skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) v určitou chvíli předložila asi 50 pozměňovacích návrhů, kterými se pokusila odstranit důležité části mé zprávy. Mohu se jen domýšlet, že došlo k nějakému vzájemnému působení mezi určitými parlamentními strukturami a poslanci Evropského parlamentu, kteří to chtěli udělat. Považuji to za politováníhodné, protože jsem se jako proevropský, nicméně kritický poslanec Evropského parlamentu pokoušel v prvé řadě představit v této zprávě o udělení absolutoria velmi konstruktivní a velmi pozitivní přístup.

Ryszard Czarnecki, zpravodaj. – (PL) Pane předsedo, pane Šemeto, je třeba říci, že ve všech orgánech, kterými jsem se zabýval – Soudní dvůr, Účetní dvůr, který dnes není přítomen, Hospodářský a sociální výbor, Výbor regionů, Evropský veřejný ochránce práv a Evropský inspektor ochrany údajů –, došlo obecně ke značnému zlepšení, což ovšem neznamená, že je všechno ideální.

Řekněme si upřímně, že pokud jde o finanční prostředky Rady, situace je nejméně transparentní. Kromě toho spolupráce s Radou ve věci udělování absolutoria za plnění rozpočtu je neuspokojivá a k dokonalosti má hodně daleko. Výbor pro rozpočtovou kontrolu podpořil můj návrh odložit rozhodnutí o udělení absolutoria generálnímu tajemníkovi Rady za plnění rozpočtu na finanční rok 2008. Situace je obdobná stavu z loňského roku. Koordinátoři Výboru pro rozpočtovou kontrolu se setkali se zástupci španělského předsednictví Rady a očekávali, že zaujmou kladný postoj s ohledem na pokrok ve spolupráci, kterého bylo loni dosaženo a který byl výsledkem zdoluhavého postupu udělování absolutoria. Bohužel byly letos odpovědi na otázky, které jsem položil já a koordinátoři, naprosto neuspokojivé a vyvolaly velmi mnoho pochybností. Z tohoto důvodu a s podporou koordinátorů všech politických skupin jsem rozhodl rozhodnutí o udělení absolutoria odložit. Závaznosti související s financováním různých aspektů společné zahraniční politiky a bezpečnosti, výročními finančními zprávami a uzavřením mimorozpočtových účtů zůstávají stále nejasné. V otázkách ověřování faktur a zveřejňování správních rozhodnutí sloužících jako právní základ rozpočtových položek musí dojít k jednoznačnému zlepšení. Kromě toho je paradoxní, že se mnoho údajů, jež Rada předložila, týkalo minulého rozpočtového období.

Pokud jde o Soudní dvůr, můžeme stejně jako Účetní dvůr odhalit určité nedostatky interních postupů při provádění zadávacího řízení. V této souvislosti podporujeme návrh Účetního dvora, jež se týká nutnosti zlepšit zadávací řízení v tomto orgánu. Potěšilo nás, že se zkrátila doba řízení, ale na druhé straně jsme pozorovali, že je stále určitý počet případů nevyřízených. S potěšením bereme na vědomí, že byla zahájena činnost oddělení interního auditu. Víťáme, že se do zprávy o činnosti začleňují informace o pokroku učiněném v souvislosti s udělením absolutoria v předchozím roce. Velmi zdůrazňuji, že litujeme neustálé neochoty Evropského soudního dvora zveřejnit prohlášení o finančních zájmech svých členů.

Pokud jde o Účetní dvůr, externí audit neodhalil žádné důvody, které by vedly ke konstatování, že jsou finanční prostředky přidělené Účetnímu dvoru používány nesprávně. Znovu navrhuji, aby byla zvážena

možnost racionalizovat strukturu Účetního dvora, např. stanovit maximální počet členů a nezacházet s Účetním dvorem jako s nějakým druhem politické skupiny.

U Evropského hospodářského a sociálního výboru neodhalil audit Účetního dvora žádné závažné nedostatky. Mělo by být doporučeno, aby všechny orgány vykládaly a prováděly ustanovení týkající se finanční situace zaměstnanců stejným způsobem, aby se zaměstnancům žádného orgánu nedostávalo výhodnějšího zacházení. Je velmi dobré, že byla přijata dohoda o správné spolupráci mezi Evropským hospodářským a sociálním výborem a Výborem regionů. Vyzýváme oba orgány, aby informovaly o dosaženém pokroku, pokud jde o harmonizaci jejich standardů vnitřní kontroly.

V souvislosti s Výborem regionů ani evropským veřejným ochráncem práv nemáme žádné zvláštní výhrady. Zaznamenáváme, že evropský veřejný ochránce práv značně navýšil počet pracovních míst. Otázkou je, zda se měl počet míst zvyšovat tak rychle, jestliže současně není více práce.

Abych to shrnul, jediný problém je s Radou, s ostatními šesti orgány problémy nejsou.

Předseda. – Musíme dodržovat přidělený čas.

Mám nějaké informace. Kontaktovali jsme vedoucího kanceláře předsedy Účetního dvora a také jsme prověřili naše poslední rozpravy v Evropském parlamentu v roce 2008 a 2009. Zástupci Účetního dvora u našich rozprav nebyli, stejně jako zástupci Rady. Účetní dvůr ani Rada u našich rozprav nebyli přítomni.

Pan Caldeira, předseda Účetního dvora, také poznamenal, že vzhledem k technickým a odborným funkcím se Účetní dvůr má účastnit schůzí Výboru pro rozpočtovou kontrolu, nicméně má zůstat v pozadí, pokud jde o politické rozpravy na plenárním zasedání. Předseda Caldeira mě bude v průběhu dne kontaktovat a vysvětlí postoj Účetního dvora k našim diskusím.

Prověřili jsme poslední dva roky, Účetní dvůr nebyl přítomen. Jestliže to chceme propříště uspořádat jinak, mohl by se Účetní dvůr zúčastnit příští rok. Jeho zástupci samozřejmě byli o našem zasedání informováni, ale v posledních dvou letech nebyli přítomni. Určitě přijdou v říjnu a v listopadu, kdy přeloží svou zprávu.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Pane předsedo, plně akceptuji, že zde dnes není Evropský účetní dvůr, ale to, co jste právě řekl o nepřítomnosti Rady v posledních letech, jenom dokazuje, že to je strukturální, nikoli nahodilý problém. Je to typické chování Rady, když dojde na odpovědné využívání evropských fondů, a vaše sdělení vlastně ukazuje její nepřítomnost v ještě horším světle. Proto – a jako zcela jasný vzkaz Parlamentu Radě – chci navrhnout, abychom dnešní rozpravu o udělení absolutoria Radě odložili a o tomto tématu dnes nediskutovali.

Ryszard Czarnecki, zpravodaj. – (PL) Pane předsedo, mnohokrát vám děkuji za pečlivé vysvětlení, jak tomu bylo v minulých letech. Nicméně bych chtěl jasně zdůraznit, že vstoupila v platnost Lisabonská smlouva, která posiluje úlohu Evropského parlamentu. V souvislosti s tím máme právo očekávat, z důvodů, které nejsou ani tak formální, jako praktické a politické, že zástupci Rady, jak právě řekl předchozí řečník, budou přítomni u této mimořádně důležité rozpravy. Rozpravy, která je z hlediska evropských daňových poplatníků a evropských voličů možná tou nejdůležitější. Nepřítomnost Rady je naprosté nedorozumění a já se kloním k návrhu předchozího řečníka, že v této situaci bychom měli část rozpravy, která se týká Rady, odložit a počkat, dokud zde její zástupci nebudou. Znova zdůrazňuji, že – jak jsem již řekl – Rada neprojevovala ochotu s námi konstruktivně spolupracovat, ani jako se zástupci Výboru pro rozpočtovou kontrolu, ani jako s koordinátory výboru, a její dnešní nepřítomnost se jeví jako další projev její neochoty spolupracovat.

Edit Herczog (S&D). – Pane předsedo, až dokončíme postup udělování absolutoria a budeme o něm hlasovat, převezme Evropský parlament plnou zodpovědnost za rok 2008. Je to okamžik, kdy vezmeme na svá bedra odpovědnost Komise, Rady a ostatních orgánů. Není to pouhá formalita, je to velice důležitá chvíle.

Nicméně se domnívám, že jsme se dohodli, že budeme v rozpravě pokračovat. Nezapomínejte, že je zde objektivní důvod, a sice ten, že přijet sem ze Španělska není nejsnadnější. Víím to, protože jsem cestovala z Ázerbájdžánu přes Baku do Madridu a odtud po silnici. Velmi dobře si uvědomuji, že dnes není ten správný den, kdy bychom se měli tímto zabývat. Myslím si, že stačí, když požádáme tyto a ostatní orgány, jichž se udělování absolutoria týká, aby projevily zájem a byly přítomny při květnovém hlasování. Toto bych ráda navrhla.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Pane předsedo, jsme zvyklí, že křesla Rady jsou prázdná. Není to tedy poprvé; nebudme pokrytečtí. Opakuji, že to považuji za politováníhodné. Co se rozpravy týče, jsem pro to, abychom pokračovali.

Kromě toho si s ohledem na posouzení vaší správy myslím, že nejsme oprávněni změnit pořad jednání, protože jste jej svou pravomocí schválili při opětovném zahájení tohoto plenárního zasedání. Proto jsem pro to, aby rozprava pokračovala, i když ještě jednou vyjadřuji politování nad tím, že zde Rada není.

Předseda. – Dámy a pánové, budu dnes kontaktovat jak zástupce Účetního dvora, tak Rady. Seznámím je velmi důrazně s tím, co od Rady a Účetního dvora očekáváme do budoucna, a řeknu jim, že by na takových zasedáních měli být přítomni. Také o tom budu osobně hovořit s panem Zapaterem, protože vede rotující předsednictví. Dnes tuto záležitost do budoucna vyřeším.

To je zázrak! Kolegové, hovořili jste o tom, jak jsme po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost mocní. Je to fantastická moc. Rada se tady do několika minut objevila! Pane úřadující předsedo, děkuji vám, že jste přišel. Budu kontaktovat předsedu Účetního dvora. Je nezbytné, aby byl naší rozpravě přítomen a ostatní orgány rovněž. Všechny je dnes budu kontaktovat.

Nyní budeme pokračovat a rád bych vás také požádal, abyste dodržovali přidělený čas.

Véronique Mathieu, zpravodajka. – (FR) Pane předsedo, pane Šemeto, pane Lópezi Garrido, velmi mě těší, že vás tu vidím a mohu vás oslovit – vítejte. V období 2000–2010 se příspěvky EU decentralizovaným agenturám zvýšily o 610 %. Vzrostly z 95 na 579 milionů EUR, zatímco počet zaměstnanců těchto agentur se zvýšil asi o 271 %.

V roce 2000 agentury zaměstnávaly 1 219 osob a dnes jich zaměstnávají 4 794. Tato čísla se netýkají Evropské agentury pro obnovu, která ukončila činnost v roce 2008, a posledního absolutoria, o kterém budeme hlasovat dnes, respektive později v Bruselu.

Tento celkový nárůst je samozřejmě impozantní. Evropská unie však musela v období 2000–2010 čelit mnoha výzvám. Především to byla dvě rozšíření, v roce 2004 a 2007, kdy přistoupilo 12 nových členských států, a pak to byly další výzvy, jako zaměstnanost a odborná příprava, přistěhovalectví, životní prostředí, letecká bezpečnost a ještě mnoho jiných.

Decentralizované agentury, které byly zřízeny, aby reagovaly na konkrétní potřeby, díky rozvíjení dovedností přímo napomáhají pokroku Evropské unie, jež stojí před těmito obrovskými úkoly. Členské státy musí v těchto oblastech taktéž úzce spolupracovat a agentury jsou pro tyto výměny mocným nástrojem. Jejich zřizování po celém území Evropské unie rovněž přibližuje Evropu občanům a umožňuje určitý stupeň decentralizace činností EU.

Rozsah úkolů, jimiž jsou agentury pověřeny, a nárůst jejich počtu, velikosti a rozpočtů však vyžaduje, aby tyto orgány plnily své vlastní rozpočtové odpovědnosti. Rovněž je třeba posílit pravomoc rozpočtové kontroly Parlamentu, stejně jako útvaru interního auditu Komise a Účetního dvora, aby bylo zajištěno řádné sledování těchto agentur; to je však nezbytné dodržovat platná pravidla.

Pokud jde o udělování absolutoria za rok 2008, upozornila bych na bohužel opakující se problémy mnoha agentur: nedostatky v postupech zadávání veřejných zakázek; nerealistické plánování nábory zaměstnanců a nedostatek transparentnosti v postupech jejich výběru; velký rozsah převodů a rušení provozních prostředků; a nedostatky v plánování činností a chybějící konkrétní cíle.

Zaznamenáváme, že navzdory snahám mají některé agentury stále potíže s uplatňováním finančních a rozpočtových nařízení EU, v neposlední řadě kvůli své velikosti. Pro ty nejmenší agentury je složitější dodržovat náročné postupy, které právní předpisy EU ukládají. V této věci očekávám rychlé závěry interinstitucionální pracovní skupiny, aby bylo zajištěno, že se každým rokem nebudou opakovat stejné problémy. Tyto potíže však neohrožují udělení absolutoria za finanční rok 2008.

Odlišná situace je u Evropské policejní akademie (CEPOL). I když lze ve srovnání se situací v roce 2007 zaznamenat ve správě Evropské policejní akademie určitá zlepšení, provedené audity odhalily zásadní nesrovnalosti v uplatňování správních a finančních pravidel. Proto navrhuje, aby bylo udělení absolutoria odloženo.

Na závěr bych chtěla upozornit na úsilí, které některé agentury vyvinuly, aby zlepšily své řízení. Některé agentury v tom šly samy od sebe ještě dále a zavedly pravidla, která si zaslouží chválu; zmíním se jenom o některých. Evropský úřad pro bezpečnost potravin, který byl, dodala bych, velice efektivní ve své úloze koordinátora agentur, zavedl postup posouzení rizik. Evropská agentura pro životní prostředí zavedla systém kontrol řízení pro sledování pokroku svých projektů a využívání zdrojů v reálném čase. A konečně Evropská

nadace pro zlepšení životních a pracovních podmínek vytvořila systém sledování informací, které poskytuje. Na závěr samozřejmě agentury vyzývám, aby tento příklad následovaly.

Algirdas Šemeta, člen Komise. – Pane předsedo, dovolu mi, abych poděkoval Výboru pro rozpočtovou kontrolu a zvláště zpravodaji panu Liberadzkému a jeho kolegům zpravodajům za zprávy, které vypracovali, a za doporučení k udělení absolutoria Komisi za finanční rok 2008. Také bych chtěl poděkovat paní Ayale Senderové za její zprávu o plnění rozpočtu Evropského rozvojového fondu a paní Mathieuové za komplexní analýzu opakujících se problémů agentur.

Postup udělení absolutoria za rok 2008 se nyní chýlí ke konci. Bylo to náročné období, ale – což je nejdůležitější – byl to začátek nového konstruktivního dialogu mezi orgány. Společným cílem Komise je i nadále získat od Účetního dvora bezvýhradné prohlášení o věrohodnosti. Věřím, že se to v našich nedávných snahách jasně projevilo.

Již dosahujeme pokroku, v programovém období 2007–2013 byla zavedena zjednodušení a lepší systémy řízení a kontroly a u různých akčních plánů postupně projevuje jejich pozitivní vliv na míry chyb. Nová generace programů na příští finanční období, jež je nyní připravována, umožní učinit zásadní krok ke změně; jejich cílem by mělo být lepší vyvážení cílených kritérií způsobilosti, nákladů na kontrolu a kvality výdajů.

Se svými kolegy komisaři ovšem sdílím vaše přání, jež je vyjádřeno v usnesení o udělení absolutoria: chceme, aby brzy došlo k prokazatelnému urychlení pokroku, jehož v posledních letech dosahujeme, pokud jde o zlepšování finančního řízení evropského rozpočtu, včetně posílení zodpovědnosti a veřejné odpovědnosti hlavních zúčastněných stran. K tomu napomůže úzká a intenzivní spolupráce Komise a Evropského parlamentu. Nicméně my všichni víme, že to nebude stačit k tomu, aby byl urychlen konkrétní a udržitelný pokrok na místě. Aby se nám to podařilo, potřebujeme nové partnerství se všemi zúčastněnými stranami, zvláště aktivní účast členských států a Evropského účetního dvora.

Komise nebude čekat, až vstoupí v platnost změny finančního nařízení, a vyzve orgány členských států, aby plně převzaly své odpovědnosti, jež jsou posíleny Lisabonskou smlouvou, neboť očekává opatření, jež jsou nezbytná pro zlepšení finančního řízení.

Také se domnívám, že Účetní dvůr má stěžejní úlohu, pokud jde o vyjádření nezávislého prohlášení o věrohodnosti finančního řízení Komise. Každá změna v rozdělení prohlášení o věrohodnosti podle oblastí by změnila podíl rozpočtu, jenž je spojen s oblastmi hodnocení jiné barvy.

Komise by velice přivítala, kdyby Účetní dvůr v blízké budoucnosti zvážil rozlišování mezi oblastmi s odlišnými riziky výskytu chyb a informoval nás o skutečné přidané hodnotě systémů řízení a kontroly, jež byly zavedeny v legislativním období 2007–2013. Také doufám, že až se spolutvůrci právních předpisů shodnou na tolerovatelném riziku chyb, Účetní dvůr tuto novou koncepci uváží způsobem, který bude považovat za vhodný.

Jak bylo požadováno, Komise připraví na období po roce 2010 nový program a zašle jej Parlamentu. Komise udělá spolu s ostatními zúčastněnými stranami maximum, aby bylo urychleno snižování míry výskytu chyb a zajištěno, že Evropský účetní dvůr bude moci v roce 2014 dalších 20 % rozpočtu ohodnotit zelenou barvou.

Ústředním tématem tohoto nového programu, o který se s vámi podělím již příští měsíc, bude zapojení všech zúčastněných stran do dosahování společného cíle, jímž je zlepšení finančního řízení a ochrana finančních zájmů Unie. Vaše názory vyjádřené v usnesení o udělování absolutoria za rok 2008 budou řádně zohledněny. Těším se na konstruktivní diskusi.

Michael Gahler, zpravodaj pro stanovisko Výboru pro zahraniční věci. – (DE) Pane předsedo, ve finančním roce 2008 byly v politických oblastech, pro něž je příslušný Výbor pro zahraniční věci, vyplaceny částky kolem 5 miliard EUR. Z dnešního pohledu je stále nedostatečné financování kategorie IV zřejmé. Účetní dvůr zjistil jisté nepřesnosti a považuje systémy dohledu a kontroly Komise v oblasti vnější pomoci, rozvojové pomoci a předstupní pomoci za účinné jenom částečně. Komise poukazuje na specifický přístup Účetního dvora spočívající v kontrole vždy pouze jednoho roku, který umožňuje posoudit vždy jenom část práce Komise. Důvod spatřuje Komise ve víceleté povaze většiny programů a souvisejících kontrolních systémů. Podle mého názoru je důležité, že Účetní dvůr nehovoří o podvodu ani zpronevěře.

Mnohem více jde o to, aby Evropská unie zacházela s vnější pomocí pečlivě, hbitě a co nejúčinněji, a také o podrobnou dokumentaci a odpovědnost, protože je v nepořádku, když projekty nejsou dokončeny včas nebo jejich výsledky nejsou dostatečně zřejmé. Ohrožuje to úspěšnost naší zahraniční politiky. Skutečnost,

že Účetní dvůr zjistil, že míry výskytu chyb se snižují, je proto chválou práce předchozí Komise v oblasti vnější pomoci, rozvojové spolupráce a politiky rozšiřování.

Zjevně začínají účinkovat také změny právního rámce. Zvláštní zpráva o předvstupní pomoci Turecku přináší první zmínky o lepší kontrole využívání finančních prostředků, kterou od roku 2007 umožnil nový nástroj předvstupní pomoci. Budoucí zprávy o účtech a přezkumy musí uvádět, jak odpovědně a úspěšně příjemci s pomocí Evropské unie nakládají. Musíme být s to pružně svou zahraniční politiku přizpůsobovat, abychom mohli účinně hájit zájmy své vnější politiky.

Proto vyzýváme Komisi, aby dále zlepšovala finanční nařízení, aby dále pracovala na novém finančním rámci a rozpočtové reformě a především vytváření Evropské služby pro vnější činnost. Celkově však mohu doporučit, aby bylo za oblast, pro niž je příslušný Výbor pro zahraniční věci, uděleno absolutorium za finanční rok 2008.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN WIELAND

místopředseda

Ingeborg Gräßle, *navrhovatelka Výboru pro zaměstnanost a sociální věci. – (DE)* Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, dámy a pánové, už jsme spolu dnes strávili zajímavé dopoledne. Vlastně jsem chtěla hovořit o něčem úplně jiném, ale nebudu, protože si myslím, že bychom neměli jen tak přejít, co se dnes stalo.

Jde o to, že ani tato sněmovna, ani ostatní orgány neberou udělování absolutoria nijak vážně. Jediný orgán, který jej brát vážně musí, je Komise. Je jediný, koho oslovujeme, a jediný, na koho se udělování absolutoria vztahuje podle Smlouvy. Udělování absolutoria všem ostatním – tedy ostatním orgánům – není ve Smlouvě upraveno. To nám působí problém. Nyní si musíme představit, že tady za dva roky třeba nebude sedět nikdo z Evropské služby pro vnější činnost, jestliže se stane orgánem. Bude se nám pak stávat to, co se děje už teď, totiž že všechny ostatní orgány nebudou považovat za nutné ani to, aby se tady objevily a poslechy si, co jim chce Parlament jako rozpočtový a zákonodárný orgán sdělit. Chvályhodnou výjimku letos dělá Rada, stejně jako ji už loni učinilo švédské předsednictví.

Jestliže budeme považovat to, co se zde děje jako právo Parlamentu za základ pro udělování absolutoria, pak vás mohu jedině varovat před realizací návrhu, který byl právě předložen, totiž návrhu na přeměnu Evropské služby pro vnější činnost v další orgán, neboť náš vliv by tím vzal za své, protože je tak snadné se z něj vymanit. Jediný další orgán, jenž je zde zastoupen, je Parlament. Jeho předsedovi bych chtěla výslovně poděkovat za to, že dnes dopoledne hájil naše práva a naznačil, že se všemi ostatními bude diskutovat.

K čemu nám je mít právo udělovat absolutorium, jestliže ho nebereme vážně a nenutíme ostatní, aby jej brali vážně? Proto se sami musíme nad postupem udělování absolutoria velice důkladně zamyslet. Nemůžeme pokračovat tak, jak jsme to dělali doposud.

Chtěla bych se chopit iniciativy a ještě jednou se obrátit na Radu. Podle Lisabonské smlouvy je nyní jedním orgánem Rada a jedním orgánem je předseda Rady. Očekáváme okamžitou legalizaci tohoto stavu věcí v právních předpisech o rozpočtu. Vy sami se musíte postarat o řádné zakotvení své odpovědnosti v rozpočtovém zákoně, a totéž se týká i předsedy Rady. Musíte své odpovědnosti legalizovat a já vás vyzývám, abyste to považovali za naléhavou záležitost.

Jutta Haug, *navrhovatelka Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin. – (DE)* Pane předsedající, dámy a pánové, chtěla bych pohovořit o jedné záležitosti, která je skutečně skandální. Jde o Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC) ve Stockholmu. Vysoce kvalifikovaní lidé zde museli od května roku 2005 pracovat v naprosto nepřátelském prostředí. Švédská vláda dosud nebyla s to s ECDC uzavřít smlouvu o sídle, i když bezpodmínečně tuto agenturu chtěla, stejně jako všechny členské státy vždy naléhavě chtějí nějakou agenturu.

Do dnešního dne nemá ani jeden zaměstnanec své osobní identifikační číslo, takzvané *Folkbokföring*. Veřejné správy, instituce a soukromé společnosti ovšem toto číslo používají k identifikaci svých zákazníků. V důsledku toho například nemohou být registrovány děti narozené ve Švédsku, poskytovatelé elektřiny, plynu, telekomunikačních služeb a televize nechtějí poskytovat své služby, pronajímatelé odmítají uzavírat dlouhodobé nájemní smlouvy a jsou problémy s přístupem k lékařům a do nemocnic. Manželé a manželky zaměstnanců ve Švédsku nemohou pracovat jako samostatně výdělečně činné osoby. Rovněž jsou obrovské potíže se získáním zaměstnání. Takto by seznam mohl pokračovat. Jedna věc je jasná: zaměstnancům ECDC

ve Švédsku jsou zkrátka upírána určitá základní práva zakotvená v evropských právních předpisech. Tudíž se toto všechno dostalo před náš Petiční výbor. Tato situace je v každém případě neudržitelná...

(Předsedající řečníci přerušil)

Wim van de Camp, *navrhovatel Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů*. – (NL) Pane předsedající, nezbyvá toho příliš, co je třeba ještě říci o rozpočtu Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů na rok 2008; při diskusích ve výboru a ve zprávách již bylo toto téma řádně objasněno. Zaznamenali jsme spíše značné nedostatečné čerpání, pokud jde o síť SOLVIT v roce 2008, ale to se napraví v roce 2009 a 2010. Nicméně bych komisaře vyzval, aby zajistili, že rozpočet pro síť SOLVIT bude využíván rozumně. Chápu, že rozpočty je nutno čerpat odpovědně, ale teď vidím, že poskytování informací jsou v této oblasti je stále nedostatečné.

V souvislosti s tím bych mohl připomenout třeba směrnici o službách, která byla zavedena v prosinci 2009. Je velmi potřebné o ní v Evropské unii poskytovat informace.

Pane předsedající, další bod se týká stávajících celních kontrol členských států. Není to přímo téma, o kterém je třeba zde diskutovat, ale zaznamenali jsme, že členské státy dostatečně nekontrolují dovážené zboží, a rád bych znovu vyzval Komisi, aby to se členskými státy dále projednávala, aby bylo zajištěno, že dovážené zboží bude řádně a bezchybně kontrolováno.

A konečně, jak již někteří kolegové poslanci i sám pan komisař postřehli, pravidla pro rozpočet jsou stále v mnoha ohledech velmi složitá, což s sebou také přináší velmi komplikované související mechanismy kontroly. Proto chci připojit svůj hlas ke všem výzvám, aby tato pravidla byla zjednodušena a v každém případě zdokonalena.

Inés Ayala Sender, *navrhovatelka Výboru pro dopravu a cestovní ruch*. – (ES) Pane předsedající, žádám vás, abyste považoval první část jenom za procesní námitku, neboť bych se ráda dozvěděla, dříve než tato rozprava skončí, zda Parlament pozval Účetní dvůr i Radu, aby se zúčastnily této rozpravy, a také bych se chtěla informovat ohledně příslušné dokumentace, respektive ji získat. Rovněž bych chtěla vědět, zda byla Rada přítomna u loňské rozpravy o udělování absolutoria – i když paní Gräßleová říkala, že švédské předsednictví tu bylo.

Začal byste nyní měřit čas mého projevu o udělování absolutoria s ohledem na dopravu?

Nejprve bychom chtěli zdůraznit, že jsme spokojeni s vysokou mírou využití, kterou Výbor pro dopravu a cestovní ruch zaznamenal v položkách závazků a plateb u transevropských sítí a které dosáhly téměř 100% využití.

Samozřejmě potřebujeme, aby členské státy zajistily, že budou dostupné přiměřené finanční prostředky z vnitrostátních rozpočtů, a chtěla bych znova poukázat na to, že Parlament vždy podporoval vysokou úroveň financování těchto sítí. Věříme, že letošní přezkum – v roce 2010 – projektů sítí bude příležitostí k posouzení, zda byly tyto výdaje přiměřené a účinné. V každém případě byly samozřejmě sledovány.

Také vítáme skutečnost, že roční účetní závěrky Výkonné agentury pro transevropskou dopravní síť jsou zákonné a řádné, i když nás znepokojují průtahy s náborem zaměstnanců. Generální ředitelství Komise pro mobilitu a dopravu nás však informovalo, že tyto údaje budou aktualizovány.

Na druhou stranu jsme znepokojeni nízkým čerpáním položek na platby v oblasti bezpečnosti dopravy, ještě nižším čerpáním prostředků na program Marco Polo, který Parlament podporuje, a také mimořádně nízkým čerpáním položek v oblasti práv cestujících.

Také máme obavy ohledně nedostatečného využívání položek na platby v souvislosti s programem Galileo – vzhledem k velikosti tohoto projektu – a litujeme, že naprosto chybí údaje o cestovním ruchu. Doufáme, že tento nedostatek informací bude v novém institucionálním rámci napraven.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Pane předsedající, mám dilema, zda mám vystoupit. Omlouvám se za tyto procesní námitky. Nejprve bych chtěl přivítat Radu a poděkovat panu ministři, že se k nám připojil. Mám za to, pane předsedající, že je obvyklé vyzvat zástupce Rady, aby vystoupil poté, co hovořil zástupce Komise. Nicméně zástupce Rady nevystoupil před politickou diskusí, ačkoli hovořil na závěr rozpravy. Možná by byl dobrý nápad mu nabídnout, aby vystoupil, zvláště proto, aby mohl reagovat na stanovisko našeho zpravodaje, jenž navrhuje, aby bylo udělení absolutoria Radě odloženo.

Předsedající. – Dohodneme se s Radou, zda si myslí, že je potřeba, aby hovořila.

László Surján, *navrhovatel Výboru pro regionální rozvoj*. – (HU) Udělování absolutoria je právní akt a myslím si, že Výbor pro regionální rozvoj nemá žádný důvod vznášet námitky proti jeho udělení. Udělování absolutoria je zároveň i politickým hodnocením. Objasňuje, zda jsme v roce 2008 dosáhli cílů, jež jsme si stanovili, a zda jsme za své výdaje získali dostatečnou hodnotu.

Ohledně postupu hodnocení politiky soudržnosti koluje docela dost chybných představ, a to i v této sněmovně. Co nejdůrazněji bych vás chtěl upozornit na skutečnost, že ne každá chyba se rovná podvodu. Často přeceňujeme výtky, které – jinak docela právem – vznesl Účetní dvůr nebo zazněly při jiném auditu. Chtěl bych podotknout, že nemáme transparentní údaje o měření. Potřebujeme jednotnou metodiku měření účinnosti, efektivity i absorpční kapacity, která bude hrát klíčovou úlohu v rozhodování, jak bychom měli provádět politiku soudržnosti.

V roce 2008 pocházelo z tohoto cyklu plánování jenom 32 % výdajů, přičemž zbytek byl převzat z výdajů z cyklu před rokem 2006. Proto je obtížné posoudit, jak úspěšní jsme v roce 2008 byli v plnění cílů tohoto nového cyklu. Některé členské státy nedosáhly ani 32 %. Za průtahy při čerpání finančních prostředků nese každý svou část zodpovědnosti. Záměrem všech doporučení Komise a Parlamentu ohledně zjednodušení, která jsme vydali v reakci na krizi od roku 2008, bylo provést zlepšení na své straně. Nyní jsou na řadě členské státy; tam musí dojít ke značnému pokroku.

Edit Bauer, *navrhovatelka Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví*. – (HU) Chtěla bych připomenout, že prosazování rovnosti mezi muži a ženami patří podle článku 8 Smlouvy o fungování Evropské unie k základním hodnotám Evropské unie, které je nutno zohledňovat při každém kroku EU, a tedy by mělo být možné zabývat se jím při postupu udělování absolutoria za plnění rozpočtu EU. Proto je nezbytné, aby byly statistické údaje o využívání rozpočtu k dispozici ve vhodném přehledu.

S politováním konstatujeme, že navzdory veškerému úsilí stále nejsou dostupné údaje, které by umožňovaly sledovat rozpočtové výdaje z hlediska rovnosti mezi muži a ženami. Týká se to především těch oblastí, které jsou zvláště vyzývány, aby skoncovaly s diskriminací, například s pomocí prostředků z Evropského sociálního fondu.

Ráda bych se zmínila konkrétně o jedné věci, o průtazích při zřizování Evropského institutu pro rovnost žen a mužů. Předpokládalo se, že začne pracovat roku 2008, místo toho bude oficiálně otevřen teprve letos v červnu. To samozřejmě způsobuje také různé problémy v rozpočtovém procesu. Vzhledem k tomu, že v roce 2010 má být proveden přezkum různých víceletých programů v polovině období, bych chtěla pana komisaře znova požádat o vytvoření systému sledování a hodnocení, který by umožňoval provádět zásadu rovnosti žen a mužů v různých rozpočtových položkách a sledovat vliv těchto různých rozpočtových položek na vývoj nespravedlivých rozdílů.

Gay Mitchell, *navrhovatel Výboru pro rozvoj*. – Pane předsedající, význam udělování absolutoria za plnění rozpočtu z hlediska rozvoje spočívá v ujištění daňových poplatníků v celé Evropě, že peníze jsou v rozvojovém světě utráceny účinně a efektivně, jak s ohledem na účinnost pomoci, tak na plnění našeho 0,7% cíle u příspěvků na oficiální rozvojovou pomoc. Musíme využívat svůj stávající rozpočet na pomoc účinně, což znamená pomáhat nejenom více, ale i lépe.

Musíme používat peníze Evropské unie jako semínko, z něhož mají vyrůst místní řešení. Musíme se zaměřit na příležitosti, jak umožnit lidem v rozvojovém světě nést odpovědnost za vlastní rozvoj, například a především musíme podporovat, aby jednotlivci, rodiny i společenství vlastnili půdu.

Každým rokem umírá bezpočet žen při porodu. AIDS, malárie a tuberkulóza si vyžádají každým rokem asi čtyři miliony životů. V rozvojovém světě žije skoro miliarda negramotných lidí. Proto jsme v Parlamentu, Komisi a Radě stanovili cíl využívat 20 % základních výdajů v oblasti vzdělávání a zdraví. Zajímá mě, zda jsme tyto cíle splnili.

Pokaždé, když navštívím rozvojový svět, jsem překvapen inteligentními a cílevědomými mladými lidmi, s nimiž se setkávám. Jsou stejně schopní jako mladí lidé kdekoli jinde. Potřebují příležitost a povzbuzení, aby něco podnikali. Klíčem k tomu jsou investice do vzdělání. Proto se Parlament, Komise a Rada dohodly na těchto cílech. Nyní se musíme pomocí systému auditu postarat o to, abychom jich dosahovali.

Chci sněmovně v těch pár sekundách, které mi zbývají, říci, že podle mého názoru jedním ze způsobů, jak vymanit lidi z jejich strašlivé chudoby, je investovat do toho, aby lidé v rozvojovém světě získali do vlastnictví půdu. Mohu uvést příklad, kde to fungovalo. Bylo to v mé vlastní zemi v 18. a 19. století. Důvodem, proč je Irsko rozděleno, je ten, že úspěšní lidé dostali malé kousky půdy.

Je na čase přestat myslet pouze na to, jak lidem poskytovat pomoc, a začít uvažovat z hlediska toho, že lidé jsou schopni se chopit iniciativy a něco pro sebe sami udělat, jestliže se jim dostane podpory.

Ville Itälä, jménem skupiny PPE. – (FI) Pane předsedající, chci začít poděkováním Radě. Oceňuji skutečnost, že je přítomná, protože otázka zní, zda Rada chce doopravdy přijmout odpovědnost na utrácení peněz daňových poplatníků a zda chce projevit nějakou úctu k Parlamentu a spolupráci. Je tedy důležité, že je zde.

Ve svém projevu se zaměřím na udělování absolutoria Parlamentu a Chci poděkovat panu Staesovi za velice vysokou úroveň spolupráce. Souhlasím s ním, pokud jde o velice zdravou základní myšlenku, že Parlament může pracovat dobře, pouze pokud je rozhodování dostatečně otevřené a transparentní. Takovým způsobem můžeme zajistit, že nebudou žádné skandály. Víme, že jakmile by se začaly objevovat nesprávné praktiky, tak i kdyby šlo o malé finanční částky, naše pověst by byla na dlouhou dobu poškozena. Je mimořádně důležité tomu předějit. Nehovoříme o penězích Parlamentu, ale o penězích daňových poplatníků. Systém proto musí být naprosto nenarušitelný, abychom za něj nakonec mohli převzít odpovědnost.

Ve zprávě pana Staese bylo hodně dobrých zásad, ale moje skupina byla toho názoru, že by zpráva měla být kratší a zhuštěnější, a proto jsme z ní něco odstranili. Kromě toho se domníváme, že by v ní měly být konkrétní body zabývající se činností poslanců Evropského parlamentu a Parlamentu jako celku, pokud jde o skutečnou legislativní práci.

Přidali jsme například body týkající se politiky v oblasti nemovitostí, v níž je stále hodně prostoru ke zlepšování. Potřebujeme pečlivé a srozumitelné vysvětlení, proč se v této oblasti vyskytují problémy. Je to téma na dlouhou diskusi. Chceme vědět, proč se s návštěvnickým centrem opoždujeme oproti časovému plánu již o několik let. Co by mohl být problém? Chceme na tyto otázky dostat odpovědi.

Na tomto místě bychom měli Parlamentu poblahopřát k tomu, že nakonec rychle přijal nová nařízení jak pro poslance, tak pro asistenty. Bylo to velké zlepšení, nicméně je toho ještě hodně potřeba změnit.

Dovolte mi uvést příklad. Podle tohoto nového nařízení musím ze Štrasburku letět nejprve do Finska a teprve odtam mohu letět do Bruselu. I kdyby na mě v Bruselu čekala skupina hostů nebo jsem musel zítra připravit zprávu, bylo by tomu stejně: nemohu odtud letět přímo do Bruselu. Kdybych to udělal, nebyly by mi proplaceny cestovní náklady, ani bych nedostal ostatní náhrady.

Nechápu, proč musíme žít tak neprakticky – chci dostat do Bruselu, protože tam mám nějakou práci, a jak víme, cesta odtud domů, do města Turku ve Finsku, mi zabere jeden den a další den zabere návrat. Když jsem se zeptal, proč tomu tak je, správa mi odpověděla, že bych mohl letět do Finska přes Řím nebo Atény. Já nemám úřad v Římě ani v Aténách, ani tam nemám nic na práci; úřad a práci mám v Bruselu.

Jestliže máme dvě pracoviště, tak by bylo rozumné, abychom mohli pracovat na obou místech. Stále existují oblasti, které je třeba uvést na pravou míru. Vrátime se k nim ve zprávě příští rok.

Edit Herczog, jménem skupiny S&D. – (HU) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěla bych začít poděkováním. Vynikající a důkladná práce pana Staese a Účetního dvora Evropské unie nám umožnily připravit pečlivou zprávu o využívání rozpočtu na rok 2008 ze strany Parlamentu. Rovněž dlužím díky svým kolegům, jejichž pozměňovací návrhy pomohly zprávu vytříbit.

Na posouzení faktů jsme se všeobecně shodli; rozdíly se objevily především ohledně způsobů, jak by měly být zjištěné chyby napraveny. Nyní, kdy hlasujeme o udělení absolutoria, přejímáme – my, zvolení poslanci Evropského parlamentu – plnou právní odpovědnost za rozpočet na rok 2008. Potvrzujeme občanům Evropy, že Parlament vydával peníze na účely, pro něž byly určeny, a v souladu s pravidly. V tyto dny, kdy krize přinesla všem občanům velkou zátěž, musíme být na utrácení peněz daňových poplatníků zvláště opatrní. Normy, které ukládáme sami sobě, musí být vyšší než ty, jež ukládáme ostatním, protože toto je klíčem k naší důvěryhodnosti a bezúhonnosti. Zároveň nám musí být jasné, že dohled, který provádíme, není sám o sobě dostatečnou zárukou, že finanční prostředky budou využívány rozumně a v souladu s předpisy. Toto bude možné zajistit, jedině pokud rovněž zavedeme spolehlivý, důvěryhodný systém vnitřní kontroly. My socialisté to považujeme za to nejdůležitější. Proto bych se na toto téma chtěla soustředit.

Musíme klást velký důraz na přiměřené financování systému vnitřní kontroly orgánů v rámci dohledu, protože jsme přesvědčeni, že je lépe problémům předcházet, než je později řešit. Významnou zárukou řádného fungování tohoto systému vnitřní kontroly je nezávislost orgánů. Je zárukou nestrannosti a způsobem, jak zajistit dodržování mezinárodních účetních pravidel a osvědčených postupů. Normy samy o sobě však účinný systém vnitřní kontroly nezajistí. V roce 2009 došlo v této oblasti ke zlepšením. Neexistuje

žádný systém vnitřní kontroly – bez ohledu na to, jak je složitý –, který je bez chyby, protože je to práce člověka, a proto každým rokem udělujeme absolutorium.

Domnívám se, že je důležité zdůraznit, že jsme podpořili všechny navržené pozměňovací návrhy, které byly konkrétní, splnitelné a realistické, ale odmítali jsme veškeré zevšeobecňování, které naše stanovisko nevylepšuje, ale spíše zamlžuje. Odmítli jsme všechny návrhy, které by omezily nezávislost politických skupin. Jsme přesvědčeni, že nezávislost skupin Evropského parlamentu nelze oddělit od jejich finanční odpovědnosti. Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů vykonává svou práci s plným vědomím této odpovědnosti. Jestliže si ostatní politické skupiny přejí své vlastní činnosti zdokonalit, nechme je, ať to učiní. Seznámila jsem vás s těmito myšlenkami a ráda bych vás teď požádala, abyste tuto zprávu přijali a udělili jménem Evropského parlamentu absolutorium.

Gerben-Jan Gerbrandy, jménem skupiny ALDE. – (NL) Pane předsedající, jsem velkým fanouškem britské rockové kapely Genesis. Mají fantastickou nahrávku nazvanou „Tanec na vulkán“, která mi vytanula na mysli tento týden, který ovládal spíše sopečný popel. Ne že bych si z popudu té písničky chtěl zatančit na Islandu; vybavila se mi v souvislosti s dnešní dopolední rozpravou o odůvodnění výdajů v roce 2008, což je další rok, který Evropský účetní dvůr nemohl schválit. Vidím zde paralelu k tanci na vulkán; vulkán, který není plný lávy ani popela, ale nedůvěry. Na Evropu je vyvíjen intenzivní tlak všeho druhu, tlak ohledně eura a tlak konfliktu mezi hledisky Evropské unie a národních států. To už stačí na takové zneklidnění tohoto metaforického vulkán, že můžeme způsobit jeho výbuch i bez nedostatečné finanční odpovědnosti a nedůvěry veřejnosti.

Jak tomu lze předejít? Domnívám se, že jediným způsobem, a sice pomocí transparentnosti; optimální transparentnosti ve všech orgánech. Transparentnosti v Radě – a tedy v členských státech –, protože právě ona je hlavním zdrojem nesrovnalostí, které jsou každým rokem odhalovány. Mimochodem mě těší, že Rada je přece jen tady. Také bych chtěl vyzvat členské státy, aby konečně zavedly transparentnost ve svých výdajích evropských finančních prostředků a každoročně zveřejňovaly jejich přehled. Nedokážu pochopit, proč se tomu stále brání. Jsem přesvědčen, že kdyby členské státy stejným způsobem nakládaly s vlastními penězi, jejich občané by to považovali za nepřijatelné.

Musíme však být spravedliví, větší transparentnosti je zapotřebí i v našem Parlamentu. Pan Staes právem vypracoval velmi kritickou zprávu. Po řadě zlepšení, k nimž v posledních letech došlo, je teď na čase jednou provždy otevřít okna a prostřednictvím této transparentnosti evropské veřejnosti ukázat, že jsme schopni nakládat s jejich penězi odpovědně, protože o tom to všechno je.

Moje poslední poznámka se týká vzájemných vztahů Rady a Parlamentu. Zhruba před 40 lety se považovala gentlemanská dohoda za nezbytnou k tomu, aby obě strany mohly v relativním míru pracovat, místo aby bojovaly ve stoce. Tato dohoda se později ukázala jako velice užitečná, ale bylo by správné dodat, že už nefunguje, protože nyní bojujeme ve stoce. Domnívám se však, že mnohem důležitější je, že Rada i Parlament jsou nyní silné, dospělé orgány, a jako takové by měly být zralé na to se vzájemně kontrolovat i bez gentlemanské dohody. Rád bych se Rady zeptal, nyní, když je tady, zda by na toto mohla reagovat a zda souhlasí, že je možné, aby na sebe oba orgány navzájem účinně dohlížely bez gentlemanské dohody.

Rada a Parlament by spolu mohly se vzájemnou otevřeností na místo gentlemanské dohody v souladu tančit, beze strachu, že se jim zřítí půda pod nohama nebo že další nedůvěra veřejnosti způsobí výbuch.

Bart Staes, jménem skupiny Verts/ALE. – (NL) Pane předsedající, pane komisaři, pane Lópezi Garrido, dámy a pánové, hovořím nyní jménem své skupiny, nikoli jako zpravodaj pro udělení absolutoria Parlamentu. K tomu budu mít příležitost později.

Rád bych nastolil několik témat. První se týká udělení absolutoria Komisi. Je to otázka jak pro komisaře, tak pro Radu, a souvisí se skutečností, že 80 % našich finančních prostředků se utrací v členských státech a že se Parlament mnoho let zasazuje za vnitrostátní prohlášení o správě. Zpravodaj pan Liberadzki v řadě odstavců představuje velice srozumitelně nové možnosti. Máme novou Smlouvu; nové znění čl. 317 odst. 2 této Smlouvy Komisi umožňuje předložit co nejdříve návrhy na zavedení povinných vnitrostátních prohlášení o správě. Pane komisaři Šemeto, požádal bych vás, abyste se tím ve své odpovědi zabýval. Jste připraven tuto možnost využít? Čtyři členské státy již prohlášení vydávají, což je třeba přivítat, ale dělají to různými způsoby, takže bychom tyto snahy měli poněkud koordinovat.

Rada řekne: no dobře, ale jsou zde praktické námitky. Některé členské státy jsou federální a sestávají z entit ve vzájemném vztahu, jako je Belgie sestávající z Valonska, Bruselu a Vlámka, takže jak lze od belgického federálního ministra očekávat, že přijde s vnitrostátním prohlášením o správě? Toto však není problém,

dámy a pánové. Tento státní ministr zkrátka musí uzavřít dohodu se svými regionálními ministry, vyčkat na jejich regionální politická prohlášení a prohlášení o správě a poté všechna předložit této sněmovně a veřejnosti. Pak bude moci například říci, že Valonsko a Brusel jsou v pořádku a Vlámsko nikoli, nebo naopak, a tak dále.

Druhý aspekt se týká usnesení pana Liberadzského, které se zabývá zvláštní zprávou Účetního dvora o řízení předstupní pomoci Turecku Evropskou komisí. Podle mého názoru není toto znění příliš dobré; určité ohledy a některé odstavce byly poněkud zneužity k zasahování do přístupových vyjednávání. Společně s panem Geierem jsme předložili řadu zrušujících pozměňovacích návrhů. Rovněž jsem předložil návrh na vylepšení textu a chtěl bych své kolegy požádat, aby jej uvážili.

A konečně bych se obrátil na Radu; doufám, že dáváte pozor, pane úřadující předsedo. Jste připraven mi za chvíli ve své odpovědi sdělit, zda vyhovíte požadavku zpravodaje, Výboru pro rozpočtovou kontrolu a této sněmovny, abyste nejpozději do 1. června 2010 reagoval a předložil dokumenty požadované v bodech 25 a 26 usnesení, nebo zda mu nevyhovíte? Jste již připraven odpovědět, zda tento požadavek splníte, nebo zda jej nesplníte? Je to pro nás nanejvýš důležité, abychom zjistili, zda jsou vztahy mezi Radou a Parlamentem takové, jaké by měly být.

Richard Ashworth, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, hovořím jménem britské konzervativní strany, která bude letos opět hlasovat proti udělení absolutoria za plnění rozpočtu. Tento postoj zastáváme trvale a budeme v tom pokračovat, dokud neuvidíme více pilnosti při získávání kladného prohlášení o věrohodnosti.

Nicméně si přeji veřejně uznat pokrok, kterého minulá Komise dosáhla při zlepšování standardů finančního řízení. Účetní dvůr si všímá zejména pokroku v oblasti zemědělství, výzkumu, energetiky, dopravy a vzdělávání. Chválím Komisi za zlepšení, která provedla. To je velmi povzbudivé.

Nicméně je toho ještě hodně potřeba udělat. Účetní dvůr už zase negativně hodnotil nedostatečnost kontrol, množství nesrovnalostí a pomalé vracení peněz Evropské unie.

I když odpovědnost v zásadě spočívá na Evropské komisi, je rovněž jasné, že to jsou členské státy a Rada – zejména Rada –, kdo musí být při používání evropských finančních prostředků mnohem svědomitější a projevit při svém snažení o získání kladného prohlášení o věrohodnosti větší péli.

Pracujeme podle Lisabonské smlouvy a jako poslanci Evropského parlamentu dlužíme evropským daňovým poplatníkům veřejné ujištění, že rozpočet peníze zhodnotí a také že účetní postupy Evropské unie jsou bezúhonné. Dokud nebude mít Účetní dvůr pocit, že může vydat kladné prohlášení o věrohodnosti, budu já a moje strana pokračovat v hlasování proti udělení absolutoria za plnění rozpočtu.

Søren Bo Søndergaard, jménem skupiny GUE/NGL. – (DA) Pane předsedající, tato rozprava je o nás, kteří jakožto poslanci parlamentu Evropské unie přijímáme odpovědnost – nejen společně, ale i jednotlivě – za to, jak byly využívány finanční prostředky EU v roce 2008. Až rozprava skončí a v květnu budou odevzdány hlasy, budou občané volat k odpovědnosti nás.

Dovolte mi, abych rovnou konstatoval jednu věc: naše skupina je kritická vůči způsobu, jakým EU v roce 2008 spravovala peníze našich daňových poplatníků. Samozřejmě existuje mnoho správných věcí, které není potřeba dále komentovat. V některých oblastech dokonce došlo ve srovnání s rokem 2007 k určitému pokroku. Nicméně stále existuje příliš mnoho oblastí, v nichž musíme stav věcí považovat za nepřijatelný. Jedním příkladem je účetní závěrka Komise. Pokud jde o strukturální fondy, Účetní dvůr dospěl k závěru, že minimálně – opakuji, minimálně – 11 % prostředků z těchto fondů bylo vyplaceno v rozporu s pravidly. Zčásti tomu tak bylo kvůli chybám a opomenutím, zčásti kvůli podvodům a zneužívání. To nic nemění na skutečnosti, že miliardy eur jenom v této oblasti vůbec neměly být vyplaceny.

Je to přijatelné? Známe všechny výmluvy. Komise říká, že to je chyba členských států, protože jsou odpovědné za kontrolu. Členské státy tvrdí, že na vině je Komise, protože pravidla jsou příliš složitá. Vina putuje od Pontia k Pilátovi.

My si musíme položit tuto otázku: schválili bychom účetní závěrku sportovního klubu, odborové organizace nebo politické strany, kde by bylo 11 % výdajů v ústřední oblasti vyplaceno v rozporu s pravidly? Souhlasím s těmi, kdo říkají, že je třeba provést zásadní strukturální změny, aby se tato situace změnila. Musíme proto udělování absolutoria využít k prosazení těchto změn. Takový tlak je nutno vyvíjet také na Radu.

Parlament loni v dubnu velkou většinou odmítl udělit absolutorium účetní závěrce Rady za rok 2007. Uvedli jsme, že nemůžeme před voliči přijmout za tuto závěrku odpovědnost, dokud Rada nebude souhlasit

s formálním setkáním s příslušnými výbory v Parlamentu a neodpoví veřejně na naše otázky. Jako projev dobré vůle jsme však v listopadu udělení absolutoria za závěrku Rady odhlasovali – s jasnou podmínkou, že letos budou provedeny změny.

Dnes musíme konstatovat, že ke změnám nedošlo. Dovolte mi, abych uvedl konkrétní příklad. Rada rok za rokem převádí miliony eur z účtu na překlady na účet na cestování. Jinými slovy tak doplňuje finanční prostředky, které jsou již na účtu na cestování. Musíme proto Radě položit pochopitelnou otázku: proč to děláte? Na co se utrácí všechny tyto peníze určené na cestování? Které země z toho mají prospěch? Rada ráda odpovídá neformálně, mimo záznam. Dodnes však – ačkoli toto se může změnit – odmítá odpovídat otevřeně a veřejně. To zkrátka není příliš v pořádku. Zastáváme proto názor, že s jakýmkoli udělením absolutoria se musí počkat na interinstitucionální dohodu, která jasně stanoví, že Rada má povinnost být transparentní a spolupracovat s Parlamentem.

Naše výhrady vůči Radě a Komisi jsou jasné. Sdílí je mnoho našich kolegů z jiných politických skupin. A právě protože je naše kritika tak zřejmá, máme také povinnost být kritičtí vůči naší vlastní – parlamentní – finanční správě. Proto považuji za politováníhodné, že zpráva Výboru pro rozpočtovou kontrolu je nakonec méně kritická, než byla v původním znění předsedy. Musíme proto podpořit opětovné vložení kritických pasáží. Doufám, že při květnovém hlasování získá širokou podporu skutečnost, že naše ochota zaujmout kritické stanovisko k sobě samým je právě to, co dodá našim výhradám a požadavkům vůči Radě a Komisi sílu a oprávnění.

A nakonec bych chtěl poděkovat všem svým kolegům z Výboru pro rozpočtovou kontrolu, kteří tento rok opět pracovali v zájmu větší transparentnosti a odpovědnosti ve způsobu, jakým se Evropská unie stará o peníze svých občanů.

Marta Andreasen, jménem skupiny EFD. – Pane předsedající, udělování absolutoria patří k nejdůležitějším aktům, pro které jsme příslušní. Jsme účinně vyzýváni, abychom schválili způsob, jakým byly utráceny peníze evropských daňových poplatníků, a ve svém rozhodnutí musíme vycházet ze zprávy Evropského účetního dvora.

Zpráva auditorů za rok 2008 schvaluje pouze 10 % rozpočtu. Ve zbytku se objevují chyby na různé úrovni. Chválila by nějaká správná rada hospodaření společnosti, které by bylo v takovém stavu? Samozřejmě že nikoli.

Tato situace je posledních patnáct let stejná a Parlament vždycky udělil na základě zlepšení využívání fondů Evropské unie absolutorium. Je mi líto, ale musím říci, že daňoví poplatníci chtějí vědět, zda se jejich peníze dostaly ke správné osobě, na správný účel a ve správné výši. Měli bychom o udělení absolutoria rozhodovat s ohledem na to.

Jediný pokrok, kterého Komise, Parlament a Rada za celé roky dosáhly, byl přesun odpovědnosti na členské státy. I když je pravda, že programy jsou prováděny ve členských státech, tak orgán, kterému evropští daňoví poplatníci své peníze svěřují, je Evropská komise. Toto je orgán, který peníze uvolňuje, a proto by měl provádět nezbytnou kontrolu, dříve než tak činí.

Aby to bylo ještě horší, Komise a Parlament teď diskutují o tolerovatelném riziku chyb. Proč tolerovat nějakou chybu – což je nový název pro nesrovnalost –, když je Evropská unie finančně složitá jako středně velká banka? Udělení absolutoria Radě bylo loni odloženo z dubna na listopad, protože Parlament sdělil, že není spokojen s její finanční správou, i když ji auditoři nekritizovali. Když se situace do listopadu nezměnila, Parlament rozhodl absolutorium Radě udělit. Nyní opět všechna děla míří na Radu a bylo navrženo odložení.

Myslíme to se svou odpovědností vážně, nebo tady politikaříme? Je udělení absolutoria interinstitucionální hra, jak se v minulosti říkalo? Mohou ji daňoví poplatníci dále snášet? Jedná se o jejich peníze.

Kolegové, vyzývám vás všechny, abyste svou odpovědnost uplatňovali s náležitou pečlivostí a odmítli udělit absolutorium Komisi, Parlamentu, Radě, Evropskému rozvojovému fondu a Účetnímu dvoru, který nezveřejňuje prohlášení o finančních zájmech, dokud všechny tyto orgány nepodají důkaz, že jejich finanční řízení je v pořádku.

Ryszard Czarnecki, zpravodaj. – (PL) Pane předsedající, máme problém – na informační tabuli vidím jméno pana Lópeze Garrida, který vystoupí jménem Rady. Má odpovídat na to, co jsem říkal o rozpočtu Rady a o jejích chybách při plnění rozpočtu a dalších dokumentů, ale tato slova neslyšel, protože dorazil velmi pozdě.

Předsedající. – Pane Czarnecki, prosím vás, abyste vystoupil s procesní námitkou.

Ryszard Czarnecki, zpravodaj. – (PL) Budu velmi stručný, chtěl jsem říci, že bych chtěl dát panu ministrovi možnost reagovat na moji kritiku a že bych chtěl požádat o minutu času, abych ji mohl zopakovat.

Předsedající. – Máte pravdu, že pan López Garrido je na seznamu řečníků. Uvidíme. Má svobodu projevu právě tak jako vy.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Pane předsedající, myslím si, že na jednom se všichni členové Výboru pro rozpočtovou kontrolu shodují, a sice na skutečnosti, že potřebujeme řešení pro systém agentur Evropské unie. Proto bych chtěl navrhnout jedenáct možných přístupů k řešení. Umožnilo by nám to ušetřit každoročně 500 milionů EUR, aniž by tím utrpěla kvalita správy.

Navrhuji těchto jedenáct přístupů k řešení: 1) Je třeba dostatečného primárního právního základu. Nevytvořila jej ani Lisabonská smlouva. 2) Okamžité zastavení zakládání agentur, dokud nezávislá analýza jednou provždy neprokáže přidanou hodnotu této decentralizace. 3) Uzavření sedmi agentur a sloučení správních úkolů jednotlivých agentur. 4) Každá agentura musí být v budoucnosti v přímé příslušnosti jednoho jediného komisaře Evropské unie, přičemž pro horizontální záležitosti by měl být příslušný především komisař EU pro interinstitucionální vztahy a administrativu. 5) Omezení počtu členů správní rady. Počet řádných členů by neměl být vyšší než 10 % pracovních míst a nemělo by jich být více než 20. 6) Je třeba zavést soupis kritérií pro umístění, která je nutno při rozhodování o umístění agentur zohledňovat – jak jsme již slyšeli v projevu paní Haugové, toto je naléhavě zapotřebí. 7) Na agentury EU by se neměl vztahovat služební řád EU. 8) Všichni ředitelé agentur by měli být voleni na pevně stanovené časové období na základě návrhu Komise a pouze po konzultaci a po souhlasu Evropského parlamentu. 9) Jednoznačná dohoda o výkonu mezi Komisí a agenturami s jasně definovanými množstevními kritérii, která bude Účetní dvůr EU shrnovat při každoroční klasifikaci výkonu. 10) Všechny agentury by měly převést své finanční údaje do databáze. Pak by pro nás jako pro zpravodaje pro rozpočet bylo celkem snadné provést statistickou analýzu. Doposud to nebylo možné, protože údaje přicházejí v papírové podobě. 11) Zásada subsidiarity. Komise dosud nezohledňuje požadavek na odůvodnění.

Řešení jsou tedy nastolena. Pane Geiere, paní Gräßleová, je na čase, abyste je v této sněmovně také připustili.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedající, těší mě, že jsem přítomen u této rozpravy, i když jsem nebyl formálně pozván. Parlament mě formálně nepozval, abych se této rozpravy zúčastnil. I přesto mi bylo velkým potěšením hned přijít a zúčastnit se, když jsem se dozvěděl, že tato sněmovna a někteří poslanci chtějí, abych zde byl.

Domnívám se, že rozpočet Rady na finanční rok 2008 byl plněn správně, jak lze vyvodit z výroční zprávy Účetního dvora. Zaznělo zde pár projevů – např. projev pana Søndergaarda –, které se zmiňovaly o transparentnosti, o její neexistenci nebo nedostatečnosti. Chci se v této věci vyjádřit naprosto srozumitelně: Rada se domnívá, že její způsob plnění rozpočtu je úplně transparentní, a že tedy správně plní stanovené požadavky, např. požadavky podle finančního nařízení.

Kromě toho, jak víte, Rada zveřejňuje zprávu o finančním řízení v předcházejícím roce na své internetové stránce. Chtěl bych vás upozornit na to, že Rada je dnes jediným orgánem, který již dal široké veřejnosti k dispozici předběžnou zprávu o své účetní uzávěrce za rok 2009.

A před několika dny, přesně dne 15. března, se předseda výboru Coreper a generální tajemník Rady sešli s delegací parlamentního Výboru pro rozpočtovou kontrolu. Při tomto setkání poskytli všechny požadované informace o tématech a záležitostech, které parlamentní Výbor pro rozpočtovou kontrolu v souvislosti s plněním rozpočtu Rady na rok 2008 nadnesl.

Pan Gerbrandy se ptal na potřebu pokročit se vzájemnou kontrolou rozpočtových záležitostí obou orgánů bez „gentlemanské dohody“. Toto pan Gerbrandy řekl. Jestliže si Parlament přeje tuto dohodu přezkoumat, Rada bude ochotna o tom uvažovat a diskutovat o nové dohodě založené na vzájemnosti mezi oběma orgány. Proto není žádný problém o situaci diskutovat a případně dosáhnout nové dohody, která by pokud možno zlepšila tu, kterou jsme měli doposud.

Na toto by Rada v souvislosti s dnešní dopolední rozpravou chtěla upozornit. Jsem vám velmi vděčný za ústní pozvání, ale – opakuji – formálně jsem na toto zasedání pozván nebyl.

Předsedající. – Děkuji vám, pane ministře. Mnohokrát vám děkuji, že jste tak laskavě vyhověl naší prosbě. V této souvislosti bych řekl, že ani Komise nikdy nedostává formální pozvání na toto zasedání. Jsem již

nějakou dobu poslancem této sněmovny a všiml jsem si, že Rada v případech, jako je ten váš, kdy je zde zastoupena – i když to není opravdu nezbytné –, velkou měrou přispívá k úspěchu předsednictví. V tomto ohledu bych vám ještě jednou rád mnohokrát poděkoval.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Pane předsedající, pane Šemeto, pane Lópezi Garrido, ještě jednou vám děkuji, že jste se k nám připojil. Nejprve poděkuji svému kolegovi panu Liberadzkému, protože hovořím o udělování absolutoria Evropské komisi jménem skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů).

Také bych chtěl poděkovat zpravodajům za ostatní politické skupiny a také Účetnímu dvoru a zejména jeho předsedovi panu Caldeirovi, který si dává obrovskou práci, aby nám tyto mimořádně složité postupy objasnil.

Naše skupina bude hlasovat pro udělení absolutoria Evropské komisi, pane Šemeto, a chtěl bych se zmínit o zásluhách vašeho předchůdce pana Kallase, který s námi v zájmu dosažení tohoto pozitivního vývoje odvedl velký kus práce, zvláště v předchozím funkčním období.

Za prvé, pokud jde o účetní závěrky, Účetní dvůr vydal kladné prohlášení o věrohodnosti. Pane Ashworthi, konzervativci tedy snad nakonec budou hlasovat pro tyto účetní závěrky. Chtěl bych využít této příležitosti a poděkovat panu Taverneovi a jeho předchůdci panu Grayovi.

Pokud jde o předmět závěrek, nemohu však jinak než opět vyslovit obavu kvůli 50 miliardám EUR negativního vlastního kapitálu, a stále nerozumím tomu, proč do závěrek nevložíme pohledávky, které máme vůči členským státům; dohromady činí přibližně 40 miliard EUR a představují mzdy, jež mají být vyplaceny zaměstnancům.

Pokud jde o legalitu a řádnost podkladových operací, někdo tvrdí, že prohlášení Účetního dvora je záporné. Skutečností je, že nemáme záchytný bod. Četl jsem toto prohlášení opakovaně. My nevíme, zda dostáváme podle článku 287 Smlouvy kladné stanovisko k podkladovým operacím nebo ne. Účetní dvůr nám sdělil nějaké názory – v pěti odstavcích –, ale toto nevíme. Kromě toho je v usnesení navrženo, aby Účetní dvůr plnil svůj úkol stanovený Smlouvou. Musíme se v této věci sejit a přezkoumat všechny tyto postupy udělování absolutoria na náklady kontroly.

Pokud jde o metody, žádáme vaši vládu o vnitrostátní prohlášení o věrohodnosti, která nikdy nedostaneme. Navrhují, aby do auditního řetězce byly zapojeny vnitrostátní orgány auditu a mohly tak vydávat svým vládám osvědčení, což by bylo zařazeno do postupu udělování absolutoria.

Navrhují také zkrátit lhůty. Věřili byste tomu, že v dubnu 2010 hovoříme o účetních závěrkách za rok 2008? Lhůty je nutno zkrátit. Navrhují provedení studie o konsolidovaných účetních závěrkách. Nesouhlasím s odložením udělení absolutoria Radě, protože Účetní dvůr ohledně Rady neměl žádné námítky.

Skončím, pane předsedající, návrhem na uspořádání interinstitucionální konference, které by se zúčastnila Komise, Rada a všechny vnitrostátní parlamenty, jež kontrolují výkonné orgány, a vnitrostátní orgány auditu. Jejím cílem by bylo zdokonalit náš postup udělování absolutoria v hodně odborných oblastech tak, aby záležitosti byly mnohem jasnější, než dnes jsou.

Barbara Weiler (S&D). – (DE) Pane předsedající, zástupci Komise a především pane zástupce Rady, dámy a pánové, slyšíme to v rozpravě o zlepšení rozdělování evropských finančních prostředků každým rokem: přesnější a účinnější kontrola výdajů ve všech institucích a orgánech, více transparentnosti pro Parlament a také pro občany. To, že je dnes přítomen zástupce Rady, je první náznak, že se i v Radě něco mění. Je to skvělé, těší nás to – jak jste slyšel –, ale to nám samozřejmě nestačí. Právě ten rozdíl, o kterém jste se zmínil – vy se domníváte, že jste dokonale transparentní, zatímco my si myslíme, že jste dosud neodpověděl na naše otázky z rozpravy, která se konala koncem listopadu –, ukazuje, že společně stále ještě nespolutracujeme, jak bychom měli. Hovořil jste o dohodě z roku 1970, kterou chcete změnit a zdokonalit. To je všechno pěkné a správné, ale toto naše očekávání není zrovna nové. Hovořili jsme o tom vícekrát, a vy se nyní chováte, jako kdyby to byla úplně nová věc.

Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů podpoří zprávu pana Czarneckého. Sdílíme jeho výhrady i výtky ostatních skupin. Neudělíme absolutorium Radě, dnes ani za měsíc. Překvapuje mě proto žádost paní Andreasenové. Samozřejmě mám za to, že členské státy odpovídají za 80 % finančních prostředků, to však Radu nezbavuje jejích povinností, protože Rada není čtvrtým nebo pátým orgánem v Evropské unii, ale pracuje společně s členskými státy.

Nicméně souhlasím s tím, že naše kritika nemá skutečné důsledky. Jak pan Audy upozornil, musíme si vytvořit své vlastní nástroje. Každým rokem ukazujeme Radě žlutou kartu odmítnutí udělení absolutoria

a nic se neděje. Proto si musíme vytvořit své vlastní nástroje: nejenom skutečnou kritiku, ale i důsledky – co se stane, když s námi Rada nebude spolupracovat. To pravděpodobně přinese také ústavní změnu.

Předsedající. – Mnohokrát vám děkuji, paní Weilerová. Dámy a pánové, právě jsem znovu hledal v jednacím řádu: neměli bychom si v plénu vyzpěvovat, aniž bychom se nejprve zeptali Konference předsedů. Nicméně můžeme poblahopřát kolegovi. Slovo má na dvě a půl minuty pan Chatzimarkakis, který dnes slaví narozeniny. Všechno nejlepší!

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Děkuji vám, pane předsedající, to bylo velmi milé. Pane komisaři Šemeto, přijímání zpráv o řízení rozpočtu evropských orgánů a institucí patří k našim nejdůležitějším povinnostem, které máme jako zástupci evropských občanů – je to naše svrchovaná povinnost. Aby mohl být projekt evropské integrace uznáván, je nutné odpovědět na otázku, co Evropa udělala s těžce vydělanými penězi daňových poplatníků.

Nejprve bych chtěl všem zpravodajům poděkovat za jejich úsilí. Nicméně ve zprávách vidím světlé i stinné stránky. Celkově nacházím v řízení rozpočtu pozitiva. V tuto chvíli je tomu tak, že všude, kde Evropská unie své finanční prostředky sama kontroluje a spravuje, děje se to podle pravidel. Úplně jiná otázka je, zda to je účinné či nikoli. Jako Evropský parlament bychom měli účinnosti politik, politických záležitostí a provádění, zejména v souvislosti s programem do roku 2020, věnovat větší pozornost.

Stinné stránky se nacházejí v oblasti politiky soudržnosti. Jedenáct procent nesplňujících pravidla – to je příliš vysoký podíl. Proto je velmi důležité, aby se Evropská unie usilovněji pokoušela vymáhat nesprávně vyplacené finanční prostředky zpět. Výbor pro rozpočtovou kontrolu proto přijal pozměňovací návrh skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu. Chceme 100 % těchto peněz zpět.

Mám tu čest být zpravodajem pro udělení absolutoria Evropské komisi roku 2010. Vzhledem k opožděnému vstupu Lisabonské smlouvy v platnost to nebude snadný úkol. Musíme velmi bedlivě sledovat, zda nové působnosti jednotlivých komisařů nepovedou k menší transparentnosti a většímu znejasnění příslušností. Toto musíme a budeme velice důkladně prověřovat.

Dovolte mi zdůraznit dvě oblasti: za prvé takzvané nevládní organizace a za druhé gentlemanskou dohodu. Evropská unie vyplatila nevládním organizacím v letech 2008 a 2009 finanční prostředky ve výši přes 300 milionů EUR. Patří mezi ně vážené organizace, jako například *Deutsche Welthungerhilfe*. Nicméně jsou zde i některé, které chtějí poškodit pověst Evropské unie, konkrétně organizace Counter Balance, která napadla Evropskou investiční banku. To je nepřijatelné a musíme se tím zabývat. Potřebujeme registr a definici takových nevládních organizací, protože dostávají hodně peněz z daní.

Pokud jde o gentlemanskou dohodu, rád bych poděkoval panu Lópezi Garridovi. Rád bych vám poděkoval, že jste přišel. Také bych rád poukázal na historický aspekt: přezkoumání a revidování gentlemanské dohody po 40 letech je obrovský krok. Vzhledem k významu, který Parlament získal díky nové Lisabonské smlouvě, je to také nezbytný krok. Musíme se postarat o transparentnost, u sebe i v Radě.

Ashley Fox (ECR). – Pane předsedající, Parlamentu jsou opětovně předkládány nevyhovující účetní závěrky a je žádán, aby za ně udělil absolutorium. Jsou to závěrky, kterým Účetní dvůr odmítl udělit kladné prohlášení o věrohodnosti – závěrky, které stále ještě nejsou zákonné a řádné. Auditóři sdělili – opět –, že jsou plně nesrovnalostí, nicméně se od nás očekává, že je odsouhlasíme.

Těší mě, že paní Mathieuová doporučila odložit udělení absolutoria za účetní závěrku Evropské policejní akademie. Toto doporučení podpoříme, protože úřad OLAF potřebuje více času, aby dokončil své šetření. Byla vznesena obvinění z podvodné činnosti v této akademii, mimo jiné z toho, že zaměstnanci používají peníze daňových poplatníků na nákup nábytku pro své osobní potřeby.

Mohu Parlamentu sdělit, že britští konzervativci nebudou tyto nesrovnalosti akceptovat. Budeme odmítat udělení absolutoria, dokud Účetní dvůr nevydá kladné prohlášení o věrohodnosti.

Důvěra v politiky je rekordně nízká, a pokud budeme takové plýtvání přehlížet, tak své postavení ještě zhoršíme. Pokaždé, když udělujeme absolutorium za nevyhovující účetní závěrku, podporujeme větší plýtvání a větší podvody. Pokaždé, když hlasujeme pro udělení absolutoria, vyšleme Radě, Komisi a svým voličům signál, že tuto záležitost nebereme vážně.

Moje strana bude zvláště pozorně sledovat, jak se rozhodnou o této věci hlasovat labouristé a liberální demokraté v Evropském parlamentu. Nemohou doma tvrdit, že chtějí změnit politiky – očistit je a reformovat

–, a přitom rok za rokem hlasovat pro přijetí těchto nevyhovujících závěrek. Každý, kdo to myslí vážně s reformou tohoto systému a ochranou daňových poplatníků, by měl hlasovat proti udělení absolutoria.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Pane předsedající, vzhledem k vysoké míře chyb nesouhlasím s udělením absolutoria Evropské komisi. Dosud toho neděláme dost pro zjednodušení pravidel, zvláště pravidel pro strukturální fondy. Čtyři nezávislé poradní orgány předložily návrh, na který Komise teprve musí uspokojivě reagovat. Opravdu nevyhnutelné je provést ve výboru Komise pro posuzování dopadů nezávislé externí ověření. Pokud mu dodá na významu skupina na vysoké úrovni dr. Stoibera, mělo by se jí dostat rovněž dostatečných prostředků na nezbytnou administrativní podporu. Kromě toho je zapotřebí širšího pověření. Musíme snížit nejen správní zátěž, ale i náklady na zásadní dodržování pravidel. Mandát by také neměl zůstat omezen na stávající právní předpisy: kritické analýze by měla být podrobena i nová legislativa. To by přispělo, pane předsedající, ke strukturálnímu snížení zátěže pravidly, která nepřiměřeně brání fungování orgánů a podniků.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, především bych chtěla hovořit o problémech s rozvojovou pomocí, které Účetní dvůr zdůrazňuje téměř vždy, a poděkovat paní Ayale Senderové za dobrou a mimořádně příjemnou spolupráci.

Za prvé se často vyskytuje problém s rozpočtovou podporou. Dokonce existuje podezření, že je rozpočtová podpora v zemích, v nichž se pokoušíme aspoň trochu pomoci obyvatelstvu, zčásti využívána korupčními a totalitními režimy k útlaču nežádoucích skupin obyvatelstva nebo jejich kritiků. Mám k této rozpočtové podpoře mimořádné výhrady. V zemích, které mají zjevné problémy s jejím využíváním, by mělo být její poskytování omezeno nebo zastaveno.

Za druhé máme stejně jako dříve problém s tím, že platby často obsahují chyby, s nedostatkem koordinace projektů rozvojové pomoci mezi různými institucemi a úrovněmi v rámci jedné země a jejich zacílením a s tím, že nejsou stanoveny identifikovatelné priority. Tyto záležitosti je nezbytné řešit přednostně, abychom mohli zlepšit udržitelnost a účinnost projektů v těch zemích, kde žijí lidé opravdu v hrozné nouzi.

Dále považuji stejně jako dříve za nezbytné, aby byla tato rozvojová pomoc i Evropský rozvojový fond obecně začleněny do souhrnného rozpočtu.

K předstupní pomoci Turecku bych chtěla říci, že mě překvapilo, že zcela normální kritika, která by v jiných zemích dávno vedla k zastavení a odepření financování, způsobila tak rychle nepříjemnosti při spolupráci mezi Tureckem a Komisí. Pokládám za úplně normální, že nejprve stanovíme strategii a cíle, poté časové rámce, zaměření projektu, kritéria pro měření a poté metodu sledování.

Jestliže však toto všechno chybí a jsou prováděny projekty, které jsou pak prohlášeny za úspěšné, tak mám se způsobem provádění programu problém. Proto osobně považuji na nezbytné, aby byla aspoň část financování odepřena, dokud se nám nedostane přiměřeného ujištění, že jsou finanční prostředky vydávány řádně. Nyní jsme dosáhli kompromisu, nicméně si myslím, že je nutné tento problém sledovat, protože se to bude týkat dalších zemí jako Bulharska, Rumunska nebo Řecka. Myslím si, že je třeba zacházet se všemi stejně, nikoli s každým jinak.

Proto žádám, aby byla v rámci politiky v oblasti budov zavedena střednědobá strategie s jasným stavebním a finančním plánováním. Velkým projektům by měly být přiděleny jejich vlastní rozpočtové linie, měl by být zaveden systém podávání zpráv o pokroku s výstavbou a již bychom neměli platit další náklady na překlenovací úvěry. Protože jsme tak velké orgány, potřebujeme budovy, a ty musí být pečlivě a transparentně naplánovány.

Mou poslední poznámkou je, že považuji za nezbytné a naléhavé zjednodušit programy, protože takto v příslušných zemích vznikají problémy. Toto zkrátka nesmí zůstat rétorickým požadavkem, toto musí být konečně uskutečněno.

(Potlesk)

Jens Geier (S&D). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, pane Lópezi Garrido, těší mě, že jste zde a dáváte tak najevo, že Rada tuto významnou rozpravu uznává. Dámy a pánové, všichni známe tento malý trik: když někoho chceme uvést do rozpaků, položíme mu otázku formulovanou třeba jako „ještě stále bijete své děti?“. I když dotyčná osoba odpoví „ne“, implicitně připouští, že v minulosti své děti skutečně bila.

Zpráva o udělení absolutoria Parlamentu, kterou vypracoval pan Staes, za což mu chci poděkovat, je kritická, a podle mého názoru se minimálně v některých oblastech drží této logiky. Sebekritika je dobrá věc, ale měla

by být správná. Mnohokrát jsem ve své skupině vedl diskuse o tom, jak tu či onu formulaci ve zprávě o udělení absolutoria Parlamentu odmítnout. Někteří z nás se ohledně toho ve svých zemích dostali pod nemalý tlak.

Nicméně vám chci vysvětlit, proč jsme tu či onu formulaci ve zprávě o udělení absolutoria Parlamentu odmítli. Některé návrhy jsou již uskutečněny. Mohli bychom je předložit znova, ale proč? Některé návrhy nejsou užitečné, například myšlenka učinit z Výboru pro rozpočtovou kontrolu nějaký druh alternativního orgánu vnitřního auditu nebo prostředníka mezi předsednictvem a plenárním shromážděním. V této zprávě bylo i mnoho dobrých návrhů, ty ovšem byly všechny přijaty.

Pak jsou v této zprávě návrhy, které odrážejí jen dílčí realitu, například právě předložený pozměňovací návrh č. 26, který požaduje zavedení systému vnitřní kontroly ve skupinách v této sněmovně. Nic by nemohlo být samozřejmější. Ovšem právě proto je to ve Skupině progresivní aliance socialistů a demokratů již dlouho skutečností. Pokud by moje skupina s tímto souhlasila, jednala by, jako kdybychom v této věci měli co dohánět. Proto v daném případě můžeme souhlasit, jediné pokud bude ve zprávě rovněž objasněn stav věcí. Navrhuji tedy přidat do příslušného odstavce následující slova: „jako je tomu ve skupině S&D“.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Pane předsedající, i když přetrvává mnoho problémů, kontrola i audit finančních prostředků Evropské unie se zlepšily a jsou stále důkladnější. Vidíme jejich výsledky, což je potěšující – nicméně lze udělat více. Naším heslem by mělo být „nepromrhat ani jediný cent“. Pokud jde o rozvojové fondy, Evropská unie je největším poskytovatelem pomoci na světě. Je dobře, že se takto odlišujeme a že projevujeme svou solidaritu s nejhudšími lidmi na světě. Věřím, že jsou s tím občané Evropské unie spokojeni, peníze je však nutno využívat co nejlépe. Nesmí se dostat ke zkorumpovaným vůdcům, kteří si pěchují vlastní kapsy, a nesmíme ani plýtvat penězi na projekty a iniciativy, které nejsou prozíravé a přiměřeně kvalitní.

My za to máme v tomto Parlamentu zvláštní odpovědnost. Předložil jsem Výboru řadu pozměňovacích návrhů, s nimiž zpravodaj naložil poměrně benevolentně. Faktem je, že Evropská unie musí být jednoznačnější a musí vyžadovat, aby země, které podporuje, dodržovaly většinu základních lidských práv, jako je svoboda projevu a svoboda tisku. Bohužel tomu tak v současné době není.

Dovolte mi, abych uvedl velice zjevný příklad: pomoc Evropské unie pro Eritreu, v níž jsou kritikové režimu uvrháváni do vězení, a to bez soudu a aniž by se vůbec dozvěděli, z čeho jsou obviněni. Ve strašlivých podmínkách ve vězení strádají celé roky. Čeho se dopustili? Kritizovali vedení země a prezidenta.

Měli bychom být ohledně toho důraznější. Evropská unie musí být schopna podmínit svou pomoc tím, že přijímající země budou dodržovat většinu základních lidských práv, a domnívám se, že tato zpráva by v tomto ohledu měla být energičtější a jednoznačnější. Myslím si, že evropští daňoví poplatníci to od nás očekávají.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Pane předsedající, zpráva pana Staese obsahuje velice důležitý odstavec nazvaný „Poslanci jako veřejné osoby“. Název je velmi výstižný. Každý poslanec tohoto Parlamentu je veřejnou osobou a musí být schopen v kterýkoli okamžik veřejnosti odpovědět, jak pracuje, a zejména musí být schopen odůvodnit, proč vydává peníze z rozpočtu, které poskytli daňoví poplatníci. My všichni zde přece hospodaříme s penězi daňových poplatníků, takže občané mají právo vědět, jak je utrácíme.

V posledních letech došlo v Parlamentu k velkým zlepšením v odpovědnosti, nicméně se od poslanců Evropského parlamentu dosud nevyžaduje, aby vykazovali všechny své finanční prostředky. Mám na mysli konkrétně částku v maximální výši 4 200 EUR, které má každý poslanec měsíčně k dispozici na všeobecné výdaje. Já nyní musím platit každým rokem značnou částku externímu účetnímu, abych je vykázal. To je podivné; měli bychom to zkrátka dělat s pomocí služeb Parlamentu, tak jako u svých cestovních výloh a nákladů spojených s pobytem. Proto bych vás vyzval, abyste v této souvislosti podpořili pozměňovací návrh č. 33 k bodu 65.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Evropský úřad pro výběr personálu neboli EPSO je interinstitucionální jednotkou příslušnou pro výběr zaměstnanců orgánů Evropské unie. Jsem velmi potěšena, že se zprávy o udělování absolutoria tímto tématem zabývají. Je třeba vyvinout úsilí a prošetřit a omezit zeměpisnou nevyváženost mezi kandidáty a mezi úspěšnými uchazeči o pozice ve veřejné službě orgánů Evropské unie. Obzvláště nepřijatelné je trvalé nedostatečné zastoupení občanů nových členských států včetně Polska, a to nejen ve veřejné službě Evropské unie. Tento jev je podle mého názoru nápadný zejména u zaměstnanců středního a vyššího středního vedení. Pochybnosti vyvolává také dlouhý náborový proces a vedení seznamů úspěšných uchazečů. Úspěšní kandidáti, kteří byli vybráni ve výběrových řízeních – kteří

byli ve výběrových řízeních úspěšní –, často přijmou místo mimo orgány Evropské unie, protože prostě nemohou čekat tak dlouho, a celý náborový proces je zmařen.

Těší mě, že úřad EPSO zavedl opravný program, že akceptoval připomínky Účetního dvora a že již připustil některé výhrady Evropského parlamentu. Budu rozhodně bedlivě sledovat účinky opravného programu a budu mít při tom neustále na paměti, že cílem úřadu EPSO by mělo být především získat co nejlepší uchazeče o nabízená místa v orgánech Evropské unie, vybrat z nich ty nejvhodnější a vytvořit co nejkvalitnější seznam úspěšných kandidátů, a to tak, aby byly přiměřeně zastoupeny všechny členské státy.

Ivailo Kalfin (S&D). – (BG) Pane komisaři, pane Lópezi Garrido, dámy a pánové, chtěl bych vyjádřit svůj názor na udělení absolutoria za odpovědnost evropských agentur. Dovolte mi, abych nejprve vyřídil omluvy svého kolegy Georgiose Stavrakakise, který nemohl na rozpravu o této záležitosti přijít, i když posledních několik měsíců pracoval na této zprávě jako stínový zpravodaj za Skupinu progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu. Nemůže přijít kvůli dobře známým problémům s dopravou.

Podle názoru skupiny S&D jsou záležitosti související s transparentním a zákonným využíváním prostředků z rozpočtu Evropské unie prioritou a řízení veřejných financí jako celek ve velké míře závisí na úspěšném usnesení o těchto záležitostech. Proto bych také chtěl poděkovat zpravodajce paní Mathieuové, stejně jako členům Účetního dvora a vedoucím agentur, s nimiž jsme velice rozsáhle spolupracovali. Chci poukázat na to, že audit rozpočtu agentur je mimořádně složitý a svízelný proces, protože se agentury značně liší co do postupů a odpovědností.

Dovolte mi, abych začal všeobecným konstatováním, že rok 2008 prokazuje, že agentury rok od roku pokračují ve zlepšování plnění svých rozpočtů. Rád bych odbočil a řekl všem poslancům, kteří neočekávají žádné připomínky Účetního dvora ohledně podpory rozpočtu, že až Účetní dvůr přestane vznášet připomínky, důvěra v tento orgán poklesne. Skutečností je, že počet chyb klesá a transparentnost a kázeň při plnění rozpočtů vzrůstá. Tento pokrok zohlednil i Evropský účetní dvůr a vedoucí agentur zároveň vynakládají stále větší úsilí, aby zlepšili účetní a kontrolní systémy.

Stále se očividně vyskytují nedostatky. Parlament a Účetní dvůr se o nich zmínili. Jejich příčiny jsou jak objektivní, tak subjektivní. Dobrá zpráva je, že lze všechny napravit a podnikají se za tím účelem kroky.

Největší problém se vyskytl v souvislosti s Evropskou policejní akademií CEPOL. Problémy v této organizaci trvají několik let a jejich příčiny jsou různé: změna účetního systému, neobjasněné záležitosti související s hostitelským státem, opomenutí ohledně oznamování smluv a využívání veřejných finančních prostředků na jiné účely, než na které byly určeny. I když byly několik let činěny ústupky, což přinášelo výsledek poněkud pomaleji, než se očekávalo, letos jsem pro to, aby bylo udělení absolutoria za plnění rozpočtu této agentury na rok 2008 odloženo, dokud nebude proveden nový audit a nové vedení akademie nepřevezme jasnou odpovědnost za zajištění, že nesrovnalosti a právní rozpory budou co nejdříve odstraněny.

Druhý problém souvisel s agenturou Frontex, zejména s její schopností využívat prostředky, jež jí byly přiděleny. Vedoucí agentury poskytl v této věci na slyšeních výboru uspokojivé odpovědi.

V budoucnosti musíme v této oblasti rozpočtové kontroly v rámci agentur provést řadu kroků. Shrnu jsem je do tří opatření. Za prvé musí vedoucí agentur pokračovat ve svém úsilí o přísnější dodržování rozpočtové kázně. Za druhé je třeba přijmout opatření ke zjednodušení účetních pravidel, zvláště u agentur, které jsou spolufinancovány nebo samofinancovány. A konečně musíme prověřit návrh Účetního dvora na zavedení kritérií, jež budou naznačovat, jak úspěšně agentury provádějí své úkoly.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, mám několik připomínek ohledně využívání evropských finančních prostředků při procesu rozšiřování. Měli jsme posoudit zvláštní zprávu Účetního dvora o využívání předvstupní pomoci Turecku. Jako Výbor pro rozpočtovou kontrolu jsme zjištěními ve zprávě Účetního dvora velmi zklamáni. Komise v předchozím období finanční prostředky utrácela bez jakékoli strategie nebo účinného auditu, a co především, projekty neměly konkrétní vztah k pokroku v souvislosti s přistoupením. Účetní dvůr není schopen posoudit účinnost vynaložených prostředků ani s novým nástrojem předvstupní pomoci, který vstoupil v platnost roku 2007. Hovoříme o částce kolem 4,8 milionů EUR do roku 2013.

Ve výboru nejprve převládl pocit bezradnosti. Kde a kdy můžeme uplatnit nějaký politický vliv na používání předvstupní pomoci, jestliže Účetní dvůr provede další hodnocení až po roce 2012? Výbor pro rozpočtovou kontrolu tedy vyzývá Komisi, aby program nástroje předvstupní pomoci naléhavě přepracovala. Rovněž

vyzýváme k zmrazení výše poskytovaných finančních prostředků na úroveň z roku 2006, dokud nebude zaznamenán pokrok, v čemž se již rýsují počátky kompromisu.

Kromě toho tvrdíme, že nástroj předvstupní pomoci všeobecně – všeobecně a bez výslovného odkazování na Turecko – musí být uplatňován pružně, i v případech zvláštních druhů členství nebo spolupráce, sousedství a podobně. Zaměření výhradně na členství v Evropské unii se v průběhu přístupových vyjednávání může ukázat jako velice špatná investice.

Zelení a levice nyní kritizují, že bychom se těmito požadavky vměšovali do zahraniční politiky, a Turecku by se tedy dostávalo zvláštního zacházení. Nikoli, zvláštní zacházení zajistíme, jestliže zde nebudeme reagovat na zjevné nedostatky. Jestliže budeme dělat výjimky pro Turecko, můžeme také upustit od rozpočtové kontroly v případě Chorvatska, Rumunska, Bulharska nebo Řecka. Je to přece stále stejné téma.

Vyzývám Komisi, aby nezavírala obě oči, jen protože jde o Turecko. Podpořte raději jeho přistoupení v souladu s přístupovými kritérii, které Společenství samo zavedlo.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Pane předsedající, chtěla bych dnes hovořit o zprávě o udělení absolutoria Parlamentu. Máme před sebou zprávu, která je podle mého tou nejdůkladnější, nejkritičtější a nejprozíravější zprávou o udělování absolutoria Parlamentu, jakou jsme kdy měli. To je dobře. Proto bych chtěla panu Staesovi poděkovat za tak konstruktivní práci.

Je neobvyklé, aby orgán uděloval absolutorium sám sobě, a samozřejmě je to výzva k vyššímu stupni odpovědnosti, transparentnosti a kontroly. Tato zpráva však pomáhá zajistit, že budeme – jako Parlament – schopni tuto odpovědnost na sebe vzít, být transparentní a zajistit lepší kontrolu. To je samozřejmě dobře.

Bez ohledu na to však ještě zbývá prostor ke zlepšení. Zmíním se tu jen o některých oblastech, kterými se myslím zabývají některé pozměňovací návrhy. Myslím si, že musíme dělat více, abychom našim občanům umožnili dělat svou práci. Můžeme se o to postarat tak, že jim usnadníme přístup k našim zprávám na internetu – včetně těch zpráv, které jsou kritické. Také si myslím, že je důležité, abychom se zabývali fungováním našich postupů zadávání veřejných zakázek zde v Parlamentu. Je to vysoce riziková oblast a v tomto ohledu byly také navrženy dobré pozměňovací návrhy. Dále se domnívám, že se musíme zabývat i tím, zda by nebylo možné zlepšit strukturu vedení a učinit ji ještě transparentnější jak pro nás, poslance, tak pro naše občany, což by jim napomohlo v kontrolování našeho Parlamentu. Dále – i když to zde již často zaznělo – se samozřejmě nedomnívám, že bychom měli utrácet za renovaci zařízení svých kanceláří zde ve Štrasburku. Namísto toho bychom měli zajistit, abychom měli jenom jedno sídlo.

Pocházím z Dánska, ze země, jež má dlouhou tradici, pokud jde o transparentnost, otevřenost a kontrolu, zejména s ohledem na používání peněz daňových poplatníků. Toto jsou hodnoty, kterých si cením, a myslím si, že by měly být rozšířenější také po celé Evropské unii. Myslím, že zpráva o udělování absolutoria Evropskému parlamentu ukazuje, že my v Parlamentu to připouštíme a jdeme správným směrem. Rovněž to zlepšuje naše postavení, z něhož kritizujeme ostatní orgány.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Pane předsedající, v této rozpravě toho již bylo hodně řečeno, takže bych se omezila na dva body. První se týká udělení absolutoria Parlamentu; když chcete dohlížet na jiné, přece jen musíte zaujmout zvláště kritický přístup k vlastnímu rozpočtu. Pan Staes předložil na toto téma zprávu, kterou bych upřímně podpořila před šesti nebo sedmi lety, ale za těchto šest sedm let se toho hodně změnilo k lepšímu. Například jsou to náhrady pouze skutečně vzniklých cestovních výdajů a statut asistentů. Podivné je, že se o těchto záležitostech pan Staes zmínil před chvilkou ve svém projevu, ale bohužel se tyto úspěchy dosud neobjevily ve zprávě. Doufám, že to bude napraveno při hlasování za dva týdny, aby byla zpráva nakonec vyvážená. Jsem pevně přesvědčena, že k tomu dojde.

Druhý bod je všeobecný, pane předsedající. Myslím si, že budeme v nadcházejících letech vést složitou diskusi o rozpočtu. I přes zvláštní úkoly, které nám připadly po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, se nepředpokládá, že náš rozpočet v novém období vzroste, takže pokud jde o evropské výdaje, bude stále nezbytnější dosahovat několika politických cílů zároveň, s jediným výdajem. Proto je třeba, aby mohl Účetní dvůr skutečně provádět audit vícenásobných výdajů, a nezabýval se jen dodržováním pravidel. V současné době to náš Účetní dvůr dělat nemůže. Takže chceme-li navrhnout na nové rozpočtové období účinný rozpočet, který bude možné rovněž kontrolovat, bude zapotřebí provést v Účetním dvoře změny. Navrhují tedy, aby se Účetní dvůr v budoucnosti skutečně účastnil rozprav o rozpočtu a rozpočtové kontrole, a byla bych ráda, kdyby mi Evropská komise sdělila, jak k této výzvě chce přistupovat.

Derek Vaughan (S&D). – Pane předsedající, chtěl jsem hovořit o udělování absolutoria Evropskému parlamentu a nejprve poděkovat zpravodaji, mimo mnoho jiného za vynikající a pilnou práci, kterou odvedl.

Myslím si, že všichni v této sněmovně samozřejmě chtějí zlepšit otevřenost a transparentnost a přinášet daňovým poplatníkům za jejich peníze hodnoty, nicméně se musíme ujistit, že všechny změny našich postupů vedou skutečně ke zlepšení. Nejsem si jist, zda určitá doporučení ve stávající zprávě přinášejí zlepšení. Například doporučení odstranit z této budovy koupelny se ukáže jako velice nákladné, stejně tak návrh nahradit celý vozový park Evropského parlamentu.

Ve zprávě jsou také některá doporučení, která již byla zahrnuta do návrhů rozpočtu na rok 2011. Je to například přezkum televize Europarl TV, aby bylo zjištěno, zda je účinná a plní svůj účel, a také výzva k dlouhodobé strategii v oblasti budov, která je již k dispozici, nebo je aspoň do budoucna vyžadována. Rovněž jsou ve zprávě doporučení, která se zabývají záležitostmi, v nichž již bylo dosaženo zlepšení, nebo které jsou právě zlepšovány.

Nicméně má zpráva samozřejmě kladné stránky, které by samozřejmě měly být podporovány – například omezení plýtvání papírem při tisku. Všichni vidíme haldy papíru, na který se každý den tiskne, a určitě je lze omezit.

Rovněž vítáme výzvu k provádění externích studií a ke spolupráci na těchto studiích s ostatními orgány, abychom zabránili zdvojení a dosáhli účinných úspor. Věřím, že některé pozměňovací návrhy budou předloženy znovu v souvislosti s rozpočtem Evropského parlamentu na rok 2011.

Zpráva také vyžaduje, aby manažer pro řízení rizik podával každoročně zprávu, a opět si myslím, že to je správná věc. To vše ukazuje, že je v diskusích, které o udělení absolutoria Evropskému parlamentu vedeme, třeba nalézt vyváženost. Nepochybuji o tom, že Výbor pro rozpočtovou kontrolu se postará o to, aby v budoucnosti plnil své úkoly, a bude nám chtít v budoucnosti podat zprávu, jak jsou doporučení z této zprávy prováděna a jak se s nimi nakládá.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, nejprve bych chtěl říci, že jsem byl rád, že jsem tento týden musel cestovat jen do Štrasburku, nikoli do Bruselu, protože do Štrasburku to mám mnohem blíž, takže byla velká výhoda, že jsem mohl bez překážek přijet, ačkoliv byla přerušena letecká spojení.

Moje druhá poznámka se týká rozpočtové kontroly. Máme pořád ten stejný stoh papírů, který ukazuje, co se tento týden děje v plénu. Byl bych rád, kdybychom mohli na svá pracovní místa dostat počítač, zvláště abychom mohli všechno vidět v elektronické podobě; při hlasování bychom pak před sebou měli pozměňovací návrhy ve svém jazyce a hlasování by mohlo probíhat cíleněji. Účastníme se stovek hlasování, vždycky v poledne, a bylo by dobré, kdybychom s sebou nemuseli nosit stohy papírů, ale měli texty v elektronické podobě. Konec konců Evropský parlament by měl být vybaven špičkovou technologií.

Za třetí – když někam cestujeme, musíme pak provádět všechno to vyúčtování, které se v poslední době stalo velice byrokratické. Je to další velká zátěž jak pro nás, poslance Evropského parlamentu, tak i pro správu této sněmovny. Dodatečný audit ukládá dodatečné podmínky. Měli bychom ustavit pracovní skupinu, která by se vrátila k tomu, co je podstatné – správné a přesné vyúčtování –, aby se byrokratická zátěž snížila o 25 %, nikoli aby se zvýšila o 50 % jako v posledních měsících.

Pokud jde o strukturu, požádal bych Komisi, aby přezkoumala, zda bychom se vzhledem k tomu, že se mnoho zemí nyní nachází v kritické finanční situaci, neměli více zaměřit na investice do Fondu soudržnosti a Fondu pro regionální rozvoj a méně na čerpání evropských podpor. Smysl by mělo i navýšení finančních prostředků na 1,27 % hrubého národního příjmu, aby toho bylo při investičních činnostech více dosaženo.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Chtěla bych se nejprve zmínit o plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2008, oddíl III – Komise a výkonné agentury. Vítáme dobrovolné iniciativy, jež zahájilo Dánsko, Nizozemsko, Švédsko a Spojené království v souvislosti s podáváním vnitrostátních zpráv o správě.

Jsme pevně přesvědčeni, že pokud budou vnitrostátní prohlášení o správě podávána pro všechny společně spravované fondy Evropské unie, bude dosaženo pokroku. V tomto ohledu na Komisi naléháme, aby vydala doporučení pro vypracovávání těchto prohlášení o správě.

Pokud jde o rámcový program pro výzkum, jsme znepokojeni, že nynější program nevyhovuje potřebám moderního výzkumného prostředí. Jeví se nám, že je v budoucím rámcovém programu třeba provést modernizaci a další zjednodušení.

Také bych se chtěla zmínit o plnění rozpočtu Evropské agentury pro bezpečnost sítí a informací na rozpočtový rok 2008. V její účetní závěrce je uvedeno, že byl zaznamenán zisk plynoucí z úroku, který za finanční rok 2008 činil přes 143 000 EUR, což upozorňuje na to, že má tato agentura po dlouhá období velký objem likvidních prostředků. V této souvislosti naléháme na Komisi, aby prověřila nejen možnosti plného řízení hotovosti na základě potřeb, ale zvláště také rozšíření mandátu Evropské agentury pro bezpečnost sítí a informací jak po roce 2012, tak co do příslušnosti.

Richard Seebler (PPE). – (DE) Pane předsedající, jestliže chceme, aby Evropskou unii její občané přijímali, pak je nezbytné, aby občané také věděli, co se děje s jejich penězi, které zaplatili na daních. Proto je požadavek paní Schaldemoseové na větší transparentnost více než oprávněný a já věřím, že na tomto stojí a padá celý evropský projekt.

Nicméně jde nejen o transparentnost, ale i o srozumitelnost. My jsme zaplatili za to, že jsme se těmito záležitostmi zabývali na plný úvazek. Domnívám se, že občané by měli být schopni si z dokumentu vzít něco konkrétního i při příležitostném nahlédnutí. Proto musíme Komisi požádat, aby pracovala na srozumitelnosti svých dokumentů, zejména těch, jež se týkají rozpočtového rámce. Občané se pak velmi rychle dozvědí, jak velký či malý rozpočet Evropské unie je, a jak mnoho se od Evropské unie stále vyžaduje.

Fakt, že členské státy očekávají, že bude Evropská unie něco dělat, ale na druhou stranu nejsou příliš ochotné poskytovat peníze, je politický problém nás všech, a je to oblast, kterou by se Komise v nadcházejících letech měla zabývat.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pane předsedající, řeknu pár slov o zvláště kritické diskusi o nástroji předvstupní pomoci Turecku. Tato pomoc se od roku 2002 stále zvyšuje, ačkoli Turecko činí více kroků zpět než kupředu. Poslední zvláštní zpráva Účetního dvora odhaluje velké problémy. Finanční prostředky nebyly vynaloženy účinně a nebyly dostatečně hodnoceny.

Proto Komisi vyzývám, aby předtím, než bude uděleno absolutorium, vystoupila a vysvětlila občanům Evropské unie, co přesně se stalo s 800 EUR ročně, které Turecko dostávalo.

Nyní všeobecně k různým agenturám. Nekonrolovaný nárůst, zakládání, opětovné zakládání a rozšiřování působnosti agentur EU, které se od roku 2000 téměř ztrojnásobily, je ve zřejmém rozporu s požadavky Lisabonské strategie na menší byrokracii. Týká se to rovněž Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu.

I když hovoříme o roce 2008, zmíním se o Evropském monitorovacím centru pro drogy a drogovou závislost. Opravdu bych se rád dozvěděl, zda neusnulo, protože počátkem roku byly v České republice legalizovány tvrdé drogy a nyní tu máme díky otevřeným hranicím neuvěřitelnou drogovou turistiku. Jsme tedy nesmiřitelní vůči kuřákům, ale když jde o tvrdé drogy, tak podřimujeme.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, i já bych se chtěl zmínit o předvstupní pomoci. Účetní dvůr ve své zprávě jasně uvádí, že není s to prokázat řádné využívání finančních prostředků v rámci nynějších programů. Evropská komise tedy zavedla programy, které nemůžeme sledovat a jejichž účinnost nemůžeme prověřit.

Výbor pro rozpočtovou kontrolu ve svém stanovisku zaujal jasný postoj a nyní začalo neuvěřitelné lobování z turecké strany. V souvislosti s udělením absolutoria nejde o to, zda se Turecko připojí k Evropské unii či nikoli. Nejde o to, zda se chceme zalíbit zástupcům dalších spřátelených zemí či nikoli, jde o to, abychom prověřili, zda jsou programy opravdu účinné, jde o to, aby se peníze dostaly k těm, pro něž jsou určeny, a nebyly někam odsáty. Také jde o to, abychom řádně hospodařili s penězi evropských daňových poplatníků. Proto bych byl velmi vděčný, kdyby většina v této sněmovně přijala správné rozhodnutí, až bude nakonec hlasovat.

Andrew Henry William Brons (NI). – Pane předsedající, zastupuji stranu, která stojí v opozici vůči celému projektu Evropské unie a k členství naší země v Evropské unii. To může občany vést k podezření, že budeme mít námitky proti udělení absolutoria za účetní závěrky bez ohledu na důkazy. Rád bych toto podezření odmítl.

I když je naším standardním postojem vznášet námitky proti schvalování téměř všech budoucích výdajů, doufal jsem, že podpoříme udělení absolutoria za závěrky týkající se minulých výdajů, pokud budou odůvodněny – i když jsme s účely těchto výdajů nesouhlasili. Budeme však proti udělení absolutoria za účetní závěrky jako celek, a to kvůli množství nesrovnalostí.

Neměli bychom si plést posouzení řádnosti či nesrovnalosti u výdajů se schvalováním či neschvalováním účelu. Doufám, že všichni ostatní zaujmou stejný přístup bez ohledu na to, zda s účely výdajů souhlasí nebo nikoli.

Christa Klaß (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, diskutujeme nyní o udělení absolutoria za rozpočet na rok 2008, ale udělení absolutoria je vždy příležitostí podívat se dopředu, a já mám pocit, zvláště v těchto souvislostech, že se musíme zaměřit na množství agentur, které jsme zřídili. Samozřejmě je musíme vybavit finančními prostředky a také musíme zajistit, že budou moci vykonávat podstatnou práci.

Mám na mysli Evropskou agenturu pro chemické látky (ECHA), jež je příslušná pro chemický průmysl a v příštím období má dostat další úkoly a být příslušná pro biocidy. Musíme zajistit, že bude odvádět efektivní a pokrokovou práci, jež bude rovněž v souladu s našimi politikami, a proto prosím, abychom se my všichni postarali o to, že tyto agentury pro nás budou moci pracovat dobře a účinně i v budoucnosti.

Algirdas Šemeta, člen Komise. – Pane předsedající, chtěl bych ještě jednou zdůraznit závazek Komise pokračovat v pokroku, jehož jsme v posledních letech dosáhli, aby byla způsobilost výdajů dále zlepšována. Budu se samozřejmě velmi pečlivě zabývat rozhodnutími o udělení absolutoria, která Evropský parlament za dva týdny přijme, a Komise zajistí vhodné následné kroky.

Také bych vám chtěl poděkovat za velmi dobrou dnešní rozpravu. Myslím, že v ní zazněla řada dobrých myšlenek a chtěl bych se na některé zaměřit.

Za prvé – pokud jde o vnitrostátní prohlášení o správě, tedy záležitost, kterou nadnesl Bart Staes a jiní poslanci, jen bych vám připomněl, že jsme spolu s panem komisařem Lewandowským zaslali dopis Výboru pro rozpočtovou kontrolu, v němž sdělujeme, že ohledně vnitrostátních prohlášení o správě předložíme návrh při nadcházející revizi finančního nařízení. Myslím si, že to společně s návrhy na zjednodušení a se zavedením koncepce tolerovatelného rizika chyb umožní značně zlepšit stav řízení strukturálních fondů. Pan Søndergaard se tím hodně zabýval.

Paní Herczogová nadnesla otázku úlohy vnitřních auditů a vnitřních kontrol. Zcela sdílím její názor v této věci a jen bych dodal, že příští týden budeme diskutovat o strategii auditu na období 2010–2012 a budeme věnovat mnohem větší pozornost zlepšení systémů vnitřní kontroly v Komisi.

Rovněž sdílím názory paní Audyové a některých dalších vážených poslanců ohledně postupu udělování absolutoria. Myslím si, že musíme zahájit diskusi o tom, jak postup udělování absolutoria zdokonalit, abychom zajistili, že většina výsledků tohoto postupu bude provedena co nejrychleji. Nyní je rok 2010 a my diskutujeme o udělení absolutoria za rok 2008, protože v roce 2009 nebylo možné nic uskutečnit. Domnívám se, že je třeba vést diskusi se zúčastněnými stranami a Účetním dvorem. Zcela sdílím vaše názory a názory ostatních poslanců, kteří o této věci hovořili.

Také si myslím, že je velice důležité řešit otázku účinnosti vydávání finančních prostředků Evropské unie. V naší všeobecné strategii auditu věnujeme velkou pozornost zlepšení provádění auditu s ohledem na to, že bude prováděn rovněž audit účinnosti evropských výdajů. Myslím, že nám to v budoucnosti přinese výsledky.

Pokud jde o Turecko, Komise se bude držet doporučení ohledně zlepšení cílů a sledování pokroku. Musíme zlepšit způsobilost výdajů ve všech výdajových oblastech, od stanovování cílů až k hodnocení dopadu.

Dosud dosažené výsledky dokazují, že Evropská unie usiluje o zlepšení způsobu, jakým utrácí peníze daňových poplatníků, a přináší našim občanům přidanou hodnotu. Tento pokrok je také výsledkem vaší činnosti jakožto orgánu příslušného pro udělování absolutoria, jenž byl vždy pozorný vůči způsobu využívání rozpočtu Evropské unie, kritický, když nebylo uspokojivé, ale i podporující, když bylo dosahováno pokroku. Toto je pro občany EU důležitý vzkaz.

Dovolte mi proto, abych na závěr vyjádřil Evropskému parlamentu obzvláštní díky za to, že podporuje Komisi v jejím úsilí o lepší finanční řízení rozpočtu Evropské unie.

Jens Geier, zástupce zpravodaje. – (DE) Pane předsedající, aby to bylo správně v zápisu – zastupuji zpravodaje Bogusława Liberadzkeho, který se tento týden stal stejně jako mnoho dalších v této sněmovně obětí dopravních problémů. Dělán to velmi rád a chtěl bych této příležitosti využít, abych se zamyslel nad několika poznámkami, které během rozpravy zazněly.

Nejprve, pane Šemeto, k mému velkému zadostiučinění jste zdůraznil, že Komise učiní kroky směrem k dalšímu posílení odpovědnosti hlavních aktérů správy fondů Evropské unie. Všichni víme, co to znamená.

Vskutku všichni víme, že to znamená, že musíme členským státům Evropské unie, které spravují velkou část evropských fondů, připomínat jejich odpovědnost za to, že to budou dělat v souladu s osvědčenými postupy, protože všichni také víme, že většinu chyb při využívání evropských finančních prostředků, které členské státy dělají, vzniká právě na této úrovni.

Proto je také spíše znepokojivé slyšet, jak v této rozpravě kolegové z Evropské konzervativní a reformní skupiny a skupiny Evropa svobody a demokracie, kteří mají všichni – včetně pana Czarneckého – další závazky, mocně kritizují Komisi a tvrdí, že jí bude odmítnuto udělení absolutoria. Očekával bych od svých kolegů podporu při prosazování vnitrostátních prohlášení o správě v této sněmovně a také v členských státech, protože tam se dělají chyby a tam je nedostatek spolupráce. Také je spíše znepokojivé slyšet, jak kolegové ze skupiny ECR tvrdí, že vše, co se zde děje, je nadstandardní – přičemž velmi dobře víme, že odpovědnost je někde úplně jinde.

Ještě jednou bych se chtěl zmínit o předvstupní pomoci, protože mám pocit, že je zde třeba několik věcí uvést na správnou míru. Rád bych vám připomněl, že Výbor pro rozpočtovou kontrolu podpořil zpravodaje těsnou většinou. Také bych vám rád připomněl, že se zástupce Evropského účetního dvora během přípravy zprávy snažil zpravodaje připomínat, že jeho zpráva je o chování Komise a toto chování má kritizovat, nikoli chování Turecka. Naši kolegové ve skupině Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) si ke zprávě o udělení absolutoria Komisi odhlasovali pozměňovací návrhy, které bychom z ní chtěli rovnou odstranit, protože v nich zjevně nejde tolik o využívání peněz daňových poplatníků jako o otázku, kam směřují přístupová vyjednávání s Tureckem. Rozhodovat o tom na tomto místě je špatná cesta.

Inés Ayala Sender, zpravodajka. – (ES) Pane předsedající, ve své závěrečné řeči bych chtěla poděkovat panu komisaři Šemetovi a službám Komise pro rozvojovou a humanitární pomoc za jejich příčinlivou a účinnou spolupráci v tomto procesu.

Také chci španělskému předsednictví vyjádřit náležité uznání za úsilí, které vyvíjí při tomto postupu udělování absolutoria, zejména za jeho návrh zahájit diskusi o obnovení interinstitucionální dohody s Radou, protože ta stávající je zjevně už dlouho zastaralá. Musím však rovněž vznést námitky proti improvizovanému postupu této sněmovny, která do dnešních 9:00 očividně neuvažovala o formálním pozvání Účetního dvora ani Rady.

Kritizovat jejich nepřítomnost, jestliže jsme se neobtěžovali ani je pozvat, hraničí, zdá se mi, s absurdním a špatným úmyslem. Domnívám se, že chceme-li být respektováni a být schopni dostat svým novým odpovědnostem, musí být naše interinstitucionální postupy důslednější a vážnější a méně oportunistické.

Na závěr rozpravy o udělení absolutoria Evropskému rozvojovému fondu chci vyslovit svůj vděk za vynikající spolupráci s kolegy, zvláště s paní Hohlmeierovou, a přivítat velká zlepšení, jichž bylo dosaženo v zájmu účinného a transparentního poskytování evropské rozvojové pomoci.

Ze všech pozitivních činností Evropské unie občané oceňují nejvíce evropskou rozvojovou pomoc, a dokonce požadují, aby byla viditelnější a rozsáhlejší. Nicméně se také znepokojují, když není vysvětleno, proč pomáháme určitým vládám rozpočtovou podporou, nebo když nejsou objasněny důvody či poskytnuty dostatečné záruky přísné kontroly v případech, kdy se okolnosti mění v souvislosti se státním převratem, korupčními skandály, porušováním lidských práv či překážkami na cestě k demokracii nebo rovnosti žen a mužů.

Zaznamenali jsme značný pokrok a dobrý důvod k tomu, abychom udělili sedmému, osmému, devátému a desátému Evropskému rozvojovému fondu absolutorium, nicméně musíme nadále provádět zlepšení. Tento Parlament bude dávat pozor zvláště na to, aby zajistil, že nový interinstitucionální systém po Lisabonu a Evropská služba pro vnější činnost neohrozí dosažená zlepšení, takže občané budou moci být nadále na evropskou rozvojovou pomoc hrdí.

Bart Staes, zpravodaj. – (NL) Pane předsedající, dámy a pánové, samozřejmě bych chtěl poděkovat všem svým kolegům, kteří hovořili o mé zprávě, zejména panu Itäläovi, panu Gerbrandymu, paní Herczogové, panu Geierovi, panu van Dalenovi, paní Schaldemoseové, paní de Langeové a panu Vaughanovi. Myslím, že všechno bylo řečeno, ovšem musím poznamenat, že jsem byl při vytváření této zprávy překvapen. Je to potřetí, co jsem byl zpravodajem pro udělení absolutoria Evropskému parlamentu, a cítím změnu v jeho vnímání.

Poprvé a podruhé bylo v této sněmovně poměrně snadné kritizovat. Potřetí to bylo těžší. Je zjevné, že se tato sněmovna náhle stala nedůtklivější a možná i začala postrádat schopnost sebekritiky. Někteří lidé mě obviňují

v tisku, někteří moji kolegové poslanci na mě v této věci apelují s tím, že to je sice všechno pěkné a správné, ale to, co píšu, dává vítr do plachet euroskeptikům. Nesouhlasím: jsem poslanec Evropského parlamentu, který je proevropský i kritický, a jestliže narazím na věci, o nichž se domnívám, že by mohly být zlepšeny nebo změněny, nebo na věci jako dobrovolný penzijní fond, který jsme si v minulosti spojili s nesprávným používáním, je mojí povinností to říci. My proevropští poslanci Evropského parlamentu na tyto záležitosti musíme upozorňovat, protože to je způsob, jak vzít vítr z plachet euroskeptikům, kteří žijí z polopравd – a někdy naprostých lží – tohoto druhu. Je naší povinností, abychom říkali, jak se věci mají, a já to budu vždycky dělat; špatné používání nikdy nebudu zastírat. To je můj základní postoj.

Ryszard Czarnecki, zpravodaj. – (PL) Pane předsedající, chtěl bych poděkovat panu Geierovi, který si všiml, že někdy říkám to, co si myslím. Musím říci, že se od zástupce Rady dozvídám podivuhodné věci – od španělského ministra, který zmizí vždycky, když ví, že Rada bude kritizována. Nebyl zde na začátku rozpravy, když jsem hovořil, a není zde teď, když chci opět hovořit.

Není náhodou, že ze sedmi orgánů, které jsem měl příležitost posuzovat, jich je šest více méně v pořádku a jeden trvale působí problémy. Všem připomínám, že před rokem to bylo stejné. Absolutorium bylo Radě uděleno až v listopadu. Myslím si, že letos to bude dříve, ale nechtěl bych dopustit situaci, kdy dostaneme dokument nikoli za rok 2008, ale za rok 2007. Svědčí to buď o chaosu v generálním sekretariátu Rady, nebo o tom, že se k Parlamentu chovají jako ke hloupému školákovi. Situace, kdy jsou si všechny evropské orgány rovny, ale Rada si myslí, že je rovnější, zrovna jako ve *Farmě zvířat* George Orwella, je velice znepokojivá.

Myslím si však – budme spravedliví – že mezi tím, co zástupce Rady řekl, byl jeden velmi důležitý návrh. Jak jsem pochopil, jde o opuštění pověstné gentlemanské dohody z roku 1970, což je potvrzení, že by se s Parlamentem, který byl před 40 lety ještě jmenován vnitrostátními parlamenty a nebyl volen ve volbách, nyní mělo jednat seriózněji. Opuštění gentlemanské dohody je velice dobrý posun, za který jsem Radě moc vděčný. Myslím, že předložím takový ústní pozměňovací návrh při květnovém hlasování.

Véronique Mathieu, zpravodajka. – (FR) Pane předsedající, nejprve chci poděkovat stínovým zpravodajům, kteří se mnou opravdu velice účinně spolupracovali na přípravě této zprávy, a zadruhé všem členům sekretariátu výboru, protože to byl velice náročný úkol.

Také chci poděkovat těm poslancům, kteří vystoupili v průběhu rozprav. Naprosto sdílím jejich obavy. Z jejich projevů bylo zřejmé, že chtějí posílit transparentnost a sledování finančních prostředků Evropské unie, což je naprosto pochopitelné.

Na závěr bych chtěla rovněž poukázat na to, že dotčené agentury mají i politickou úlohu – na toto je třeba upozornit, je to také velmi důležité – a že mají pracovní program, aby tuto významnou politickou úlohu vykonávaly účinně. Tento pracovní program musí být opravdu v souladu s programem Evropské unie a naše tři orgány na něj musí dohlížet – doufám, že tomu tak bude.

Některé agentury s nimi přirozeně a spontánně spolupracují, ale jiné jsou méně přístupné, a v takových případech nejsou texty našich orgánů závazné. Musíme se nad tím velmi vážně zamyslet, pane předsedající.

Předsedající. – V krátkosti bych dodal, že mě služby informovaly, že prošly zápisy z posledních let. V posledním legislativním období přijala Rada stanovisko a byla přítomná u rozpravy jednou, a to jen při druhém čtení, protože udělení absolutoria v roce 2009 bylo nejprve odloženo; Rada byla přítomná jen ve druhém kole. Postřeh, že jsme v tomto ohledu na cestě k lepšímu, rozhodně není mylný.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat během květnového dílčího zasedání.

Písemná prohlášení (článek 149)

Ivo Belet (PPE), písemně. – (NL) Pane předsedající, dámy a pánové, tato sněmovna musí být vzorem finanční transparentnosti a vnitřní rozpočtové kontroly. V tomto ohledu k sobě nemůžeme být dosti přísní. V tak velkém parlamentu, s tolika poslanci a zaměstnanci, nemůže neustále všechno fungovat dokonale. Kdekoli spolu lidé pracují, dochází k chybám. Tomu nemohou předejít ani ty nejpřísnější vnitřní kontroly. Nicméně musíme také uznat, že v posledních letech bylo vynaloženo velké úsilí o nápravu.

Rád bych uvedl dva příklady. Je to například nový statut asistentů, který konečně po letech diskusí vstoupil v platnost. Špatné používání prostředků je nyní skutečně odstraněno. Druhým příkladem je úhrada nákladů. I v této oblasti byla přijata opatření a zavedena přesná pravidla. Vyřešilo to všechny problémy? To rozhodně

ne. Je třeba přivítat, že byly dále zpřísněny vnitřní kontroly, ale vyvolávat nejasný dojem, že se tím věci vyřešily, je v mých očích nepřijatelné, protože to není pravda. Rád bych na závěr s ohledem na budoucí zvýšení rozpočtu řekl, že musíme mít odvalu veřejnosti vysvětlit, že Lisabonská smlouva přináší velký kus práce navíc a že je vyšší rozpočet na komunikaci a kontakt s návštěvníky skutečně oprávněný.

Indrek Tarand (Verts/ALE), písemně. – Celkově jsme potěšeni nynějším stavem věcí, pokud jde o rozpočet Evropské unie. Nicméně je zde stále ještě prostor ke zlepšení, řekl bych, že ke značnému zlepšení. Ceterum censeo, Francie se rozhodla prodat Rusku válečnou loď typu Mistral; myslíme si, že tohoto kroku určitě bude litovat.

(Zasedání bylo přerušeno ve 12:00 a znovu zahájeno v 15:00)

PŘEDSEDAJÍCÍ: GIANNI PITTELLA

Místopředseda

4. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

5. SWIFT (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise týkající se dohody SWIFT.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedající, paní Malmströmová, dámy a pánové, minulý měsíc, dne 24. března, přijala Komise doporučení Radě týkající se zmocnění k zahájení jednání mezi Evropskou unií a Spojenými státy o dohodě, kterou se mají ministerstvu financí USA zpřístupnit údaje o finančních transakcích za účelem boje proti terorismu a jeho financování a předcházení těmto jevům.

Toto doporučení ihned dostali k dispozici zpravodaj a někteří poslanci Evropského parlamentu a bylo předáno Radě EU.

Rada EU je nadále přesvědčena, že takováto dohoda je potřebná, a proto plně podporuje doporučení Komise ve věci jednání o dohodě týkající se Programu pro sledování financování terorismu. Návrh mandátu předložený paní komisařkou prošel v rámci výboru COREPER důkladným rozbořením. Na příštím zasedání Rady se o tomto doporučení Komise bude v zásadě hlasovat a my budeme hlasovat pro něj, samozřejmě se zřetelem k postoji Parlamentu a ke stanoviskům, která k této věci budou zde ve sněmovně dnes vyjádřena.

Rada souhlasí s Parlamentem, že je nutné, aby budoucí dohoda, známá jako dohoda SWIFT, obsahovala dostatečné záruky a ochranná opatření. Souhlasí proto s požadavkem vzneseným Parlamentem, že všechny její body musí být v souladu s Listinou základních práv Evropské unie, zejména s článkem 8 této listiny, s Lisabonskou smlouvou a s Evropskou úmluvou o lidských právech. Mimo to se při předávání osobních údajů musí dodržovat určité základní zásady, například to, že osoba, jejíž údaje se zpracovávají, má právo být o této skutečnosti informována nebo má právo na opravu či výmaz nesprávných údajů.

Všechna práva týkající se ochrany údajů musí být zajištěna bez jakýchkoliv rozdílů, tj. s občany Evropské unie se musí zacházet stejně jako s občany Spojených států.

Jsme přesvědčeni, že na době trvání dohody, která bude se Spojenými státy uzavřena, se lze dohodnout. Doufám, že to bude zhruba pět let.

Pokud jde o výměnu údajů se třetími zeměmi, chápeme to tak, že budou-li mít orgány USA důvody si myslet, že určité údaje mohou pomoci orgánům třetích zemí stíhat teroristické trestné činy, je na místě tyto údaje použít. Navíc evropská legislativa právě toto povoluje. Podle evropských právních předpisů může členský stát za podobných okolností předat třetím zemím za účelem boje proti terorismu informace, které mu poskytly jiné členské státy.

Dále je zde otázka hromadných přenosů údajů nemajících přímou vazbu na konkrétní podezření, jež se musí provádět z technických důvodů a také kvůli účinnosti. Aby totiž mohly být při stíhání teroristických činů vyvozeny určité závěry, je často důležité vycházet z jistého většího množství údajů. Tyto přenosy údajů samozřejmě musí být co nejprecizněji specifikované a co nejvíce omezené a musí mít vždy naprosto jasný účel: stíhání konkrétních teroristických trestných činů, neboť právě takový účel je důvodem existence dohody tohoto druhu.

Proto Komise připravila podrobný návrh mandátu. Jsem přesvědčen, že se jedná o dobrý návrh, o návrh, který chrání základní lidská práva, má na zřeteli účinnost těchto dohod, je založen na zásadě reciprocit a na zásadě proporcionality při shromažďování údajů. Pochopitelně počítá s tím, že nad výsledky účinnosti těchto dohod bude dohlížet rovněž Parlament – doporučení Komise se o tom také zmiňuje –, což tvoří pevnou součást veškerých jednání.

Parlament oprávněně předpokládá, že se musí také podílet na vzniku této dohody, a proto souhlasíme, že by měl být náležitě informován a že Komise jakožto vyjednavatel této dohody by mu měla v každé fázi jednání poskytnout příslušné informace.

Rada rovněž uznává, že Parlament by měl mít snazší přístup k tajným částem mezinárodních dohod, aby je v případech, ve kterých má právo na jejich schvalování, mohl posoudit. Mimoto musím připomenout, že Rada ve svém prohlášení ze dne 9. února 2010 slíbila, že s Parlamentem bude v této věci jednat o interinstitucionální dohodě. Jménem Rady dnes tento slib s potěšením potvrzuji.

Cecilia Malmström, členka Komise. – Pane předsedající, údaje shromážděné pro účely programu TFTP jsou v boji proti terorismu důležité. Víme, že údaje získané pro účely programu TFTP pomohly zabránit teroristickým útokům v Evropě, například útoku kapalnými výbušninami na letišti Heathrow v roce 2006. Program TFTP je tudíž důležitý nejen pro USA, ale také pro Evropu.

Na nedávné schůzce s paní Napolitanovou, ministryní pro vnitřní bezpečnost USA, jsme se této otázce věnovaly. Spojené státy si plně uvědomují, že stávající přechodnou dohodu je třeba zlepšit, ale také jsou znepokojeny tím, k jakému množství informací o známých teroristech již nemají přístup. Tuto bezpečnostní slabinu tedy musíme vyřešit, ale způsobem, jenž zajistí plné dodržování základních lidských práv a dostatečný stupeň ochrany údajů.

Proto ihned po naší poslední diskusi o tomto tématu začala Komise připravovat nový mandát pro novou dohodu mezi EU a USA o programu TFTP. Myslím, že tento mandát je ambiciózní, ale realistický. Vyváženě hájí naši společnou bezpečnost a současně se zřetelem k usnesením Parlamentu z loňského září a letošního února zohledňuje základní práva a ochranu údajů.

Chtěla bych poděkovat zpravodajce, paní poslankyni Hennis-Plasschaertové, za velmi konstruktivní průběh naší spolupráce. Komise se snažila být s ní i se spoluzpravodaji a stínovými zpravodaji v této věci v úzkém styku. Také předsednictví jsem velmi vděčná za práci, jež odvedlo ve snaze o schválení tohoto mandátu Radou.

Připomínám vyjádřeným v usneseních Evropského parlamentu jsme se snažili vyjít vstříc. Údaje se budou zpracovávat jen za účelem boje proti terorismu. Žádosti musí podléhat soudnímu schválení. Třetím stranám nebudou poskytnuty hromadné údaje. Bude zachována reciprocita. Předávání bude probíhat na základě systému „push“, údaje SEPA se předávat nebudou. Zaměříme se také na to, aby problematika soudní nápravy byla řešena nediskriminačním způsobem. Postarám se, aby Komise Parlamentu v průběhu jednání stále poskytovala čerstvé a úplné informace. Naším cílem je podepsat tuto dohodu do konce června, aby o ní Parlament mohl v červenci hlasovat.

Co se týče otázky přenosu „hromadných“ údajů, vím, že Parlament je touto záležitostí velmi znepokojen, ale také vím, že chápete, že program TFTP se bez hromadných přenosů neobejde. Právně závazné záruky zajistí, že přenosy údajů budou anonymní a že, nebude-li existovat objektivně podložený důvod předpokládat, že konkrétní identifikovaná osoba je teroristou, je podezřelá z terorismu nebo financuje terorismus, nebudou žádné údaje zpřístupněny. Přenosy hromadných údajů jsou samozřejmě citlivou otázkou a během jednání budeme usilovat o další snížení objemu údajů. V tomto ohledu však musíme být také realističtí. Je nepravděpodobné, že v oblasti žádostí, které jsou již cílené, lze ještě dosáhnout významného poklesu.

Součástí mandátu je reciprocita. Připravovaná dohoda by ministerstvo financí USA právně zavazovala, aby se svými protějšky v EU sdílelo relevantní údaje a orgánům EU umožnilo provádět v rámci programu TFTP vyhledávání zaměřená na známé osoby, jež jsou v EU podezřelé z terorismu. Vyvine-li EU podobný program – program TFTP Evropské unie –, Američané by nám v tomto měli také poskytovat pomoc. Komise si přeje o těchto věcech vést diskusi s členskými státy.

Mandát vyžaduje, aby údaje, které nebyly extrahovány, byly uchovávány po dobu pěti let. Domnívám se, že to má své dobré důvody, uvážíme-li, že pět let je rovněž lhůtou platnou pro údaje o finančních transakcích, která se na banky vztahuje podle právních předpisů EU proti praní špinavých peněz. Jsem však připravena vyslechnout, jaké názory na to má Parlament, a předložit tuto věc koncem týdne na zasedání Rady.

Závěrem chci říci, že se domnívám, že návrh mandátu přináší skutečně zásadní zlepšení. Zohledňuje připomínky Parlamentu, které jste vyjádřili ve svých usneseních. Zohledňuje zpravodajkou požadovaný přístup dvojí metody, jenž by případně mohl vést k vytvoření evropského programu TFTP, i když zde se pochopitelně jedná o záležitost, o které musíme rokovat interně v rámci EU. O tom s USA nejednáme. Zohledňuje, že vztah EU a USA v této oblasti má být vztahem rovnoprávných partnerů, což je v tomto směru dlouhodobým cílem.

Simon Busuttil, jménem skupiny PPE. – Pane předsedající, první věcí, kterou je třeba říci, je, že Parlament si tuto dohodu přeje. Nechce ji ovšem za každou cenu a čertovo kopýtko je právě v detailech. Těch se bude týkat dnešní rozprava v této sněmovně.

Z únorového hlasování vyplynula dvě jasná ponaučení. Zaprvé, že Evropský parlament má nové pravomoci, hmatatelné pravomoci; má právo rozhodovat a chce své pravomoci používat. Bude přitom postupovat konstruktivně a zodpovědně, ale své pravomoci bude uplatňovat. Zadruhé bylo pochopeno, že první dohoda nebyla dostatečně dobrá a je třeba ji zlepšit.

Velmi vítám pohotovost, s níž Komise v co nejkratším termínu po únorovém hlasování předkládá mandát, a velmi si přeji, aby tento mandát Rada ministrů co nejdříve schválila. Jak jsem řekl, Evropský parlament si dohodu přeje a podrobnosti o tom, jak bychom si ji představovali, jsme vyjádřili v usnesení, které v této sněmovně nalezlo širokou podporu a rozhodně jej podporují hlavní parlamentní skupiny.

Paní komisařko, hromadné údaje jsou pro nás problematickou záležitostí. Sama dobře víte, že vzhledem k našim požadavkům týkajícím se hromadných údajů bude nutné, aby tuto otázku znovu promyslely jak naše protějšky v USA, tak i my sami. Čeho vlastně chceme v Evropě dosáhnout? Chceme vytvořit svůj vlastní evropský program TFTP? Jakým způsobem ho budeme realizovat? Hromadné údaje jsou nepochybně problematickou záležitostí, a to záležitostí, kterou nelze ignorovat. Je potřeba se s ní vypořádat.

Těmito podrobnostmi se budeme zabývat příští týden, kdy mise tohoto parlamentem navštíví USA a bude o nich diskutovat s našimi protějšky v americkém Kongresu.

Příští týden pocestuje do Spojených států mise Evropského parlamentu a budeme o tom jednat s našimi protějšky v Kongresu, ale také s orgány USA. Jsme pevně odhodláni postupovat konstruktivně. Naší návštěvou chceme dát orgánům USA najevo, že to myslíme vážně. Přejeme si dohodu, ale jsou tu jisté pochybnosti, kterými se chceme zabývat.

Birgit Sippel, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedající, chtěla bych řečníkům, kteří dosud hovořili, v jedné věci odporovat: Nestojím o to, aby se dospělo k dohodě co nejdříve, nýbrž o to, aby se jednalo o co nejlepší dohodu. Kvalita musí mít přednost před časovým hlediskem. Na úvod bych chtěla říci ještě jednu poznámku. Evropský parlament dohodu již jednou zamítl a kromě mnoha výhrad vůči obsahu k tomu byl veden tím, že nebyl do vzniku dohody dostatečně zapojen.

Vzhledem k aktuálnímu dění tohoto týdne jsme se rozhodli, že zde v Parlamentu nebudeme přijímat žádná rozhodnutí. Navíc platí rozhodnutí, že požádáme Radu, aby svá rozhodnutí také odložila, dokud nebudeme moci přijmout rozhodnutí. Poněkud mne tedy překvapuje, že se v této sněmovně najdou poslanci, kteří očividně neberou vážně vlastní rozhodnutí, nýbrž si říkají: No tak co, Rada přece i přesto jednoduše může rozhodnout. Mám za to, že takto se svými rozhodnutími nemůžeme nakládat. Stále trvám na tom, že Rada by měla rovněž své rozhodnutí pozdržet až do 6. května, kdy rozhodneme. Jsem si jista, že tím nedojde k žádnému újmu a že Spojené státy by pro to měly pochopení.

Pokud jde o samotný návrh mandátu, pozitivně přijímám skutečnost, že Komise usiluje o splnění našich požadavků. Přesto bych chtěla jasně říci, že tento mandát pro jednání ještě vyžaduje důležité změny. Má-li novou dohodu Evropský parlament schválit většinou hlasů, jsou tyto změny nezbytné. Podle mého názoru není současný mandát dostatečně ambiciózní, aby ji mohl získat. Problém hromadných přenosů údajů nadále zůstává nevyřešen. Tvrdí-li nám orgány USA, že se jedná o konkrétní údaje o pěti až deseti lidech měsíčně, pak je vzhledem k tomuto účelu přenos milionů údajů o evropských občanech nepochybně nepřiměřený.

Komisi a Radě bych ostatně chtěla znovu připomenout, že ačkoliv se nám stále tvrdí, že tato dohoda bude velmi důležitým dodatečným prostředkem k boji proti terorismu, není tato skutečnost prokázána tak jednoznačně, jak se nám stále opakuje. Dlouhá doba uchovávání údajů ve Spojených státech nepřestala být problémem. Ani zde mandát nepřináší řešení. V Evropě musíme mít soudní orgán, jenž nebude prověřovat jen zákonnost žádostí ze strany USA, ale také zákonnost získávání údajů bez ohledu na to, kde se provádí. Předávání údajů třetím zemím se musí řídit jasnými pokyny. Potřebujeme ambiciózní mandát vyjadřující

naše požadavky. Pouze tak můžeme dosáhnout opravdu dobrého výsledku, jenž bude splňovat naše požadavky, jak co se týče ochrany údajů, tak i co se týče boje proti terorismu.

Na závěr chci Radě a Komisi položit ještě jednu konkrétní otázku. Jakým způsobem máte v úmyslu zajistit, že budou získány a dále předány pouze ty údaje, které byly konkrétně požadovány? Jak to lze provádět? Bude se to dít ve Spojených státech? Nebo existují jiné návrhy?

Jeanine Hennis-Plasschaert, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, rovněž velmi vítám dnešní rozpravu, v níž Parlament vysvětlí svá očekávání týkající se pokynů pro jednání. Skutečnost, že Parlament nebude tento týden hlasovat o svém usnesení, je velmi nešťastná, ale neměla by, opakuji, neměla by Radě bránit v tom, aby přijetí pokračovalo podle harmonogramu. Stanoviska Parlamentu formulujeme v našich vystoupeních a není žádným tajemstvím, že Rada a Komise jsou s obsahem usnesení již plně obeznámeny. V tomto ohledu mohu pouze poznamenat, že velmi oceňuji nový přístup Rady a Komise vyznačující se snahou o spolupráci, jejímž důkazem je zapojení Parlamentu.

Podle pokynů pro jednání má tedy připravovaná dohoda mezi EU a USA zajistit, že všechny osoby, jejichž údaje se budou podle dohody zpracovávat, budou mít bez ohledu na svoji státní příslušnost rovná práva. Ptám se tedy, co to znamená? Jaká konkrétní práva to budou, například co se týče přístupu k údajům, jejich opravy, odstranění a opravných opatření? Objasněte mi to prosím. Dále bych chtěla zdůraznit, jako to udělali kolegové, že zásady proporcionality a nezbytnosti jsou klíčovými prvky připravované dohody. Skutečnost, opakuji ještě jednou, skutečnost, že poskytovatelé údajů o finančních transakcích nemají, ať již z jakéhokoli důvodu, možnost vyhledávat obsah zpráv, což vede k hromadnému přenosu údajů, nelze později dát do pořádku pomocí systémů dohledu a kontroly, protože základní zásady práva v oblasti ochrany údajů již byly porušeny.

Upřímně řečeno mám jisté pochybnosti, zda se tento problém vyřeší na základě současných pokynů pro jednání. Dále je důležité vědět, že dohoda o vzájemné právní pomoci není vhodným základem pro žádosti o poskytnutí údajů pro účely programu TFTP. Dohoda o vzájemné právní pomoci se totiž nevztahuje na bankovní převody mezi třetími zeměmi a bylo by nutné žádat o předchozí identifikaci konkrétní banky, kdežto program TFTP je založen na vyhledávání finančních převodů. Je proto zásadní, a to bych chtěla zdůraznit, je proto zásadní, aby jednání usilovala o nalezení řešení, které zajistí slčitelnost jednoho systému s druhým. Můžeme sice trvat na tom, aby byl program TFTP přepracován, ale to nakonec popravdě řečeno není úplně v naší kompetenci, a proto pouze mohu žádat Radu a Komisi, jako to udělal pan poslanec Busuttil, aby se neprodleně zabývaly klíčovými politickými rozhodnutími.

Ze strany Rady i Komise očekávám jasný a závazný slib, že pro zavedení trvalého a právně platného evropského řešení pro získávání údajů na evropském území udělají vše, co je nezbytné. Dovolte mi ještě jednou zdůraznit, že hromadný přenos údajů cizí mocnosti a jejich ukládání je a vždy zůstane nepřiměřený, a to i kdyby se jednalo o naše nejlepší přátele. Představuje značný odklon od právních předpisů a postupů EU. Právní stát má zásadní význam a Parlament v tomto ohledu musí připravované dohody toho druhu, o kterých se dnes bavíme, posuzovat velmi pozorně.

Tak jako ostatní podporuji silnou EU, jež není uzavřena do sebe a je schopna podnikat společné kroky s USA jako jejich rovný partner. V tomto rámci mohu pouze znovu zdůraznit, že je to právě EU, kdo musí formulovat zásady spolupráce Evropy s USA za účelem boje proti terorismu, včetně zásad pro vymáhání práva a využívání údajů shromažďovaných ke komerčním účelům. Cílem musí být náprava současného stavu a evropské právní požadavky na spravedlivé, přiměřené a zákonné zpracování osobních údajů mají rozhodující význam a musí být vždy zachovány. Nyní je již úkolem Rady a Komise, aby v této věci co nejdříve podnikly konkrétní kroky a jednaly o uzavření dohody, která splní všechna očekávání EU i USA.

Jan Philipp Albrecht, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, chtěl bych poděkovat předsednictví i vám, paní komisařko Malmströmová, za vaše prohlášení. Předsednictví správně konstatovalo, že v dohodě TFTP týkající se výměny bankovních údajů SWIFT jde o zásady. Jde o základní ústavní zásady, jde o ochranu soukromí – článek 8 Listiny základních práv a článek 8 Evropské úmluvy o lidských právech. Jde však také o účinnou právní ochranu a spravedlivé postupy – články 6 a 13 Evropské úmluvy o lidských právech. Jde o skutečnou proporcionalitu ve smyslu ústavního práva, zdůrazňuji, ve smyslu ústavního práva, protože nejde o to dospět k pouhému přesvědčení, že to či ono je přiměřené; je nutné fakticky dokázat, že určité opatření je nezbytné a vhodné a konečně, že je také přiměřené.

Zde musím opět objasnit to, co opakovaně uváděli jiní odborníci a dokonce i vyšetřovací orgány. Podle mého názoru nelze prokázat, že bez konkrétního výchozího podezření je hromadný přenos osobních údajů zcela vhodný a že k zásahům nemůžeme využít podstatně méně intenzivní prostředky, které by byly pro

sledování těchto cílů dostačující. Bez předchozího rozhodnutí na základě existujících podezření týkajících se konkrétního případu je přístup k bankovním údajům evropských občanů nepřiměřený. Musí být proto zajištěno, že k hromadným přenosům údajů nebude docházet.

Jinak by tato dohoda představovala porušení platných evropských a mezinárodních smluv. Právě na tuto skutečnost, pokud jde o uchovávání údajů, velmi jasně poukázala většina evropských nejvyšších soudů ve svých nálezech k této věci – zejména německý Spolkový ústavní soud v březnu. Parlament proto nemůže a nesmí ze svých dosavadních stanovisek nijak slevit, nýbrž musí během jednání i po jejich uzavření zajistit slučitelnost dohody s právními předpisy EU, a bude-li to nutné, tak všemi prostředky, tedy předložením mandátu a výsledků jednání Evropskému soudnímu dvoru.

Proto žádám Komisi a Radu, aby Spojené státy jasně seznámily s podmínkami Parlamentu a aby předložily nezbytné jednoznačné důkazy o proporcionalitě. Jinak Parlament nebude moci vyslovit souhlas s dohodou o programu TFTP.

Charles Tannock, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, skupina ECR podporovala původní dohodu Rady se Spojenými státy týkající se údajů SWIFT a přenosu údajů o finančních transakcích v rámci jejich programu pro sledování financování terorismu, samozřejmě podmíněnou určitými zárukami. Distancovali jsme se tenkrát od antiamerikanismu, skrytého i otevřeného, který je typický pro některé členy této sněmovny.

Amerika na svých bedrech nese neúměrně těžké břemeno, aby zajistila svobodu nás všech. Chceme, aby EU podporovala principiální vůdcovství USA v boji proti terorismu ve větší, a nikoliv menší míře. Dohodu SWIFT jsme tudíž považovali za nepostradatelný nástroj, jenž pomůže odstranit zhoubné financování terorismu a ochrání občany na obou stranách Atlantiku. Ačkoliv mne zamítnutí dohody zarmoutilo, nebyl jsem tímto výsledkem úplně překvapen.

Parlament nepochybně ukazoval svaly a dychtivě si přál předvést své nové pravomoci plynoucí z Lisabonské smlouvy. Dočasný zánik dohody SWIFT do doby, než Komise předložila současný lepší návrh, by však snad nakonec mohl být k dobru věci a vyburcovat administrativu prezidenta Obamy, protože ta má, jak se zdá, podobně jako její předchůdkyně, o EU a jejích orgánech, zejména Parlamentu, jen velmi mlhavé ponětí.

Američtí diplomaté si patrně neuvědomují, že poslanci Evropského parlamentu mají větší pravomoci a vliv. Dopis adresovaný ministryni zahraničních věcí Clintonovou předsedovi Buzkovi, jenž vyjadřoval znepokojení ve věci SWIFT, přišel až pět minut po dvanácté. Navíc jej mnozí členové této sněmovny považovali v nejlepším případě za naivní, v nejhorším za nestoudný, protože nebral v úvahu skutečnost, že náš Parlament funguje prostřednictvím politických skupin.

Lobbování Spojených států v tomto Parlamentu je takřka zanedbatelné. Porovnejte jej s působením malých zemí, například Izraele, Tchaj-wanu a Kolumbie, nemluvě o obrech, jako jsou Indie a Čína, kteří do budování vztahů s touto sněmovnou investují značné diplomatické prostředky. V důsledku toho na úrovni EU zvyšují svoji diplomatickou váhu, zatímco Amerika výrazně zaostává za svými možnostmi. Je zvláštní, že bilaterální velvyslanectví USA v Belgii dosud velikostí dvojnásobně převyšuje jejich misi v Evropské unii.

Povzbudilo mne však, že nový americký velvyslanec při EU, William Kennard, si podle všeho uvědomuje důležitost poslanců Evropského parlamentu, a tato skutečnost je již tlumočena i v Washingtonu. Doufám, že jeho působení v Bruselu přinese podstatnou změnu v rámci vztahu USA k nám, poslancům Evropského parlamentu, a že ohlášená návštěva viceprezidenta Bidena znamená její skvělý začátek, protože nikdo jiný si tolik jako já nepřeje, aby se posílilo transatlantické partnerství.

Další obtíž ovšem bude představovat schválení nové dohody o údajích SWIFT touto sněmovnou a také schválení dohody o jmenné evidenci cestujících (PNR), která podle mého názoru vyvolá nemenší rozepři.

Marie-Christine Vergiat, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, znovu probíráme mandát Komise a Rady ve vztahu k projektu SWIFT. Návrh mandátu, který je nám dnes předkládán, nepochybně řeší některé požadavky Evropského parlamentu vyjádřené v jeho usnesení ze září 2009, ale mnohé věci nejsou dotaženy do konce.

Tak tomu je, pokud jde o to, jak dlouhou dobu budou údaje uchovávány, a pokud jde o možnosti našich spoluobčanů z EU podat odvolání. Americký zákon na ochranu soukromí stále diskriminuje osoby, které nejsou občany USA: to dokonce připouští i úředníci Komise. Dále se nám opakovaně tvrdí, že společnost SWIFT nemůže provádět zpracování údajů jednotlivých osob, protože není na tento úkol vybavena, zejména technicky.

Proto proporcionalita prováděných přenosů nadále zůstává velkým problémem. Jak jste nám před chvílí sama řekla, paní komisařko, pokud jde o hromadné přenosy údajů, stále máme určité důvody ke znepokojení. Omlouvám se, ale co se mne týče, postupům orgánů USA v této oblasti nedůvěřuji. Důvodné podezření není dostačující. Dobře víme, jaké škody v boji proti terorismu Spojené státy napáchaly.

Jak zmínila paní poslankyně Sippelová, kvalita musí mít přednost před kvantitou. Ano, evropský orgán by měl mít možnost skutečně kontrolovat, jaké údaje se budou předávat. V této oblasti stále čekáme na záruky, kterými budou zajištěna práva našich spoluobčanů a všech osob pobývajících v Evropě.

Vítáme pokrok, kterého již bylo dosaženo, ale tento výsledek stále ještě není dostatečný. Ano, naši spoluobčané mají právo na bezpečnost, ale mají na ni právo ve všech oblastech. V době, v níž se zvyšuje povědomí mnohých spoluobčanů o ochraně soukromí a osobních údajů – tato skutečnost zřetelně vyplývá z mnoha projevů zaznívajících v této sněmovně –, je naší povinností vás nadále upozorňovat a říkat vám, že zásadám nezbytnosti a proporcionality dosud není vyhověno.

Mario Borghezio, jménem skupiny EFD. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, dovolu mi, abych při této příležitosti vyzdvihnul oprávněnost vašeho závěru, že Evropský parlament nesmí zapomínat ani na roli a důležitý význam italštiny, používání italského jazyka, jenž toho evropské kultuře tolik přinesl.

Pokud jde o projednávané téma, je po odkladu, o který Evropský parlament tolik usiloval, konečkonců nezbytné říci, že se při této příležitosti zdálo, že asi plně nedoceníl naléhavost a dramatickost požadavku, aby žádným způsobem a ze žádného důvodu nebyla podkopána základní potřeba Západu a Evropy, totiž chránit se před terorismem.

Je samozřejmě naprostou pravdou, že musí existovat určitá rovnováha, proporcionalita, že práva občanů a práva na ochranu soukromí nesmí být obětována nadměrně a že občanům musí být zajištěna možnost podat ve správním nebo soudním řízení odvolání proti veškerým rozhodnutím učiněným na základě systému SWIFT – tak, jak ji zajišťuje nový návrh Komise, do nějž byly zapracovány mnohé z nejdůležitějších připomínek vznesených Evropským parlamentem.

Proto by podle mého názoru měly být pokyny obsažené v mandátu pro jednání o SWIFT, který přijala Komise, považovány za v zásadě správné z hlediska zajištění, jak jsem řekl, účinné a nezbytné spolupráce s orgány USA v rámci sledování finančních transakcí za účelem boje proti hrozbě terorismu a jejímu předcházení – což je pochopitelně v oboustranném zájmu, protože Evropa rovněž musí pamatovat na to, že se musí bránit vůči terorismu; byli jsme svědky až příliš zřejmých a také velmi závažných teroristických činů – a za v zásadě správné z hlediska zajištění demokratické kontroly nad předáváním údajů, jíž je pověřen Evropský parlament, což je vůbec nejspolehlivější dostupná forma ochrany osobních údajů evropských občanů a ochrany jejich práva hájit se před všemi k tomu příslušnými orgány. Mandát také přijímá mnohé návrhy nás, poslanců Evropského parlamentu, což výmluvně svědčí o důležitosti Evropského parlamentu a o jeho nové roli, kterou mu uděluje Smlouva.

Dále musíme mít na paměti, že pro případ, že by Evropská unie úspěšně zavedla evropský program pro sledování financování terorismu, dohoda zajišťuje reciprocitu ze strany Spojených států.

Evropa musí přejít k činům – v žádném případě nesmí stále pokulhávat –, musí přejít k činům a musí si sama zajistit důležité vstupní údaje a informace. Pokud jde o systém PNR, o kterém budeme hovořit později, platí zde stejná úvaha: opatření pro zjištění totožnosti cestujících je opět naprosto zásadní pro boj proti terorismu.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, my, poslanci Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), si dohodu přejeme. Stojíme o dobrou spolupráci s našimi americkými přáteli, zejména v oblasti bezpečnosti. Přejeme si dobrou dohodu a chceme, aby byla uzavřena velmi rychle. Slušelo by se podotknout, že současná doba zrcadlí ducha Lisabonu v míře, která dosud byla jen vzácná. Parlament schválil v polovině září své usnesení, Rada koncem listopadu učinila rozhodnutí, v lednu a únoru jsme vedli rozpravy, Parlament v únoru zaujal jasné stanovisko a nyní se nacházíme v situaci, která je dobrým příkladem spolupráce mezi Komisí, Radou a Parlamentem. Chtěl bych vám, paní komisařko, a také Radě poděkovat za tento nový začátek, jež jste iniciovala především vy a paní komisařka Redingová. Jedná se o příklad způsobilosti k jednání, kterou evropští občané vyžadují, o příklad společné snahy o řešení, již od nás evropští občané očekávají – a nejen evropští občané, ale zejména ti, kdo nás dnes v této sněmovně sledují a poslouchají. V této chvíli bych chtěl zvláště přivítat naše přátele od Rýna a z Hunsrücku a naše přátele z Rakouska, kteří zde dnes jsou.

Naše skupina nevyhledává problémy, nýbrž usiluje o řešení. Zde by se slušelo podotknout, že jsme objevili celou řadu vynikajících řešení, jež jsme předložili v usnesení ze září, ať již se týkala otázky hromadných údajů, třetích zemí, trvání, vypověditelnosti nebo dalších věcí. O těchto záležitostech je nyní třeba jednat.

Poněkud mě překvapili naši kolegové ze Skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance a ze Skupiny konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice, kteří se tehdy zdrželi hlasování o usnesení a odmítli se na něm podílet, ale nyní se tohoto usnesení dovolávají. Proto vás zvů, abyste se také zapojili. Pomozte nám vyjednávat a společně dosáhneme dobrého výsledku. Jak se zde již zvažovalo, v budoucnosti bychom také měli usilovat o uspišení dalšího vývoje programu TFTP, což jste rovněž zmínili ve svých prohlášeních. Ano, tyto nástroje budeme potřebovat a vámi naplánovaný harmonogram bychom měli dodržet, abychom mohli zde v Parlamentu ještě do konce léta prodiskutovat výsledky vašich jednání, a doufejme, že také dospějeme k rozhodnutí.

Domnívám se, že tím způsobem, kterým jste vedli diskuse, včetně té o akčním plánu, jež bych rád plně podpořil, můžete také pokračovat u otázek týkajících se dohody o údajích, jmenně evidence cestujících (PNR), Schengenského informačního systému (SIS) a dalších záležitostí.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Chtěla bych připomenout, že navzdory počátečním negativním očekáváním, která předcházela zamítavému hlasování Parlamentu, byl další vývoj v několika ohledech vlastně pozitivní a dohoda mezi Evropskou unií a Spojenými státy patrně bude lepší, než se očekávalo. Půjde-li vše hladce, bude uzavřena do léta. Od té doby máme především jasno v tom, že USA evropským výhradám naslouchají daleko otevřeněji a jsou ochotnější hledat jejich konstruktivní řešení, než jsme dosud předpokládali.

Myslím, že nikomu z nás neušlo, že se spolupráce zlepšila a že mezi Radou a Parlamentem probíhá těsnější dialog. Myslím, že je rovněž důležité, že komisařka Cecilia Malmströmová pravidelně informuje o aktuálním vývoji Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, zpravodaje a stínové zpravodaje. Domnívám se, že právě toto je rozhodující, mají-li se v budoucnosti nadále uzavírat dobré dohody. Myslím, že je důležité, abychom si to uvědomili, než budeme pokračovat.

Chtěla bych rovněž říci to, co tu už zdůraznilo několik řečníků, totiž že Parlament a také Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů jsou pevně rozhodnuti dosáhnout dohody co nejdříve a zajistit, aby tato dohoda byla dobrá, totiž, aby zohledňovala zájmy evropských občanů, včetně zájmů týkajících se ochrany jejich údajů. Víme o své odpovědnosti a přijímáme ji, protože tato dohoda je velmi důležitým prvkem boje proti terorismu, byť ne jediným a ani nejdůležitějším, nicméně tato konkrétní výměna údajů je velmi důležitá. Domníváme se, že tento mandát v současné podobě mnohé problémy řeší, ale mnoho jiných nechává bez odpovědi. Dosud však nejsou vyřešeny problémy, které například již zmiňovali kolegové a o kterých se dnes bude dále diskutovat. Myslím, že tyto dva týdny, jež máme k dispozici díky odložení hlasování následkem problémů v letecké dopravě, jsou pro nás příležitostí; příležitostí najít řešení dosud nevyřešených problémů a najít odpovědi na ty otázky a výhrady vznesené Parlamentem, na něž jsme dosud nenalezli uspokojivé odpovědi. Bylo by dobré, kdyby Rada neučinila rozhodnutí dříve, než bude mít Parlament možnost hlasovat, protože to by mohlo v blízké budoucnosti přinést další potíže.

Sarah Ludford (ALDE). – Pane předsedající, je zřejmé, že Komise nám naslouchala. Ve srovnání s předchozími dohodami představuje tento návrh mandátu jasné zlepšení, i když kolegové poukázali na jeho aspekty, kde naše výhrady trvají. Místo toho, abych tyto výhrady opakovala, poděkuji své kolegyni, paní poslankyni Hennis-Plasschaertové, za veškerou její usilovnou práci pro Parlament.

Chci se trochu vyjádřit k průběhu a ke kontextu. Současný pokrok je, domnívám se, poklonou tomu, čeho lze dosáhnout, když se partneři vzájemně respektují, naslouchají si, berou vážně námitky a usilovně se snaží nalézt společné stanovisko. Jsem pevně přesvědčena, že tak jako Komise tak také orgány USA se snažily vstřícně a aktivně zapojit. V tomto ohledu bych chtěla poděkovat panu velvyslanci Billovi Kennardovi. Opravdu velmi dobře pochopil, jak funguje Evropský parlament, možná dokonce lépe, než některé členské státy.

Nyní je třeba, aby Rada vyvinula stejné úsilí a přijala pokrokový mandát. Posledně to bylo právě selhání Rady, jež za námi nedokázala přijít s opravdovou nabídkou zlepšení, které by rozptýlilo obavy poslanců, co nás donutilo zamítnout prozatímní dohodu.

Poslední desetiletí – a to je ona poznámka o kontextu – orgány v USA a v EU rozvíjely ke skutečným nebo domnělým bezpečnostním hrozbám reaktivní, ba až impulzivní přístup. Vlády se občas dokonce uchýlily k určitým gestům nebo k podprahově zaměřené politice, jejichž cílem bylo přitáhnout zájem médií nebo nepozorovaně protivníky obvinít ze spojení se zločinem nebo terorismem. V tomto nemůžeme dále

pokračovat. Těším se na to, že začneme znovu a svá rozhodnutí, zejména o ukládání údajů a jejich předávání, opřeme o naše naprosto základní zásady proporcionality, nezbytnosti a postupu v souladu s právem. Je třeba provést audit všech systémů a projektů, které se nepředvídatelně nahromadily. Jsem povzbuzena tím, že – jak jsem to pochopila – paní komisařka Malmströmová plánuje tento audit provést, abychom získali jasný přehled o mezerách, zdvojování a příliš rušivých opatřeních a dospěli k rozumnému a účinnému bezpečnostnímu rámci, jenž neodsune naše občanské svobody na vedlejší kolej.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Pane předsedající, usnesení neusnesení, jsem přesvědčena, že nás Rada posledně jasně a hlasitě slyšela a že sama ví velmi dobře, co musí udělat. Parlament má starost o základní práva, o ochranu soukromí občanů a také o ochranu údajů. To jsou základní práva a tam, kde se o ně jedná, není vhodné uplatnit jednoduchou analýzu nákladů a výnosů. Argumenty, jimiž se zdůvodňuje požadavek na hromadné přenosy údajů – že není technicky možné postupovat s větší adresností – se mi jeví jako podivné. Ani za mák nevěřím tomu, že to není technicky možné; podle mne je to více otázkou peněz a nákladů. Jak jsem řekla, tam kde se jedná o základní práva, nezáleží pouze na tom, kolik co stojí.

Kromě toho je důležité, že Evropa se nyní ve vyjednávání projevuje jako rovný partner, a ne jako někdo, kdo se pouze vtírá do přízně nebo čeká na to, až Spojené státy určí pravidla. Parlament dal Radě a Komisi plnou moc a dostatečný prostor, aby se od nynějška mohly této role vážně chopit, a proto bych chtěla Komisi a Radu požádat, aby zohlednily Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod, která již vstoupila v platnost. Ta bude rovněž muset být zahrnuta do vašeho mandátu a do výsledků jednání. Doufám, že se vrátíte s patřičnými výsledky. Doufám, že využijete plnou moc a vliv, které jsme vám posledně dali, a čekám, s čím se budete moci ukázat po svém návratu.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Pane předsedající, Spojené státy jsou v současnosti jedinou světovou velmocí. Jsou naprostou velmocí, a to z mnoha hledisek – kulturně, vojensky a hospodářsky. Máme štěstí, že tato supervelmoc je nám přátelsky nakloněna a opírá se o stejné hodnoty a je postavena na stejných základech jako Evropská unie.

Měli bychom si toho proto vážít a podporovat Spojené státy ve šlechetné záležitosti boje proti terorismu, protože zvláště západní Evropu Spojené státy po mnohá desetiletí chránily před komunismem. Jen zásluhou USA se svobodná Evropa čtyřicet let těšila svobodě. V současnosti poskytují Spojené státy celému svobodnému světu velmi vydatnou podporu, aby zůstal nedotčen terorismem. Srovnáme-li jaké úsilí, finanční výdaje a technologie věnují boji proti terorismu Spojené státy a jaké Evropská unie, evropské státy a Evropská unie z toho vycházejí se zahanbením.

Proto tedy, můžeme-li něčím Spojeným státům v boji proti terorismu pomoci – a takto se dívám na zmíněnou dohodu –, nesmíme s tím otálet. Musíme se samozřejmě držet těch zásad, o kterých jsme hovořili, ale to je otázkou spolupráce mezi Radou, Komisí a Parlamentem. Dnes se od nás očekává, že projevíme politickou vůli k uzavření takové dohody. Domnívám se, že taková politická vůle by zde měla existovat. Spojené státy by měly s Evropskou unií uzavřít smlouvu ve formě dohody, která bude přátelská a bude založena na partnerství.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Pane předsedající, chtěla bych Komisi a Radě poděkovat za pokrok, jehož se přece jen dosáhlo od února, kdy Parlament udělal to, co bylo jediné správné – totiž zamítnul dohodu SWIFT. Parlament má nyní větší možnost vznášet požadavky co se týče obsahu této dohody. Soudná Komise a soudná Rada by jednaly rozumně a věnovaly by pozornost požadavkům a námitkám, které Parlament vznesl v únoru. Týkají se našich svobod a občanských práv, vždyť právě ty jsou základem právního státu.

Proto nemůžeme dovolit, aby se údaje předávaly hromadně bez jakýchkoliv omezení. Tato dohoda nečiní rozdíl mezi nevinnými občany a těmi, kteří se možná provinili. Přenos údajů lze povolit jen v těch případech, kdy existuje dostatečně opodstatněné podezření, že určitá osoba je zapletena do trestné činnosti. Tvrdí se, že takové řešení je spojeno s technickými problémy. Je-li to pravda, pak si musíme položit otázku, zda mají naše právní předpisy být určovány technologiemi, nebo základními svobodami a občanskými právy. Pro mě je odpověď jasná: základem naší legislativy musí být naše práva.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) V únoru jsme odmítli ratifikovat dohodu o zpracování a předávání údajů obsažených ve zprávách o finančních transakcích pro účely programu ministerstva financí USA na sledování terorismu. Důvody tohoto odmítnutí byly jasně řečeny a patří mezi ně zvláště:

– porušování základních zásad zákona o ochraně údajů u velkého množství občanů a subjektů z Evropské unie (až 90 milionů údajů měsíčně);

- chybějící zajištění ochrany občanů EU před tím, aby jejich údaje poskytnuté podle této dohody nebyly ve Spojených státech a třetích zemích zneužity;
- neexistence skutečné reciprocity, protože druhá smluvní strana se nezavázala k tomu, že EU poskytne informace v podobné kvalitě a rozsahu.

Mnohé z těchto nedostatků lze v nové dohodě odstranit, nicméně sám tento princip komplexního přenosu všech dat z EU do USA umožňující, aby pod záminkou hledání vazeb na terorismus USA zpracovávaly, vyhodnocovaly a archivovaly bez jakýchkoliv omezení veškeré záznamy o finančních transakcích v EU, je neudržitelný.

Tuto zásadu je třeba změnit. Zpracování finančních transakcí evropských bank může probíhat jen podle evropských pravidel a na evropské půdě. Přátelům ze Spojených států předáme pouze ty údaje, které skutečně mají vztah k terorismu.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Pane předsedající, pane Lópezi Garrido, paní komisařko, dámy a pánové, podpořil jsem zde ve sněmovně dohodu, kterou uzavřely Evropská unie a Spojené státy o vzájemné právní pomoci. Učinil jsem tak proto, poněvadž obecně považuji transatlantickou spolupráci za velmi důležitou, a to zvláště v oblasti svobody, bezpečnosti a práva.

Na plenárním zasedání dne 11. února jsem hlasoval proti prozatímní dohodě o přenosu údajů o finančních transakcích mezi Evropskou unií a Spojenými státy. Učinil jsem tak v zájmu pravomocí Parlamentu, ale také kvůli tomu, že dohoda byla nepřijatelná. V rozpravě jsem žádal o to, aby byly respektovány zásady nezbytnosti a proporcionality a také nedotknutelnost a bezpečnost evropských údajů o finančních transakcích.

Jsem potěšen tím, že v této kritické situaci u Komise a Rady zaznamenáváme nový postoj ke spolupráci s Parlamentem. Věřím, že společně úspěšně určíme základní zásady, kterými by se měla řídit a usnadnit budoucí spolupráce Evropské unie a Spojených států v boji proti terorismu. Doufám, že výhrady, které Parlament vyjádřil ve svém usnesení ze září 2009, budou v této nové dohodě náležitě zohledněny.

Znovu opakuji, že zásady nezbytnosti, proporcionality a reciprocity je třeba bezvýhradně respektovat. Zdůrazňuji, že musí existovat základní záruky, které zajistí, že údaje budou uchovávány jen po nezbytně dlouhou dobu, po jejímž uplynutí musí být odstraněny.

Znovu opakuji požadavek, že musí existovat možnost právního odvolání a že co se týče přenosů jednotlivých osobních údajů do třetích zemí, musí být stanoveny odpovídající záruky. Především však musí být dokázáno, že tyto údaje jsou zapotřebí pro zabránění teroristickým činům nebo usvědčení teroristů.

Mimo tento rámec nebude možné od nás získat souhlas. Evropský parlament se bude důsledně držet stanovisek, která vždy zastával.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Pane předsedající, paní komisařko, pane Lópezi Garrido, návrh mandátu, jenž překládá Evropská komise, znamená krok správným směrem. Boj proti terorismu je naší prioritou. Je proto důležité co nejdříve uzavřít novou dohodu se Spojenými státy o výměně údajů o finančních transakcích, ale ne za každou cenu. V únoru velká většina z nás řekla „ne“ špatné prozatímní dohodě se Spojenými státy, „ne“ vylučování Evropského parlamentu, orgánu, jenž zastupuje 500 milionů evropských občanů. Občané si nepřejí, aby jejich bankovní údaje byly jednoduše předávány Spojeným státům bez zajištění náležitých záruk jejich práv. Chceme dohodu, jež bude obsahovat přiměřené záruky ochrany práv našich evropských občanů. Nebude-li je poskytovat nynější mandát pro vyjednávání, nebude se situace od února příliš lišit. Máme-li tentokrát říci „ano“, musíme k tomu mít pádné důvody. Rada a Komise musí Evropský parlament ihned a podrobně informovat. Je třeba uvítat, že byly vzaty v potaz námitky Parlamentu týkající se záruk základních práv a svobod ve vztahu k ochraně osobních údajů. Ty spolu s nezbytnou podmínkou, že údaje mají vztah k boji proti terorismu, musí být určujícím kritériem pro to, zda údaje budou či nebudou předány.

Jsou to krásné sliby, ale jsem zvědavá, jak Rada a Komise tyto záruky prakticky zajistí. Zásady proporcionality a účinnosti jsou prvořadé. A kromě toho: udělají pro nás Spojené státy skutečně totéž?

Uvítala bych úplný a podrobný výčet práv, kterých se dostane našim občanům v rámci připravované dohody. Rada a Komise navrhuji pověřit určitý evropský orgán přezkoumáváním žádostí ze strany Spojených států. Rada a Komise, jakou formu by podle vás měl tento druh veřejného orgánu EU mít? Bude se jednat o soudní orgán a budou pro občany dostupná soudní řízení, která mají v Evropě zaručena? Ráda bych znala vaše odpovědi.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Pane předsedající, děkuji vám, paní komisařko Malmströmová. Mandát pro vyjednávání, kterým se zabýváme, především svědčí o tom, že Komise a Parlament opět jdou společnou cestou a že spolupráce se přinejmenším začala ubírat dobrým směrem. Skutečnost, že Parlament v únoru dohodu zamítnul – zde se obracím na všechny, kdo to považují za naparování –, nemá nic společného s naparováním, nýbrž s přijetím odpovědnosti. S přijetím odpovědnosti za práva těch, které zastupujeme, totiž evropských občanů. Probíhající vyjednávání o nové dohodě o přenosu bankovních údajů především poskytnou odpověď na klíčovou otázku, jak na tom Parlament a Evropská unie vlastně jsou, pokud jde o respekt. O respekt mezi partnery, o respekt k občanům a o respekt k evropským právním předpisům.

Do tohoto mandátu pro vyjednávání jsme dokázali prosadit mnohé z toho, co považujeme za důležité. Usnesení, které přijmeme v květnu, se do značné míry vyjadřuje k věcem, které mají vztah zvláště k ochraně našich občanů, ať již jde o jejich údaje, ale také o opravné prostředky, včetně exteritoriální ochrany zvláště v případech, kdy by jejich práva mohla být porušena exteritoriálně.

Hodně jsme hovořili o přenosu úhrnných údajů, o tzv. hromadných přenosech údajů. Věcí, kterou je nutné ještě ujasnit, je, že ve výsledném mandátu musí být stanoveno, jakým způsobem a kdy se tento problém vyřeší. Jinak bude z hlediska toho, co jsme dosud formulovali, velmi obtížné za celou záležitostí stát. Usnesení Evropského parlamentu na to upozorňuje dvěma body, mandát pro vyjednávání jedním. Jsem si jistý, že Komise to rozumně vyřeší.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Naše rozprava se koná přesně dva dny před schůzkou ministrů 27 členských států Evropské unie věnovanou stejnému tématu. Náš postoj je tedy, nic si nezastírejme, potenciálně formou politického nátlaku. Diskutujeme o tomto problému v době, v níž se rozhoduje o osudu mandátu pro vyjednávání v rámci rozhovorů s USA. Na zahájení vyjednávání s Washingtonem nám již zůstávají sotva dva měsíce a týden. Evropská komise v této oblasti není příliš pružná. Nenavrhla – při vší úctě k paní Malmströmové – žádnou podobnou alternativu. Hra ve stylu „všechno, nebo nic“ je však nejen nenáležitá a v rozporu s duchem Evropské unie, ale ani nikam nevede, je slepou uličkou. Jsem pro úzkou spolupráci s USA a výměnu údajů, ale čertovo kopýtko se skrývá v detailu. Ačkoliv nejsem velkým příznivcem Listiny základních práv, přesto bych se chtěl zeptat, zda je pravda, že tento mandát nerespektuje ustanovení listiny. Co uděláme, budou-li údaje cestujících, které předáme do USA, s čímž souhlasím, použity k nedovoleným účelům?

John Bufton (EFD). – Pane předsedající, považuji za skandální, že Komise dosud trvá na předávání citlivých finančních informací o milionech neprovinivších se evropských občanů, včetně občanů Spojeného království, i přesto, že Parlament a Výbor pro občanské svobody zamítly tyto návrhy. Nejde tu o to, jak záležitost se SWIFT lépe vyřešit – žádná dohoda SWIFT by vůbec neměla existovat.

Takovémuto porušování práv ze strany mé vlády bych se nekompromisně postavil a jsem rozhodně proti tomu, aby EU předávala osobní údaje voličů do Ameriky. Předávání takových informací by bylo zásadní chybou, která nás přivede do hrozné náruče evropského Velkého bratra. Podle platných předpisů mohou USA uchovávat údaje devadesát let, tedy po dobu přesahující průměrnou délku života. Přestože orgány USA tvrdí, že nevyužité údaje jsou po pěti letech smazány, vláda Spojených států již byla obviněna z toho, že údaje poskytuje velkým americkým firmám, a to nikoliv za účelem potírání terorismu, nýbrž spíše za účelem podpory ekonomických zájmů.

Evropský parlament tyto nehorázné návrhy zamítl, ale Komise se jen nerada vzdává, takže loni, den před tím, než by v rámci postupu spolurozhodování tento krok Lisabonská smlouva zakazovala, Evropská rada podepsala bez souhlasu Parlamentu prozatímní dohodu.

Evropský parlament prozatímní dohodu znovu zamítl dne 11. února, když s ní týden před tím vyjádřil nesouhlas parlamentní Výbor pro občanské svobody. Vaše tvrdší snaha o prosazení této dohody pouze svědčí o vašem pohrdání demokracií a svobodami občanů včetně těch pocházejících z mé vlasti Walesu a ze zbytku Spojeného království.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, na rozdíl od předešlého řečníka bych chtěla paní komisařce Malmströmové i paní komisařce Redingové výslovně poděkovat za jejich usilovnou snahu vypořádat se se spornými body, na něž poukázal Parlament, a také s problémy, které jsme shledali a shledáváme v oblasti bezpečnosti údajů a důvěrnosti, aby se mohlo se Spojenými státy vyjednávat.

Jsem také vděčna, že v mandátu byly rozebrány nebo zohledněny klíčové sporné body – zmínili je zde kolegové z Parlamentu – a zvláště, že mezi ně patří rovněž výhrady týkající se oblasti dozoru a oblasti

reciprocity. Pokud jde o otázku smazání údajů, považuji také za velmi důležité znovu vyjednat lhůtu pěti let, protože opravdu není přijatelné, aby byla data uchovávána tak dlouho.

Považuji dále za důležité prodiskutovat nakonec otázku pokutování případů, v nichž jsou za citlivých okolností záměrně získávány údaje k nenáležitým účelům, protože tím předejdeme tomu, aby byly získávány některé informace, jejichž získávání nechceme umožnit. Zaměření má být výhradně na terorismus.

Témata, která jsou pro mě ještě důležitá, je záměr pustit se do realizace našeho vlastního programu TFTP, a výhled, že nemůžeme do Spojených států dlouhodobě předávat hromadné údaje, tj. velké množství dat. To nemá nic společného s nedůvěrou, nýbrž se skutečností, že chceme z dlouhodobého hlediska jako rovnocenní partneři přijmout svou vlastní odpovědnost v rámci Evropy a pak uskutečňovat výměnu specifických získaných údajů výhradně za účelem boje proti terorismu a posléze dosáhnout skutečné reciprocity.

V této souvislosti bych chtěla opět Komisi požádat, aby nám sdělila, jaké názory na problematiku našeho vlastního TFTP jsou zastávány v rámci Komise a ve společné diskusi s Radou.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Terorismus zůstává v Evropské unii jednou z hlavních bezpečnostních hrozeb a vyjednávání s USA o přenosech bankovních údajů musíme zahájit co nejdříve, ale ne za každou cenu. Nová dohoda musí zajišťovat větší ochranu osobních údajů evropských občanů. Potřebujeme lepší dohodu, takovou, která zohledňuje lidská práva a řeší problém dávkového přenosu údajů o milionech evropských občanů. Budoucí dohoda rovněž musí být reciproční, což znamená, že zavede-li v budoucnu Evropská unie svůj program pro sledování finančních transakcí, orgány USA nám musí poskytovat stejné údaje o finančních transakcích. Jsem potěšena, že s tím Komise souhlasí.

Nová dohoda musí také zavést přísnější záruky u předávání údajů do třetích zemí. Dovolíme Spojeným státům předávat informace kterékoliv zemi, nebo pro to stanovíme určitá jasná kritéria? Je naprosto nutné, abychom měli co nejpřiměřenější záruky. Bylo by rovněž vhodné, aby země, která poskytuje údaje, s jejich předáním do třetích zemí vyslovila souhlas. Mohli bychom tak zavést systém, jenž by vyžadoval souhlas ze strany zemí, jež poskytují údaje. Proto by mne zajímalo, zda můžeme zavést určité nástroje, které by nám rovněž umožnily zamítnout předání informací do třetích zemí, pokud by nedokázaly dostatečně jasně zdůvodnit, proč dané údaje potřebují.

Protože Evropská unie nemá vlastní systém sledování finančních transakcí, je naše bezpečnost závislá na USA. Co však můžeme žádat na oplátku? Musíme rovněž trvat na tom, aby budoucí dohoda s USA mohla být okamžitě vypovězena, nebude-li dodržen některý ze závazků. Musíme přesvědčit naše občany o tom, že předávání bankovních údajů je rozumným počinem, protože se stále více zabýváme tím, do jaké míry v rámci boje proti terorismu povolíme zasahování do našeho soukromí.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Pane předsedající, od konce druhé světové války jsme my, liberálové, vždy považovali za důležité vyzdvihovat transatlantické vazby mezi USA a Evropou a klást v různých oblastech důraz na spolupráci. Ve všech partnerských vztazích však mohou nastat potíže a problémy a my je musíme překonat. Jeden z těch náročnějších problémů se týkal legitimního práva občanů na zachování vlastního soukromí.

Jsem přesvědčena, že postupem času bude zcela jasné, že odmítnutí prozatímní dohody SWIFT ze strany Parlamentu bylo správným krokem. EU se musí vyznačovat demokracií a transparentností; my, zvolení zástupci v této sněmovně, jsme jejich důležitým prvkem. Postupy doprovázející dohodu SWIFT v tomto ohledu značně pokulhávaly. Parlament řekl zcela jasně, jaké si klademe podmínky, máme-li novou trvalou dohodu schválit. Jsou vyjmenovány v usnesení, kterým se dnes v rozpravě zabýváme. Jakmile budou tyto požadavky splněny, těším se na nové hlasování.

Mezi bezpečností na jedné straně a právem na soukromí na druhé straně přetrvává určitý střet zájmů. Nechme již minulost minulostí a s odvahou usilujme o dosažení našeho hlavního cíle, jehož je nová trvalá dohoda SWIFT důležitou součástí: totiž o zajištění bezpečnosti, ochrany a soukromí evropských občanů.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Shodneme se na tom – v této věci nemůže být žádného sporu – že boj proti terorismu je společným bojem, v němž se musí Evropská unie angažovat s plným nasazením.

Pro nás, poslance, je však rozhodující zajistit, že budou dodržována práva evropských občanů, zvláště pak právo na ochranu osobních údajů. Tento bod považuji za nezbytné zdůraznit a s tímto sdělením se neobracím jen na zástupce Rady a Komise přítomné v této sněmovně, ale také na orgány USA, se kterými se musí nová dohoda dojednat.

Blíže bych chtěla poukázat na jeden bod, jenž náleží mezi základní požadavky Evropského parlamentu, totiž na otázku uchovávání údajů orgány USA. Současné řešení je podle mého názoru nepřiměřené. Proto musím položit několik otázek. Proč by se měly údaje, které se podle zúčastněných stran nevyužívají, uchovávat tak dlouho – pět let? Není možné zkrátit lhůtu pro jejich uchovávání na přijatelnější mez? Pokud jde o údaje, které se využijí, lhůta pro jejich uchovávání tentokrát není v mandátu zmíněna. Předchozí dohoda stanovovala maximální délku této lhůty na devadesát let. Nebylo by dobré dohodnout se na přiměřené lhůtě pro uchovávání, která by byla úměrná využití těchto údajů, například by byla v určitém poměru k trvání konkrétního vyšetřování nebo soudního procesu? Plánuje se i jiné využití těchto údajů než jen v boji proti terorismu, a jaké? Poslední otázka: Nepřicházelo by v úvahu, že se tyto údaje budou uchovávat v Evropě a nikoliv ve Spojených státech?

Byla bych ráda, aby Rada a Komise na tyto otázky odpověděly. Tento bod je totiž rozhodující a Evropský parlament v této otázce nebude chodit okolo horké kaše. Proto je zásadně důležité, aby Rada tuto věc vzala v potaz, až bude přijímat mandát pro vyjednávání předložený Komisí.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, Evropský parlament učinil před dvěma měsíci velmi důležitý krok, když zamítnul tuto prozatímní dohodu.

Protože jsem již dvacátým sedmým řečníkem, nebudu se k této záležitosti vracet a chtěla bych pouze upozornit na to, že někteří lidé s poetickou nadsázkou tuto etapu evropské demokracie charakterizovali jako první den, který Evropský parlament prožil v podmínkách Lisabonské smlouvy. Ano, nejednalo se o historické vítězství jen, pokud jde o úctu k soukromí a svobodám občanů v Evropě i mimo ni, ale také o zásadní obrat, pokud jde o výkon pravomocí Evropského parlamentu. Současně to byl velký okamžik, v němž prokázala svoji statečnost a odvalu naše zpravodajka, paní poslankyně Hennis-Plasschaertová, které bych chtěla vzdát hold zvláště za její odhodlání, jež nepolevilo ani několik týdnů před oním pro ni významným datem.

Není nutné připomínat základní prvky, které nás činí vzájemně závislými, pokud jde o boj proti terorismu, o bezpečnost a o rovnováhu, již má být dosaženo v oblasti svobod jednotlivců. Proto v rámci tohoto nového mandátu bude nutné usilovat o dosažení spravedlivé a vyvážené dohody, jež respektuje práva a je doprovázena zárukami, dohody, jež bude jasně dokládat to, co v mých očích a očích mnoha našich spoluobčanů konečkonců představuje podstatu a silnou stránku Evropské unie, totiž ochranu evropských občanů. Poněvadž naše politická vůle se musí řídit právem a být výrazem právního stavu, nebudu se již vracet k aspektům reciprocity a proporcionality. Doufám však, že kromě řešení otázek týkajících se ukládání, práva na opravu, změnu a vymazání údajů a práva na soudní odvolání, bude velmi obezřetně a nekompromisně vyjednáán přísnější právní režim pro hromadné přenosy údajů. Naším společným úkolem je spolupracovat na dosažení rovnováhy mezi bezpečnostními požadavky a svobodami.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Evropská unie uznává, že globální výměna informací v rámci boje proti terorismu je zvláště důležitá. Poslanci ve Skupině progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu podporují veškeré kroky, které mohou napomoci předejít teroristickým činům nebo jim zcela zamezit. Poslanci byli demokraticky zvoleni, aby zastupovali zájmy evropských občanů, a nemohou žádnými ústupky obejít svoji povinnost chránit jejich práva obsažená ve smlouvách a úmluvách. Existují jisté otázky, které nemůžeme přejít mlčením, například ochrana osobních údajů, právní ochrana, objem přenášovaných údajů, proporcionalita, reciprocita nebo stále zapojení Evropského parlamentu do procesu sledování.

Jsem přesvědčen, že ustanovení evropského orgánu pověřeného zpracováním, povolováním přenosů a předáváním údajů SWIFT by bylo řešením, které by Evropské unii zaručilo, že údaje budou použity výhradně za účelem boje proti terorismu a že se budou týkat pouze těch podezřelých, kteří již byli identifikováni. Bude nutné, aby se evropští občané také měli kam obrátit se stížnostmi v případech zneužití. Žádáme Komisi, aby alespoň jednou ročně předkládala zprávu o plnění předmětné dohody. Jsem přesvědčen, že tak bude zajištěno, že se postupuje v souladu se schválenou dohodou a že budeme moci dostatečně brzy odstranit jakékoliv nedostatky.

Abychom si vzájemně lépe rozuměli v bodech, v nichž se naše názory rozcházejí, navrhuji, aby se neprodleně domluvily informativní schůzky politických skupin Evropského parlamentu nebo i delegací členských států s pověřenými zástupci USA pro Evropskou unii nebo členské státy.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Pane předsedající, měření sil, do něhož se Parlament pustil s Radou a Komisí ve věci návrhu dohody SWIFT, může být dobré za předpokladu, že shromažďování a přenosu údajů o bankovních transakcích bude využito výlučně pro účely boje proti terorismu. Tuto samozřejmou skutečnost tu již připomenul snad každý, ale ze zkušenosti je známo, že pokud jde o využití osobních údajů, není nic

nejistějšího. Osoba podezřelá z terorismu, jež je známa výzvědným službám Spojených států, nemusí být nutně známa jejich evropským protějškům, jak dokládá odpověď Komise na jednu z mých otázek.

Mé stanovisko k jakékoliv nové dohodě v této oblasti bude záviset na míře nezbytnosti shromažďování osobních údajů, na jejich dostupnosti orgánům provádějícím bezpečnostní dohled a na dodržení zásady reciprocity ve vztahu k informacím, jež mají jednotlivé orgány k dispozici. Domnívám se proto, že je rozumné zvážit, jakým způsobem bude možné nejlépe dbát na dodržování těchto podmínek. Je na Parlamentu, aby z toho učinil jednu ze svých pravomocí.

Proinsias De Rossa (S&D). – Pane předsedající, vítám, že se tato rozprava koná dříve, než Rada oficiálně posoudí návrh mandátu předložený Komisí. Vítám rovněž, že Komise přijala mnohé z výhrad, které Parlament vyjádřil, když zamítnul prozatímní dohodu jakožto nevyhovující.

Bohužel kvůli okolnostem, které zde dnes neovlivníme, nemůžeme přijmout stanovisko Parlamentu k návrhu mandátu. Budeme o něm hlasovat dne 6. května a naléhavě žádám Radu, aby dohodu před tímto datem neschválila. Souhlas Parlamentu je podmínka, kterou stanovuje Smlouva, stejně jako je podmínkou, aby veškeré dohody, které Rada schválí, byly v souladu s Listinou základních práv. Je velmi důležité mít na paměti, že krátké zpoždění vztahy mezi EU a USA poškodí mnohem méně, než druhé zamítnutí návrhu dohody.

Spolu s mnohými kolegy se dívám s přetrvávající nedůvěrou na hromadné přenosy údajů a vlastně i na možnost uskutečňovat dohled nad údaji, které již nebudeme mít pod kontrolou. Nejsem dosud přesvědčen, že to, co se navrhuje, skutečně řeší naše výhrady. Přeji si těsnější spolupráci mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými, ale tato spolupráce musí být založena na vzájemném respektu k právům občanů.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Jak dobře víte a jak tu bylo dnes řečeno, boj proti terorismu je pro Evropu společnou záležitostí. Antiamerikanismus není Evropou společně sdílen. Proto nejsem přesvědčen, na rozdíl od toho, co tvrdil jeden z kolegů přede mnou, že výrok, z něhož nepokrytě čísel antiamerikanismus, by mohl být považován za inspirační zdroj pro postoj našeho Parlamentu. A to pro to, že si myslím, že negativní postoje vůči Spojeným státům obecně nesmí zablokovat dohodu týkající se boje proti terorismu.

Vlastně bych chtěl hovořit o důvěře ve vztahu se Spojenými státy. Evropská unie a Spojené státy mají společné nepřátele, kteří nebudou váhat využít jakoukoliv trhlínu a jakýkoliv důkaz o existenci nedůvěry v tomto vztahu. Údaje poskytnuté společností SWIFT není možné využívat k jiným účelům než k boji proti terorismu. Výjimkou je samozřejmě situace, v níž se k terorismu pojí jiné velmi závažné aktivity, například obchod s drogami a špionáž. Důvěřujeme našim americkým partnerům.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, jsem přesvědčen, že existuje několik věcí, o kterých není žádného sporu: například transatlantické partnerství – protože to je skutečně základem naší zahraniční politiky –, společný boj proti terorismu a spolupráce institucí EU. Skutečností ovšem také je, že s Lisabonskou smlouvou jsme získali nové základy a jakožto Evropský parlament máme nová práva a tato práva musíme především užívat k ochraně občanů. Jedním právem je ochrana základních práv našich občanů a také ochrana života a ochrana soukromí. Proto jsme pro přenos konkrétních údajů. Hromadný přenos údajů nepochybně překračuje přijatelné meze. Nová dohoda by měla zajistit rovnováhu mezi těmito základními právy, ale také reciprocitu, proporcionalitu a alespoň minimální míru bezpečnosti údajů.

Chtěl bych se také zeptat zástupců Rady, předsednictví, kde byli dnes ráno, když se konala rozprava o udělení rozpočtového absolutoria za rok 2008 – což je jedna z nejdůležitějších kapitol. Bohužel neúčast předsednictví Rady byla nepřehlédnutelná.

Andrew Henry William Brons (NI). – Pane předsedající jednou ze zásadně důležitých otázek je otázka, zda se mají předávat hromadné údaje – to jest data všech – nebo zda se má předávání omezit na údaje konkrétních jednotlivců.

Existuje samozřejmě i střední cesta. Lze si cíleně vybrat ty skupiny obyvatelstva, které jsou v určitém období spjaty s terorismem. Pokud by se například zčistajasna zradikalizovali orknejší rybáři a začali by kromě ryb usmrcovat také lidi, pak by měli být v hledáčku. Pokud by stárnoucí, obtloustlí univerzitní učitelé odepsaní pro své šediny měli udělat špinavou práci a dopustit se vůči svým studentům teroristického násilí místo toho, aby je jen k smrti nudili svými monotónními přednáškami, pak by – nebo bych měl raději říci bychom – měli být také v hledáčku.

Cílený výběr se považuje za nevhodný a je odsuzován jako diskriminace. Já bych jej nazval projevem zdravého rozumu. Údaje, které patří nevinným příslušníkům těchto cíleně vybraných skupin, musí nicméně být brzy odstraněny.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Pane předsedo, jedním z velice efektivních nástrojů boje s teroristy je odhalování finančních toků teroristických sítí. Levice v únoru odmítla prozatímní dohodu, aniž by navrhla jiný vhodný rámec pro bezpečnostní složky, a zkomplikovala tím práci policie a soudnictví. Nyní musíme spojit síly, abychom přijali novou, definitivní smlouvu. Oceňuji, že Rada a Komise dnes komunikují otevřeně, a proto se ptám paní komisařky, zda je nutné převádět 90 milionů dat měsíčně, protože o tom mám pochybnosti, a také se ptám, jak se budou naši občané odvolávat u amerických úřadů při podezření na zneužití dat a kdo bude kontrolovat předávané údaje americké vládě. Myslím, že by to měl být spíše nezávislý soudní orgán na základě mezinárodních smluv o vzájemné právní pomoci, a nikoli Europol, jehož rozhodnutí nelze přezkoumat a nemá ani vhodné pravomoci nebo bychom museli jeho statut upravit. Prioritou je boj proti terorismu, ale také není možné obcházet Listinu základních práv, která má zaručovat ochranu osobních údajů. Věřím, že bezpečnou zárukou bude otevření cesty k soudnímu přezkumu ve sporných případech.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Pane předsedajícím, dámy a pánové, dnešní rozprava ukazuje, že dosažení souladu mezi lidskými právy a bojem proti terorismu není vždy snadným úkolem. Na dohodě SWIFT, o níž dnes znovu diskutujeme, je velmi zřetelné, jakým problémem je chránit občanská práva a současně investovat do bezpečnosti světového společenství.

Návrh mandátu předložený Komisí i nadále umožňuje předávat mezi USA a EU rozsáhlé soubory údajů. Lhůta pro uchovávání údajů je stále příliš dlouhá. Na závěr mám dvě neméně důležité otázky: Je tato bilaterální dohoda časově omezená? Pokud ano, jaký je její časový rámec a po jak dlouhé době budou údaje nakonec smazány?

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Pane předsedajícím, boj proti terorismu je důležitý a EU v něm musí být aktivní. Ne ovšem tím, že pošlapeme lidská práva. Úcta k lidským právům je jednou z nejdůležitějších evropských hodnot a také v transatlantické spolupráci by měla být sjednocujícím momentem.

Je důležité, aby transatlantická spolupráce dobře fungovala, ale musí fungovat na základě obojstranné vstřícnosti a vzájemné úcty. Změny údajů musí být prováděny jednotlivě a chci znovu zdůraznit, že ve jménu boje proti terorismu nelze pošlapat lidská práva. Dojde-li k tomu, pak tím pomůžeme teroristům.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Pane předsedajícím, pane Lópezi Garrido, paní Malmströmová, chtěla bych blahopřát autorům návrhu usnesení o sjednání dohody mezi Spojenými státy a Evropskou unií o přenosu údajů o finančních transakcích za účelem boje proti terorismu. Toto usnesení vyváženým způsobem opakuje nejen požadavky týkající se bezpečnosti, ale také požadavky týkající se záruk, jež zajistí ochranu údajů evropských občanů a dodržování jejich základních práv.

Domnívám se, že právě ustanovení evropského veřejného soudního orgánu pověřeného přijímáním žádostí od ministerstva financí Spojených států je klíčem k vyváženému přístupu, o nějž usilujeme. Tento krok pomůže vyřešit mnoho problémů týkajících se zásad nezbytnosti a proporcionality, které se objevily zvláště v případě hromadných přenosů údajů.

Otevřela by se tím také cesta pro zavedení skutečné reciprocit, bylo by totiž možné, aby evropské orgány a příslušné orgány členských států obdržely údaje o finančních transakcích uložené na území USA. Zde je v sázce naše důvěryhodnost. Dohoda SWIFT je svého druhu zkouškou z demokracie, kterou musíme všichni povinně složit pro dobro našich spoluobčanů.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedajícím, úvodem bych chtěl říci panu Seeberovi, že jsem se dnes ráno ve skutečnosti zúčastnil rozpravy, o níž se zmiňoval. Ačkoliv jsem nebyl oficiálně pozván, požádali jste mne, dámy a pánové, abych přišel, a já jsem přišel. Byl jsem na této rozpravě přítomen a hovořil jsem během ní. Možná to byl pan tazatel, kdo tehdy nebyl přítomen, a ani nyní není zde na tomto zasedání a odešel ze sněmovny.

Chtěl jsem však říci, že rozpravu, která právě proběhla, považuji za velmi konstruktivní. Jsem přesvědčen, že to svědčí o existenci skutečné snahy o spolupráci na obou stranách, u všech zainteresovaných: Parlamentu, Komise a Rady. Zpravodajka, paní poslankyně Hennis-Plasschaertová, ocenila, že se u Rady – za což jí jsem velmi vděčný – i u Komise setkala se snahou o spolupráci. Jsem jí vděčný, že to řekla takto veřejně.

Samozřejmě není pochyb, že jak mandát, který předložila Komise prostřednictvím paní Malmströmové, tak mandát, který schválí Rada, vezme v potaz výhrady a stanoviska, které jste vyjádřili ve svých projevech a v návrhu usnesení předloženém zpravodajkou, a přijme z nich podněty.

Všiml jsem si, že existuje řada problémů, které vás zvláště znepokojují, a chtěl bych vás ujistit, že tyto problémy a výhrady, o kterých jste se zmínili, budou součástí směrnic pro vyjednávání, které se Rada chystá schválit.

Vyjednávání bude vést Komise, výsledek, který z nich vzejde, budou muset ještě podepsat Rada a Parlament. Prvním bodem, kterého se budou týkat tyto směrnice, bude problém, na který zde dnes odpoledne bylo opakovaně upozorňováno: hromadný přenos údajů.

Na tuto záležitost poukázali pan poslanec Albrecht, pan poslanec Busuttill, paní poslankyně Sippelová, paní poslankyně Sargentiniová, paní poslankyně Svenssonová, pan poslanec Paška, pan poslanec Rossa a někteří další poslanci. Chtěl bych poznamenat, že samozřejmě nemůžeme přijmout paušální hromadný přenos požadovaný za jakýmkoliv účelem. O takovou možnost nejde. Jedná se o údaje, které jsou požadovány výhradně za účelem vyšetřování a stíhání teroristických činů a financování terorismu nebo za účelem jejich předcházení, navíc s jednotlivě stanovenými cíly týkajícími se konkrétních osob, u kterých existuje důvodné podezření, že mají určitou spojitost nebo vztahy s terorismem či jeho financováním. Z toho důvodu nemáme co do činění s masovými přenosy údajů; cíl a důvod tomuto přenosu údajů kladou velmi jasné meze.

Kromě toho bude ustanoven evropský orgán, který bude přijímat žádosti o tyto údaje, a potom bude také existovat kontrola, v zásadě ji bude provádět Komise, jež se bude zabývat využitím dotyčných údajů a prováděním dohody, která bude uzavřena. Z toho důvodu jsem přesvědčen, že je k dispozici mechanismus, který může dokonale rozptýlit obavy, které jste v této záležitosti vyjádřili.

Dotkli jste se rovněž lhůty pro uchovávání údajů. Lhůta pro uchovávání údajů je stanovena přibližně na pět let, protože je zcela pochopitelně nezbytné z důvodů účinnosti uchovávat údaje po určitou minimální dobu. Je však nutné si ujasnit, že tato lhůta musí být co nejkratší a nesmí přesahovat dobu nezbytnou pro dosažení daného cíle. Tento cíl – vyžadující uchovávání údajů – musí být vždy naprosto jasně definován; jinak by to nemělo smysl. Údaje se musí vždy uchovávat kvůli určitému cíli a musí mít vztah ke konkrétní osobě.

Vyjádřili jste také starost o právo občanů na přístup k vlastním údajům, na informovanost a na opravu údajů. Pan poslanec Coelho například, jenž tu právě není, ji formuloval trochu podrobněji. Mohu vám říci, že směrnice pro vyjednávání se shodují s návrhem mandátu pro vyjednávání, který předložila paní Malmströmová, v tom, že tato práva budou zajištěna. Práva na informovanost, přístup a opravu budou a musí být v dohodě, která se uzavře, zajištěna.

Zásady nezbytnosti a proporcionality budou součástí směrnic pro vyjednávání a budou zahrnuty i v dohodě, která bude nakonec uzavřena. Možnost odvolání – správního odvolání i soudního odvolání – bude zaručena bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo jakéhokoli jiného důvodu. Co se tedy týče výhrad, které poslanci vyjádřili, včetně paní poslankyně Bozkurtové a paní poslankyně Vergiatové, vše bude zařízeno. Kromě toho bude zajištěna naprostá reciprocita. To bylo jedním z témat, na které byl v předešlé rozpravě kladen největší důraz, jak si všichni pamatujeme. Se Spojenými státy bude vyjednávána úplná reciprocita. To je další z charakteristických bodů obsažených ve směrnicích pro vyjednávání, které Rada schválí a které jsou v souladu s tím, co jste zde řekli, a s návrhem usnesení předloženým paní poslankyní Hennis-Plasschaertovou.

Chtěl bych zde poznamenat, že Rada je pevně odhodlána schválit takový mandát, jenž ochrání základní práva evropských občanů a jenž bude naprosto věrně uplatňovat Listinu základních práv Evropské unie, která je součástí Lisabonské smlouvy, a Evropskou úmluvu o lidských právech, již se EU chystá podepsat v příštích měsících jakožto jeden z cílů vyznačujících začátek nového politického stadia existence Unie, a je s nimi zcela v souladu.

PŘEDSEDAJÍCÍ: ISABELLE DURANT

Místopředsedkyně

Cecilia Malmström, členka Komise. – Paní předsedající, myslím, že tato rozprava byla opravdu velmi konstruktivní. Poslouchali jsme pozorně a věnujeme náležitou pozornost všemu, co bylo řečeno. Rada odpověděla na poměrně hodně otázek, jež tu zazněly, a já pouze dodám jen několik věcí, protože je důležité si je co nejvíce vyjasnit.

Bude existovat kontrolní skupina EU. Ta bude mít právo přezkoumat náhodné vzorky, abychom měli jistotu, že s údaji se nakládá způsobem, jenž je v souladu s dohodou. Musí existovat důvodný předpoklad, že cíl vyhledávání je teroristou nebo osobou financující terorismus. Nesmíme také zapomínat na to, že před předáním dat přezkoumá úplně každé vyhledávání údajů pro účely programu TFTP kontrolor společnosti SWIFT a nezávislý soudní orgán. Kontrolní skupina EU bude mít k těmto informacím také přístup.

Dohoda zajistí, že občanům EU budou poskytnuta nediskriminační správní a soudní práva. Jak přesně budou stanovena, to je samozřejmě věc k jednáním, proto v této věci nemohu hovořit konkrétněji. Jedná se však –

jak uvedla rovněž Rada – o velmi důležitou součást vyjednávání. Budeme v této věci muset najít řešení, což platí i pro otázky opravy údajů a přístupu k nim.

Údaje nebudou předávány třetím zemím – jen analýza relevantních informací, ale nikoliv hromadné údaje, a to pouze pro účely postupu proti terorismu. Celé ujednání se vztahuje výhradně na tyto účely. Dohoda rovněž zajistí, že státní příslušníci členských států EU budou mít právo být prostřednictvím svých orgánů pro ochranu údajů informováni, zda práva osoby, jíž se týkají dané údaje, byla náležitě dodržena. V případě hromadných údajů jsou žádosti na využití údajů již cílené. Vyhledávání údajů je možné provést jen tehdy, jedná-li se o konkrétního podezřelého teroristu. Předán tedy bude jen zlomek údajů SWIFT a jen velmi malá část z něj bude zpřístupněna. Zbývající údaje zůstanou anonymní.

Budeme usilovat o snížení tohoto množství a budeme se snažit prozkoumat možnost omezení a zpřesnění definice, aby objemy údajů byly ještě menší, ale již existují právně závazné předpisy, jež brání k přístupu k údajům, pokud neexistuje důvodné podezření. Kontrolní skupina EU, jak jsem řekla, prověří reprezentativní vzorek, a pokud zjistí, že dohoda jakkoliv nebyla dodržena, Evropská unie od ní může okamžitě odstoupit.

Domnívám se tedy, že můžeme postupovat rychle a že lze dosáhnout dobré dohody. Je tu ještě problém bezpečnostní slabiny, jež musíme zohlednit, existuje však samozřejmě také mnoho otázek, na které je třeba odpovědět, jež se týkají ochrany údajů a dalších problémů, na které jste upozornili. Američané se doposud vyznačovali velmi otevřeným postojem. Jsou připraveni s námi v rámci možností spolupracovat velmi rychle, ale také být kreativní a hledat odpovědi na naše otázky. Víím, že příští týden do USA odcestuje skupina z Evropského parlamentu a že budete moci klást otázky a že tedy nasbíráte, doufejme, více odpovědí.

Druhou, paralelní linii představuje otázka, zda bychom měli mít ještě další řešení na evropské úrovni, zda bychom měli mít evropský program TFTP nebo vytvořit určitý nový orgán. To je velmi důležitá problematika. Je nutné ji podrobně posoudit v rámci EU. Tato otázka samozřejmě nebude součástí vyjednávání. Musíme se ujistit, že pokud k tomu dojde, Američané nám pomohou a bude zajištěna reciprocita, ale to si musíme vyřešit sami. Komise je ochotna se na tom podílet, být inovativní a předložit návrhy, ale rozhodnout o tom musí členské státy. Víím, že Evropský parlament je velmi aktivní a těším se, až budeme o těchto věcech diskutovat. Toto je tedy paralelní diskuse.

Paralelně probíhá rovněž práce mé kolegyně, místopředsedkyně Viviane Redingové, která již začíná připravovat mandát pro dlouhodobou dohodu o ochraně údajů vztahující se na všechny dohody, které máme se Spojenými státy. Tuto věc je také nutné zařadit do celkového obrázku.

Poslední věc: Sopka na Islandu způsobila cestovní problémy mnoha lidem na celém světě a znemožňuje vám uskutečnit hlasování. Je mi to velmi líto, ale můžete si být jisti – předsednictví je zde, já jsem zde, naše služby jsou přítomny –, že jsme vaši rozpravu náležitě vzali v potaz. Seznámili jsme se s návrhem usnesení a vííme, že ho podepsali čtyři politické skupiny. Budeme o tom informovat ministry.

Odložíme-li hlasování v Radě, ztratíme dva důležité týdny vyjednávání. Řekla jsem již dříve, že Američané mají dobrou vůli. Jsou konstruktivní a chtějí se pustit do vyjednávání, ale nebude to snadné. Budou to složitá jednání a potřebujeme na ně čas. Chceme to vyřešit co nejrychleji, ale také co nejlépe. Pokud chceme, aby Evropský parlament mohl o dohodě hlasovat ještě před letní přestávkou, musíme učinit rozhodnutí, abychom mohli vyjednávání zahájit co nejdříve. Pochopte to prosím. Chci vás znovu ujistit, že předsednictví i Komise velmi pozorně naslouchaly vašim názorům a, jak řeklo předsednictví, vezmeme rozpravu, která zde proběhla, v potaz a budeme o ní informovat ministry na pátečním zasedání.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat na prvním dílčím zasedání v květnu.

Písemná prohlášení (článek 149)

Marian-Jean Marinescu (PPE), písemně. – (RO) Vítám nový mandát týkající se údajů SWIFT pro dohodu mezi EU a USA jako součást programu pro sledování financování terorismu, zvláště, když se Rada a Komise poučily z minulosti a zahrnuly do vyjednávání důrazný požadavek Parlamentu, aby se na ochranu údajů vztahovaly přísnější normy. Toto předávání údajů z EU do USA však musí být solidně vyjednáno s orgány USA. Nesmí se provádět hromadný přenos údajů a vyžadovány musí být technické prostředky, které umožní přenos jednotlivých údajů majících vztah jen k podezřelým. Doufám, že tato dohoda v budoucnosti nepřinese EU žádná překvapení a že před jejím podpisem bude upřesněno, že EU má právo získávat údaje z americké databáze a že předávání údajů do třetích zemí je vyloučeno. U tohoto přenosu musí být zaručena ochrana občanů a jejich právo, zvláště na přístup k jejich údajům a na jejich opravu, jak je stanoveno ve vnitrostátních

a evropských předpisech. V neposlední řadě musí být upřesněno, že evropští občané mají právo vznést stížnost v případě, že jejich osobní údaje budou užity protiprávně.

6. Jmenná evidence cestujících (PNR) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise o jmenné evidenci cestujících (PNR).

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, v souladu s Lisabonskou smlouvou předložilo předsednictví Rady Parlamentu dvě dohody o využívání údajů jmenné evidence cestujících, známé jako „dohody PNR“, jednu z roku 2007 uzavřenou se Spojenými státy a druhou z roku 2008 uzavřenou s Austrálií. Požádali jsme Parlament, aby s oběma dohodami vyslovil souhlas, aby mohly vstoupit trvale v platnost, protože v současné době se uplatňují pouze prozatímně.

Podle Lisabonské smlouvy je věcí Parlamentu rozhodnout, zda s těmito dohodami vysloví souhlas nebo je odmítne, čímž stanoví podmínky, za kterých mohou být údaje PNR o cestujících na letadlech letících z Evropské unie sdíleny se třetími zeměmi.

Rada chápe obavy Parlamentu – ve shodě s tím, o čem jsme právě diskutovali – konkrétně, pokud jde o shromažďování a sdílení osobních údajů, což se týká také zařazení osoby na seznam cestujících daného letu letících mimo území EU. Rada proto požádala Komisi, aby v tomto směru předložila dokument s obecnými pokyny.

Musím konstatovat, že návrh usnesení, s nímž jsme se seznámili, se jeví být velmi případný, a kromě toho vítáme konstruktivní postoj Parlamentu, že prozatím o dohodách nebude hlasovat, a skutečnost, že návrh usnesení požaduje vytvoření vhodného mechanismu pro přezkum dohod.

V případě Spojených států je pravdou, že již existuje zpráva přezkoumávající fungování dohody, a Rada vyjádří své stanovisko, jakmile Komise navrhne a předloží svá doporučení ohledně nové dohody se Spojenými státy. V případě dohody s Austrálií se ještě neuskutečnil přezkum toho, jak dobře dohoda funguje. Bude na Komisi, aby rozhodla, zda počká na takový přezkum dohody, než předloží nový mandát pro vyjednávání.

Až Komise navrhne nové mandáty pro vyjednávání se Spojenými státy a s Austrálií, Rada je pečlivě posoudí. V tomto směru samozřejmě jako vždy vezme v potaz žádosti Parlamentu.

Pokud jde o žádost Rady vůči Komisi o obsáhlejší a všeobecnější nařízení o použití údajů PNR, měli bychom si připomenout, že již v roce 2007 Komise navrhla rámcové rozhodnutí. Během švédského předsednictví se rozhodlo o zastavení diskusí o rámcovém rozhodnutí, protože švédské předsednictví se oprávněně domnívalo, že se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost bude tato otázka spadat do oblastí, v níž spolurozhoduje Parlament, a proto se této diskuse musí účastnit i Parlament.

V důsledku toho předsednictví nemůže zatím přijmout stanovisko k obsahu budoucího obecného systému pro údaje cestujících, kteří jsou na seznamu osob cestujících mimo EU, dokud Komise nenavrhne směrnici o používání takových údajů a dokud neproběhne rozprava s Parlamentem v rámci postupu spolurozhodování, což je postup, který používáme od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost dne 1. prosince minulého roku.

V každém případě naše představy se v tomto směru shodují a jsou v souladu s kritérii a stanovisky, které lze vyvodit z návrhu usnesení Parlamentu, jenž je pouze prozatímní. Chtěl bych z něj vyzdvihnout tři body. Zaprvé údaje mohou být používány pouze za tím účelem, za kterým byly získány, což je stejná podmínka jako ta, o níž jsme hovořili již dříve ve vztahu k dohodě SWIFT. Zadruhé shromažďování těchto údajů musí být ve shodě s našimi právními předpisy na ochranu údajů. Kromě toho musí za třetí existovat řada záruk a ochranných opatření vztahujících se na předávání takových údajů do třetích zemí.

Tyto tři zásady považuji za důležité. Jsou obsaženy v návrhu usnesení a v tomto ohledu s návrhem souhlasíme.

Cecilia Malmström, členka Komise. – Paní předsedající, rostoucí počet zemí uznává, že je důležité shromažďovat údaje, a to včetně členských států EU. Tyto údaje používají k boji proti terorismu a jiným závažným trestným činům.

Aby bylo zajištěno dodržování základních zásad ochrany údajů a aby se údaje PNR používaly jen pro účely vynucování práva, podepsala EU s řadou zemí dohody o předávání a využití údajů PNR. Dvě z těchto dohod, konkrétně s USA a s Austrálií, čekají na váš souhlas, aby mohly být uzavřeny.

Ve svém usnesení navrhuje odložit hlasování o vyslovení souhlasu a žádáte Komisi, aby předložila návrh řady požadavků, které budou muset splňovat všechny dohody PNR se třetími zeměmi. Komisi rovněž žádáte o to, aby tyto dohody znovu vyjednala na základě směrnic pro vyjednávání, které by měly být v souladu s těmito požadavky. Myslím si, že to je rozumná strategie.

Ve svém usnesení se zmiňujete také o dohodě PNR s Kanadou. Tato dohoda byla spojena s řadou závazků z kanadské strany a s rozhodnutím Komise o přiměřenosti. Tyto dokumenty ztratily ke dni 22. září loňského roku platnost a s Kanadou by proto měla být vyjednána nová dohoda.

Z praktických důvodů to nebylo možné provést do září 2009. Tím však není snížena úroveň ochrany údajů PNR předávaných do Kanady. Samotná dohoda PNR nemá datum skončení platnosti; nikdy nebyla ukončena, a proto je i nadále v platnosti. Agentura kanadské pohraniční služby Komisi, předsednictví rady a členským státům dopisem potvrdila, že své závazky bude beze změny plnit až do doby, kdy vstoupí v platnost nová dohoda.

Chtěla bych poděkovat zpravodajce, paní Sophii in 't Veldové a ostatním politickým skupinám za konstruktivní přístup k těmto dokumentům, díky kterému dohody s USA a s Austrálií budou prozatímně platit až do doby, kdy budou znovu vyjednány. Mezitím předložím Radě jako součást balíčku PNR soubor tří doporučení směrnic pro vyjednávání.

Balíček bude obsahovat za prvé sdělení o celkové vnější strategii v oblasti PNR včetně obecných požadavků, které by měla každá dohoda PNR se třetí zemí splňovat; zadruhé dvě směrnice pro vyjednávání vztahující se k novým jednáním o dohodách PNR s USA a Austrálií a směrnice pro vyjednávání o nové dohodě s Kanadou; za třetí nový návrh Komise týkající se systému EU pro jmennou evidenci cestujících založený na výsledcích hodnocení dopadu.

Tento balíček vezme náležitě v potaz doporučení, která jste předložili v tomto usnesení, ale také v usneseních z listopadu 2008. Kromě toho náležitě zohlední doporučení evropského inspektora ochrany údajů, pracovní skupiny pro ochranu údajů zřízené podle článku 29 a vnitrostátních orgánů pro ochranu údajů. Domnívám se, že je důležité předložit systém EU pro jmennou evidenci cestujících současně s danými opatřeními, aby byla zajištěna soudržnost a shoda mezi vnitřními a vnějšími politikami EU v oblasti PNR.

Závěrem chci říci, že toto usnesení vítám a budu postupovat podle těchto doporučení. Těším se na další spolupráci s vámi v těchto otázkách.

Axel Voss, jménem skupiny PPE. – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, pane Lópezi Garrido, u analýzy údajů jmenné evidence cestujících (PNR) jde tak jako u údajů SWIFT o pokus dosáhnout souladu mezi bojem proti globálnímu terorismu a závažné trestné činnosti na jedné straně a základními právy všech občanů na ochranu soukromí a na svobodné rozhodování o informacích na druhé straně. Musíme si však být vědomi rovněž toho, že v tomto věku mobility není možné v Evropě ani ve světě dosáhnout přiměřené bezpečnosti bez efektivní a rychlé výměny údajů.

V digitálním věku je rovněž nutné zajistit zvláštní ochranu, pokud jde o svobodné rozhodování o informacích a o soukromí. Proto považuji za zásadní přesněji rozlišovat mezi údaji potřebnými pro boj s trestnou činností a citlivými osobními údaji. Co se mne týče, pro mne není sporu o tom, že v dohodě musí být pevně zakotveny kontroly, právo na odvolání, právo na informovanost, nároky na odškodnění a také délka lhůty pro uchovávání údajů. Co se týče použití metody „push“, musí se ověřit, zda pro naléhavé případy nemohou nebo nemusí existovat výjimky.

Pokud jde o využití údajů PNR, mělo by se týkat rovněž závažné trestné činnosti. Za ni považuji trestné činy, jako jsou dětská pornografie, obchodování s lidmi, vraždy, znásilnění a také obchod s drogami. Podle mého názoru by to přispělo rovněž k ochraně osobních práv dotčených osob.

Myslím, že je dobré, že činíme rozhodnutí o dohodě o údajích PNR s úmyslem vytvořit základní vzor pro všechny budoucí dohody tohoto druhu a doporučit Komisi rámec pro vyjednávání, aby vzala v potaz naše vlastní představy, pokud jde o ochranu údajů. V budoucnosti snad budeme mít prostor pro to, abychom společně s našimi transatlantickými partnery zvažovali boj proti terorismu a trestné činnosti ve společné instituci. Tím bychom se nepochybně o něco přiblížili stavu, kdy bychom globalizovanému zločinu čelili v globálním měřítku.

Birgit Sippel, jménem skupiny S&D. – (DE) Paní předsedající, k této dohodě bych chtěla říci několik základních poznámek. Mezi ní a dohodou SWIFT samozřejmě existují podobnosti, ale také rozdíly. Kdyby dnes Evropský parlament musel hlasovat o dohodě o jmenné evidenci cestujících (PNR), nemohli bychom učinit nic jiného,

než ji zamítnout. To je zcela jasné. Vůči této dohodě stále máme závažné námitky. Budu se jim brzy ještě jednou podrobně věnovat. Proto jsem nebyla s pokojem, když se mluvilo o odložení hlasování. Na rozdíl od dohody SWIFT však důvody pro toto odložení byly rozhodně dobré. Chtěla bych však jasně říci, že pro nás to neznamena, že se hlasování může donekonečna odkládat a že bychom od nynějška dlouhá léta měli provizorní dohodu. Pro nás je velmi důležité, abychom k novému mandátu pro vyjednávání dospěli rychle, nejlépe ještě do letní přestávky, abychom si mohli rychle ujasnit upřesňující otázky, pokud jde o to, jak se s těmito údaji bude nakládat a jaké údaje se vlastně mají shromažďovat.

Ochrana údajů hraje důležitou roli a zde bych ráda využila příležitost a znovu se věnovala otázce, jaké údaje by se vlastně měly předávat. Údaje PNR zahrnují devatenáct jednotlivých položek. Na základě rozhovorů jsem se dozvěděla, že je samozřejmě možné – pokud chcete – vytvořit z těchto údajů osobnostní profily. Ti, s nimiž máme tyto dohody, prohlašují, že o ně nemají zájem, že je nebudou vytvářet a že příslušné údaje smažou. Jestliže se však určité údaje, které lze využít k vytvoření osobnostního profilu, vůbec nepoužijí, pak se musíme zamyslet nad tím, zda by se vlastně měly shromažďovat nebo – v případě, že dosáhneme dohody – zda musí být veškeré údaje předávány. To je zásadní otázka. Musíme rovněž ověřit, jaká míra ochrany je u předávaných údajů zajištěna. Víme, že předpisy v dohodách s USA a s Austrálií se velmi liší. S ohledem na další požadavky ostatních zemí, které s námi chtějí uzavřít podobné dohody, musíme zajistit, aby u každé dohody, které dosáhneme, vždy platily zvláštní normy.

Musíme také důkladně zvážit otázku, k čemu se budou tyto údaje používat. Původně se stále tvrdilo, že pro účely boje proti terorismu. Nyní však má jít také o závažnou trestnou činnost. O tom můžeme diskutovat. Musíme se však při tom zabývat většími podrobnostmi. Víme, že dokonce v samotné Evropské unii se právní systémy a právní kultura velmi liší. To může znamenat, že definice toho, jaký trestný čin je závažný, se zcela liší podle toho, o jaký druh trestné činnosti se jedná. To znamená, že si musíme znovu důkladně ujasnit, o čem se vlastně bavíme, tvrdíme-li, že by se jejich využití mělo samozřejmě týkat také závažné trestné činnosti.

Doufám, že v budoucnosti při uplatňování dohody zajistíme pravidelnou výměnu informací mezi orgány. Úřadující předseda Rady zmiňoval, že co se týče dohody s USA, byl proveden první přezkum. Oficiálně jsme však jeho výsledky dosud neobdrželi. To bylo v únoru. Chtěla bych, aby se v budoucnu zprávy nejen pravidelně vypracovávaly, nýbrž byla bych také ráda, kdyby je Evropský parlament dostával okamžitě k dispozici.

Je velmi důležité, aby byla vytvořena jednotná dohoda. Otázku údajů je třeba znovu přezkoumat. Jsem však přesvědčena, že na základě dosavadní diskuse pravděpodobně dosáhneme dobré dohody, a proto další vyjednávání vidím jako zcela pozitivní skutečnost.

Sophia in 't Veld, jménem skupiny ALDE. – Paní předsedající, jakožto zpravodajka bych nejprve chtěla poděkovat stínovým zpravodajům za výbornou, příjemnou a plodnou spolupráci, jejímž výsledkem je společné usnesení. Samozřejmě se nejedná o konečné slovo, protože naše rozhovory o tématu a textu budou pokračovat. Dnes zvažujeme žádost Rady o vyslovení souhlasu se dvěma dohodami, s USA a s Austrálií.

Tato sněmovna vždy zaujímala velmi kritický postoj k používání a předávání údajů PNR. Ve skutečnosti se Parlament v roce 2004 snažil dosáhnout u evropského Soudního dvora prohlášení dohody s USA za neplatnou. Odporovalo by tudíž našim dřívějším postojům, kdybychom bez dalších okolků vyslovili souhlas.

Protože Parlament je však jako vždy odpovědný a ochotný spolupracovat, uznáváme, že odmítnutím těchto dvou dohod by vznikla právní nejistota a způsobili bychom občanům a dopravním společnostem praktické problémy. Proto místo toho navrhuje hlasování odložit a žádáme Komisi, aby vypracovala soudržný přístup k používání údajů PNR, jenž bude založen na jednotném souboru zásad. Jsem velmi potěšena skutečností, že Komise a Rada přivítali tuto strategii a jsou odhodláni rychle a pružně pracovat. Komisi vyzýváme, aby především balíček PNR, jak je nyní nazýván, stihla předložit do letní přestávky.

Protože stále více zemí požaduje předávání údajů o cestujících, jeví se takový soudržný jednotný přístup jako pragmatická volba. Dále je zde zaniklá dohoda PNR s Kanadou – nebo jaký je vlastně její právní status, protože to není zcela jasné – a také ad acta uložený návrh evropského systému PNR. Tento návrh usnesení překládá množství základních zásad a minimálních požadavků týkajících se balíčku PNR a ty jsou tak říkajíc našimi podmínkami pro vyslovení souhlasu. Rozhodujícím momentem nebo rozhodujícím slovem zde je proporcionalita, protože musí být přesvědčivě dokázáno, že stejného cíle opravdu nelze dosáhnout méně rušivými prostředky. To je skutečně klíčová podmínka.

V této souvislosti je konkrétně potřeba se podívat na údaje API a systém ESTA. Musíme například velmi jasně rozlišovat mezi hromadným shromažďováním a využíváním údajů o všech cestujících za účelem automatického vyhledávání, například profilování a dalšího vyhledávání údajů, na jedné straně a cíleným vyhledáváním

podezřelých osob na druhé straně, například zjišťováním lidí, kteří jsou uvedeni na seznamu sledovaných osob nebo osob, jež mají zakázáno cestovat letadlem. To je něco zcela jiného a zde musíme velmi pečlivě rozlišovat.

Zadruhé v souladu s našimi dřívějšími usneseními musí být stanoveno jasné a přísné omezení účelu. Trváme na tom, aby údaje byly používány jen k vymáhání práva a k zajištění bezpečnosti, a to na základě velmi přesných definic toho, co je organizovaná mezinárodní trestná činnost a mezinárodní terorismus. Musíme velmi jasně vysvětlit, o čem vlastně hovoříme. Veškeré používání údajů PNR musí být v souladu s normami EU pro ochranu údajů. Naši hlavní povinností je zastupovat zájmy našich vlastních evropských občanů. Mají právo vědět, že v mezinárodních vztazích a ve vnitřních politikách trváme na dodržování evropských právních předpisů.

Za poslední uznáváme, že v období vyznačujícím se nebyvalou mobilitou je orgánům pro stíhání trestných činů a bezpečnostním orgánům nutné poskytnout nezbytné prostředky k plnění jejich poslání, ale Evropa má také povinnost chránit naše práva a svobody. Jsem přesvědčena, že s chystaným balíčkem PNR máme jedinečnou možnost to napravit.

Jan Philipp Albrecht, *jménem skupiny Verts/ALE*. – (DE) Paní předsedající, nechci opakovat to, co plným právem řekli kolegové přede mnou, nýbrž chci spíše pronést několik obecných poznámek.

Nevím, jestli jste viděli film *Minority Report*. Jestli ne, pak bych vám doporučoval se na něj podívat. V tomto příběhu z budoucnosti se agentury pro stíhání trestných činů snaží pomocí systému prevence zločinu zatknout zločince dříve, než spáchají trestný čin. Takzvané jednotky PreKrim neustále sledují myšlenky lidí a jejich chování. Zní to skvěle. Zdánlivě bezchybný systém konečně zajistil bezpečnost. Pak se stane podezřelým sám hlavní vyšetřovatel a domeček z karet se zřítí.

Nechci vás teď dále obtěžovat podrobnou recenzí tohoto skvělého a dosud aktuálního filmu, ale chci poukázat na využívání nekontrolovaného přístupu k veškerým informacím o cestujících z celého světa k profilování, neboť právě k tomu v USA přinejmenším od 11. září 2001 dochází. Tento nekontrolovaný přístup odporuje nejen veškerým předpisům Evropské unie o ochraně údajů, ale také základním ústavním zásadám, jako jsou presumpce nevin, právo na spravedlivý proces a zákaz zneužívání pravomoci.

Podle našeho názoru dohody, které EU sjednala s USA a Austrálií o přístupu k údajům jmenné evidence cestujících, vážně porušují evropská základní práva a ustanovení právního státu, na což jsme jakožto Evropský parlament několikrát upozornili, jak na to již jasně poukázala paní poslankyně in 't Veldová. Jakožto Evropský parlament tyto dohody nemůžeme podpořit, ale žádáme Komisi a Radu, aby předložily nový mandát, který upřednostní mezinárodní ochranu občanů před takovým systémem prevence zločinu.

Ryszard Czarnecki, *jménem skupiny ECR*. – (PL) Paní předsedající, nejsem vynikajícím filmovým kritikem jako předešlý řečník. Nechtěl bych, aby se naše rozprava změnila v diskusi o filmech.

Abych se vrátil konkrétně k tématu naší rozpravy, předávání údajů PNR by ve skutečnosti mělo být něčím zcela samozřejmým. Dříve tomu bývalo tak, že tyto údaje se shromažďovaly ke komerčním účelům, ale v současnosti mohou dobře posloužit v boji proti terorismu. Tato legitimní záležitost se však stala v jistém smyslu součástí – řekněme si to bez obalu – nepochybné interinstitucionální války, která se mezi Evropským parlamentem a Radou odehrává již řadu let. Není dobré, že návrh, který je podle mého názoru a podle názoru naší skupiny tak velmi věcný a legitimní, představila Rada nezávisle, aniž by jej konzultovala s Parlamentem. Protože takto se proti návrhu, jenž je skutečně rozumný, nyní automaticky staví ti, kdo jsou sice pro předávání údajů, ale chtějí bránit Evropský parlament jako silný orgán, jenž se řídí vlastními pravidly a vyznačuje se pevnou politickou vůlí činit společná rozhodnutí.

Mám dojem, že v rozpravě o PNR, se ti kdo podporují předávání údajů PNR, paradoxně nacházejí v opačném táboře, protože se jim nelíbí způsob, jímž Rada jedná s Parlamentem. Řekněme si to naplno – z mezinárodní zkušenosti víme, že se to nestalo poprvé. Navíc dokonce i někteří z těch, kdo podporují předávání údajů PNR, si myslí, že bychom dnes měli politicky demonstrovat a ukázat Radě, kde je její místo, stručně řečeno potrestat ji za její aroganci.

Závěrem, ať se nám to líbí nebo nelíbí, tímto způsobem, vyléváme s vaničkou i dítě, jak praví polské přísloví. Dáváme sice docela oprávněně Radě políček, ale na druhé straně v jistém smyslu omezujeme naše prostředky v boji proti terorismu, mafii a organizovanému zločinu.

Eva-Britt Svensson, *jménem skupiny GUE/NGL*. – (SV) Paní předsedající, na rozdíl od předešlého řečníka bych chtěla panu poslanci Albrechtovi blahopřát k jeho přirovnání ze světa filmu. Domnívám, že je občas

důležité nechat kulturu kriticky upozornit na nedostatky ve společnosti a to je něco, co bychom se od ní zde v Parlamentu mohli učit. Chtěla bych poděkovat rovněž zpravodajce, paní poslankyni in 't Veldové, za to, že se v této záležitosti stejně jako v mnoha jiných angažuje ve prospěch ochrany soukromí a právního státu.

Onehdy španělské předsednictví prohlásilo, že cestování letadlem souvisí s právem na volný pohyb, jež je základním právem. To bychom dnes, když diskutujeme o údajích PNR, měli mít na paměti, protože v pozadí za využíváním údajů PNR se skrývá úmysl rozhodovat, kdo má právo létat a kdo ho nemá. Pochopitelně se to dotýká našich práv – nejen práva na volný pohyb, ale také práv, která jsou obsažena v mezinárodních úmluvách o politických a občanských právech, ke kterým jsme přistoupili.

Cílem EU a vnitřní mobility je odstranit hranice a dosáhnout v EU větší svobody pohybu. To se týká jen některých lidí, ale pro žadatele o azyl, uprchlíky atd. – velkou část z nich vlastně tvoří ženy a děti – se rozhodnutí týká toho, zda mají nebo nemají právo na to, aby jim bylo umožněno letět. To pro tyto lidi může být otázkou života a smrti. Proto je důležité, abychom se zde v Parlamentu a v Komisi opravdu důkladněji zabývali tím, jak budou údaje PNR využity. Jde tu o svobodu pohybu, ale také o mezinárodní úmluvy a naše občanská práva.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Chtěl bych pronést tři stručné poznámky. První poznámka: Právě před chvílí jsme se zabývali dohodou SWIFT a konstatovali jsme, že jsme si z ní odnesli určitá ponaučení. Domnívám se, že Parlament si odnesl jedno z těchto ponaučení, totiž že větší moc s sebou nese větší odpovědnost. Domnívám se, že strategie, kterou Parlament přijal ve věci dohody PNR, dokazuje, že dokonce i Parlament pochopil, že má více moci, a proto musí přijmout více odpovědnosti. Bylo by dobré, kdybychom toto zjištění zdůraznili.

Druhá poznámka: Je tato dohoda důležitá, nebo ne? Podle mého názoru je opravdu velmi důležitá. Boj proti terorismu je důležitý pro bezpečnost našich občanů a v tomto směru neseme velkou odpovědnost. Kdyby se něco závažného stalo, občané by se na nás obrátili s otázkou: „Co jste udělali pro zajištění naší bezpečnosti?“

Třetí poznámka: Přináší tato dohoda problémy, pokud jde o ochranu údajů a soukromí občanů? Domnívám se, že ano, přináší, vyvolává jisté otazníky, kterými se musíme důkladně zabývat, abychom dosáhli dohody, která dokáže zajistit a ochránit zájmy občanů, zejména ty, jež se týkají jejich soukromí. Proto se domnívám, že usnesení, které máme před sebou, je dobré a vyvážené. Jasně ukazuje, čeho chce Parlament dosáhnout, pokud jde o tuto dohodu, snaží se dokázat, že své pravomoci užíváme zodpovědně. Proto bych chtěl blahopřát zpravodajce tohoto usnesení k její práci na tomto materiálu.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Paní předsedající, pane Lópezi Garrido, paní komisařko, dámy a pánové, rozprava o údajích jmenné evidence cestujících (PNR) se velmi podobá naší předcházející rozpravě o dohodě SWIFT. V podstatě hovoříme o snaze nalézt zdravou a přijatelnou rovnováhu mezi bezpečností a ochranou soukromí. Oba aspekty jsou důležité a je mezi nimi nutné vytvořit citlivou rovnováhu. Problémy evropské letecké dopravy, ke kterým došlo v posledních dnech, opět ukázaly, jakou zásadní roli má osobní a nákladní doprava v organizaci současné společnosti. Téměř každý dříve či později poletí letadlem.

Proto je pro nás nepřijatelné nepřetržité předávání a aktualizování desítek údajů, často probíhající zcela bez vědomí dotyčných osob, aniž by byly zajištěny naprosto spolehlivé záruky proti zneužití; zvláště, když například orgány USA již velmi dlouho k vyhodnocení toho, zda je určitá osoba podezřelá, používají celou řadu rozmanitých zdrojů informací, od žádosti o udělení víza až po vstupní kontrolu na letišti. Před několika týdny jsem měl ve středisku PNR ve Washingtonu možnost být přímo u toho, jak se celý tým nepřetržitě věnuje tomu, aby den co den počáteční neroztříděný seznam asi 5 000 osob postupně zkrátil na úspěšný výčet několika málo lidí, kterým bude odepřen vstup na území USA. Je zřejmé, že proti takovému zákazu vstupu na území USA je možné jen správné odvolání.

Je jasné, že pro tento tok údajů musí platit určitá omezení a že je nutné stanovit minimální podmínky, které jsou uvedeny v usnesení, například, že údaje budou sloužit výhradně k odhalování terorismu a mezinárodní trestné činnosti. Souhlasím s kolegy, kteří říkali, že toto musí být opravdu jasně definováno, že vše musí samozřejmě probíhat v souladu s evropskými normami na ochranu údajů, což platí i pro předávání údajů do dalších třetích zemí, kde je to na místě.

Podle mého názoru je také nutné, abychom poněkud více ujasnili otázku „citlivých“ údajů PNR, protože v tomto směru u několika věcí ještě zůstává, jak se domnívám, prostor pro interpretaci. Proto podporuji navrhované odložení, aby bylo možné předložit nový mandát pro vyjednávání, a to pokud možno brzy, jenž zohlední naše otázky. Beru na vědomí konstruktivní postoj Rady a Komise a jako mí kolegové očekávám, že do léta budeme mít více jasno.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Napětí skutečně polevilo, dámy a pánové. Paní poslankyně in 't Veldová vypracovala vynikající usnesení, které přivítaly Komise i Rada. Již to je samo o sobě skvělé a já s ní souhlasím: Myslím, že je velmi rozumné v tomto kritickém okamžiku prohlásit, že připravujeme jednotné jasné pokyny pro všechny budoucí dohody o jmenné evidenci cestujících (PNR), jež počítají s proporcionalitou, to znamená s předáváním výhradně takových údajů, které jsou skutečně a zcela nesporně nezbytné k zamýšlenému účelu, totiž boji proti terorismu, a vysvětlit, že toto je jediným cílem. Tyto pokyny musí rovněž na zřeteli reciprocitu a dbát o to, aby údaje nebyly uloženy celá léta, aby byly stanoveny časové lhůty a abychom zůstali věrní našim základním právům. Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod již byla uznána za závaznou, a proto také bude muset být v těchto dohodách PNR zohledněna. Proto mi připadá, že je vhodné předložit tuto záležitost Agentuře Evropské unie pro základní práva ve Vídni, a chtěla bych o to Komisi požádat.

Ještě jednu věc bychom měli vzít v potaz, a sice že se nyní stalo běžnou praxí, že občané komunikují s cizími státy – v tomto případě často s USA – prostřednictvím určitých firem, konkrétně leteckých společností, které s tím nemají nic společného, některé z údajů o mně by neměly vlastně potřebovat a neměly by se snažit hrát tuto roli zprostředkovatele. S tím je třeba něco udělat.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Paní předsedající, svoboda nad oblaky, jak zpíval v jedné písni zpěvák a textař Reinhard Mey, s touto dohodou s USA o předávání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) vezme rychle za své. V srpnu zažil na vlastní kůži jeden ze zaměstnanců naší skupiny, jaké důsledky má omezení této svobody. Protože orgány USA zařadily jeho jméno na seznamy teroristů, letadlo, na jehož palubě se nacházel, nesmělo vstoupit do amerického vzdušného prostoru. Jak všichni v této sněmovně víme, má to vážné nevýhody a později vyšlo najevo, že se jednalo o nedorozumění.

V současnosti dostávají orgány USA řadu rozmanitých údajů – čísla kreditních karet, údaje o rezervacích, údaje o výběru místa k sezení a o zvláštních požadavcích na jídlo, IP adresy, informace o cestujícím –, aniž by byla jasně definována pravidla pro ochranu údajů. Chtěla bych jasně říci, že odmítáme jak toto, tak i hromadné předávání údajů týkajících se letecké dopravy, označovaných jako PNR, realizované způsobem, se kterým se nyní počítá. Tuto současnou podobu nemůžeme podpořit, protože k předávání nedochází za konkrétním účelem a není přiměřené nebo efektivní. Závěrem bych chtěla říci, že nesmíme připustit vznik proaktivní analýzy rizik spojených s cestovními vzorci a vzorci chování. Potřebujeme nařízení o poskytování informací podle vzoru amerického zákona na ochranu soukromí.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, pane Lópezi Garrido, chtěl bych také na úvod provést stručné srovnání s rozpravou o dohodě SWIFT. Velmi mne potěšilo, že zástupce Rady hovořil o pevných cílech pro vyjednávání o nové dohodě SWIFT. Jsem velmi překvapen tím, jaké účinky a vliv měly na Radu Lisabonská smlouva a prohlášení Parlamentu, že nyní chce hájit evropské zájmy. Doufám, že téhož elánu se dočkáme i teď, pokud jde o údaje jmenné evidence cestujících, a že Rada je ve stejné míře odhodlána bojovat za evropské zájmy.

Zadruhé bych chtěl říci, že se domnívám, že se všichni shodneme, že z hlediska právní jistoty leteckých společností a cestujících mají takové dohody smysl, pokud jde o otázku práv na ochranu údajů. Normy, které chceme, aby platily, jsme jasně formulovali ve společném usnesení.

Za třetí bych chtěl zmínit věc, která sice nemá přímou spojitost s dohodami, ale má nepochybný vztah k tomuto tématu, totiž diskusi v rámci Rady, zda rovněž potřebujeme evropský systém PNR, případně zda jej máme vytvořit. Poslední vážnou teroristickou hrozbou v Evropě byl případ Detroit, kdy se útočník zmocnil letadla a chtěl letět do Detroitu. To se stalo loni před Vánocemi.

V tomto případě jsme se dověděli, že ve Spojeném království bylo známo, že tato osoba představuje hrozbu. Osoby, které rozhodovaly o tom, zda může či nemůže letět, však neměly přístup k potřebným informacím. Chtěl jsem tím říci, že jsem přesvědčen, že v Evropské unii není problémem, zda máme k dispozici dostatek údajů. Domnívám se, že již víme, kdo představuje hrozbu. Problémem je dostat tyto údaje tam, kde jsou zapotřebí, aby bylo možné předejít ohrožení.

V Toledu španělské předsednictví navrhlo – a jsem za tento návrh vděčný –, abychom v Evropě posílili spolupráci orgánů pro boj s terorismem prostřednictvím síťových propojení. Tento návrh však bohužel nepřijali evropští ministři vnitra. Místo toho bylo navrženo, aby se vytvořily nové soubory údajů a shromažďovaly se nové údaje. Často mívám dojem, že pro ministry vnitra je shromažďování nových údajů jednodušší možností. Chtěl bych vás požádat: Postarejte se nejprve o síťové propojení příslušných orgánů, pak bychom toho v boji proti terorismu mnoho dokázali.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Jsem přesvědčena, že všichni poslanci Evropského parlamentu si uvědomují, jak jsou důležité včasné a přesné informace, aby bylo možné zajistit bezpečnost mnoha jejich cest. V současné době, kdy čelíme chaosu v letecké dopravě, máme všichni mnohem jasnější představu o rozsahu denního pohybu cestujících. Bohužel finanční ztráty mnoha leteckých společností v důsledku neuskutečněných letů a množství lidí, kteří čekali a dosud čekají na volné místo v nejbližším dostupném letu, o tom svědčí dostatečně výmluvně. Doufám, že budeme opět brzy moci bezpečně létat.

Každý cestující, jenž letí letadlem, poskytuje své údaje výlučně jen orgánům odpovědným za boj s terorismem a organizovanou trestnou činností. S tím nemám žádné problémy. Když na Twitteru dobrovolně zveřejním podrobnosti o tom, kdy a kam cestuji, pak mi nevádí, že se tyto údaje využívají k zajištění každodenní bezpečnosti letecké dopravy. Námitky mám však proti skutečnosti, že dohody PNR nestanovují předem určené podmínky a kritéria pro všechny země stejně, že nekonkretizují, jaké údaje musíme poskytnout, a že nevíme, k jakým konkrétním účelům orgány tyto údaje použijí.

Obracím se na vás s touto otázkou: Lze očekávat, že mandát pro vyjednávání o nové dohodě o předávání evidovaných údajů bude představen do léta nebo během něj? Dále budou všechny dohody mezi Evropskou unií a jednotlivými zeměmi, které je s námi chtějí uzavřít, dohodami vytvořenými na základě modelu, které budou obsahovat stejné vysoké a jasně definované normy využití a ochrany údajů? Jaké opatření učiníte, abyste předešli využití údajů PNR k profilování a stanovení rizikových faktorů? Jde mi o to, že jakákoliv možnost, kterou bychom připustili vytváření osobnostních profilů na základě etnického původu, národnosti, náboženství, sexuální orientace, pohlaví, věku nebo zdravotního stavu, je nepřijatelná.

K tomu bych chtěla dodat, že žádný systém shromažďování údajů sám o sobě není dostatečný. Bez spolehlivé výměny údajů a spolupráce výzvědných služeb nemůžeme zabránit pokusům o teroristické útoky. Velmi vhodným mementem zde byl nezdařený útok na letadlo mířící do Detroitu, k němuž došlo loni před Vánocemi. Především je nutné, abychom v boji proti terorismu účinně využívali nástroje, které již máme, a zvláště, aby probíhala lepší spolupráce.

Závěrem chci říci, že rozhodně nemám v úmyslu odmítnout dohodu, která by nám všem, občanům EU, poskytovala bezpečnost. Ještě méně si přeji, aby byla porušena naše základní práva na soukromí. Je však pravdou, že veškeré narušování našeho soukromí musí být vyváжено bezpečností a účinností opatření a ochranou lidských práv.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Paní předsedající, dnes se zabýváme již druhým materiálem týkajícím se dohody s USA, která trpí značnými nedostatky v oblasti ochrany údajů. V důsledku toho opravdu začínám být nakloněna návrhu našeho evropského inspektora ochrany údajů, pana Hustinx, jenž prohlásil, že by bylo rozumné jednou pro vždy vyjednat a uzavřít komplexní transatlantickou rámcovou dohodu o ochraně údajů. Tento úkol by se oběma stranám vyplatil a nám by pomohl v mnoha směrech.

Obecně se ukazuje, že na obou dvou stranách Atlantiku máme zcela rozdílná pojetí bezpečnosti. Jakožto Evropský parlament musíme rovněž dohlédnout na to, aby Komise pouze nepřijímalo to, co navrhuje USA, nýbrž aby s citem pro míru a v postavení rovného partnera vnesla do těchto jednání naše normy. Proto je velmi důležité definovat pojem „závažná trestná činnost“. Pro nás je rozhodující, aby byla zajištěna ochrana údajů, jinak je pro nás tato dohoda nepřijatelná.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Pane Lópezi Garrido, paní Malmströmová, projevíli jsme své znepokojení týkající se předávání údajů PNR do Spojených států. Takové údaje mohou být po provedení bezpečnostních kontrol uchovávány ještě léta a nikdo, kdo není občanem USA, nemá zajištěnou právní ochranu.

Dohody, které jsme uzavřeli s Austrálií a Kanadou, byly vždy přijatelnější a více v souladu se zásadou proporcionality, protože co se týče rozsahu, lhůty a množství podrobností povolovaly jen omezený přístup a umožňovaly dohled soudního orgánu. Souhlasím, že by jako základ pro uzavírání dohod se třetími zeměmi měly být stanoveny základní zásady a pravidla. Je totiž možné, že se dočkáme záplavy žádostí ze strany třetích zemí, jejichž tradice v oblasti ochrany údajů a dodržování lidských práv představují větší důvod ke znepokojení. Kromě toho, přejeme-li si skutečnou reciprocitu, budeme muset zvážit, zda nevytvoříme pro Evropskou unii jednotný systém, do něhož bude v rámci celého procesu zapojen Europol.

Pane Lópezi Garrido, paní Malmströmová, podle mého názoru bude jakákoliv dohoda přijatelná pouze tehdy, když poskytne záruky vhodné úrovně ochrany údajů a bude respektovat zásady nezbytnosti a proporcionality a platné předpisy EU. Je také velmi důležité, aby se používala pouze metoda „push“, což znamená, že údaje musíme poskytovat my sami a nesmí si je automaticky brát orgány třetích zemí, které budou mít přístup do našich databází.

Podporuji proto společný návrh zpravodajky, paní poslankyně in 't Veldové, a politických skupin, aby se hlasování o souhlasu Parlamentu odložilo. Tím se získá více času pro vyjednávání, aby bylo možno reagovat na obavy, které jsme zde vyjádřili.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Ochrana osobních údajů je jedním ze základních práv evropských občanů. Lisabonská smlouva díky právnímu a závaznému charakteru Listiny základních práv Evropské unie dřívejší ustanovení posiluje. Veškeré osobní údaje se musí zpracovávat v souladu se směrnicemi 46/1995, 58/2002 a 24/2006. Evropský parlament vlastně požaduje, aby každá mezinárodní dohoda týkající se osobních údajů byla podepsána pod podmínkou, že smluvní strany budou uplatňovat podobná ustanovení, jako jsou ta obsažená ve výše zmíněných směrnících.

V informační společnosti, především tam, kde je rozvinuta infrastruktura pro širokopásmovou komunikaci, se mohou středisko pro ukládání údajů a středisko pro zpracování údajů nacházet na různých místech nebo i v různých zemích. Proto požadujeme, aby každá mezinárodní dohoda týkající se osobních údajů stanovovala podmínku, že osobní údaje musí být uloženy a zpracovávány pouze na těch místech, kde platí podobná ustanovení, jako jsou ta, jež obsahuje evropská legislativa. Poslední věc, paní předsedající: Jak mohou evropští občané vyslovit svůj souhlas a především za jakých podmínek?

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, rád bych v rámci závěru k této důležité rozpravě z naší strany pronesl tři komentáře.

První se týká otázky, kterou vznesl pan poslanec Weber, zda by Evropa mohla nebo měla mít vlastní systém pro údaje jmenné evidence cestujících a jaký by asi byl jeho rozsah. Jsme pro to, aby skutečně existovalo obecné nařízení týkající se předávání údajů cestujících – v zásadě leteckých pasažérů. Proto jsme požádali Komisi, aby provedla studii a případně aby připravila návrh směrnice stanovující obecné nařízení v tomto směru včetně – jak uvádí návrh usnesení paní poslankyně in 't Veldové – hodnocení dopadu na soukromí. To znamená, do jaké míry účinnost a proporcionalita, dvě zásady, které musíme brát v úvahu, mají dopad na soukromí, a tedy kam až by evropské nařízení v tomto směru mělo zajít a jaká opatření by v každém případě měla být přijata na ochranu základních práv?

Tuto věc zmínila paní poslankyně Fayotová: Jaká opatření by měla být přijata?

Domnívám se, že objasnit tyto věci může rozprava, kterou jsme vedli o dohodě SWIFT. Jsem přesvědčen, že zásady, o nichž jsme tehdy diskutovali a na nichž jsme se shodli, by se měly použít i zde. Hovoříme o právu na soukromí, o právu na soukromý život, o právu na vlastní osobnost a její obraz, která musí být vždy zachována. Základní práva jsou nedělitelná a v tomto případě se zabýváme něčím, co by mohlo ohrozit základní práva, proto jsem přesvědčen, že musíme jednat se stejnou péčí, o níž jsme hovořili v předešlé rozpravě.

Můj třetí, tedy poslední komentář souvisí s tím předcházejícím. Obecně nemám ten dojem, že bezpečnost a svoboda jsou dva protikladné principy, nebo jinak řečeno, že se v jejich případě jedná o hru s nulovým součtem, pro niž platí: když zajistíme více bezpečnosti, budeme mít méně svobody; když budeme více chránit základní práva a svobody a budeme v oblasti ochrany základních práv nekompromisní, utrpí tím bezpečnost.

Myslím, že se jedná o falešné dilema. Jsem naopak přesvědčen, že bezpečnost a svoboda jsou dva principy, které se vzájemně posilují. Ústavy a evropská legislativa proto vyjadřují a uznávají oba principy a oba jsou obsaženy i v Lisabonské smlouvě. Musíme mít stále na paměti, že součástí Lisabonské smlouvy je Listina základních práv, což je listina vyžadující dodržování základních práv, která je naprosto nedotknutelná a nesmí být porušována. Domnívám se proto, že pokud překročíme orientaci na krátkodobá hlediska – protože někdy naše myšlení tato krátkodobá hlediska velmi omezují – a myslíme v dlouhodobé perspektivě, pak se ukáže, že uvážlivá a promyšlená opatření, jejichž cílem je chránit naši bezpečnost, jsou vždy užitečná. Ochrana práv a svobod vždy přispívá k dobrým životním podmínkám občanů a nakonec také k jejich bezpečnosti.

Cecilia Malmström, členka Komise. – Paní předsedající, film *Minority Report* jsem viděla. Je to dobrý a zajímavý film, poněkud děsivý, ale dosáhnout něčeho takového se touto dohodou nesnažíme.

Myslím, že tato rozprava byla velmi zajímavá a konstruktivní a souhlasím, že se v něčem podobá diskusím o dohodě SWIFT nebo o programu TFTP. Jde tu o boj se závažnou organizovanou trestnou činností a s terorismem, ale také o to, jak ochráníme soukromí jednotlivců. Vystávají otázky týkající se ochrany údajů, zásady proporcionality, vyjasnění účelů, definic, právních jistot atd.

Vyjednávání o programu TFTP s našimi americkými přáteli nám přinese důležité zkušenosti, které můžeme použít při rozhovorech o PNR. Pomůže nám dále objasnit názory Evropské unie a být si v této věci blíže, což bude podle mne prospěšné. Myslím, že práce týkající se programu TFTP, na níž se doposud podílely všechny tři orgány, nám prakticky ukázala, jak můžeme spolupracovat – Rada, Parlament a Komise – na řešení těchto velmi náročných a citlivých problémů. Doufejme, že budeme mít dobré výsledky.

Rozpravě jsem naslouchala pozorně. Přečetla jsem si vaše usnesení. Myslím, že se jedná o velmi vyvážené a rozumné usnesení. Jak jsem řekla, budeme se o něj opírat a okamžitě zahájíme práci. V jejím průběhu se těším na dobrou spolupráci a na diskuse s vámi. Jak víte, již v průběhu svého slyšení jsem Parlamentu slíbila, že provedu inventuru všech opatření proti terorismu, která v Evropské unii máme – abych zjistila, která to jsou, vytvořila jejich seznam a diskutovala o nich s Parlamentem –, a také inventuru celkového uspořádání veškerých našich informací o datech a systémech pro sdílení dat, abychom o tom, až začneme s naší prací, měli přehled. Myslím, že je to důležité, a domnívám se, že se tím zvýší transparentnost a důkladnost našich diskusí.

Předsedající. – Děkuji vám, paní komisařko, za tuto spolupráci. Doufám, že bude plodná. Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat na prvním dílčím zasedání v květnu.

7. Zákaz těžebních technologií využívajících kyanid (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o otázce k ústnímu zodpovězení, kterou Komisi předložili pan Áder a pan Tórkés jménem skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) o zákazu těžebních technologií využívajících kyanid (O-0035/2010 – B7-0206/2010).

János Áder, autor. – (HU) Vážení kolegové, v průběhu několika posledních let byla v Evropské unii přijata velmi důležitá rozhodnutí na ochranu životního prostředí. Zmínil bych jen rozhodnutí týkající se biologické rozmanitosti nebo rámcovou směrnici o vodě. Směrnice o vodě EU činí členské státy zodpovědnými za ochranu kvality vody a za předcházení znečištění. Je to hodnotný cíl? Nepochybně ano. Je naší zodpovědností udělat vše, co je v našich silách, abychom tohoto cíle dosáhli? Nepochybně je. Existují nějaké těžební technologie, které ohrožují naše vody a naše životní prostředí? Bohužel je to tak. Kromě toho existuje jedna mimořádně nebezpečná a současně již zastaralá technologie. Spolu s několika kolegy bychom si přáli, aby tato technologie byla v celé Evropské Unii zakázána. Katastrofa způsobená kyanidem na řece Tise před deseti lety stejně jako havárie, které se od té doby staly, tento problém připomínají také.

Dámy a pánové, tento okamžik je zároveň příznivý i naléhavý. Příznivý proto, že na základě informací ze strany Komise tuto kyanidovou těžební technologii dosud využívají už jen tři země, a příznivý také proto, že tři další země kyanidovou těžební technologii zakázaly a daly tak příklad ostatním členským státům EU. Naléhavý je tento okamžik proto, že kvůli rostoucí ceně zlata existují plány na otevření nových dolů v celé Evropě, které by využívaly této nebezpečné a zastaralé technologie. To představuje vážnou hrozbu pro naše životní prostředí.

Dámy a pánové, pokud to s potřebou ochrany vod myslíme vážně, nemůžeme podél břehů řek a jezer vytvářet jedovatá kyanidová jezera. To je dále výsledkem této zastaralé technologie. Pokud to myslíme vážně s ochranou biologické rozmanitosti, nemůžeme dovolit používání technologií, které mohou zabít všechny formy života v našich řekách, od mikroorganismů po kraby a ryby. Vážení kolegové, nastal čas k tomu, abychom přijali opatření. Nečekejme na novou katastrofu, která by nás před tím varovala.

Nakonec mi, prosím, dovoluňte poděkovat všem kolegům, kteří jsou zde přítomni, a těm, kteří se rozpravy zúčastní, ale nemají možnost zde být z důvodu výbuchu sopky, těm, kteří udělali mnoho proto, aby pomohli připravit tento návrh rozhodnutí a díky nimž jsme byli schopni této sněmovně předložit společný návrh znění, který je plodem kompromisu a je podporován nejen skupinou Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), ale také skupinou Zelených/Evropské svobodné aliance, skupinou Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu, skupinou Aliance liberálů a demokratů pro Evropu a Evropskou konzervativní a reformní skupinou. Mám za to, že vzhledem k vážnosti záležitosti je to zcela odůvodněné. Rád bych požádal své kolegy o podporu i během poslední fáze rozhodovacího procesu.

Cecilia Malmström, členka Komise. – Paní předsedající, vážení poslanci, můj kolega, komisař Piebalgs, se omlouvá. Nemůže tu bohužel být dnes s vámi a pověřil mne tedy úkolem, abych vedla tuto rozpravu s vámi.

Děkuji vám za tuto příležitost vysvětlit postoj Komise ohledně využívání kyanidu při těžbě zlata v Evropské unii.

Za prvé, jak vážený poslanec ví, byla provedena důkladná a velmi obsáhlá studie o dramatické havárii v Baia Mare v Rumunsku v roce 2000 a o příčinách této havárie, kdy se hráz, která zadržovala jedovaté látky, prorhla. Závěry této studie byly použity, když Evropská unie v roce 2006 přijala zvláštní směrnici o nakládání s odpadem z těžebního průmyslu.

Lhůta k provedení této směrnice členskými státy skončila teprve před dvěma lety a tento přístup k riziku souvisejícímu s používáním kyanidu je stále považován za aktuální, přiměřený a vhodný.

Směrnice zahrnuje několik požadavků na zlepšení bezpečnosti těžebních zařízení pro nakládání s odpady a na omezení jejich dopadu na životní prostředí.

Výslovné a přesné požadavky jsou stanoveny ohledně stavby a řízení zařízení pro nakládání s odpady, což se musí dít za použití „nejlepšího dostupného technického“ konceptu.

Pro zařízení, v nichž jsou toxické látky upravovány nebo ukládány, je požadována plná politika prevence havárií při nakládání s odpady. Nouzové plány pro použití v případě havárií musí být vytvořeny nejen provozovatelem, ale také příslušnými orgány. Pro případy, kdy se očekávají přeshraniční dopady, jsou do směrnice zahrnuty jasné požadavky ohledně informování.

Tento právní předpis obsahuje rovněž požadavky na odstavení těžebních zařízení a požadavky vztahující se na situaci po jejich uzavření. Zahrnuje také povinnost vystavit pro každé zařízení před jeho uvedením do provozu podepsanou finanční záruku. Směrnice obsahuje přísné maximální mezní hodnoty koncentrace kyanidu předtím, než je tato látka uložena do nádrže, aby rezidua byla chemicky rozložena oxidací, slunečním světlem nebo bakteriemi.

Aby byly splněny přísné mezní hodnoty, je v praxi nutné nainstalovat zvláštní zařízení, které zničí většinu kyanidu předtím, než je uložen do nádrže.

Na trhu bohužel, podle našeho nejlepšího vědomí, neexistují k využívání kyanidu pro těžbu zlata žádné přiměřené alternativy. Ve většině evropských nálezíšť je zlato vázáno s dalšími kovy, což znamená, že je zapotřebí metoda oddělování. Úplný zákaz kyanidu by znamenal zastavení evropské těžby a následné zvýšení dovozu zlata, často ze zemí s nižšími ekologickými a sociálními standardy.

Přesto však Komise sleduje rozvoj technologií v tomto odvětví, a pokud se v příštích letech objeví alternativní techniky, rozprava může být snadno znovu otevřena.

Mezitím je nezbytné, aby tato směrnice byla dobře provedena, aby byla zaručena bezpečnost těchto zařízení a minimalizováno riziko spojené s jejich správou. Dovolte mi prosím poukázat na to, že členské státy jsou zodpovědné za rozhodnutí, zda na svých územích zlaté doly otevrou.

Úlohou Komise je zajistit plné provedení této směrnice a její řádné provedení a prosazování je prioritou.

Podle této směrnice jsou členské státy povinny poskytnout Komisi informace ohledně provádění směrnice nejpozději do roku 2012 a my jsme následně povinni je zhodnotit a na tomto základě podat zprávu.

To pro nás bude samozřejmě znamenat ten správný okamžik pro posouzení účinnosti tohoto přístupu, a pokud by se v této době tento přístup ukázal neúčinný, neměli bychom vylučovat možnost úplného zákazu.

Na závěr bych chtěla říci, že je důležité zajistit vysokou míru recyklace odpadu a zvýšenou účinnost využívání zdrojů v těžebním odvětví, a na tom trvám. Dokonce i tehdy, pokud odhlédneme od využití kyanidu, těžba zlata má k ekologii daleko.

K vytěžení 1 g zlata je třeba přesunout a upravit průměrně 5000 kg rudy. Stejně množství lze získat prostřednictvím recyklace přibližně 5 kg starých mobilních telefonů. Tento příklad dokazuje důležitost většího třídění a recyklace odpadu – v tomto případě elektrického a elektronického odpadu, který může obsahovat zlato a další podobné vzácné kovy. To je důvodem, proč je účinné využívání zdrojů pro tuto Komisi prioritou.

Richard Seeber, jménem skupiny PPE. – (DE) Paní předsedající, jsem rád, že je komisařka Malmströmová zde, ale v tomto případě bych raději viděl jejího kolegu, příslušného komisaře pana Potočnika, protože tento problém má řešit on.

Nejprve bych rád řekl, že Evropa produkuje 0,73 % světového objemu zlata a že zlato se v současné době těží v Bulharsku, Finsku, Maďarsku, Itálii, Rumunsku a Švédsku. Ne všechny tyto země používají tyto nebezpečné kyanidové technologie. Rád bych též poukázal na to, že pracovní skupina, která byla vytvořena za účelem vyšetření havárie v Baia Mare, zjistila, že konstrukce zařízení byla nevhodná pro skladování těžebního odpadu a nakládání s ním, že tato konstrukce nebyla prověřena orgány dohledu a že provoz zařízení a hráz nebyly dostatečně monitorovány, na straně provozovatele se tedy vyskytlo mnoho chyb. Jak komisařka správně uvedla, z této havárie jsme se poučili. Věřím však, že by Komise měla v souvislosti s touto velmi nebezpečnou technologií navrhnout další závěry.

Poněvadž vím, že alternativní technologie, které jsou na trhu, ještě nenabízejí výsledky, které opravdu chceme, měli bychom také zvážit, co můžeme učinit v oblasti výzkumu a vývoje, abychom zajistili budoucnost produkce zlata, ale také zaručili bezpečnost zařízení. Evropa se v mnoha případech zavázala dodržovat vysoké ekologické standardy. Připomněl bych vám rámcovou směrnici o vodě, jejímž cílem je těmto nebezpečím předcházet, ale také závazky v oblasti biologické rozmanitosti. Proto vás, paní Malmströmová, žádám, abyste komisaři Potočnickovi předala náš jasný požadavek, aby byl na straně Komise, evropského zákonodárce, učiněn pokrok v oblasti produkce zlata.

Csaba Sándor Tabajdi, jménem skupiny S&D. – (HU) Skupina Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu bezvýhradně podporuje zákaz využívání kyanidových těžebních technologií, protože bych rád paní komisařku upozornil na skutečnost, že je nedostačující, aby Komise jednala po události. V evropské ochraně životního prostředí – a zvláště v Petičním výboru – bohužel existují četné příklady, kdy znečištění životního prostředí začíná a pokračuje, aniž bychom byli schopni mu zabránit; Evropská unie musí v budoucnu z prevence učinit svůj cíl. Mí kolegové, pan Áder a pan Seeber, také zmiňovali katastrofu v dole v Baia Mare způsobenou kyanidem. Když naléháme na zákaz využívání kyanidu při těžbě, při těžbě zlata, činíme tak na základě zkušeností z konkrétní, velmi smutné ekologické katastrofy.

S ohledem na současnou investici v Roșia Montană plány zahrnují mnohonásobně větší zlatý důl. S touto investicí je spojena řada problémů. Neexistuje žádná záruka, že povrchová těžba, která investici doprovází, nepřemění krajinu. Do životního prostředí bude vypuštěno velké množství jedu. Očekávaná životnost dolu je pouze 20 let a stěží vytvoří nějaká pracovní místa. Neexistuje žádná záruka toho, že investor po dokončení těžby vrátí životní prostředí do původního stavu. Ze všech těchto důvodů skupina Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu společně se skupinou Zelených/Evropské svobodné aliance a Konfederací Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice zahajují nejen iniciativu, ale také Komisi žádají, aby do roku 2010 nebo 2011 navrhla právní předpis, který by definitivně zakazoval využívání kyanidu při těžbě v rámci Evropské unie, protože znečišťování životního prostředí se nezastavuje na vnitrostátních hranicích států. I když několik států užívání kyanidu při těžbě zlata zakáže, je to zbytečné, pokud tento problém nevyřešíme na úrovni EU.

Michail Tremopoulos, jménem skupiny Verts/ALE. – (EL) Paní předsedající, diskutujeme o velmi důležitém tématu, protože kyanid je výjimečně nebezpečná látka. Nesouhlasíme s tím, co uvedl představitel Komise, že bezpečné techniky neexistují. Domníváme se, že tři současné plány na investice do těžby zlata při využívání kyanidu v Řecku by se měly řešit zákazem této techniky. Když Státní rada předala rozhodnutí, došlo v oblasti Evros, Rodopi a na poloostrově Chalkidiki k silné reakci ze strany místních společenství a Nejvyššího správního soudu v Řecku, a Rada států přijala rozhodnutí.

Hrozba zapojení Mezinárodního měnového fondu v důsledku krize v mé zemi vyvolává obavy z možného tlaku na zmírnění právních předpisů v oblasti ochrany životního prostředí a kontrol. Jsou tu postupy a zkušenosti z jiných zemí – a jsou tu také jejich tragické důsledky. Nebezpečí v Řecku pochází z těžby zlata v Bulharsku, která probíhá v povodí řeky Evros.

Je tu také otázka tureckých břehů a souvisejících hrozeb pro Egejský region. V jiných zemích jsou plány podobné. Maďarsko, jak již víme, se nicméně rozhodlo právě v prosinci loňského roku zakázat všechny důlní činnosti založené na kyanidových technologiích.

Měla by existovat rovněž podpora ze strany evropské legislativy, s plným zákazem a současným vytvořením bezpečnostní sítě pro hospodářsky zranitelné země, jako je Řecko. Žádáme, aby slabé právní předpisy Evropské unie byly rozhodnější a aby byly zrušeny odlišné úrovně povolených znečišťujících látek pro každý členský stát.

Nikolaos Chountis, jménem skupiny GUE/NGL. – (EL) Paní předsedající, jménem konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice bych rád řekl, že tuto záležitost považujeme za nesmírně závažnou; vyžaduje neodkladné jednání a není čas na obstrukce.

Komise je laxní a postoj, který zastává, je uvolněný a směrnice je plná mezer a nepředchází nebezpečím, o kterých se zmínili ostatní poslanci. Závažnost a následky používání kyanidu při těžbě kovů jsou dobře zdokumentovány a viděli jsme, co se stalo v Rumunsku. Jeden poslanec před chvílí poukazoval na programy pro těžbu, které jsou v současné době připravovány v Řecku. Když jsem se Komise zeptal na budování zlatých dolů v Bulharsku založených na kyanidové technologii, odpověď Komise zvýšila moje obavy a nezbytnost toho, aby tyto právní předpisy byly přísnější, a aby byly uplatňovány rozhodněji. Jsme si jisti, že občané samozřejmě budou reagovat, ale my musíme jednat také. Připojujeme tedy svůj hlas ke všem, kteří požadují úplný zákaz využívání kyanidu při těžbě kovů, a každá země by se měla k takovému zákazu zavázat, jako to nedávno učinilo Maďarsko.

Jaroslav Paška, za skupinu EFD. – (SK) Představitelé orgánů Evropské unie často a rádi kladou velký důraz na ochranu zdraví svých občanů, ochranu přírody, jakož i životního prostředí. Je proto zarážející, že v oblasti používání vysoce toxické chemické látky, kyanidu, při těžbě drahých kovů jsou evropské předpisy podezřele nedůsledné.

Mezi odbornou veřejností je všeobecně známo, že kyanidy patří mezi nejtoxičtější chemické látky. Do organismu se dostávají inhalací přes neporušenou kůži anebo požitím. V případě dostatečné koncentrace nastává smrt v průběhu několika sekund až minut.

Argumenty důlních společností, že zabezpečí také podmínky pro těžbu zlata, aby už nedošlo k ohrožení zdraví či škodám na životním prostředí, se doposud vždy ukázaly jako prázdné. Někdy selhal lidský faktor, jindy překvapila příroda. Svědčí o tom desítky těžkých havárií na celém světě, při kterých došlo k rozsáhlému poškození přírody, poškození zdraví, ale i ztrátám na životech.

Vzpomeňme jen některé z nich z posledních let: Summitville v Coloradu, Carson Hill v Kalifornii, Brewer v Jižní Karolině, Harmony v Jihoafrické republice, Omai v Guyaně, Gold Quarry v Nevadě, Zortman-Landusky v Montaně, Kumtor v Kyrgyzstánu, Homestake v Jižní Dakotě, Placer na Filipínách, Baia Mare v Rumunsku a Tolukuma v Papui Nové Guineji. Na všech těchto místech obyvatelstvo i příroda drazé zaplatila za hrabivost novodobých zlatokopů, kterou umožnila lhostejnost kompetentních orgánů.

Vážená Komise, přišel čas ukázat občanům Evropské unie, na čem vám skutečně záleží, zda na životním prostředí, zdraví a životě našich občanů, nebo na ziscích důlních společností.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Musíme souhlasit s tím, že zákaz využívání kyanidu při těžbě se stane prioritní otázkou v oblasti životního prostředí nejen v Rumunsku, ale i v celé Evropě. K více než 25 největším haváriím a úniku látek došlo na celém světě mezi lety 1998 a 2006 a bylo stále zřejmější, že kyanid je pro životní prostředí nebezpečný po desetiletí. Tyto důlní havárie vyvolávají řadu otázek ohledně postupů a uplatňování nařízení upravujících zacházení s kyanidem, přestože zúčastněné společnosti mají dobré úmysly.

Kromě toho obtížnost při řízení přepravy, ukládání a užívání kyanidu společně s nedostatky při obsluze a udržování odkalovacích nádrží, o špatném počasí nemluvě, mohou vyústit ve výbuchy se zničujícím dopadem na životní prostředí. Pro používání kyanidu při těžbě existují alternativy, ty ale nejsou těžebním průmyslem prosazovány, přestože jsou na úrovni Evropské unie uplatňována nařízení k aktivní podpoře nových objevujících se technologií, které jsou bezpečné.

V listopadu 2005 přijali členové Parlamentu a členské státy směrnici o těžebních odpadech. Tato směrnice je neúčinným legislativním nástrojem, který vyplynul z velkého tlaku ze strany těžebního průmyslu a z obav vyslovených zeměmi ve střední a východní Evropě, pokud jde o odmítání jakéhokoli požadavku na vyčištění starých, opuštěných důlních oblastí zodpovědnosti za ně. Některé mezery ve směrnici jsou stále zjevnější, vezmeme-li v úvahu, že se například netýká emisí kyanidu do ovzduší.

Dovolte nám zmínit jako příklad rozvoj těžby v Roșia Montană v kraji Alba. Pokud se s operacemi začne, odhaduje se, že každý den bude vypuštěno do ovzduší 134,2 kg kyanidu, k čemuž bude docházet každý den běžného provozu. To představuje roční objem 48 983 kg emisí nebo 783 728 kg emisí za 16 let doby provozuschopnosti dolu. Kromě toho pro takovéto emise neexistují dokonce ani žádné evropské právní předpisy týkající se kvality ovzduší. V této souvislosti je naší morální povinností vůči příštím generacím a v souladu s celosvětovými trendy zákazu používání kyanidů při těžbě podporovat tento legislativní návrh.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Vážení kolegové, v době, kdy si připomínáme desáté výročí rozsáhlé ekologické katastrofy při úniku kyanidu do evropských řek z rumunského dolu na těžbu zlata, předkládáme ke hlasování usnesení, ve kterém žádáme o zákaz těžby zlata pomocí kyanidu v celé Unii. Tato metoda je

krajně nebezpečná nejen při haváriích, které ohrožují rozsáhlá území, ale způsobuje dnes již neúnosnou ekologickou zátěž při těžbě. Z jedné tuny horniny kontaminované vysoce toxickou látkou, která se v přírodě odbourává jen velmi obtížně, se vyteží jen pár gramů zlata. Přitom vzniká obrovské množství tun této toxické horniny. Námitky navíc většinou zahraničních vlastníků dolů proti naší aktivitě jsou liché, protože existuje alternativní, bezpečnější, i když pro ně o něco dražší způsob těžby.

Chci vás požádat o podporu při hlasování o našem společném usnesení, kterým vyzýváme Evropskou komisi, aby na území EU zcela zakázala technologie využívající kyanid od roku 2012 a také aby Komise i členské státy nepodporovaly projekty těžby využívající kyanid jak na území EU, tak i ve třetích zemích. Již dnes zákaz platí v ČR, Německu, Maďarsku a jiné země by tento způsob těžby nepřipustily. Za zásadní považuji výzvu, aby bylo pro těžební společnosti rovněž povinné pojištění proti škodě vzniklé v případě nehody, včetně nákladů na uvedení oblasti postižené nehodou do původního stavu. Závěrem chci zdůraznit, že nepatrný výdělek při levnější těžbě zlata kyanidem nás nemůže zbavit odpovědnosti za funkční ekosystém a za jeho zachování pro budoucí generace.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Paní předsedající, paní komisařko, po Černobyli všichni chápeme, co je to jaderné riziko. V roce 2000 však byla druhá největší ekologická katastrofa v historii Evropy – možná dokonce v celosvětové historii – způsobena havárií v Baia Mare v Rumunsku, o které se již mnozí poslanci zmiňovali. Sto tisíc krychlových metrů vody s vysokou koncentrací kyanidu a dalších těžkých kovů uniklo ze zlatého dolu do řeky Tisy a odsud do Dunaje, zasáhlo Maďarsko a Srbsko stejně jako Rumunsko, zabilo desítky tisíc ryb a otráвило pitnou vodu.

Kontaminace potravinového řetězce v těchto přímo postižených oblastech byla dlouhodobá. Maďarsko hlásilo 1 367 tun mrtvých ryb. Více než 100 osob, zejména dětí, dostalo otravu po požití kontaminovaných ryb a bylo okamžitě ošetřeno.

Nicméně nejen, že těžba zlata, která zahrnuje použití rozpouštědel na bázi kyanidu, pokračuje, nejen, že to není na evropské úrovni zakázáno; dotčené investice jsou naopak členskými státy i Evropskou unií dotovány. Těžba pokračuje nebo je plánována ve Švédsku, Finsku, na Slovensku, v Rumunsku, Bulharsku a Řecku, zatímco zákonem je zakázána v Maďarsku, České republice a judikaturou v Německu.

Doby, kdy jsme obětovali místní životní prostředí a zdraví našich občanů pracovním místům, již dávno minuly. Pokud by byla uplatněna zásada prevence a zásada „znečišťovatel platí“, stejně by se hospodářská životaschopnost této specifické aktivity zhroutila.

Vítaná je každá hospodářská aktivita, pokud je v souladu s ochranou životního prostředí a ochranou zdraví našich občanů. Když však využíváme kyanid, vystavujeme jak životní prostředí, tak naše občany nenapravitelnému nebezpečí.

Komisařko Malmströmová, jste v postavení, abyste nás ujistila, že budeme mít přiměřené a silné právní předpisy a že Baia Mare se tentokrát ve Švédsku, Finsku, Bulharsku nebo v Řecku nebude opakovat? Vyzývám Komisi, aby dokázala, že respektuje závazky, které učinila jen před dvěma měsíci před Evropským parlamentem.

Připojuji svůj hlas k těm z místních společenství, kteří jsou prvními, kteří jsou postiženi následky, připojuji se k boji ekologických hnutí a současně též volám po okamžitém zákazu využívání kyanidů při těžbě zlata v rámci Evropské unie.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Paní předsedající, Komise, zlato tam leží; nemůže utéct. To, co k čemu jsme vyzýváni, je diskutovat o tom kdy, jak a s jakým dopadem na životní prostředí se rozhodneme je těžít.

Pokud bude investice realizována s využitím kyanidu, následky budou nezvratné, protože zlato bude pryč a odpadní kal, který obsahuje nebezpečné toxické kyanidy, jak připouští sama směrnice, zůstane ve velkém množství v důlní oblasti. Tato otázka se netýká pouze dotčených členských států, neboť jsou tu také další členské státy, jejichž zařízení jsou umístěna na řekách.

Stávající směrnice má jednu nevýhodu: poskytovaná finanční záruka nepokrývá v případě havárie všechny následky, zejména poté, co jsou příslušná zařízení odstavena. Následně je porušena základní zásada „znečišťovatel platí“, zejména vzhledem k tomu, že společnosti, které využívají tuto techniku, jsou v zásadě mimo Evropu a jakmile jednou těžba skončí, vytáhnou kapesníček a zamávají nám na rozloučenou.

Musíme tedy znovu vážně prozkoumat alternativní metody těžby a obnovit základní zásadu „znečišťovatel platí“ s plným a spolehlivým pojistným krytím pro případ havárie, od nynějška a na tak dlouho, dokud budou

tyto nebezpečné látky přítomny v půdě. Do té doby, než budou tyto předběžné podmínky platit, mám za to, že by tato technologie měla být úplně zakázána, a že to bude pravděpodobně motivovat společnosti k tomu, aby prováděly vážný výzkum alternativních, méně znečišťujících technik, neboť pokud máte levnou metodu a neplatíte za znečištění, které působí, nemáte důvod zkoumat alternativy.

Jan Březina (PPE). – (CS) Kolegyně, kolegové, k danému tématu jsem se rozhodl vystoupit proto, že jsem podrobně sledoval dění kolem průzkumu a otvírky ložisek Mokrsko a Kašperské hory v Čechách, kde mělo být jemně rozptýlené zlato získáváno kyanizací. Tehdy, v polovině 90. let, jsme zvažovali vlivy používaných chemických látek na životní prostředí, fakt, že se kyanizací zpracovávají obrovské objemy rud, a navíc škodlivost nejen kyanidu, ale i látek, které se používají k tzv. dekyanizaci, což je chlor a oxid vápníku. Důležitá je i další závažná skutečnost, a to, že použitými postupy mohou být mobilizovány škodlivé doprovodné prvky. Z těchto prvků je velmi nebezpečný zejména arzen, který bývá obsažen v arzenopyritu, velmi častém doprovodném minerálu. Sám jsem v mnohých případech zastáncem těžby jako nutného předpokladu jakéhokoli dalšího rozvoje technologií, ale v případě použití kyanizace ložisek rud zlata jsem se připojil k odpůrcům této technologie a jsem rád, že se v České republice povedlo novelou horního zákona z roku 2000 dosáhnout vyloučení této technologie z přípustných metod úpravy zlata. Vzhledem k velkým rizikům spojeným s kyanizací by bylo dobré vyloučit použití této technologie nejen v Evropské unii, ale i globálně. Rizika kyanizace jsou totiž zejména v zemích třetího světa s nižší úrovní ochrany životního prostředí neúměrně vysoká. Paní komisařko, jste si jistá, že byly dobře zváženy nové alternativní technologie, nové druhy separace a separační flotace?

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ROUČEK

Místopředseda

Alajos Mészáros (PPE). – (SK) V první řadě bych chtěl poděkovat průkopníkům, jmenovitě panu Áderovi a panu Tőkésovi, za otevření této tak závažné problematiky. Chtěl bych co nejrozhodnějším způsobem podpořit připravovaný návrh usnesení o všeobecném zákazu kyanidových technologií při těžbě na celém území Evropské unie.

Každý, kdo zažil a viděl následky ekologické katastrofy způsobené selháním technologií v Baia Mare s následným uvolněním jedovatých kyanidových roztoků do vodních toků s dalekosáhlými dopady na živou faunu řeky Tisy v Maďarsku, ale i Dunaje na území Bulharska, by udělal vše proto, aby se něco podobného v Evropské unii už nikdy nemohlo opakovat.

Mé země, Slovensko, se tehdejší katastrofa hluboce dotkla, protože se to odehrálo v těsné blízkosti našich hranic. Navíc na Slovensku rovněž hrozí znovuotevření některých starých dolů vzácných kovů a vzhledem na nízkou koncentraci těchto vzácných kovů se uvažuje o využití kyanidové technologie.

Bylo by naprosto chybné a nesprávné charakterizovat tento proces jako dvoustrannou záležitost dvou členských států Evropské unie. Doufám, že stanovisko Komise bude o něco rozhodnější, než jak ho tu prezentovala paní komisařka.

Schválením usnesení nám musí jít o všeobecnou a celoplošnou ochranu evropských hodnot v oblasti naší politiky ochrany životního prostředí.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Rád bych začal poděkováním komisaře za vyvážené stanovisko, které představila při otvírání této rozpravy. Technologie využívající kyanidu jsou nebezpečné. Jsou tu však i jiné technologie, které jsou zrovna tak nebezpečné, jako například výroba jaderné technologie. Existují nařízení, standardy a normy pro předcházení haváriím. Nemusíme uplatňovat zákaz; musíme jednoduše dodržovat pravidla. Usnesení zmiňuje 30 havárií za posledních 25 let. Neupřesňuje, ke kolika z nich došlo v Evropě, protože jich zde bylo velmi málo, zejména v zemích, které v době havárie nebyly členy Evropské unie. V důsledku této nešťastné havárie, ke které došlo v roce 2000, Komise ve skutečnosti nařízení zpřísnila.

Kyanidová technologie je využívána k získání různých druhů produktů, dokonce i farmaceutických výrobků a vitamínů. Usnesení hovoří jen o těžbě a výslovně o produkci zlata. Proč? Důvodem je to, že problémem vlastně není kyanid, nýbrž zlato. Nejen, že je tu požadavek na zákaz této technologie, ale je tu i požadavek na zastavení právě probíhajících projektů nejpозději ke dni tohoto předpokládaného zákazu. Jediný budoucí projekt v Evropě, o kterém jsem informován a jenž se týká těžby zlata, je v Rumunsku.

Vážení kolegové, rád bych vás požádal, abyste si přečetli znění usnesení pozorně; zvláště prohlášení jako například „velké množství srážek v budoucnu zvýší riziko úniků“ nebo „těžební průmysl nabízí málo

pracovních příležitostí a pouze s omezenými vyhlídkami na 16 let“ nebo „lidská nedbalost se může objevovat proto, že některé členské státy nejsou schopny vymoci dodržování právních předpisů“. Nemyslím si, že taková prohlášení mají v textu Evropského parlamentu nějaké místo.

To je důvodem, vážení kolegové, proč prosím zvažte oba důvody a důsledky hlasování proti usnesení, které snižuje naši důvěryhodnost před Komisí a omezuje šanci na to, že návrhy rozhodnutí schválené Evropským parlamentem budou zohledněny nejen v tomto konkrétním případě, ale také obecně.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (BG) Pane předsedající, dámy a pánové, používání kyanidových sloučenin v těžebním průmyslu je samozřejmě záležitostí, ke které nemůže být nikdo lhostejný. Jsme si vědomi právních opatření, která Evropská unie přijala. Oznamují jasnou zprávu: musíme i nadále zaručit vysokou míru ochrany lidského zdraví a životního prostředí prostřednictvím využívání patřičných zdrojů, struktur, kontrolních mechanismů a systémů řízení. Pokračování v mobilizaci veřejného mínění v Evropě je také součástí našeho poslání. Pokud je to však činěno jako hraní si s obavami lidí a používání environmentálních záminek k ochraně zájmů jiného druhu, přijatý přístup zcela ztrácí svou podstatu.

Podle zprávy SRE Consulting je většina v současné době používaných kyanidových sloučenin v průmyslovém rozměru využívána pro účely chemického průmyslu a pro povrchovou úpravu kovů. To znamená, že i když jejich využívání při těžbě zlata zakážeme, budou nadále využívány pro jiné účely a výsledkem našeho zákazu nebude významné snížení jejich celkového využívání. Zcela podporuji absolutní nezbytnost zhodnocení dopadu na životní prostředí a provádění předběžné i následné kontroly jak provozovatelem, tak kontrolními orgány v našich zemích.

V mé zemi, Bulharsku, neplatí v současné době výslovný zákaz pro využívání kyanidových sloučenin při těžbě zlata. V tomto případě se využívání jiných technologií, zejména během současné krize, neukázalo být účinnějším. Neznamená to, že děláme kompromisy, ale že nasloucháme hlasu rozumu a nezacházíme do extrémů. To je důvodem, proč skrze vás prochází most, který spojuje jednu skupinu lidí, kteří jsou proti jakémukoli zákazu, se skupinou lidí, kteří zastávají odlišný pohled. Je to most, který, naléhavě vás žádám, nesmíme spálit.

Sari Essayah (PPE). – Pane předsedající, souhlasím s tím, že hráze odkališť, jako je ta, která způsobila havárii v Baia Mare v roce 2000, by neměly být vytvářeny. Finsko je velkým producentem zlata podle evropských norem. Nový důl v Kittilä s roční produkcí 5000 kg zlata je největším v Evropě. Nyní si musíme zapamatovat jeden vědecký fakt; zlato se nerozpouští v jiných kapalinách, než v kyanidu. Postup těžby v Kittilä tedy kyanid zahrnuje také, ale v uzavřených procesech. Kyanid využívaný při zpracování obohaceného odpadního kalu je znovu využit a zbytky kyanidu jsou po skončení procesu zničeny. Dokonce jsou vyčištěny i zbytky kyanidu ve vodě rekuperované z hrází odkališť. Těžba na bakteriálním základě by byla k přírodě šetrnější, ale není ještě využívána pro zlato.

Prvním dolem na světě, který začal využívat mikrobiální těžbu z úložišť niklové rudy, je v oblasti Talvivaara, rovněž ve Finsku. Rozvíjení mikrobiálního čištění zbytkového kyanidu přináší dobré výsledky, a já důrazně doporučuji, abychom se vydali tímto směrem. Nepodporuji tedy krok k úplnému zákazu využívání kyanidu, ale určitě bych podpořil přísné kontroly životního prostředí s nejlepší dostupnou technologií a uzavřené procesy.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Mám za to, že iniciativa ohledně zákazu používání kyanidové technologie při těžbě zlata nemá opodstatnění. V této oblasti existuje, jak bylo zmíněno již dříve, řada platných evropských právních předpisů, které dále zpřísnily předpisy týkající se podmínek pro využívání kyanidu, právě od té doby, co došlo ke zmíněné nešťastné havárii, která se stala v Baia Mare, a která měla bohužel za následek kontaminaci.

Naše snahy by se tedy v této situaci měly zaměřit na posílení tohoto legislativního rámce striktně na vnitrostátní úrovni v každém členském státě. Kyanidová technologie byla pro těžbu zlata využívána po více než 100 let za podmínek, které zajišťovaly bezpečnost životního prostředí a jako součást účinného postupu těžby zlata. Ve skutečnosti bylo 90 % světového objemu vytěženého zlata za posledních 20 let vytěženo použitím této technologie, nikoli technologie alternativní.

Technické předpisy upravující používání a neutralizaci kyanidu pomáhaly snižovat riziko pro životní prostředí a pro zdraví pracujících. Myslím, že musím rovněž zdůraznit, že řádné uplatňování zásady prevence nezahrnuje emocionální odezvu, která by nabyla formy zákazu technologie, která se ukázala být užitečná a jejíž rizika jsou zcela známá a kontrolovatelná. Při uplatňování zásady prevence musí být rovněž zohledněna rizika pro životní prostředí, která vyplývají z používání dalších činidel podobných kyanidu jako alternativy.

V každém případě odborníci říkají, že používání takovýchto alternativních činidel představuje větší riziko než používání kyanidu.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Povolení nebo zákaz těžebních podniků, které využívají kyanidu, přináší v některých členských státech citlivé otázky. Nejprve musíme konstatovat, že vyřešení tohoto problému se nemůže stát rukojmím politických záměrů a zájmů. Posouzení nebezpečí znečištění je záležitostí odborníků, a pokud zde takovéto nebezpečí je, pak je na vedoucích politických představitelích, aby zájmy občanů chránili. V tomto bodě sahá tato otázka za rámec obav o ochranu životního prostředí, neboť znečištění může ohrozit zdraví lidí, což je v rozporu s právem občanů EU na vysokou míru ochrany zdraví (článek 35 Listiny základních práv). V této oblasti neexistuje žádná otázka malého nebo velkého rizika. Pokud je zdraví občanů ohroženo, pak je politická diskuze bezúčelná a orgány musejí proti potenciálnímu znečišťovateli přijmout opatření. Trebaže je používání kyanidu v některých členských státech zakázáno a v jiných povoleno, členské státy se musejí spolu navzájem poradit a zaměřit se na vytváření partnerství. Pokud jde o Komisi, měla by v této záležitosti zaujmout stanovisko a přijmout nařízení, která vylučují možné poškození zdraví občanů EU.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pane předsedající, jelikož pocházím ze zlaté země, severního Laponska, chci do této rozpravy přispět. Jak paní Essayahová ve svém vynikajícím projevu uvedla, zlato je rozpouštěno pomocí kyanidu, a to ve Finsku probíhá v rámci uzavřených procesů.

Ve zlatém dolu Kittilä, který se nachází poměrně blízko místa, kde žiji, je ročně produkováno více než 5000 kilogramů zlata. Neobjevují se tam žádné problémy, neboť environmentální otázky jsou řešeny tím způsobem, že právní předpisy jsou aktualizované, procesy uzavřené a zbytky zničené. Význam zde má i technologie. Mezi členskými státy existuje v této věci samozřejmě značný počet odlišností a já se domnívám, že musíme spolupracovat a vyměňovat si odsvědčené postupy.

Další důležitou otázkou je využívání mikrobů, což je nová inovace. Do tohoto musíme v budoucnu také investovat, abychom mohli pokročit k postupu rozpouštění zlata, který bude ještě účinnější a k životnímu prostředí ještě šetrnější. Musíme v celé Evropě vyvinout společné úsilí, aby těžební činnosti mohly pokračovat při současném zohlednění životního prostředí udržitelným způsobem.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Pane předsedající, projevy paní Roithové, pana Březiny a pana Mészárose mne skutečně přesvědčily, neboť popsaly, jak v zemi, ve které žili, v komunistickém Československu, probíhala podobně nekritická těžba, jak se tam změnily přístupy a jak jsou dnes těmi, kdo obhajují ochranu životního prostředí a společné evropské normy.

Věřím, že potřebujeme změnit přístup v rámci celé Evropy. Musíme si být vědomi skutečnosti, že se nacházíme v procesu vyvíjení nových technologií. Proč nevydržet s těžbou zásoby, která se beztak vyčerpává a nevyvinout nejdříve tyto nové technologie? Rád bych zcela vyjasnil jednu věc: pokud nebudeme opatrní, bude zničeno něco nenahraditelného a budoucí generace nás za to budou odsuzovat.

Proto tu tedy musím skutečně požádat o dlouhodobý přístup. Je zásadní, abychom měli jednotné evropské normy, jelikož řeky procházejí hranicemi a kyanid je samozřejmě také ekologickým nebezpečím, které hranice přestupuje.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Souhlasím s tím, že na úrovni Evropské unie musí být přijato každé opatření za účelem snížení údajných rizik plynoucích z používání toxických nebezpečných látek, jako je například kyanid. Na zákaz těchto látek však nesmí být pohlíženo jako na jediné řešení. Toxické nebezpečné látky jsou užívány v mnoha dalších průmyslových procesech, nejen v těžbě. Kromě havárie v Baia Mare v roce 2000 došlo v těžebním odvětví k dalším dvěma závažným haváriím: k jedné došlo ve Španělsku v roce 1998 a k druhé ve Švédsku v roce 2003, obě havárie byly závažnějšího charakteru. Jejich příčiny však byly obdobné: odkalovací nádrže, které se zbouraly.

Více než 90% produkce zlata a stříbra skutečně celosvětově využívá pro těžbu kovů kyanidovou technologii. Uvalení nepodmíněného zákazu na tuto technologii a její nahrazení technologiemi založenými na látkách, které pro životní prostředí představují menší rizika, ale které jsou přehnané a poskytují nižší výnosy, znamená, že dotyčná země ve skutečnosti musí těžbu těchto kovů zastavit, a to s hospodářskými i společenskými dopady, které to s sebou nese.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, jak pan Takkula právě uvedl, kyanidová technologie je běžnou metodou těžby. Jak jsme však slyšeli, je vysoce nebezpečná. Katastrofa, o které se zmínil pan Băsescu, způsobila v té době kontaminaci Dunaje a všechny nás šokovala, a vy víte, že za dunajský

region vedu rozhodnou kampaň. Z tohoto důvodu jsem, jako politik v oblasti obchodu, zvědav, co s tím můžeme udělat? V Evropské unii máme pro těžbu zlata pouze omezené kapacity. Cílem je celosvětová změna pomocí technických inovací. Víím, že zde se jedná o pokročilou technologii. V Německu byly vyvinuty k životnímu prostředí šetrné technologie, které napomohou vyhnout se použití kyanidu v budoucnosti. Musíme tyto evropské pokročilé technologie učinit komerčně životaschopnými a dostupnými. V tom vidím ohromný obchodní potenciál. Neměli bychom se omezovat na Evropskou unii, nýbrž zajistit, že i zde dosáhneme průlomu v mezinárodním obchodu, v zájmu životního prostředí a našeho hospodářství.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Kyanidové metody těžby jsou spojené s vysokým rizikem ekologických škod, a tedy i s hrozbou pro lidský život, zdraví a životní prostředí. Kyanidové louhování drahých kovů, jako je například zlato, je v řadě členských států zakázáno, ale nebezpečí přírodních katastrof spojené s kontaminací povrchových vod sahá za hranice států.

Smutně proslulá havárie v lokalitě Baia Mare (a je to Rumunsko, a zde je třeba opravit kolegu Posselta: nepřišlo to z Československa, ale naopak z Rumunska a kontaminovalo Maďarsko i Slovensko, a tedy tehdejší Československo) způsobila nevyčíslitelné škody více než 1 000 km od místa vzniku. Mezi zasaženými oblastmi byla i moje země.

Navzdory tomu je v mnohých zemích EU stále možné takovéto metody legálně používat. Jsem přesvědčen, že v zájmu ochrany lidského zdraví a životního prostředí a vzhledem ke skutečnosti, že kyanidové metody těžby mohou při haváriích zasáhnout několik států, je potřebné a nevyhnutelné vytvořit na evropské úrovni jednotné právní předpisy.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Chemická látka, která se vymkla kontrole a unikla do okolního prostředí, působí vážné problémy, ale my máme více než 10 milionů chemických látek. Také máme ještě větší počet oblastí, kde se provádějí práce, při nichž jsou chemické látky využívány. Zde v Evropském parlamentu bychom mohli diskutovat o milionech potenciálně nebezpečných scénářů. Kyanidy samozřejmě jsou toxické, ale jsem chemik a mohu vám říci, že máme problém globálního charakteru: při těžbě je využíváno méně než 18 % kyanidů. Zbývající kyanidy jsou využívány při výrobě léků, spotřebního zboží v kosmetickém průmyslu a stejně tak i v mnoha dalších oblastech.

Na naší planetě se nicméně používají látky, které jsou tisíckrát jedovatější než kyanidy. Obecně řečeno pokud se chemické látky dostanou do vody, zničí život. Na celém světě je mnoho mrtvých řek, které jsou kyanidy nedotčeny. V Mrtvém moři nejsou žádné známky života, jelikož obsahuje velké množství chloridu sodného, jinými slovy kuchyňské soli. Pokud je jakákoli chemická látka používána, všechny technologie a nařízení na ochranu životního prostředí platné v roce 2010 musejí být dodrženy. Toto je rozhodně cesta, kterou se jako evropský stát rozhodlo vydat Rumunsko. Každá země světa by měla učinit to samé.

Traian Ungureanu (PPE). – Pane předsedající, mohu se vši úctou říci, že tato rozprava se ve značné míře ubírá špatným směrem. Téma, které před sebou máme, je velmi zvláštní záležitostí. Znovu oživuje havárii, která se stala před 10 lety. Proč? Proč bylo tak dlouho ticho? A proč nyní? Proč vést rozpravu nyní? Pokud se budeme držet tohoto vzorce, mohli bychom a měli bychom zakázat vše, co se dá, co je možno spojit s nějakou minulou havárií. Celou záležitost pokládám za neodůvodněnou. Myslím si, že využívá životního prostředí jako clony, a že je založena na masově rozšířených obavách, které jsou dnes tak módní. Podle mého názoru, a myslím si to skutečně, je to jen nízká politická pleticha.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Pane předsedající, rád bych stručně vyjasnil to, co můj kolega v důsledku překladu asi špatně pochopil. Znáím Baia Mare velmi dobře a víím, že se nenachází v bývalém Československu, ale na severu Transylvánie. Znáím tuto oblast skutečně velmi dobře. Jednalo se o chybu v překladu. Pouze jsem zmínil projevy pana Březiny, paní Roithové a pana Mészároše, které se odvolávaly na zkušenosti v Kašperských horách nebo Bergreichensteinu atd. S geografii střední Evropy jsem obeznámen.

Cecilia Malmström, členka Komise. – Pane předsedající, děkuji Vám za tuto rozpravu. Samozřejmě zajistím, aby byl pan Potočník informován v plném rozsahu.

Sdílíme vaše obavy týkající se kyanidu. Je to samozřejmě velmi nebezpečný toxin a my jsme si toho vědomi. Dovolte mi ale, abych vás ujistil, že Komise z té děsivé havárie, která se stala před 10 lety v Baia Mare, vyvodila závěry. Směrnice, kterou jsme nedávno zavedli, zahrnuje mnohá omezení, požadavky, restriktce a žádosti za účelem poskytování maximální ochrany, pokud jde o vlivy na životní prostředí a lidské zdraví. Směrnice rovněž snižuje pravděpodobnost, aby se taková havárie znovu opakovala, a pokud by k nějaké havárii došlo, ve velké míře snižuje možný dopad. Je tedy nanejvýš důležité, aby byla tato směrnice řádně provedena.

Vzhledem k velmi přísným požadavkům směrnice o důlních odpadech a nepřítomnosti přiměřených alternativ v současnosti se celkový zákaz využívání kyanidu při těžbě zlata nezdá v tuto chvíli vhodný. Tuto problematiku nicméně sledujeme, studujeme nejnovější rozvoj technologií a v roce 2012 proběhne vyhodnocení. V EU musíme zvýšit míru recyklace výrobků, které obsahují drahé kovy, s účelem snížit celkovou závislost na těžbě zlata.

Děkuji vám za tuto rozpravu. Pan Potočník vám bude samozřejmě k dispozici, aby zodpověděl další dotazy k tomuto tématu, které Komise bere velmi vážně. Pokud si tuto směrnici prostudujete, uvidíte, že mnohé z vašich obav jsou v ní již zahrnuty. Dovolte nám, abychom se zasloužili o to, aby členské státy směrnici prováděly skutečně v plném rozsahu, neboť to značně sníží rizika.

Předsedající. – Rozprava je skončena.

Hlasování se bude konat během prvního květnového dílního zasedání.

Přeji vám šťastný návrat do vašich domovů. Doufejme, že nebude přerušen sopkou nebo čímkoli či kýmkoli jiným!

Písemná prohlášení (Článek 149)

Daciana Octavia Sârbu (S&D), písemně. – (RO) Dne 30. ledna 2000 praskla hráz okolo odkalovací nádrže s odpadem společnosti Aurul v Baia Mare v Rumunsku, následkem čehož uniklo přibližně 100 000 metrů krychlových kontaminované vody obsahující 100 tun kyanidu a těžkých kovů. Tento únik způsobil, že 2,5 milionu lidí ve třech zemích nemělo přístup k zásobám pitné vody. Koncentrace kyanidu v řece Someș byla 700 krát nad povoleným limitem. Život ve vodách byl zcela zničen do vzdálenosti několika stovek kilometrů. Na podrobnosti této katastrofy, která se stala mezinárodním synonymem pro znečištění, nesmíme zapomínat. Ukazuje nám, že navzdory právním předpisům a kontrolám se takovéto havárie mohou přihodit kdykoli. Pokud chceme katastrofám předcházet, nebezpečné látky nemají při těžbě místo. V oblasti Roșia Montană je plánováno vybudování největšího povrchového zlatého dolu v Evropě a těžba tam má být založena na využívání kyanidů. Jaké budou potom následky? Zničení životního prostředí a mizení vesnic, přesouvání obyvatel, kostelů a hřbitovů i rozsudek smrti pro historické památky nedozírné hodnoty pocházející z římských a předřímských dob. Dějiny nám udělují lekce. Je na nás všech, abychom se z nich poučili. Je absolutně nezbytné, abychom v rámci EU uložili úplný zákaz využívání kyanidu při těžbě za účelem zabránit tragédiím postihujícím lidi a životní prostředí.

László Tőkés (PPE), písemně. – (HU) Během posledních dvou let jsem se při několika příležitostech, jak na plenárních zasedáních Evropského parlamentu, tak i na jeho různých fórech, vyjádřil k rizikům těžby založené na kyanidové metodě. Také jsem napsal dopis panu Stavrosu Dimasovi, komisaři pro životní prostředí, ohledně těžebních společností v Rumunsku (Roșia Montană) a v Bulharsku (Chelopech a Krumovgrad). Na využívání kyanidových důlních technologií je někdy upozorňováno jako na nebezpečnou „chemickou atomovou bombu“ z důvodu vlivu této metody na životní prostředí. Od roku 1990 bylo na celém světě zaznamenáno asi třicet případů závažného znečištění zapříčiněného těžbou využívající kyanid. Havárie na řece Tise, která se udála před deseti lety, je od Černobylu považována za nejzávažnější evropskou ekologickou katastrofu. Velmi nedávno, před několika dny, byla znečištěna řeka Arieș v Rumunsku, která se vlévá do Tisy, a to bylo způsobeno zlatým dolem, který byl uzavřen před 40 lety. Prezident Traian Băsescu v loňském roce při své návštěvě těžební společnosti Roșia Poieni, nacházející se nedaleko, sám uvedl, že „nemůžeme sedět na takovéto ekologické bombě, protože to je vražedné“. Vzhledem k novým plánům na rozvoj těžby v Rumunsku (Roșia Montană, Baia Mare, Certeju de Sus atd.) zdůrazňuji, že zákaz těžby založené na kyanidové metodě v žádném případě není jen rumunským nebo nějakým „etnickým“ problémem, ale světovou – evropskou – záležitostí, ohledně které EU a členské státy i skupiny Evropského parlamentu mohou dosáhnout moudré dohody. Evropa nemůže být lhostejná vůči minulým katastrofám způsobeným kyanidem a vůči hrozbě nových budoucích katastrof. Je v zájmu nás všech, abychom chránili občany i naše životní prostředí nejen před radioaktivitou nebo znečištěním ovzduší, ale také před otravou kyanidem. Žádám tuto váženou sněmovnu, aby hlasovala pro naši iniciativu.

8. Předložení dokumentů: viz zápis

9. Prováděcí opatření (článek 88 jednacího řádu): viz zápis

10. Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis

11. Písemná prohlášení uložená v rejstříku (článek 123 jednacího řádu): viz zápis

12. Termíny příštích zasedání: viz zápis

13. Přerušování zasedání

Předsedající. – Prohlašuji zasedání Evropského parlamentu za přerušené.

(Zasedání bylo ukončeno v 18:30)

PŘÍLOHA (Písemné odpovědi)

OTÁZKY RADĚ (Zodpovědnost za tyto odpovědi nese výhradně úřadující předsednictví Rady Evropské unie)

Otázka č. 1, kterou pokládá Marian Harkin (H-0111/10)

Předmět: Evropský statut sdružení

Vzhledem k nadcházející konferenci Rady o evropské občanské společnosti, může Rada vypracovat na základě návrhu této konference evropský statut sdružení? Může Rada uvést datum zavedení tohoto statutu?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) Vážená paní poslankyně si je jistě vědoma skutečnosti, že návrh na „Evropský statut sdružení“, který Komise předložila v prosinci roku 1991, byl roku 2006 společně s řadou dalších návrhů stažen, jelikož pozbyly význam a neodpovídaly kritériím „lepší právní úpravy“.

Od té doby nebyl v této věci Radě předložen žádný nový návrh a Rada si není vědoma toho, že by Komise měla v úmyslu takový návrh přijmout.

Paní poslankyně ve své otázce zmínila, že španělské předsednictví bude ve dnech 7.–9. května 2010 pořádat „Dny evropské občanské společnosti“. Cílem této konference je přiblížit Evropskou unii jejím občanům prostřednictvím výměny názorů na to, jakým způsobem lze podporovat dialog v občanské společnosti na místní až evropské úrovni a aktivně zapojovat občany do evropského projektu boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení, propagace nové mezikulturní společnosti a vzdělávání v oblasti občanských hodnot.

*
* *

Otázka č. 2, kterou pokládá Bernd Posselt (H-0112/10)

Předmět: Spolupráce EU-Ukrajina

Jaká opatření plánuje Rada k prohloubení spolupráce mezi EU a Ukrajinou v rámci Východního partnerství i mimo něj?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) Ukrajina je sousedním státem, který má pro EU strategický význam. Usilujeme tedy o to, aby vztahy s touto zemí byly utuženy, což bylo prezidentu Janukovičovi sděleno v průběhu jeho návštěvy v Bruselu dne 1. března.

Klíčem k užším vztahům mezi EU a Ukrajinou je reforma. Ukrajina čelí mnoha politickým a hospodářským problémům, které vyžadují bezodkladná reformní opatření, jejichž cílem bude zajištění dlouhodobé stability a prosperity. Chtějí-li vedoucí představitelé Ukrajiny této stability dosáhnout, musí být připraveni ke spolupráci s širokým spektrem voličů, včetně opozice. Dlouhodobě udržitelná opatření budou vycházet z ústavní reformy.

Co se týče hospodářské situace na Ukrajině, nová vláda by měla uskutečnit řadu reforem. V první řadě se musí Ukrajina vrátit ke smlouvě o pohotovostním úvěru MMF. Rovněž by měla provést reformy v plynárenském odvětví, přijmout rozpočet na rok 2010 a pokračovat v rekapitalizaci bankovního sektoru. Musí vyvinout podstatné úsilí v oblasti potírání korupce.

Evropská unie bude nadále praktickým a konkrétním způsobem podporovat Ukrajinu při naplňování jejich potřeb. Především bude pokračovat v procesu posilování vztahů mezi EU a Ukrajinou, který byl v uplynulých

letech velmi dynamický. Velký význam pro vztahy mezi EU a Ukrajinou má vyjednávání o nové dohodě o přidružení mezi EU a Ukrajinou, která probíhají od roku 2007. Nová smlouva by měla být ambiciózní s perspektivou pro budoucnost a cílem podporovat politické a hospodářské začlenění Ukrajiny k EU. Její nedílnou součástí by mělo být zřízení rozsáhlé a všeobecné oblasti volného obchodu s EU. Ta bude Ukrajině nadále poskytovat finanční a technickou podporu, spolu s dalšími prostředky a mechanismy Východního partnerství.

V roce 2009 byl schválen plán přidružení Ukrajiny k EU. Je to důležitý nástroj, který připraví a usnadní vstup dohody o přidružení v platnost a podpoří hlubší politické sblížení a hospodářské začlenění Ukrajiny do EU. Vytváří ucelený a praktický rámec, skrze nějž lze těchto cílů dosáhnout, a určuje priority pro jednotlivé sektory.

EU mezi možnými pobídkami Ukrajině určila makrofinanční pomoc, dlouhodobou podporu reformám, modernizaci plynárenského odvětví a cílenou finanční a technickou spolupráci.

*
* *

Otázka č. 3, kterou pokládá Silvia-Adriana Țicău (H-0114/10)

Předmět: Situace týkající se přijetí rozhodnutí Rady o dohodě mezi Evropskou unií a Mexikem v oblasti leteckých služeb

Posílení dialogu mezi Evropskou unií na jedné straně a zeměmi Latinské Ameriky a Karibiku na straně druhé je jednou z priorit španělského předsednictví Unie. Předsednictví se rozhodlo zdůraznit strategickou povahu vztahu mezi Unií a Mexikem a pokročit v jednáních o uzavření dohod mezi Unií a Střední Amerikou, andskými zeměmi a státy Mercosuru. Přijetí rozhodnutí Rady týkající se podpisu dohody mezi Unií a Spojenými státy mexickými o některých aspektech leteckých služeb je jednou ze součástí dialogu s Mexikem. Může Rada s ohledem na význam, který má podepsání této dohody pro spolupráci mezi Evropskou unií a Mexikem, uvést, v jaké fázi je přijímání uvedeného rozhodnutí?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) Dne 5. května 2009 přijala Rada rozhodnutí o podpisu Dohody mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy mexickými o některých aspektech leteckých služeb.

Po jazykových úpravách bylo nezbytné přizpůsobit text skutečnosti, že vstoupila v platnost Lisabonská smlouva – s tím je Rada již hotova a přizpůsobený text byl předán mexické straně. Poté, co jej mexická strana schválí, bude Rada moci přijmout nové rozhodnutí o podpisu Dohody, k čemuž by mělo dojít v březnu/dubnu roku 2010. Následně může dojít k podpisu Dohody. Termín podpisu však ještě nebyl stanoven.

Po něm Rada připraví návrh rozhodnutí Rady o uzavření Dohody. Rozhodnutí i text Dohody bude předán k souhlasu Evropskému parlamentu.

*
* *

Otázka č. 4, kterou pokládá Jim Higgins (H-0116/10)

Předmět: Diplomatické zastoupení Evropy mimo EU

Jaké kroky hodlá Rada učinit, aby v rámci pravomocí, jež jí byly uděleny na základě nově uzákoněné Lisabonské smlouvy, posílila diplomatické zastoupení Evropy mimo Evropskou unii?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) Lisabonskou smlouvou byly vytvořeny delegace Unie, které spadají pod vysokého představitele. Zastupují Unii a postupně budou přebírat zodpovědnosti, které dříve vykonávalo rotující předsednictví EU.

Co se týče infrastruktury a zaměstnanců, EU již disponuje jednou z největších diplomatických sítí na světě (přibližně 120 delegací EU a delegace v mezinárodních organizacích, jako je OSN, OECD, WHO, atd.) Ta bude postupně posilována dalšími zaměstnanci a odborníky z diplomatických služeb členských států EU, sekretariátu Rady a Komise. Zaměstnanci budou členy Evropské služby pro vnější činnost.

Bude třeba přizpůsobit infrastrukturu delegací, především s ohledem na narůstající potřeby v oblasti bezpečnosti.

Delegace EU budou moci přesvědčivějším a důvěryhodnějším způsobem předávat poselství EU a jejich posílení rovněž napomůže k zajištění výraznějšího politického vlivu EU.

Smlouva vyžaduje, aby delegace jednaly v úzké spolupráci s diplomatickými a konzulárními zastoupeními členských států. Zároveň budou posíleny vazby delegací na ambasády členských států.

Veškerá tato opatření zlepší schopnost EU sloužit svým občanům a účinněji bránit jejich zájmy v čím dál více globalizovaném světě.

*
* *

Otázka č. 5, kterou pokládá Agustín Díaz de Mera Garcia Consuegra (H-0121/10)

Předmět: Kuba

Mohlo by předsednictví Rady sdělit, jakou politiku navrhuje uplatňovat vůči Kubě po úmrtí politického vězně Orlanda Zapaty Tamaya a v souvislosti s opakovaným a zjevným porušováním lidských práv na ostrově?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) Plně sdílím zármutek nad smrtí Orlanda Zapaty a obavy váženého pana poslance ze záležitostí občanských a politických práv na Kubě.

Předseda Rady náš postoj zcela jasně vyjádřil v prohlášení vydaném v reakci na politováníhodnou smrt Orlanda Zapaty, vyzval k bezpodmínečnému propuštění politických vězňů a k dodržování základních svobod a vyjádřil hluboké znepokojení nad situací, v němž se nachází političtí vězni, především ti, kteří drží hladovku.

Tento názor rovněž jednoznačně zazněl v průběhu plenárního zasedání Evropského parlamentu konaném dne 10. března.

Nejlepší způsob, jímž by EU měla k situaci přistupovat, je politický dialog – spíše než na základě iniciativ ad hoc. Velký počet iniciativ (demarké, prohlášení) by v této choulostivé situaci mohl být kontraproduktivní. Nelze vyloučit, že nadcházející dny a týdny přinesou nejrůznější vývoj a události, pod jejichž tlakem bude EU nucena reagovat. Cesty, které politický dialog poskytuje, by měly být zachovány a využity k tomu, aby EU kubánským autoritám sdělila svůj jednoznačný postoj. V této fázi představuje diskretní diplomacie nejlepší cestu vpřed.

V tomto kontextu je nesmírně důležité vynaložit veškeré úsilí na to, aby bylo zachováno konání ministerské schůzky plánované na 6. dubna. Měli bychom se soustředit na přípravu tohoto důležitého setkání, abychom se mohli pokusit o dosažení konkrétních výsledků.

*
* *

Otázka č. 6, kterou pokládá Nikolaos Chountis (H-0123/10)

Předmět: Účast MMF na postupech v případě nadměrného schodku

Rada EU během mimořádného zasedání, které se konalo dne 11. února 2010, pověřila mimo jiné Komisi, aby ve spolupráci s Evropskou centrální bankou pečlivě sledovala realizaci doporučení vydaných v souvislosti s hospodářskou situací v Řecku a aby případně navrhla zavedení doplňkových opatření, která budou vycházet

ze zkušeností Mezinárodního měnového fondu (MMF). Odkazem na MMF v dotčeném rozhodnutí Rady se vytváří nebezpečný institucionální precedens, neboť MMF se vedle Komise a ECB stává dozorčím orgánem nad realizací opatření uložených Řecku.

Zprvč, účast MMF nebo jiné mezinárodní organizace na postupech vykonávání dohledu není uveden ani v článku 126 Smlouvy o fungování Evropské unie, ani v připojeném protokolu (č. 12) o postupu při nadměrném schodku, ani v jiných legislativních textech Evropské unie. Zadruhé, taková účast by byla oprávněná, i když ne zcela vhodně, pouze pokud by dotčený členský stát oficiálně požádal MMF o pomoc. Mohla by Rada vzhledem k těmto skutečnostem odpovědět na následující otázky? Uvědomila si Rada skutečnost, že odkaz na MMF je v rozporu se smlouvami, protože vytváří nový institucionální a politický precedens, aniž by byl dodržen stanovený postup? Byla MMF předána žádost Řecka?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) Prohlášení, které na neformálním zasedání Evropské rady dne 11. února 2010 schválily hlavy států nebo vlád, je politické povahy a neukládá použití postupu při nadměrném schodku tak, jak to stanovují smlouvy.

Chceme-li zodpovědět první otázku, je třeba odlišit postup při nadměrném schodku od možných mechanismů finanční pomoci členským státům, které mají problémy s rozpočtem.

Postup při nadměrném schodku je zakotven v čl. 126 odst. 2–13 SFEU a jeho cílem je povzbudit a, je-li to nezbytné, donutit dotčené členské státy k tomu, aby snížily zjištěný rozpočtový schodek. Postup při nadměrném schodku byl v dubnu roku 2009 zahájen vůči Řecku tím, že Rada na základě doporučení Komise přijala rozhodnutí v souladu s čl. 104 odst. 6 Smlouvy o ES – nyní čl. 126 odst. 6 SFEU. Na zasedání dne 16. února 2010 přijala Rada rozhodnutí v souladu s čl. 126 odst. 9, jímž upozornila Řecko na to, že má přijmout opatření, která považuje za nezbytná ke snížení rozpočtového schodku a nápravě situace nadměrného schodku.

Postup při nadměrném schodku není koncepčně propojen s otázkou poskytování finanční pomoci členským státům, které mají problémy s rozpočtem, a tudíž by obrácení se na MMF jako na možný zdroj finančních prostředků pro Řecko nepředstavovalo porušení ustanovení smluv pro postup při nadměrném schodku, ani rozhodnutí a doporučení, jež Rada na jejich základě přijala.

Otázka možných mechanismů finanční pomoci členským státům, které mají problémy s rozpočtem, konkrétněji podmínek finanční pomoci, již by bylo možné přislíbit Řecku, představuje jinou záležitost. Připomínáme, že v prohlášení hlav států nebo vlád eurozóny ze dne 25. března byl schválen postup kombinované finanční pomoci Řecku, kdy značný podíl zajistí MMF a většina půjde z evropských prostředků. V prohlášení je jednoznačně stanoveno, že poskytnutí evropských finančních prostředků bude „velmi silně podmíněno“.

Připomínáme skutečnost, že ke stanovení těchto podmínek vůči Řecku by mohl být využit článek 136 SFEU, který dává Radě pravomoc přijmout konkrétní opatření vůči členským státům, jejichž měnou je euro, mimo jiné „k posílení koordinace jejich rozpočtové kázně a dohledu nad ní“.

Co se týče druhé položené otázky, zdůrazňujeme, že v současné době si Rada není vědoma toho, že by Řecko zažádalo o pomoc MMF.

*
* *

Otázka č. 7, kterou pokládá Frank Vanhecke (H-0126/10)

Předmět: Vztahy mezi EU a Kubou

Je známo, že španělské předsednictví EU usiluje o normalizaci vztahů mezi EU a Kubou. V závěrech ze zasedání Rady ve dnech 15.–16. června 2009 se uvádí, že Rada v červnu 2010 rozhodne o případné změně současného společného postoje vůči Kubě. V této souvislosti by měl být zohledněn pokrok dosažený v oblasti dodržování lidských práv.

Souhlasí Rada s postojem španělského předsednictví? Pokud ano, jakého pokroku v oblasti dodržování lidských práv Kuba dosáhla? Uplatňuje Kuba Mezinárodní pakt o občanských a politických právech (1966) a Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech, jak Rada žádala v roce 2009? Učinila Kuba konkrétní (závazný) příslib, že odstraní tzv. zákon o nebezpečnosti, který umožňuje uvěznit někoho na základě pouhé domněnky?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) Rada ve svých závěrech z června roku 2009 rozhodla, že v červnu roku 2010 provede výroční přezkum společného postoje, včetně hodnocení budoucnosti politického dialogu s ohledem na pokrok v otázkách závěrů Rady, především v oblasti lidských práv. Jedná se o každoroční práci od doby přijetí společného postoje, a tudíž proběhne i tento rok.

Španělské předsednictví se domnívá, že by bylo užitečné učinit reflexi vztahů mezi EU a Kubou a budoucnosti společné politiky EU a Kubu. Chtěli bychom připomenout, že v diskuzích, které zde proběhly v rámci dílčího březnového zasedání, byl podtržen význam společného postoje. Rovněž vyšlo najevo, že ohledně důležitosti lidských práv jako hodnot, které EU hodlá podporovat na celosvětové úrovni, panuje všeobecná shoda.

Rada pozorně sleduje situaci v oblasti lidských práv na Kubě. Od roku 2008 se pravidelně dvakrát ročně konají politické dialogy na ministerské úrovni, v jejichž rámci probíhají podstatné diskuze na téma lidských práv. Rada rovněž veřejně vyjadřuje znepokojení nad situací v oblasti lidských práv na Kubě, a to pomocí prohlášení, závěrů a demarší na adresu kubánských úřadů, jako byla demarše doručená dne 23. března 2010.

S ohledem na Mezinárodní pakt o občanských a politických právech a Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech bychom chtěli připomenout, že Kuba je podepsala, ale neratifikovala, a to i přesto, že k tomu Rada Kubu vyzývala.

Co se týče legislativy, o níž se vážený pan poslanec zmiňuje, kubánské orgány v rámci politického dialogu mezi EU a Kubou neučinily žádný závazek k jejímu odstranění.

Můžeme pana poslance ujistit o tom, že Rada bude nadále pozorně sledovat vývoj na Kubě a využije každé vhodné příležitosti k vyjádření svého znepokojení nad případy porušování lidských práv.

*
* *

Otázka č. 8, kterou pokládá Laima Liucija Andrikiene (H-0131/10)

Předmět: Potřeba společného souboru pravidel pro prodej zbraní do třetích zemí

Francie nedávno zahájila s Ruskem jednání o možném prodeji čtyř válečných lodí Mistral. Tyto rozhovory vyvolaly reakci u mnoha členských států EU, včetně Lotyšska, Litvy, Estonska a Polska, které si stěžovaly, že prodej válečných lodí Mistral by měl negativní důsledky pro jejich bezpečnost a rovněž bezpečnost některých sousedních zemí EU. Tyto země poukazují na to, že loď Mistral je jednoznačně útočným typem lodi.

S ohledem na to, že Lisabonská smlouva předpokládá společné úsilí v oblasti obrany a obsahuje ustanovení o solidaritě v oblasti bezpečnosti a obrany, domnívá se španělské předsednictví, že by měl být v EU vytvořen soubor společných pravidel, který by se týkal prodeje zbraní členských států EU do třetích zemí?

Je předsednictví připraveno takovouto diskusi zahájit?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) EU již po dlouhou dobu uznává, že je nezbytné vytvořit společná pravidla v oblasti prodeje zbraní třetím zemím.

V letech 1991 a 1992 schválila Evropská rada osm kritérií, která by členské státy měly zvážit, když vyhodnocují žádosti o licence na vývoz zbraní.

V roce 1998 přijala Rada společný soubor pravidel pro vývoz zbraní do třetích zemí v podobě Kodexu chování Evropské unie pro vývoz zbraní. Jeho součástí byly rozšířené verze osmi kritérií z roku 1991 a 1992, mechanismus oznamování a konzultací v případě zamítnutí a transparentní postup zveřejňování výročních zpráv EU o vývozu zbraní. Kodex významným způsobem přispěl k harmonizaci vnitrostátních politik kontroly vývozu zbraní. Operativní ustanovení č. 9 Kodexu stanovilo:

„S přihlédnutím k zásadám a kritériím tohoto společného postoje členské státy v rámci SZBP společně posoudí situaci potenciálních nebo skutečných příjemců vývozů zbraní z členských států.“

Dne 8. prosince 2008 přijala Rada společný postoj 2008/944/SZBP, což je značným způsobem aktualizovaný a zdokonalený nástroj, který nahrazuje Kodex chování. Článek 9 společného postoje odráží operativní ustanovení č. 9 a stanovuje:

„S přihlédnutím k zásadám a kritériím tohoto společného postoje členské státy v rámci SZBP případně společně posoudí situaci potenciálních nebo skutečných příjemců vývozů vojenských technologií a vojenského materiálu z členských států.“

Tato hodnocení probíhají pravidelně, mimo jiné v rámci orgánů Rady, a na všech příslušných úrovních na žádost členského státu.

*
* *

Otázka č. 9, kterou pokládá Mairead McGuinness (H-0135/10)

Předmět: Pokrok v úsilí o splnění rozvojových cílů tisíciletí stanovených OSN

Jakých pokroků Rada dosahuje, pokud jde o její plány na ambiciózní úlohu EU v plnění rozvojových cílů tisíciletí?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) Rok 2010 představuje v procesu pokroku k dosažení rozvojových cílů tisíciletí do roku 2015 klíčovou fází. EU přikládá zvláštní význam tomu, aby zářijové plenární zasedání na vysoké úrovni k rozvojovým cílům tisíciletí bylo úspěšné.

V uplynulých devíti letech bylo vyvinuto podstatné úsilí o to, aby bylo rozvojových cílů tisíciletí dosaženo, přestože pokrok jak na úrovni jednotlivých odvětví, tak i geografických oblastí byl nestejný. Za ostatními zaostává zejména oblast subsaharské Afriky. Hospodářská a finanční krize přináší pochybnosti ohledně toho, zda jsme schopni do roku 2015 rozvojových cílů tisíciletí dosáhnout, a ohrožuje pokrok, jehož bylo doposud dosaženo.

Do roku 2015 zbývá pouhých pět let, a Rada tudíž pokládá zářijové plenární zasedání na vysoké úrovni za jedinečnou příležitost k tomu, aby byly přezkoumány a zhodnoceny dosavadní úspěchy a aby bylo určeno, čeho je do roku 2015 ještě třeba dosáhnout. Této příležitosti je třeba využít a podnítit koordinované mezinárodní úsilí, které urychlí další pokrok k dosažení rozvojových cílů tisíciletí.

V tomto procesu bude EU nadále zaujímat vedoucí úlohu v pozici největšího světového dárce a vyvíjet veškeré nezbytné úsilí k zajištění toho, aby plenární zasedání na vysoké úrovni přineslo soustředěný a na opatření zaměřený výsledek. Rada by jako součást příprav na zasedání měla schválit aktualizovaný postoj EU a postoupit jej červnovému zasedání Evropské rady, přičemž vezme v potaz „jarní balíček“ Komise k rozvojové spolupráci a zprávu generálního tajemníka OSN pro plenární zasedání na vysoké úrovni, již předložil v minulém měsíci.

*
* *

Otázka č. 10, kterou pokládá Zigmantas Balčytis (H-0138/10)**Předmět: Daň z příjmu pro námořníky, kteří pobývají delší dobu na moři**

Podle litevských právních předpisů v oblasti daně z příjmu podléhají příjmy litevských námořníků, kteří pracují na plavidlech patřících třetí zemi, 15 % dani. Námořníci zaměstnaní na plavidlech plujících pod vlajkou Evropského hospodářského společenství této dani nepodléhají.

Ostatní země EU postupují tak, že na námořníky, kteří se plaví na moři alespoň 183 dní, je uplatňována nulová daňová sazba nebo jsou od daně osvobozeni. Tento postup se v Litvě nepoužívá.

Nemyslí si Rada, že daně z příjmů námořníků by měly být upraveny na úrovni Společenství, aby se zajistilo dodržování zásad jednotného vnitřního trhu?

Souhlasí Rada s tím, že uplatňování standardizované sazby daně z příjmu na všechny námořníky EU a standardizace daňových systémů by mohla přispět k ochraně pracovních míst občanů EU?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) Otázka, již vážený pan poslanec položil, se týká přímého zdanění. V tomto ohledu je třeba zmínit některé důležité body.

Za prvé, Rada připomíná skutečnost, že daň z příjmu fyzických osob není v EU sjednocená, a členské státy tudíž mohou přijmout vlastní zákony, skrze něž dosahují cílů a požadavků místní politiky, pod podmínkou, že tuto pravomoc využívají v souladu se základními principy Smluv v oblasti volného pohybu pracujících, služeb a kapitálu a svobody usazování. Slučitelnost vnitrostátní legislativy s právními předpisy EU má monitorovat Komise.

Rada by rovněž chtěla připomenout, že může přijmout právní předpis pouze na základě návrhu ze strany Komise. V současné chvíli nemáme v záležitostech, o nichž se pan poslanec zmiňuje, od Komise žádný návrh. Ve svém sdělení z roku 2001 „Daňová politika v EU – priority v nadcházejících letech“ Komise naznačila, že daň z příjmu fyzických osob může být ponechána na členských státech i v situaci, kdy EU dospěje k vyšší úrovni integrace než v současné době a že její koordinace na evropské úrovni je nezbytná pouze v případech, kdy je třeba předcházet přeshraniční diskriminaci nebo překážkám ve výkonu svobod zaručených smlouvami.

*
* *

Otázka č. 11, kterou pokládá Niki Tzavela (H-0141/10)**Předmět: Energetická politika**

Představitelé EU vyjádřili svou vůli zlepšit v energetickém odvětví vztahy s Ruskem a hovořili o posunu směrem k navázání obchodního vztahu.

V jihovýchodním Středomoří jsou dva konkurenční plynovody: Nabucco a South Stream. Plynovod South Stream bude přepravovat ruský plyn. Plynovod Nabucco je již připraven, ale plyn, který by měl přepravovat, není k dispozici. Odkud hodlá EU získat plyn pro plynovod Nabucco, jestliže v důsledku patové situace v turecko-arménské otázce dochází k zablokování přívodu plynu z Ázerbájdžánu a EU není ochotna obchodovat s Íránem?

Pokud se jedná o obchod, zvažuje Rada možnost jednat s Ruskem o otázkách plynovodů Nabucco a South Stream? Přemýšlí Rada nad způsoby, které by spíše umožnily spolupráci mezi těmito projekty, než z nich činily konkurenční projekty? Pokud ano, jak hodlá Rada takové spolupráce dosáhnout?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) Rada zdůrazňuje skutečnost, že dlouhodobá politika EU spočívá v diverzifikaci pohonných látek, zdrojů a tras. Byla rovněž transparentním způsobem sdělena tranzitním i dodavatelským zemím.

Oba projekty, které vážená paní poslankyně jmenovala, tedy Nabucco a South Stream, se nadále těší podpoře Rady, neboť oba přispívají k diverzifikaci, o niž EU usiluje. Vzhledem k tomu Rada připomíná, že tyto projekty jsou ve velké míře v rukou soukromých společností: je tedy zcela na nich, aby si dle svého zvážení vybrali partnery, s nimiž budou spolupracovat.

Vhodným nástrojem pro diskuzi o projektech Nabucco a South Stream s Ruskem je energetický dialog mezi EU a Ruskem, především podskupina týkající se infrastruktury, která patří do skupiny pro vývoj na trhu s energií. Na nedávných schůzích této podskupiny se o konkrétních projektech nehovořilo. Měli bychom skutečně poukázat na to, že u rozsáhlých projektů v infrastruktuře je třeba nynější politické pozadí a obtíže s hledáním dodávek plynu, jež paní poslankyně popisuje, nahlížet z dlouhodobé perspektivy (třicet a více let).

V těchto souvislostech Rada souhlasila s tím, že prozkoumá proveditelnost mechanismu, který by usnadnil přístup k novým zdrojům plynu skrze spolupráci se zeměmi v kaspické oblasti. Cílem plánované Kaspické rozvojové spolupráce (CDC) je ukázat potencionálním dodavatelům, jako je Turkmenistán, že EU představuje důvěryhodnou míru poptávky, která ospravedlňuje skutečnost, že ze střednědobého a dlouhodobého hlediska je na tento trh odváděno značné množství plynu.

*
* *

Otázka č. 12, kterou pokládá Georgios Papastamkos (H-0143/10)

Předmět: Dohoda mezi Evropskou unií a Marokem o obchodování se zemědělskými výrobky

Dne 17. prosince 2009 Komise podepsala s příslušnými marockými orgány dohodnutý protokol o završení jednání s cílem „zajistit zlepšení bilaterálních podmínek pro obchodování s výrobky zemědělsko-potravinářského odvětví a s produkty rybolovu“.

Jak známo, členské státy EU nacházející se na pobřeží Středozemního moře a země nacházející se na jihovýchodě Středozemního moře produkují ve stejném období mnoho podobných výrobků. Evropští výrobci musí navíc dodržovat mimo jiné přísné normy, pokud jde o bezpečnost a kvalitu výrobků.

Jaký je názor Rady na danou dohodu, zejména pokud jde o možné důsledky, jaké může mít pro evropské zemědělství větší otevření trhu Evropské unie za podmínek dohodnutých Komisí?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) Vážený pan poslanec se zmínil o tom, že dne 17. prosince 2009 uzavřeli maroťtí a evropští vyjednavací jednání schválením protokolu o uzavření budoucí smlouvy, jehož cílem je zlepšení bilaterálních tržních podmínek pro výrobky z odvětví zemědělství a rybolovu v rámci evropsko-středomořského plánu pro zemědělství (rabatský plán), který byl přijat dne 28. listopadu 2005

Dne 7. března 2010 se v Granadě konal summit EU-Maroko, na němž obě strany „uvítaly zásadní pokrok, jehož bylo v uplynulých měsících obchodního jednání dosaženo a který umožnil dokončit jednání v oblasti trhu se zemědělskými produkty, zpracovanými zemědělskými produkty a produkty rybolovu a uzavřít dohodu o řešení obchodních sporů, což je významný krok vpřed směrem k dohodě o volném obchodu.“ Rovněž bylo dohodnuto, že „se strany zavazují k dalšímu pokračování procesu s cílem podepsat dohodu o trhu se zemědělskými produkty, zpracovanými zemědělskými produkty a produkty rybolovu a co nejdříve dosáhnout toho, aby vstoupila v platnost.

Závěry dohody jsou podmíněny souhlasem odpovídajících orgánů. Co se týče Evropské unie, v souladu s postupem stanoveným v čl. 218 odst. 6 Smlouvy o fungování Evropské unie musí Rada uzavřít dohodu tím, že na základě návrhu vyjednávací strany EU (Komise) přijme rozhodnutí poté, co obdrží souhlas Evropského parlamentu. Komise ještě musí podat návrh Radě. V této fázi tedy Rada k této dohodě nemůže zaujmout postoj.

*
* *

Otázka č. 13, kterou pokládá Gay Mitchell (H-0144/10)

Předmět: Vyvíjení tlaku na represivní režimy

Represivní režimy na celém světě jednají v rozporu s ideály tolerance, demokracie a svobody, jež jsou základními kameny Evropské unie. Každý den se dozvídáme, že nějaký režim někde ve světě utlačuje své vlastní občany, ať už na základě náboženského přesvědčení, svobody svědomí nebo odlišného politického názoru.

Jak Rada v souvislosti s novými koordinovanými mechanismy Evropské unie v oblasti zahraniční politiky vystupňuje své úsilí a vyvine skutečný tlak na národy a vlády, které jednají způsobem, jenž se nám příčí, a přesto je jim s EU umožněno spolupracovat v oblastech jako obchod nebo rozvojová pomoc?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) Činnosti EU na mezinárodní scéně se řídí zásadami stanovenými článkem 21 Smlouvy o EU⁽¹⁾ a soustředí se na cíle v něm vytyčené, včetně podpory lidských práv, právního státu a demokracie. V souladu s Evropskou bezpečnostní strategií EU pokračuje v úsilí o „budování bezpečnosti lidí prostřednictvím omezování chudoby a nerovností, podpory řádné správy a lidských práv, pomoci při rozvoji a řešení hlavních příčin konfliktů a nejistot.“

Ve vnější činnosti má EU k dispozici širokou škálu nástrojů, které odpovídají těmto cílům. K podpoře dodržování svobod, lidských práv a právního státu na celém světě EU používá dialogy o lidských právech, politické doložky v dohodách o obchodu a rozvoji a restriktivní opatření. Dialogy o lidských právech představují zásadní součást celkové strategie EU ve vztahu ke třetím zemím. EU doposud zahájila čtyřicet druhů diskuzí na téma lidských práv, jejichž cílem je poukázat na jednotlivé znepokojivé případy a vyvolat skutečná hmatatelná zlepšení v oblasti dodržování lidských práv ve světě. Otázky lidských práv jsou rovněž probírány v rámci pravidelných politických dialogů.

Co se týče obchodních vztahů a rozvojové spolupráce, je zvykem do komplexních dohod mezi EU a třetími zeměmi vkládat „politické doložky“. Týkají se dodržování lidských práv, demokratických principů a právního státu, jsou považovány za „zásadní součást“ dohod a jejich nedodržení přináší následky, jako je částečné či úplné zrušení dané dohody.

Za účelem dosažení politických změn EU rovněž může vůči třetím zemím, které nedodržují zásady demokracie, lidských práv a právního státu, použít restriktivní opatření. Právní nástroje restriktivních opatření se mohou, je-li to možné a odpovídá-li to celkové strategii Evropské unie vůči dané třetí zemi, odkazovat na podněty směřující k požadovaným změnám v politice nebo jiných činnostech. EU smí v plné a efektivní míře uplatňovat restriktivní opatření schválená Radou bezpečnosti OSN v kapitole VII Charty OSN, a kromě toho může samostatně uvalovat sankce v souladu s povinnostmi, jež jí ukládá mezinárodní právo.

Režimy samostatných sankcí EU v těchto oblastech se týkají Barmy/Myanmaru, Guineje (Conakry) a Zimbabwe.

Lisabonská smlouva přinesla obnovený rámec pro činnosti EU na mezinárodní scéně, který jí dává k dispozici širokou škálu nástrojů. Bude-li EU v plné míře uplatňovat ustanovení Lisabonské smlouvy, získá lepší postavení k tomu, aby tyto nástroje využívala komplexnějším způsobem, který bude oboustranně prospěšný. V tomto ohledu bude klíčovým činitelem Evropská služba pro vnější činnost.

*
* *

(1) Konsolidované znění Smlouvy o Evropské unii. Ke stažení na:
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2008:115:0013:0045:CS:PDF>.

Otázka č. 14, kterou pokládá Evelyn Regner (H-0147/10)**Předmět: Počet poslanců Evropského parlamentu po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost**

Podle článku 11 jednacího řádu Evropského parlamentu ve znění pozměněném dne 25. listopadu 2009 se může do doby, než bude ratifikován dodatkový protokol, účastnit 18 budoucích poslanců činnosti Evropského parlamentu v roli pozorovatelů, aniž by měli právo hlasovat.

Jak hodlá Rada provést ustanovení Lisabonské smlouvy ohledně dalších 18 křesel v Evropském parlamentu?

Jaké kroky Rada učiní v zájmu urychlení ratifikace dodatkového protokolu ze strany členských států EU?

Co má Rada v úmyslu podniknout, aby se Francie podřídila závěrům Evropské rady ze dnů 18. a 19. června 2009 a jmenovala další poslance Evropského parlamentu?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) Jak je vám známo, podle článku 14 Smlouvy o Evropské unii (SEU) ve znění stanoveném Lisabonskou smlouvou nesmí počet poslanců Evropského parlamentu (bez předsedy) přesáhnout 750. Volby do Evropského parlamentu proběhly ve dnech 4.–7. června 2009, tedy v souladu s předchozí Smlouvou (tj. do Evropského parlamentu bylo zvoleno 736 poslanců), a Evropská rada se tudíž dohodla na tom, že, v případě, že Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, k počtu 736 křesel obsazených v červnových volbách přidá dalších osmnáct⁽²⁾. Uplatnění této dohody Evropské rady vyžaduje, aby v souladu s postupem stanoveným v čl. 48 odst. 3 SEU všech 27 členských států ratifikovalo Protokol, jímž se mění článek 2 Protokolu č. 36 o přechodných ustanoveních připojeného k Lisabonské smlouvě. Španělská vláda za tímto účelem dne 4. prosince 2009 předložila návrh na změnu znění smluv.

Evropská rada se ve dnech 10.–11. prosince 2009⁽³⁾ rozhodla, že požádá Evropský parlament a Komisi o konzultaci, jejímž cílem je tento návrh přezkoumat. Evropská rada v souladu s druhým pododstavcem čl. 48 odst. 3 SEU upřesnila, že před konáním konference zástupců vlád členských států nemá v úmyslu svolat konvent (složený ze zástupců vnitrostátních parlamentů, hlav států nebo předsedů vlád členských států, Evropského parlamentu a Komise), neboť by to dle jejího názoru nebylo rozsahem navrhovaných změn oprávněné. Zástupci Evropské rady tudíž za tímto účelem požádali o souhlas Evropského parlamentu, jak jim to ukládá čl. 48 odst. 3 SEU.

Předpokládaný termín konání konference zástupců vlád členských států se odvíjí od toho, kdy Evropský parlament dodá své stanovisko ke dvěma zmíněným otázkám, k čemuž podle našich informací dojde až po květnovém miniplenárním zasedání, které proběhne ve dnech 4. a 5. května.

Naším záměrem je uspořádat krátkou konferenci zástupců vlád členských států, po níž bude následovat ratifikace přezkumu Smlouvy, již každý členský stát provede v souladu se svými ústavními požadavky.

Co se týče způsobu, jímž Francie určí další dva poslance Evropského parlamentu, chtěli bychom připomenout, že náš podnět k přezkumu Protokolu č. 36 připojeného k Lisabonské smlouvě poskytuje na základě závěrů zasedání Evropské rady, které se konalo v červnu roku 2009, tři možnosti jmenování budoucích poslanců Evropského parlamentu dotčenými členskými státy:

– v daném členském státě budou za tímto účelem vyhlášeny všeobecné přímé volby v souladu s ustanoveními platnými pro volby do Evropského parlamentu;

– členský stát se odvolá na výsledky voleb do Evropského parlamentu, které se konaly ve dnech 4.–7. června 2009;

– vnitrostátní parlament daného členského státu jmenuje některého ze svých poslanců v souladu s postupem, který si určí každý z dotčených členských států.

(2) 11225/2/09 REV 2.

(3) EUCO 6/09.

Pro všechny tři možnosti platí, že výběr poslanců musí proběhnout v souladu s legislativou daného členského státu a pod podmínkou, že zmíněné osoby byly zvoleny ve všeobecných přímých volbách.

Výše uvedené zásady samozřejmě platí pouze pro přechodné období, tedy pro současné volební období Evropského parlamentu. Od roku 2014 dále se na volbu všech poslanců Evropského parlamentu bude muset vztahovat Volební zákon.

Rovněž vítáme vyvážený přístup, který dne 7. dubna zaujal Výbor pro ústavní záležitosti. Domnívá se, že při jmenování dodatečných poslanců Evropského parlamentu je třeba dodržet znění Volebního zákona z roku 1976, ale že zároveň je možné v případě nepřekonatelných technických či politických nesnází přijmout i jejich nepřímé zvolení.

*
* *

Otázka č. 15, kterou pokládá Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0149/10)

Předmět: Mechanismy sledování situace veřejných financí a koordinace hospodářských politik členských států eurozóny

Jak španělská ministryně financí Elena Salgadová, tak španělský státní tajemník pro evropské záležitosti Diego López Garrido ve svých prohlášeních zdůraznili své odhodlání pokusit se napravit strukturální ekonomické slabiny a dosáhnout skutečné koordinace. Vzhledem k tomu, že již byly zavedeny mechanismy sledování politik veřejných financí členských států na základě článků 121 a 126 Lisabonské smlouvy, se táží Rady:

Jak definuje dokonalejší postup sledování a koordinace? Existují konkrétní návrhy, pokud jde o způsob, jakým dosáhnout udržitelnějšího a vyváženějšího ekonomického modelu, za současné situace, kdy značné ekonomické rozdíly rozdělují eurozónu? A pokud ano, s jakým přijetím se tyto návrhy setkávají v členských státech?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) Postupy při hospodářském a rozpočtovém dohledu jsou stanoveny v člancích 121 a 126 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) a nadále představují úhelný kámen koordinace naší hospodářské a rozpočtové politiky,

Závěry Evropské Rady ze zasedání konaného v březnu roku 2010 stanovily, že celková koordinace hospodářské politiky bude zesílena lepším využíváním nástrojů, které poskytuje článek 121 SFEU.

Co se týče eurozóny a skutečnosti, že v jejím rámci je třeba navázat užší spolupráci, Lisabonská smlouva zavádí možnost přijmout opatření, jejichž cílem je v souladu s článkem 136 SFEU posílit hospodářskou spolupráci mezi členskými státy eurozóny. Tato opatření by vždy byla přijímána „některým z příslušných postupů uvedených v člancích 121 a 126“, tedy podle stávajících postupů, které spadají pod mechanismy koordinace a dohledu, a postupu při nadměrném schodku, a zároveň by dávaly příležitost k posílení spolupráce v rámci eurozóny.

Evropská rada rovněž vyzvala Komisi k tomu, aby do června roku 2010 předložila návrhy, v nichž využije nový nástroj pro hospodářskou koordinaci obsažený v článku 136 SFEU, a tím umožnila posílení koordinace na úrovni eurozóny. Rada doposud od Komise takový návrh či doporučení neobdržela.

Hlavy států nebo vlád členských států eurozóny se kromě toho na zasedání Evropské rady konaném v březnu roku 2010 zavázaly, že budou podporovat úzkou koordinaci hospodářských politik v Evropě, a vzaly v úvahu, že zlepšení řízení hospodářství Evropské unie je úkolem Evropské rady. Navrhly, aby byla posílena její úloha v hospodářské koordinaci a při stanovování strategie pro růst Evropské unie.

Na závěr připomínáme, že na stejném zasedání Evropské rady byl její předseda vyzván k tomu, aby ve spolupráci s Komisí vytvořil pracovní skupinu složenou ze zástupců členských států, rotujícího předsednictví a ECB, která do konce tohoto roku Radě předloží opatření nezbytná k dosažení cíle zlepšení rámce pro řešení krizí a rozpočtovou kázeň a při tom prozkoumá veškeré možnosti k posílení právního rámce.

*
* *

Otázka č. 16, kterou pokládá László Tóké (H-0151/10)**Předmět: Ochrana práva na vzdělávání v jazycích národnostních menšin na Ukrajině**

Jaké prostředky a nástroje hodlá Rada použít k zajištění toho, aby se probíhající politický dialog s Ukrajinou zaměřil na zachování práva na vzdělávání v jazycích národnostních menšin?

Jakým způsobem Rada monitoruje a ověřuje, že Ukrajina v plném rozsahu uplatňuje program přidružení, pokud jde o její závazek dodržovat práva menšin?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) Otázka dodržování lidských práv a práv osob, které patří k národnostním menšinám, je ve vztazích mezi EU a Ukrajinou prioritní. Při rozpravě na únorovém plenárním zasedání vyšlo najevo, že Parlament klade velký důraz na rozvoj právního státu, demokracie a proces reformy na Ukrajině. Význam otázky národnostních menšin na Ukrajině je rovněž zakotven v Dohodě o partnerství a spolupráci, která byla uzavřena mezi EU a Ukrajinou, podepsána v červnu roku 1994 a vstoupila v platnost v březnu roku 1998. Článek 2 této dohody stanoví, že její významnou a nedílnou součástí je všeobecná zásada dodržování demokratických principů a lidských práv. Dohoda rovněž umožňuje, aby se otázka dodržování lidských práv a práv osob, které patří k národnostním menšinám, zahrnula do rámce politického dialogu mezi EU a Ukrajinou, jehož součástí mohou rovněž být diskuse o záležitostech týkajících se OBSE a Rady Evropy. Otázky spojené s osobami, které patří k národnostním menšinám, se rovněž řeší v rámci Rady pro spolupráci a na schůzích podvýboru pro spravedlnost, svobodu a bezpečnost s Ukrajinou. Dne 26. listopadu 2009 se konalo dvanácté zasedání Výboru pro spolupráci mezi EU a Ukrajinou a Rada na něm zdůraznila, že je nezbytné přijmout efektivní opatření, která zajistí, aby politiky zaměřené na podporu ukrajinského jazyka ve vzdělávání nebránily nebo neomezovaly používání menšinových jazyků.

Program přidružení EU-Ukrajina připravuje a usnadňuje brzké uplatnění nové dohody o přidružení mezi EU a Ukrajinou, umožňuje schvalování jednotlivých kroků k dosažení jejích cílů a ustavuje politický dialog, jehož cílem je především posílení dodržování zásad demokracie a právního státu, řádné správy věcí veřejných, lidských práv a základních svobod, včetně práv osob, které patří k národnostním menšinám, jak je to zakotveno v základních Úmluvách OSN a Rady Evropy a připojených protokolech. Součástí takového dialogu a spolupráce je výměna osvědčených postupů v oblasti opatření na ochranu menšin před diskriminací a vyloučením v souladu s evropskými a mezinárodními standardy, jejichž cílem je rozvíjet moderní právní rámec, úzkou spolupráci mezi orgány a zástupci menšinových skupin a spolupráci na opatřeních pro potírání nárůstu nesnášenlivosti a případů trestných činů z nenávisti.

EU důsledně vyzývá Ukrajinu k tomu, aby spolupracovala s vysokým komisařem OBSE pro otázky národnostních menšin, a to i v oblasti menšinových jazyků.

Rovněž je třeba vzít v potaz skutečnost, že otázka dodržování práv osob, které patří k národnostním menšinám, má prominentní postavení v dohodě o přidružení mezi EU a Ukrajinou, o níž se v současné době vyjednává, jako jedna z klíčových společných hodnot, na nichž spočívají úzké a trvalé vztahy mezi EU a Ukrajinou.

*
* *

Otázka č. 17, kterou pokládá Liam Aylward (H-0154/10)**Předmět: Priority pro evropskou strategii pro mládež**

Obnovená sociální agenda a usnesení Rady o politice pro mládež z listopadu 2009 určily mládež a děti jako hlavní prioritu na období do roku 2018 a zaměřily se na ně. Řešení problémů nezaměstnanosti mládeže a poklesu počtu mladých lidí účastnících se vzdělávání nebo odborné přípravy bylo označeno za prioritní.

Může Rada vzhledem k tomu, že ve svém usnesení přislíbila, že v období do roku 2018 bude vytvořen větší počet rovných příležitostí ve vzdělávacím procesu a na trhu práce pro všechny mladé lidi, uvést praktické

příklady, jak toho bude dosaženo? Můžeme v tomto smyslu očekávat nové programy a iniciativy a jaký je nejbližší časový rozvrh?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) Rada dne 27. listopadu 2009 schválila obnovený rámec evropské spolupráce v oblasti mládeže pro nadcházejících devět let. V tomto rámci Rada souhlasila s tím, že v období 2010–2018 by obecnými cíli evropské spolupráce v oblasti mládeže mělo být vytváření většího množství rovných příležitostí ve vzdělávacím procesu a na trhu práce pro všechny mladé lidi; a podpora aktivního občanství, sociálního začleňování a solidarity všech mladých lidí, přičemž bude respektována zodpovědnost členských států za politiku v oblasti mládeže a dobrovolný charakter evropské spolupráce v této oblasti.

Rada rovněž souhlasila s tím, že v průběhu tohoto období by evropská spolupráce v oblasti mládeže měla být prováděna prostřednictvím obnovené otevřené metody koordinace a měla by zohledňovat obecné cíle, dvojí přístup a osm hlavních oblastí činnosti, které rámec stanovuje, včetně „vzdělávání a odborné přípravy“ a „zaměstnanosti a podnikání“. Dále stanovuje zaměstnanost mladých lidí za prioritu současné trojice předsednických zemí.

Příloha I k usnesení Rady o obnoveném rámci navrhuje členským státům a Komisi řadu obecných iniciativ ve všech oblastech, mnoho konkrétních cílů zaměřených na mládež a možné iniciativy, které v jednotlivých oblastech činnosti mohou členské státy nebo Komise uskutečnit v rámci svých příslušných pravomocí a s náležitým ohledem na zásadu subsidiarity.

Na zasedání Evropské rady konaném v březnu roku 2010 ⁽⁴⁾ byla dále schválena řada společných hlavních cílů, jimiž se budou řídit opatření členských států a Unie v rámci strategie pro zaměstnanost a růst na období 2010–2020. Dva z těchto cílů se týkají přímo mladých lidí:

dosáhnout 75% míry zaměstnanosti žen a mužů ve věku od 20 do 64 let, a to i prostřednictvím většího zapojení mladých (a dalších skupin s nízkou mírou zaměstnanosti);

zlepšit úroveň vzdělání, zejména úsilím o snižování podílu těch, kteří ukončí školní docházku předčasně, a zvyšováním podílu obyvatel, kteří dokončili terciární či obdobné vzdělání.

Tyto cíle zaměřené na mládež nemají regulační charakter a nepočítají se sdílením zátěže, představují však společný cíl, jehož je třeba dosáhnout prostřednictvím různých kroků na vnitrostátní i evropské úrovni.

Závěrem bude španělské předsednictví usilovat o to, aby Rada v květnu přijala usnesení o aktivním zapojení mladých lidí, jehož cílem bude potírat nezaměstnanost a chudobu, stanovit společné zásady pro tuto oblast činnosti a začlenit otázku mladých lidí do ostatních politik.

*
* *

Otázka č. 18, kterou pokládá Nicole Kiil-Nielsen (H-0156/10)

Předmět: Zachování lidských práv v Afghánistánu

Členské státy EU podpořily dne 28. ledna 2010 v Londýně plán národního usmíření afghánského prezidenta Hamída Karzáiho a příslibily přispět na jeho financování.

Vyjádřily členské státy svůj nesouhlas s tím, že se o tomto plánu předem nehovořilo ani na úrovni Parlamentu, ani v afghánské občanské společnosti?

Získala EU záruky ohledně dodržování základních práv žen, před tím než schválila a finančně podpořila tento plán?

Trvala Evropská unie v Londýně na tom, aby každá dohoda s povstanci obsahovala jasný závazek dodržování lidských práv?

(4) Doc. EUCO 7/10.

Pokud bude muset být národní usmíření provedeno samotnými Afghánci, jakým způsobem přítomnost zástupců EU na poradním mírovém shromáždění ve dnech 2. až 4. května umožní dbát na dodržování demokratických práv?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) Lidská práva, především práva žen a dětí, tvoří jádro politického dialogu EU s afghánskou vládou – jak to stanovuje akční plán EU pro Afghánistán a Pákistán, jež dne 27. října 2009 Rada přijala.

V průběhu konference v Londýně afghánská vláda znovu potvrdila svůj závazek k tomu, že bude chránit a podporovat lidská práva všech občanů Afghánistánu a že ze své země učiní místo, kde se muži i ženy těší bezpečnosti, stejným právům a rovným příležitostem ve všech oblastech života. Mezinárodní komunita uvítala závazek afghánské vlády, že uskuteční Národní akční plán pro afghánské ženy a zavede zákon o odstranění násilí páchaného na ženách. Účastníci konference kromě toho uvítali skutečnost, že se afghánská vláda zavázala k posílení zastoupení žen ve všech afghánských správních orgánech včetně volených a jmenovaných subjektů a státní správy.

EU nadále povzbuzuje afghánskou vládu k tomu, aby činila konkrétní kroky směřující k naprostému dodržování lidských práv. Usmíření a znovuzačlenění musí být proces, v jehož čele budou stát Afghánci. Účastníci konference v Londýně přivítali záměr vlády Afghánistánu nabídnout místo ve společnosti těm, kteří se chtějí zřeknout násilí, zapojit se do svobodné a otevřené společnosti, dodržovat zásady zakotvené v afghánské ústavě, přerušit vazby s al-Káidou a jinými teroristickými skupinami a prosazovat politické cíle mírovým způsobem.

Hospodářský růst, dodržování zásad právního státu a lidských práv, vytváření pracovních příležitostí a dobrá správa věcí veřejných jsou nezbytné k vyvážení rizika vzniku vzpoury a mají zásadní význam pro nastolení větší stability v Afghánistánu.

Zapojení EU v Afghánistánu je dlouhodobé. EU je odhodlána k tomu, že bude tuto zemi podporovat při zdolávání politické výzvy dosáhnout usmíření a znovuzačlenění. Cílem EU je prostřednictvím afghánské vlády posilovat afghánskou kapacitu a na všech úrovních zlepšovat systém správy. Ústřední součástí řádné správy věcí veřejných je zlepšení volebního systému, potírání korupce, podpora právního státu a dodržování lidských práv. Účastníci konference v Londýně v jejím průběhu uvítali závazek afghánské vlády k tomu, že bude rozvíjet a uplatňovat efektivní, všem přístupný, transparentní a udržitelný národní program pro mír a znovuzačlenění, čímž znovu oživí úsilí o reintegraci, do jehož čela se postaví Afghánci. Součástí tohoto procesu je mírové shromáždění (Jirga), které se má konat v květnu.

*
* *

Otázka č. 19, kterou pokládá Ryszard Czarnecki (H-0158/10)

Předmět: Odmítnutí udělit Radě absolutorium za rozpočtový rok 2008

Výbor pro rozpočtovou kontrolu Evropského parlamentu neudělil Radě absolutorium za plnění rozpočtu v roce 2008. To připomíná situaci v minulém roce, kdy absolutorium za plnění rozpočtu v roce 2007 bylo uděleno až v listopadu 2009. Co učiní Rada pro zavedení transparentnějších finančních mechanismů a jasnějších pravidel pro vyúčtování? Kdy by k tomu mohlo dojít?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) Z pohledu Rady neexistuje žádný objektivní důvod k tomu, aby bylo zpochybněno její plnění rozpočtu v roce 2008: výroční zpráva Účetního dvora ani analýza rozpočtu za rok 2008 provedená Výborem pro rozpočtovou kontrolu neodhalily žádné nesrovnalosti.

Zdá se, že stanovisko, jež k této záležitosti zaujal Výbor pro rozpočtovou kontrolu, vychází z pochyb o míře transparentnosti ze strany Rady.

V tomto ohledu se můžeme vyjádřit zcela jasně: Rada se domnívá, že je zcela transparentní, co se týče postupu týkajícího se plnění rozpočtu v minulosti.

V tomto smyslu se Rada domnívá, že splňuje veškeré ohlašovací povinnosti, jež jí ukládá finanční nařízení. Kromě toho na svých webových stránkách zveřejňuje zprávy o finančním hospodaření za každý uplynulý rok. Chtěli bychom upozornit na skutečnost, že v současné chvíli je Rada jediným orgánem, který již dal široké veřejnosti k dispozici zprávu o předběžné účetní uzávěrce za rok 2009.

Kromě toho se dne 15. března 2010 předseda Výboru stálých zástupců (Coreper) a generální tajemník Rady setkal s delegací Výboru pro rozpočtovou kontrolu. U příležitosti tohoto setkání byla k otázkám Výboru pro rozpočtovou kontrolu předložena řada informací ohledně plnění rozpočtu ze strany Rady v roce 2008.

V oblasti správního rozpočtu jsou vztahy mezi oběma orgány upraveny nepsanou, tzv. „gentlemanskou“ dohodou.

Přeje-li si Evropský parlament tuto úpravu přezkoumat, Rada je připravena zvážit zahájení diskuze o nové úpravě těchto vztahů za předpokladu, že s oběma složkami rozpočtového orgánu bude zacházeno zcela rovnocenně.

*
* *

Otázka č. 20, kterou pokládá Hans-Peter Martin (H-0160/10)

Předmět: Konkurenceschopnost členských států EU

Stálý předseda Evropské rady Herman Van Rompuy se domnívá, že konkurenceschopnost členských států EU by se měla zvýšit pomocí pravidelných kontrol a měla by být doplněna dodatečnými ukazateli.

Jak se španělské předsednictví Rady staví k návrhům stálého předsedy Evropské rady Hermana Van Rompuye?

Jaké kontrolní mechanismy bude španělské předsednictví Rady uplatňovat, aby bylo schopné lépe kontrolovat konkurenceschopnost členských států EU a rychleji rozpoznat nesprávné chování?

Jaké ukazatele zavede španělské předsednictví Rady, aby zlepšilo měření konkurenceschopnosti členských států EU a předložilo transparentní návod k jednání?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) Konkurenceschopnost je jedním z klíčových parametrů Strategie Evropa 2020, která byla předmětem diskuze na jarním zasedání Rady ve dnech 25.–26. března 2010.

Na jarním zasedání Rady bylo především schváleno pět hlavních cílů, které lze považovat za ukazatele konkurenceschopnosti a společné cíle, jimiž se budou řídit činnosti členských států:

75 % míra zaměstnanosti žen a mužů ve věku od 20 do 64 let;

3 % HDP na výzkum a vývoj, za použití veřejných i soukromých investic;

20 % snížení emisí plynů v souladu s cílem 20/20/20, podle něž by měl být v porovnání s rokem 1990 o 20 % zvýšen i podíl obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti.

zlepšení úrovně vzdělávání: přesné číselné údaje budou stanoveny na letním zasedání Rady v červnu roku 2010;

snížování chudoby v souladu s ukazateli, které budou stanoveny Evropskou radou na zasedání v červnu roku 2010.

Členské státy s ohledem na tyto hlavní cíle a v dialogu s Komisí určí své cíle na vnitrostátní úrovni. Výsledky tohoto dialogu přezkoumá Rada v červnu roku 2010.

Členské státy navrhnou vnitrostátní reformní programy a podrobně v nich popíší činnosti, které uskuteční v rámci provádění nové strategie.

Na jarním zasedání Rada rovněž došla k závěru, že klíčem k úspěšnému uplatnění strategie jsou účinné mechanismy sledování. K nim patří následující:

Evropská rada jednou ročně zhodnotí všeobecný pokrok, jehož bylo dosaženo;

na úrovni Evropské rady budou pravidelně probíhat debaty věnované hlavním prioritám strategie;

celkově posílena bude i koordinace hospodářské politiky.

Na závěr bychom měli poukázat na skutečnost, že Evropská rada v rámci úsilí o lepší vymezení kontrolních mechanismů a prověřování konkurenceschopnosti členských států vyzvala svého předsedu k tomu, aby ve spolupráci s Evropskou komisí vytvořil pracovní skupinu složenou ze zástupců členských států, rotujícího předsednictví a Evropské centrální banky, která do konce tohoto roku Radě předloží opatření nezbytná k dosažení cíle zlepšení rámce pro řešení krizí a rozpočtovou kázeň, a při tom prozkoumá veškeré možnosti k posílení právního rámce.

*
* *

Otázka č. 21, kterou pokládá Pat the Cope Gallagher (H-0169/10)

Předmět: Členství Tchaj-wanu v mezinárodních organizacích

Jaká konkrétní opatření učinila Evropská rada po přijetí zprávy Evropského parlamentu o společné zahraniční a bezpečnostní politice dne 10. března 2010 (A7-0023/2010) s cílem přesvědčit Čínu, aby nebránila členství Tchaj-wanu v mezinárodních organizacích, např. v Mezinárodní organizaci pro civilní letectví (ICAO) a Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC)?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) V roce 2008 byl prezidentem Tchaj-wanu zvolen Ma Jing-tiou a od té doby jsme zaznamenali dramatické zlepšení vzájemných vztahů Tchaj-wanu a Číny. Tento vývoj je vítán, neboť směřuje ke stabilizaci regionu.

Ráda je pevně přesvědčena o tom, že otázku Tchaj-wanu je třeba vyřešit mírovou cestou prostřednictvím konstruktivního dialogu mezi oběma dotčenými stranami. Ve stejném duchu Rada vždy podporovala – a bude podporovat i v budoucnosti – jakékoli pragmatické řešení, které bude schváleno oběma stranami a bude směřovat k zapojení Tchaj-wanu do příslušných mezinárodních organizací.

V současné době Tchaj-wan usiluje o získání statusu pozorovatele v Mezinárodní organizaci pro civilní letectví (ICAO) a Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC). Rada uvítá jakékoli diskuze obou stran o konkrétních krocích, které směřují ke smysluplnému zapojení Tchaj-wanu do zmíněných dvou fór, s ohledem na skutečnost, že by mohlo mít význam pro zájmy EU a celého světa.

*
* *

Otázka č. 22, kterou pokládá Brian Crowley (H-0171/10)

Předmět: Mírový proces na Blízkém východě

Může Evropská rada poskytnout aktualizované hodnocení stavu mírového procesu na Blízkém východě?

Jaká opatření učinila Evropská rada na podporu realizace doporučení Goldstoneovy zprávy?

Může Evropská rada informovat o tom, jak pokročilo úsilí o propuštění izraelského vojáka Gilada Šalita?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) Mírový proces na Blízkém východě se nadále potýká s nedostatečným pokrokem. Stále pokračuje intenzivní mezinárodní úsilí o uzavření jednání o všech otázkách konečného statusu a o obnovení mírového procesu na Blízkém východě. Dne 19. března se v Moskvě sešel Kvartet a prohlásil, že jednání by v následujících 24 měsících měla vést k tomu, že se obě strany dohodnou na urovnání.

Evropská unie pečlivě zvážila vyšetřování, která vedl Izrael a Palestinci ve věci údajných porušování lidských práv a mezinárodního humanitárního práva. Rada zároveň vyzývá Izrael i Palestince, aby zaujali konstruktivní postoj k dalším vyšetřováním zmíněného porušování, která budou důvěryhodná a v plné míře nezávislá. Vyšetřování vedená všemi zúčastněnými stranami konfliktu mají zásadní význam pro určení zodpovědnosti za porušování lidských práv a mezinárodního humanitárního práva a vyloučení beztrestnosti, a v důsledku přispívají k usmíření a ustavení trvalého míru. Vážený pan poslanec si pravděpodobně vzpomíná na to, že se Rada zúčastnila rozpravy o Goldstoneově zprávě, která se konala dne 24. února 2010 v Parlamentu, a že vzala na vědomí usnesení, které následně Parlament přijal.

Nadále pokračuje úsilí o propuštění uneseného izraelského vojáka Gilada Šalita a Evropská unie je do něj zapojena. Rada soustavně a opakovaně žádá o bezpodmínečné dodržování mezinárodního humanitárního práva v pásnu Gazy.

*
* *

Otázka č. 23, kterou pokládá Georgios Toussas (H-0174/10)

Předmět: Provokace ze strany Turecka a plány NATO týkající se Egejského moře

Turecko zintenzivňuje pronásledování v Egejském moři pomocí stíhacích letounů a válečných lodí. Tyto provokace jsou projevem permanentní vůle Turecka a imperialistických plánů NATO rozdělit Egejské moře a vytvořit tzv. šedou zónu ležící na východ od 25. poledníku, oslabit státní svrchovaná práva Řecka na vzdušný a námořní prostor Egejského moře a na řecké ostrovy a ostrůvky. Turecké válečné lodě a pozemní radary pronásledují letadla a helikoptéry přístavní policie a civilního letectví, které létají uvnitř řeckého vzdušného prostoru. Turecká válečná námořní plavidla připlouvají k řeckému pobřeží, jak se stalo dne 24. března 2010, kdy turecká korveta Bafra nezákonně vplula do řeckých výsostných vod a vyvolala mimořádně nebezpečnou situaci v celé oblasti.

Odsuzuje Rada tyto provokace vůči svrchovaným právům Řecka a plány NATO, jež mají za cíl rozdělit Egejské moře a které vážným způsobem ohrožují mír a bezpečnost v celé oblasti jihovýchodního Středomoří?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) Rada si je těchto incidentů vědoma, neboť Řecko podalo řadu formálních stížností ohledně opakovaného narušení svého vzdušného prostoru ze strany Turecka.

Rada by chtěla připomenout, že Turecko je kandidátskou zemí, a musí tedy sdílet hodnoty a cíle Evropské unie, jak jsou stanoveny ve smlouvách. V tomto ohledu je nezbytné jednoznačné odhodlání udržovat dobré sousedské vztahy a usilovat o mírové řešení sporů. Tato otázka je součástí rámce pro jednání a představuje krátkodobou prioritu revidovaného přístupového partnerství.

Rada ve svých závěrech ze dne 8. prosince 2009 zdůraznila, že se Turecko musí jednoznačně zavázat k udržování dobrých sousedských vztahů a k mírovému řešení sporů v souladu s Chartou OSN, v případě potřeby za pomoci Mezinárodního soudního dvora. V souvislosti s tím Unie vyzvala k vyvarování se jakýmkoli formám hrozeb, třecích ploch nebo akcí, které narušují dobré sousedské vztahy a mírové řešení sporů.

V těchto souvislostech může Rada váženého poslance ujistit o tom, že tuto záležitost bude nadále pozorně sledovat a zmiňovat ji na všech příslušných úrovních, jelikož dobré sousedské vztahy jsou jedním z požadavků, podle nichž bude měřen pokrok Turecka v jednáních. Tento postoj je Turecku systematicky zdůrazňován na všech úrovních – naposledy v rámci politického dialogu mezi EU a Tureckem, který se konal dne 10. února 2010 v Ankaře a na schůzi Výboru pro přidružení dne 26. března 2010.

*
* *

Otázka č. 24, kterou pokládá Peter van Dalen (H-0176/10)**Předmět: Masová zvěrstva v Nigérii**

Je si Rada vědoma masových zvěrstev páchaných ve státě Plateau v Nigérii, které se naposledy udály ve dnech 19. ledna 2010 a 7. března 2010?

Je si Rada vědoma toho, že tato masová zvěrstva nepředstavují izolované incidenty, ale jsou naopak součástí nepřetržitého cyklu násilí mezi různými etnickými a náboženskými skupinami ve střední Nigérii?

Je si Rada vědoma toho, že podle určitých zpráv jsou místní orgány do násilí někdy zapojeny a často mu pouze nečinně přihlížejí?

Vyzve Rada nigerijskou vládu a ústřední orgány, aby se více zapojily do ukončení cyklu násilí mezi etnickými a náboženskými skupinami ve střední Nigérii, a to: účinnějším zajištěním bezpečnosti v ohrožených společenstvích, včetně společenstev ve venkovských oblastech, potrestáním pachatelů těchto masových zvěrstev, řešením základních příčin náboženského násilí včetně sociální, ekonomické a politické diskriminace určitých skupin obyvatelstva?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dubnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

(EN) Rada v dialozích se třetími zeměmi připisuje velkou důležitost právům na svobodu náboženského vyznání, víry a projevu. Svoboda myšlení, přesvědčení, náboženského vyznání a víry je jedním ze základních práv a to je jako takové zakotveno v řadě mezinárodních nástrojů.

Baronka Catherine Ashtonová, vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, násilnosti a tragické ztráty na životech v Nigérii veřejně odsoudila.

EU naléhavě vyzvala všechny strany k tomu, aby se ukázny a hledaly mírové způsoby řešení sporů mezi náboženskými a etnickými skupinami v Nigérii, a rovněž vybídla federální vládu Nigérie, aby zajistila, že pachatelé násilností budou postaveni před soud, a aby podporovala mezinárodní a mezináboženský dialog.

Podle článku 8 dohody z Cotonou se EU zapojuje do pravidelného politického dialogu s Nigérií o lidských právech, demokratických zásadách a také o etnické, náboženské a rasové diskriminaci.

EU se domnívá, že trvalý závazek Nigérie k dodržování svých demokratických norem a hodnot má klíčový význam pro řešení řady problémů, jimž tato země čelí, včetně volební reformy, hospodářského rozvoje, mezináboženských sporů a transparentnosti.

EU je spolu se svými hlavními mezinárodními partnery odhodlána k tomu, že bude nadále pokračovat ve spolupráci s Nigérií na jejích interních problémech, a to v rámci partnerské spolupráce na globální úrovni.

*
* *

OTÁZKY KOMISI**Otázka č. 26, kterou pokládá Zigmantas Balčytis (H-0137/10)****Předmět: Ochrana práv dětí v Evropské unii**

Ustanovení Lisabonské smlouvy o právech dětí umožňuje, aby Společenství přijalo opatření, která zajistí začlenění otázky práv dětí do všech hlavních politických oblastí. Je znepokojující, že sexuální zneužívání dětí zůstává v EU dodnes závažným problémem. V některých členských státech existují dětské domovy, v nichž nejsou zajištěny náležité životní podmínky a poskytována patřičná péče a kde dochází k sexuálnímu zneužívání. Vyšetřování těchto případů je velmi pomalé.

Nemyslíte, že je třeba na úrovni Společenství sledovat, jak je prováděna ochrana práv dětí, a rovněž zavést přísnější dohled, pokud jde o to, jakým způsobem členské státy zajišťují ochranu práv dětí a zda úřady odpovědné za tuto oblast vykonávají patřičně svou práci s ohledem na ochranu nejzranitelnější části společnosti – dětí?

Odpověď

(EN) Komise sdílí odhodlání váženého pana poslance k zajištění ochrany a podpory práv dětí v EU v co největší míře.

Sexuální zneužívání dětí a násilí páchané na dětech je nepřijatelné. S cílem řešit tento problém Komise nedávno přijala návrh směrnice o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii⁽⁵⁾.

Sdělení Komise z roku 2006 s názvem Směrem ke strategii EU o právech dítěte⁽⁶⁾ položilo základy pro politiku EU v oblasti práv dítěte, jejímž cílem je podpora a ochrana práv dítěte v rámci vnějších i vnitřních politik Evropské unie. Komise je odhodlána k tomu, že bude členským státům poskytovat podporu v úsilí o ochranu a podporu práv dítěte v rámci jejich vnitrostátních politik. V tomto ohledu bude Komise nadále podporovat vzájemnou spolupráci, výměnu osvědčených postupů a poskytování finančních prostředků na činnosti členských států, které mají vliv na práva dětí. Komise nemá pravomoc sledovat porušování práv dítěte v oblastech, které nejsou propojeny s právními předpisy EU.

Sdělení Komise k novému víceletému programu na období 2010–2014 v oblasti spravedlnosti, svobody a bezpečnosti⁽⁷⁾ a závěry Evropské rady ke stejnému tématu ze dne 11. prosince 2009⁽⁸⁾ (Stockholmský program) znovu zdůraznily význam rozvoje ambiciózní strategie v oblasti práv dítěte a stanovily následující prioritní oblasti: boj proti násilí páchanému na dětech a na dětech ve zvlášť zranitelné situaci, a to zejména v souvislosti s přistěhovalectvím (nezletilé osoby bez doprovodu, oběti obchodování s lidmi atd.).

Na konci roku 2010 bude Komise schvalovat nové sdělení, v němž popíše, jak hodlá zajistit, aby veškeré vnitřní a vnější politiky EU dodržovaly práva dítěte v souladu s právními předpisy EU a aby byly zcela v souladu se zásadami a ustanoveními Úmluvy OSN o právech dítěte (UNCRC).

*
* *

Otázka č. 27, kterou pokládá Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (H-0168/10)

Předmět: Uplatňování předpisů Společenství týkajících se hospodářské soutěže na vnitřním trhu se zemním plynem v EU

Přestože jsme oznámili vytvoření jednotného trhu se zemním plynem v Evropské unii, stále existují členské země, v nichž subjekt ze třetí země (Gazprom), který přímo či nepřímo zastává monopolní postavení na trhu se zemním plynem, kontroluje dodávky zemního plynu a dopravních a distribučních sítí. Tato situace nepříznivě ovlivňuje smlouvy uzavřené mezi těmito státy a dodavateli zemního plynu a ceny zemního plynu jsou pro konečného spotřebitele často nevýhodné.

Jak hodlá Komise zajistit transparentnost a hospodářskou soutěž na trhu s energií v EU s ohledem na třetí energetický balíček EU, a zejména v souladu s článkem 11 směrnice 2009/73/ES⁽⁹⁾ o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem ze dne 13. července 2009? Hodlá Komise poskytnout podporu státům, které jsou závislé převážně na jediném externím dodavateli, při jednáních o cenách zemního plynu s cílem zamezit distorzi cen? Hodlá se Komise zabývat otázkou, zda Gazprom, který má monopolní postavení v několika členských státech, neporušuje pravidla hospodářské soutěže na vnitřním trhu se zemním plynem v EU a zda Gazprom tímto nezneužívá svého dominantního postavení na trhu?

Odpověď

(EN) V souladu se třetím balíčkem opatření pro vnitřní trh s energií může provozovatel přenosové nebo přepravní soustavy (TSO) získat tento schválený a přidělený status pouze certifikačním postupem, který je popsán ve směrnici o elektřině a o zemním plynu. Tato pravidla se musí vztahovat na všechny provozovatele

(5) KOM(2010) 94 v konečném znění.

(6) KOM(2006) 367 v konečném znění.

(7) KOM(2009) 262 v konečném znění.

(8) Dokument Rady EUCO 6/09.

(9) Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 94.

přenosové nebo přepravní soustavy, kteří chtějí získat první certifikaci, a dále kdykoli je vyžadováno přehodnocení dodržování pravidel týkajících se oddělení.

Žádá-li o udělení certifikace potenciální provozovatel přenosové nebo přepravní soustavy, který je pod kontrolou osoby ze třetí země, např. z Ruské federace, pak je postup stanovený článkem 10 nahrazen postupem z článku 11 směrnic o elektřině a o zemním plynu týkajícího se certifikace ve vztahu ke třetím zemím.

Podle článku 11 směrnic o elektřině a o zemním plynu musí regulační orgán zamítnout udělení certifikace provozovateli přenosové nebo přepravní soustavy, který je pod kontrolou osoby ze třetí země, pokud nebylo prokázáno, že:

dotčený subjekt splňuje požadavky pravidel týkajících se oddělení. Ta se uplatňují stejně na různé modely oddělení, jakými jsou: oddělení vlastnictví, nezávislý provozovatel soustavy (ISO) a nezávislý provozovatel přenosové nebo přepravní soustavy (ITO); a

udělení certifikace neohrozí bezpečnost dodávek energie v členském státě a Evropské unii. Toto hodnocení provádí regulační orgán nebo jiný kompetentní orgán, určený daným členským státem.

Tento orgán musí při posuzování především zvážit mezinárodní dohody uzavřené mezi Evropskou unií a/nebo daným členským státem a třetí zemí, které se zabývají otázkami bezpečnosti dodávek energie, a vzít v potaz další specifická fakta a okolnosti vztahující se k danému případu a dotčené třetí zemi.

Povinnost dokázat, zda potenciální provozovatel přenosové nebo přepravní soustavy, který je pod kontrolou osoby ze třetí země, splňuje výše zmíněné podmínky, je na tomto provozovateli. Před udělením certifikace musí Komise předložit stanovisko. Vnitrostátní regulační orgán jej musí při přijímání konečného rozhodnutí o udělení certifikace v co největší míře zohlednit.

Certifikační postup se bude na provozovatele přenosové nebo přepravní soustavy, kteří jsou pod kontrolou osob ze třetích zemí, vztahovat ode dne 3. března 2013. Vnitrostátní regulační orgány musí zajistit, aby provozovatelé přenosových nebo přepravních soustav splňovali ustanovení o oddělení a certifikaci uvedené ve třetím balíčku. Za tímto účelem mají vnitrostátní regulační orgány pravomoc přijímat závazná rozhodnutí, včetně ukládání pokut příslušným společnostem.

Co se týče transparentnosti, třetí balíček opatření pro vnitřní trh s energií zlepší transparentnost trhu v oblasti provozování sítě a dodávek. Tím bude zajištěn stejnoměrný přístup k informacím, větší transparentnost, nárůst důvěry na trhu a podpora zamezování manipulaci na trhu. Nový desetiletý program investic do energetických sítí EU přinese do plánování investic větší transparentnost a lepší koordinaci mezi členskými státy. Podporuje zabezpečení dodávek a zároveň posiluje trh EU.

Úlohou Komise je určit vhodný právní rámec pro fungování vnitřního trhu s plynem a nezapojit se do obchodních jednání mezi jednotlivými energetickými společnostmi. Každá společnost, která plyn nakupuje, si musí vyjednat smluvní podmínky s dodavateli plynu tak, aby naplnila své potřeby.

Země s vysokou mírou integrace do energetického trhu EU mají přístup k promptním trhům a různým dodavatelům plynu, spotřebitelé tedy mohou využívat nižších cen, které v současné době na promptních trzích převládají. Izolované země však nedisponují potřebnými propojeními, nebo je veškerá kapacita jejich sítí obsazena dlouhodobými smlouvami, a tudíž těchto cen využívat nemohou, neboť nemají na vybranou. Propojení tedy v těchto zemích mají klíčový význam, jelikož poskytují příležitost začlenit se do trhu s energií a využít možnosti výběru, již spotřebitelům trh nabízí.

Ceny mají tendence se přibližovat za předpokladu, že trh je propojený, integrovaný a účinný. Komise přijala třetí balíček opatření pro vnitřní trh s energií, jímž tuto otázku zamýšlí řešit s cílem podporovat konkurenci a integraci na trhu. Záměrem Komise je vytvořit rovné podmínky pro všechny účastníky trhu, na němž se ceny budou stanovovat pomocí pracovních nebo tržních mechanismů. Komise však nevyjednává o cenách dovážených energetických zdrojů.

V uplynulých letech Komise velmi pozorně sledovala konkurenční vývoj na trhu s energií v Evropě, což dokládá odvětvové šetření a celá řada případů, které tímto šetřením prošly. Komise se ke konkrétním případům nevyjadřuje, je však třeba vzít na vědomí, že samotný fakt existence dominantního postavení nepředstavuje porušení pravidel hospodářské soutěže. Komise v každém případě zůstane ostražitá a bude nadále zajišťovat, aby se společnosti neuchylovaly k protisoutěžnímu chování a otvírat případy ve věci porušení antimonopolních pravidel s cílem bránit konkurenci na evropských trzích s energií.

*
* *

Otázka č. 29, kterou pokládá Georgios Toussas (H-0167/10)

Předmět: Postoupení letecké dopravy monopolistickým skupinám

Plánované sloučení společností Olympic Air a Aegean Airlines, které je výsledkem politiky privatizace a „liberalizace“ podporované Evropskou unií a vládami stran PASOK a ND v Řecku, posiluje vytváření monopolů na trhu letecké dopravy a má negativní dopad na občany a zaměstnance pracující v tomto odvětví. Propouštění, snižování mezd, větší pracovní zatížení osob, které nebyly propuštěny, zvýšení cen letenek, omezení počtu leteckých spojení, zejména na ztrátových linkách, jsou důsledky privatizace společnosti Olympic Airlines (O.A.), kterých bude přibývat a které budou mít za následek zhoršení úrovně letecké dopravy. 4 500 osob, které již společnost Olympic Airlines propustila, neobdrželo od 15. prosince 2009 původně zamýšlenou zákonnou finanční náhradu a v procesu přiznávání plného důchodu osobám, které splňují požadované podmínky a přesunu zůstávajících zaměstnanců do jiných veřejných služeb jsou pokroky značně nedostatečné.

Může Komise odpovědět na tyto otázky: Byla privatizace společnosti Olympic Airlines uskutečněna s cílem zajistit zisk monopolistickým skupinám? Co si myslí Komise o: a) plánovaném sloučení společností Olympic Air a Aegean Airlines a b) klamavém jednání a problémech, s kterými se potýkají propuštění zaměstnanci společnosti Olympic Airlines?

Odpověď

(EN) Co se týče otázky, zda privatizace společnosti Olympic Airlines proběhla s cílem zajistit zisk monopolistickým skupinám, odpověď Komise zní ne. Odprodej části majetku společností Olympic Airlines a Olympic Airways Services (obě po mnoho let přijímaly vysoké částky nezákonné a neslučitelné státní podpory) bylo řešením dlouhodobých problémů obou společností, které stanovily řecké orgány.

Komise o navrhované operaci doposud nebyla jakýmkoli způsobem zpravena.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 139/2004 (Nařízení ES o spojování)⁽¹⁰⁾ má Komise pravomoc posoudit slučitelnost navrhovaného spojení s vnitřním trhem, za předpokladu, že tato fúze má „význam pro Unii“ daný finančním obratem, jehož výše je stanovena v článku 1 Nařízení o spojování.

Je-li takový význam prokázán a operace vzata v potaz, Komise provede důkladné šetření a posouzení operace, jejichž cílem by bylo zachovat účinnou hospodářskou soutěž na vnitřním trhu a předejít škodlivým dopadům na konkurenci a na spotřebitele, především na cestující na místních i mezinárodních linkách, které dotčené společnosti obsluhují.

Při provádění analýz těchto případů bere Komise v úvahu mimo jiné tržní postavení podniků a jejich hospodářskou a finanční sílu na trzích, kde působí.

Komise dne 17. září 2008 na základě oznámení ze strany řeckých orgánů přijala rozhodnutí o odprodeji části majetku společností Olympic Airlines a Olympic Airways Services. V rozhodnutí bylo stanoveno, že, bude-li část majetku odprodána za tržní cenu a zbytek společností projde likvidací, nebude do toho zapojena státní podpora.

Sociální opatření, která řecké orgány přijaly ve vztahu k bývalým zaměstnancům společností Olympic Airlines a Olympic Airways Services nejsou do rozhodnutí Komise zahrnuta; tato sociální opatření nebyla s Komisí konzultována a Komisi není známo, jakého byly charakteru nebo rozsahu.

*
* *

Otázka č. 31, kterou pokládá Zbigniew Ziobro (H-0175/10)

Předmět: Přístup k materiálům v digitální formě v EU

Občané EU dosud nemají rovný přístup k materiálům v digitální formě. Spotřebitelé z Polska si například nemohou kupovat hudbu v internetovém obchodě iTunes. Problém s nerovným přístupem se týká i jiných prodejců a výrobců.

⁽¹⁰⁾ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Nařízení ES o spojování), Úř. věst. L 24, 29.1.2004.

Jaká opatření Komise v této souvislosti přijme, aby dosáhla zlepšení situace? Jak rychle se tato opatření projeví?

Odpověď

(EN) Otázka váženého pana poslance se dotýká tématu stávajících mezer na jednotném digitálním trhu a jako příklad pan poslanec popisuje situaci, kdy občané EU nemají přístup k legálním nabídkám hudebních nahrávek on-line ze zahraničí.

Jedním z důvodů, jež uvádí provozovatelé elektronických obchodů, jako je např. iTunes, ve prospěch zachování vnitrostátních elektronických obchodů a zamezení přístupu spotřebitelům z jiných zemí, je správa autorských práv a práv s nimi spojených, které jsou platné na vnitrostátní úrovni. U některých držitelů práv, např. u hudebních vydavatelů, se stále častěji setkáváme se správou autorských práv v rámci celého Evropského hospodářského prostoru (EHP), přesto většina autorů nadále dává přednost správě svých práv na veřejná vystoupení na vnitrostátním a územním základě.

V současné době Komise pracuje na digitální agendě pro Evropu, která se bude mimo jiné zabývat nynějšími mezerami na jednotném digitálním trhu EU. Cílem je umožnit volný pohyb obsahu a služeb v celé EU, čímž bude povzbuzena poptávka a dokončen jednotný digitální trh. V této souvislosti má Komise v úmyslu vypracovat opatření zaměřená na zjednodušení zpoplatnění, správy autorských práv a přeshraničních koncesí.

Komise a zejména komisař pro vnitřní trh a služby dne 23. dubna 2010 pořádá veřejné slyšení na téma řízení kolektivní správy práv v EU.

Dále se tématem rozdílného zacházení ze strany poskytovatelů služeb v závislosti na státní příslušnosti nebo místu bydliště spotřebitelů podrobně čl. 20 odst. 2 směrnice 123/2006/ES⁽¹¹⁾ o službách na vnitřním trhu (směrnice o službách). Uvádí se v něm: „Členské státy zajistí, aby obecné podmínky přístupu ke službám, které poskytovatel široké veřejnosti poskytuje, neobsahovaly žádná diskriminační ustanovení vztahující se ke státní příslušnosti nebo místu bydliště příjemce.“ Dále článek stanoví, že veškeré druhy rozdílného zacházení zakázány nejsou, neboť odlišné podmínky přístupu budou povoleny v případě, že „jsou rozdíly přímo opodstatněné objektivními kritérii“.

Směrnice o službách byla přijata na konci roku 2006 a členské státy ji měly provést nejpozději do 28. prosince 2009. V souladu se směrnicí bude každé odmítnutí prodeje povoleno pouze poté, co obchodníci prokáží, že použité rozdíly v zacházení jsou přímo opodstatněné objektivními kritérii.

Komise se domnívá, že prosazení čl. 20 odst. 2 směrnice o službách a odstranění zbývajících překážek, které brání rozvoji celoevropského digitálního trhu, povede k postupnému zpřístupnění internetových obchodů s hudbou pro všechny spotřebitele z celé Evropy.

*
* *

Otázka č. 40, kterou pokládá Hans-Peter Martin (H-0161/10)

Předmět: Německo

Poté, co vyšel najevo debakl Řecka v oblasti finanční a politické a členský stát EU Německo neprojevil ochotu poskytnout Řecku bezpodmínečnou pomoc, vyčítají některé členské státy EU, ale i zástupci Komise německé vládě nepřímo, že nejedná v evropském duchu.

Domnívá se Komise, že členský stát EU nejedná v evropském duchu, jestliže na rozdíl od jiných členských států je ještě natolik finančně silný, aby poskytl pomoc, avšak právě v dobách finanční krize cítí povinnost vůči svým daňovým poplatníkům podrobně přezkoumávat jakýkoli výdaj navíc a případně ho odmítnout?

Jaký vzkaz by vyslala bezpodmínečná záchrana Řecka dalším zemím, jež jsou rovněž hluboce zasaženy hospodářskou krizí, jako je Itálie, Irsko, Španělsko a Portugalsko?

⁽¹¹⁾ Úř. věst. L 376, 27.12.2006.

Odpověď

(EN) Komise ani členské státy nikdy o bezpodmínečné záchraně Řecka neuvažovaly. Postupná prohlášení hlav států nebo vlád a Euroskupiny jednoznačně vyznívají v tom smyslu, že jakoukoli pomoc, bude-li nezbytná, budou doprovázet přísné politické podmínky a podpora bude poskytnuta za nezvýhodněných úrokových sazeb ve spolupráci s Mezinárodním měnovým fondem (MMF).

*
* *

Otázka č. 41, kterou pokládá Vilija Blinkevičiūtė (H-0113/10)

Předmět: Chudoba žen v Evropě

V současnosti jsou v téměř celé Evropě hospodářskou krizí nejvíce postiženy ženy a svobodné matky. Osamělé matky musí každý den řešit obtíže spojené s uspokojováním alespoň nejnutnějších potřeb svých dětí. Více než polovina svobodných matek žije pod hranicí chudoby a snaží se každý den sladit svou pracovní dobu s výchovou dětí, což v jejich situaci není jednoduché.

Ačkoli od přijetí směrnice upravující rovnost odměňování v roce 1975 uplynulo již téměř 35 let, ženy v Evropě nadále čelí diskriminaci na trhu práce a mezi platy žen a mužů ve stejné pozici je stále zhruba 17% rozdíl.

Ačkoli bylo loni na programy podporující rovné postavení žen a mužů a sociální soudržnost určeno více než 100 milionů EUR a navzdory skutečnosti, že Komise tyto otázky projednává již řadu let, nebyly dosud stanoveny konkrétní cíle a pravidla Evropské unie, pokud jde o snižování chudoby žen. Jaké kroky hodlá tedy Komise podniknout v budoucnosti, aby se snížila chudoba žen v Evropě? Pokud totiž nebudou přijata konkrétní opatření směřující k omezení chudoby žen, není možné ani snížit chudobu dětí.

Odpověď

(EN) Komise sdílí znepokojení vážené paní poslankyně ohledně nezbytnosti omezit chudobu v Evropské unii tak, aby všichni její obyvatelé a především ti nejzranitelnější, mezi něž patří ženy, mohli vést důstojný život. Tyto obavy a zkušenosti z uplynulého desetiletí odráží návrh začlenit omezení chudoby mezi hlavní cíle Strategie Evropa 2020. Úsilí o jeho splnění bude podpořeno stěžejní iniciativou v této oblasti – Evropskou platformou pro boj proti chudobě. V jejím rámci by měla být posílena Evropská strategie pro sociální začlenění a sociální ochranu a navýšeno úsilí o řešení situace nejzranitelnějších osob ve společnosti.

Komise nedávno přijala Chartu žen⁽¹²⁾, v níž je na následujících pět let vymezeno pět prioritních oblastí a podpořen závazek k rovnosti žen a mužů. Dvě z těchto prioritních oblastí, konkrétně stejná ekonomická nezávislost a stejná odměna za stejnou nebo rovnocennou práci přímo souvisí se snahou o řešení chudoby žen.

Komise má významnou úlohu, neboť v rámci aktivního zapojení podporuje činnosti zaměřené na zvyšování sociálního začlenění a dobrých životních podmínek. Strategie pro aktivní začlenění vychází ze tří následujících bodů: přístup jednotlivce k odpovídajícím prostředkům, lepší propojenost s trhem práce a kvalitní sociální služby. Komise pracuje na dalším kroku tímto směrem, jímž bude zpráva o tom, jak mohou zásady aktivního začlenění nejlépe přispívat ke strategiím překonávání krize. Další prioritou, na níž Komise úzce spolupracuje se členskými státy, je omezení dětské chudoby, a jejím cílem je zajistit, aby byla přijata nezbytná opatření a aby všechny děti měly k dispozici stejné životní příležitosti.

Vážená paní poslankyně zmínila program Progress a kromě něj se na osoby ve společnosti, které jsou více ohroženy nezaměstnaností a sociálním vyloučením, k nimž patří ženy, zaměřuje Evropský sociální fond (ESF). V období 2007–2013 bude ESF poskytovat finanční prostředky na projekty a programy v šesti konkrétních oblastech, přičemž je pravděpodobné, že pět z nich bude mít přímý nebo nepřímý dopad na chudobu obecně a na dětskou chudobu – jedná se o reformy v oblasti zaměstnanosti a sociálního začlenění (1 %); posílení sociálního začlenění znevýhodněných osob (14 %); zvýšení přizpůsobivosti pracovníků a podniků (18 %); usnadnění přístupu k zaměstnání a udržitelnosti (30 %); a zlepšování lidského kapitálu (34 %).

(12) KOM(2010) 78 v konečném znění.

*
* *

Otázka č. 42, kterou pokládá Silvia-Adriana Țicău (H-0115/10)

Předmět: Opatření, jejichž cílem je zvýšit atraktivitu turistických destinací na území Unie a posílit rozvoj evropského odvětví cestovního ruchu

Statistiky Eurostatu uvádějí, že v roce 2009 došlo ke zhoršení situace odvětví cestovního ruchu v porovnání s rokem 2008. Počet nocí strávených v hotelu (nebo odpovídajících noclehů) se totiž snížil o 5 %, přičemž tento pokles dosahuje až 9,1 %, pokud jde o turisty, kteří nejsou rezidenty: 56 % všech noclehů v roce 2009 si rezervovali občané, kteří jsou rezidenty, a 44 % ti, kteří rezidenty nejsou. Lisabonská smlouva však umožňuje Evropské unii doplňovat působení členských států v odvětví cestovního ruchu prostřednictvím podpory konkurenceschopnosti tohoto odvětví a vytvářením vhodného rámce pro rozvoj podniků, které v něm působí. Jaká opatření hodlá Komise přijmout s cílem zvýšit atraktivitu turistických destinací na území Unie a zajistit rozvoj odvětví cestovního ruchu?

Odpověď

(FR) Evropská komise je velmi dobře obeznámena s nejnovějšími statistikami, které Eurostat zveřejnil ohledně počtu nocí strávených v hotelu v EU27 a potvrzuje, že v roce 2009 byl v porovnání s předchozím rokem zaznamenán jeho pokles. Největší pokles se projevil v počtu nocí, které v hotelu stráví zahraniční turisté – pokles dosáhl výše 9,1 %, zatímco počet nocí, které v hotelu stráví občané daného státu, poklesl pouze o 1,6 %. Komise však má na paměti, že stále více turistů si na dovolené vybírá destinace ve svých vlastních státech nebo v nedalekých sousedních zemích, což je především důsledek dopadu nedávné finanční a hospodářské krize. Tento nový trend do jisté míry vysvětluje pokles počtu nocí, jež v hotelu tráví zahraniční turisté. Tento předpoklad potvrzují i výsledky tří průzkumů Eurobarometru, které uskutečnila Komise v roce 2009 a na začátku roku 2010.

Komise je se situací v cestovním ruchu zcela jistě obeznámena a nebude otálet s využitím nové pravomoci, kterou jí v této evropské oblasti svěhuje Lisabonská smlouva. Za tímto účelem zahájily útvary Komise přípravné práce na sdělení, v němž bude určen konsolidovaný rámec pro evropskou politiku cestovního ruchu.

V tomto novém rámci Komise mezi klíčové priority řadí především posílení obrazu a vnímání Evropy coby turistické destinace a konkurenceschopný udržitelný rozvoj evropského cestovního ruchu. Navrhnutá opatření budou samozřejmě zaměřena mimo jiné na posílení atraktivity turistických destinací v EU, s cílem zvýšit počet zahraničních turistů Evropě a zároveň zajistit, aby občané EU mohli v plné míře využívat potenciál dovolených ve svých vlastních zemích a ostatních členských státech. Právě v tomto ohledu by Komise chtěla zdůraznit skutečnost, že jí na evropské konferenci o cestovním ruchu byly předloženy určité všeobecné pokyny a návrhy činností – jednalo se o konferenci „na vysoké úrovni“ v pravém slova smyslu, na téma cestovního ruchu a problémů, s nimiž se potýká, kterou v Madridu uspořádaly útvary Komise ve spolupráci se španělským předsednictvím.

Chceme-li však těchto cílů dosáhnout, všechny subjekty zapojené do cestovního ruchu v Evropě by je měly podpořit: veřejné orgány na příslušných úrovních, samotná Evropská komise, podniky, turisté a veškeré další orgány, jež jsou schopny stimulovat, podpořit a pozitivně ovlivnit cestovní ruch.

*
* *

Otázka č. 43, kterou pokládá Paul Rübig (H-0117/10)

Předmět: Ochrana údajů na internetu

V zájmu zlepšení ochrany údajů na internetu bych chtěl v následujících bodech navrhnout změnu směrnice o ochraně údajů:

Údaje zveřejněné na internetu smějí používat pouze způsobem, který je v souladu s původním účelem zveřejnění.

Uživatelé webu 2.0 by měli mít možnost stálé kontroly údajů, které již byly na internetu zveřejněny. Měli by mít právo stanovit dobu platnosti u samostatně vytvořených obsahů a právo vymazávat osobní údaje.

Každý poskytovatel služeb by měl umožňovat také používání přezdivek či pseudonymů.

Vezme Komise tyto návrhy na změnu směrnice o ochraně údajů v potaz?

Odpověď

(EN) Komise by ráda váženému panu poslanci poděkovala za návrhy několika změn směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů („směrnice o ochraně údajů“)⁽¹³⁾.

Směrnice o ochraně údajů v současné době prochází podrobným přezkumem. Přezkum regulačního rámce pro ochranu údajů byl zahájen na konferenci na vysoké úrovni o budoucnosti ochrany údajů, která se konala v květnu roku 2009 a po ní následovala rozsáhlá veřejná konzultace on-line ukončená v prosinci roku 2009. Otázky, které vážený pan poslanec předložil, přitahují pozornost řady zúčastněných stran a Komise se jimi bude zcela jistě zabývat.

V rámci konzultace Komise obdržela velké množství odpovědí, což svědčí o významu této iniciativy. V současné době provádíme analýzu zpětné vazby, již se nám v konzultaci dostalo, a vyhodnocujeme naznačené potenciální problémy v regulačním rámci a jejich možná řešení.

Požadavek, aby byly údaje přístupné na Internetu využívány pouze v souladu s účelem odsouhlaseným v době zveřejnění je již platnou zásadou určenou ve směrnici o ochraně údajů, která konkrétně stanoví, že osobní údaje musí být uchovávány ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu ne delší, než je nezbytné pro uskutečnění cílů, pro které jsou shromažďovány. Je nezbytné zajistit dodržování této zásady v jakýchkoli souvislostech a zejména na Internetu.

Je-li možné webové uživatele označit za subjekty údajů tak, jak je vymezuje směrnice o ochraně údajů, pak mají právo ponechat si kontrolu nad údaji, které zpřístupňují on-line. V komplikovaném prostředí Web 2.0 je velmi problematické udržet údaje pod kontrolou a mít absolutní přehled o tom, kam byly údaje zaslány a kde byly použity. Z toho důvodu by měl poskytovatel služeb v pozici správce údajů před tím, než zpřístupní údaje on-line, transparentním způsobem informovat subjekt údajů o důsledcích takového kroku.

Komise i její poradní orgán – pracovní skupina pro ochranu údajů zřízená článkem 29 – v řadě stanovisek⁽¹⁴⁾ doporučovala, aby uživatelé on-line vystupovali pod přezdívkami, neodhalovali svoji identitu a používali výchozí nastavení podporující ochranu soukromí uživatelů aplikací Web 2.0.

Při přípravách reakcí na výsledky veřejné konzultace vezme Komise návrhy váženého pana poslance v potaz.

*
* *

Otázka č. 44, kterou pokládá Justas Vincas Paleckis (H-0118/10)

Předmět: Elektronické hlasování

Při volbách do Evropského parlamentu v roce 2009 bylo Estonsko jedinou zemí Evropské unie, kde mohli občané hlasovat prostřednictvím internetu.

Podle údajů odborníků by mohlo elektronické hlasování zefektivnit volby a zvýšit volební účast. Elektronické hlasování by rovněž přilákalo mladší voliče, kteří jsou obvykle pasivní a lhotejší. Spolehlivý systém elektronického hlasování s jasnými instrukcemi pro voliče by posílil demokracii a zajistil pohodlnější hlasování pro osoby s postižením a pro občany, kteří soustavně cestují.

Vypracovala Komise v souvislosti se zavedením elektronického hlasování nějaké doporučení pro členské státy? Posoudila Komise, zda je možné připravit nezbytná opatření a finanční prostředky pro členské státy, aby mohla být možnost elektronického hlasování v členských státech zavedena již pro volby do Evropského parlamentu v roce 2014?

Odpověď

(EN) Komise rozumí tomu, že je nesmírně důležité posílit zapojení všech občanů do demokratického života Unie a zvýšit jejich účast ve volbách do Evropského parlamentu. Specifika průběhu voleb včetně možnosti elektronického hlasování jsou však zcela na výběru každého členského státu.

⁽¹³⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995.

⁽¹⁴⁾ Např. http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2009/wp163_cs.pdf.

Společné zásady pro volby do Evropského parlamentu, jichž se členské státy musí držet, jsou stanoveny v Aktu o zavedení všeobecných přímých voleb poslanců Evropského parlamentu z roku 1976, který byl naposledy pozměněn rozhodnutím Rady č. 2002/772. Mezi ně patří, mimo jiné, povinnost použít systém poměrného zastoupení a využít možnost určit práh pro přidělení mandátů, jehož maximální výše nepřesáhne 5 % hlasů. Členské státy se však mohou zachovat dle své vůle v jednotlivých aspektech voleb, které v Aktu nejsou zahrnuty. Tímto aspektem je i elektronické hlasování.

Návrhy na změny Aktu z roku 1976 spadají do pravomocí Evropského parlamentu. Komise nemá pravomoc předložit návrh na zavedení elektronického hlasování.

Co se týče otázky, jak usnadnit účast občanů Unie ve volbách, včetně těch občanů, kteří pobývají v jiných členských státech, stávající legislativa EU zaručuje právo zúčastnit se voleb na komunální i evropské úrovni v členském státě, v němž se volič nachází, za stejných podmínek, jako mají státní příslušníci daného státu.

*
* *

Otázka č. 45, kterou pokládá Anna Hedh (H-0119/10)

Předmět: Strategie o právech dítěte

S ohledem na závazek EU ke strategii o právech dítěte, jste ochotni nahradit přístup spočívající v řešení dílčích problémů strategickým řízením a podporou zohledňování práv dítěte při provádění veškerých politik EU, vytváření legislativy a plánování?

Pokud ano, jak hodláte aktivně podporovat prosazování této strategie v jednotlivých politikách u svých kolegů a jak chcete kolegy inspirovat, aby v oblastech své příslušnosti zohledňovali práva dítěte a rozpoznávali potřeby konkrétních akcí – jaké kroky se např. v současné době podnikají ve Vašem GŘ, pokud jde o problém „neviditelných“ dětí a násilí ve školách?

Odpověď

Cílem sdělení Komise z roku 2006 s názvem „Směrem ke strategii EU o právech dítěte“ je podpora a zachovávaní práv dítěte ve vnitřních i vnějších politikách Evropské unie.

Sdělení z roku 2006 již splňuje úkol udávat strategický směr politikám EU, které mají dopad na práva dítěte. Komise má v plánu na konci roku 2010 přijmout nové sdělení, v němž popíše, jak hodlá zajistit, aby veškeré vnitřní a vnější politiky EU dodržovaly práva dítěte v souladu se zásadami právních předpisů EU a aby byly zcela v souladu se zásadami a ustanoveními Úmluvy OSN o právech dítěte (UNCRC) a dalších mezinárodních nástrojů.

Další uplatňování a rozvoj strategie by mělo být kombinací obecnějšího přístupu strategického nasměrování politik EU, které mají dopad na děti, a konkrétních výsledků v oblasti jednoznačně stanovených priorit.

Sdělení Komise k novému víceletému programu na období 2010–2014 v oblasti spravedlnosti, svobody a bezpečnosti (Stockholmský program) a závěry Evropské rady ke stejnému tématu ze dne 11. prosince 2009 znovu zdůraznily význam rozvoje ambiciózní strategie v oblasti práv dítěte a stanovily následující tři prioritní oblasti: boj proti násilí páchanému na dětech a na dětech ve zvláště zranitelné situaci, a to zejména v souvislosti s přistěhovalectvím (nezletilé osoby bez doprovodu, oběti obchodování s lidmi).

Problémem, který vyvolává obavy, pokud jde o další rozvoj a uplatňování výrazné strategie EU v oblasti práv dítěte, je nedostatek údajů. Proto jsou pořádány schůzky s experty na technické úrovni, které se zabývají otázkami „neviditelných“ dětí a násilí.

*
* *

Otázka č. 46, kterou pokládá Karin Kadenbach (H-0120/10)

Předmět: EU 2020 a biologická rozmanitost

Ve svém konzultačním dokumentu o budoucí strategii „EU 2020“ pro růst a zaměstnanost klade Komise důraz na vznik nových průmyslových odvětví, urychlení modernizace stávajících průmyslových odvětví Evropy a potřebu posílit průmyslovou základnu Evropy. Nikde však není jasně řečeno, že různé městské a venkovské oblasti mají různé potřeby a že důležité faktory výroby v hospodářství venkova, jako je půda, pitná voda, biologická rozmanitost a další ekologické funkce, mohou vyžadovat různé politické přístupy a

nástroje. Je příznačné, že v konzultačním dokumentu Komise není biologická rozmanitost vůbec zmíněna, a to i přesto, že příroda a přírodní zdroje jsou hlavními pilíři hospodářského rozvoje?

Mohla by prosím Komise sdělit, jak budoucí strategie „EU 2020“ podpoří udržitelnost hospodářství venkova a zemědělství a zajistí konzistentní investice EU do ochrany a obnovy biologické rozmanitosti a funkcí ekosystému.

Odpověď

Strategie Evropa 2020 směřuje práci Evropské komise k dosažení cíle inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění. Co se týče tématu biologické rozmanitosti, je třeba vzít na vědomí, že strategie Evropa 2020 zahrnuje stěžejní iniciativu s názvem „Evropa méně náročná na zdroje“, jejímž cílem je, mimo jiné, oddělit hospodářský růst od využívání přírodních zdrojů. Tato iniciativa značným způsobem omezí tlak na biologickou rozmanitost v Evropě. Na tomto principu jsou rovněž založeny cíle ochrany biologické rozmanitosti a zachování ekosystémů, které právě přijala Evropská rada a jež se stanou ústředním motivem nové strategie Evropské unie pro biologickou rozmanitost.

SZP plní svůj úkol propagovat udržitelnost a konkurenceschopnost zemědělského odvětví, a v těchto souvislostech navíc hraje zásadní roli při hospodaření se zemědělskou půdou tak, aby byla zachována biologická rozmanitost a další přírodní zdroje, jako je voda, vzduch a půda, za použití vzájemně se doplňujících mechanismů, mezi něž patří přímé platby, vzájemná podmíněnost a opatření podporující rozvoj venkova. SZP představuje hlavní nástroj, jímž lze propagovat udržitelný rozvoj našeho zemědělství a ekonomiky venkova, a zároveň zachovat jejich rozmanitost. Tento nástroj podporuje poskytování ekologických služeb, jako je ochrana a obnova biologické rozmanitosti, v rámci zemědělského odvětví.

Politika rozvoje venkova poskytuje především obecný rámec, jež lze jednoduše přizpůsobit konkrétním regionálním požadavkům a problémům. Skutečnost, že součástí programů je soubor regionálních priorit, umožňuje zaujmout integrovaný přístup, který je nezbytný, chceme-li v co největší míře využít synergii mezi opatřeními. V budoucnosti tedy bude mít zásadní význam koncepce „vyrábět více za méně“, která spočívá v lepším využívání zdrojů, snížení tlaku na spotřebu energie a dalších přírodních zdrojů (voda, půda) a udržitelném růstu. Je třeba zdůraznit, že součástí koncepce udržitelného růstu je i kvalitativní aspekt poskytování veřejných statků. Například je naprosto nezbytné podporovat řádné obdělávání půdy, jímž bude zachována a rozvíjena biologická rozmanitost a krajina.

Zachování biologické rozmanitosti nadále zůstává úhelným kamenem strategie Evropské unie na podporu trvale udržitelného rozvoje. V červnu roku 2009 vydala Komise zprávu o pokroku, v níž zdůraznila nezbytnost zintenzívnit úsilí o zachování biologické rozmanitosti. Jeho součástí je zachovávání a podpora udržitelného zemědělství v celé EU tím, že bude umožněno poskytování základních veřejných statků; zajištění atraktivní krajiny, významných stanovišť a biologické rozmanitosti; další rozvoj obnovitelných zdrojů energie; hospodaření s přírodními zdroji, například s vodou a půdou; a pozitivní vliv na změnu klimatu.

*
* *

Otázka č. 47, kterou pokládá Pavel Poc (H-0122/10)

Předmět: Porušování pravidel Schengenského hraničního kodexu - hraniční a jim ekvivalentní kontroly v německém příhraničí u česko-německé vnitřní hranice

Dne 21. 12. 2007 se ČR stala součástí schengenského prostoru, jehož ideovým základem je volný průjezd vnitřních hranic bez kontrol a zastavení. SRN však v příhraničí pokračuje v provádění bezdůvodných mobilních namátkových nebo systematických hraničně-policejních kontrol. Ze zkušeností cestující veřejnosti vyplývá, že SRN porušuje pravidla Schengenského hraničního kodexu včetně pravidel článku 21, neboť kontroly jsou prováděny z důvodu ochrany hranic a jsou mnohem důkladnější než kontroly prováděné na občanech třetích zemí na vnějších schengenských hranicích; průjezd příhraničí je dostatečným důvodem pro provedení kontroly a občané nevědí, co je přípustnou součástí kontrol. V říjnu 2009 měla Komise předložit Evropskému parlamentu zprávu hodnotící provádění ustanovení kapitoly III Kodexu týkající se vnitřní hranice.

Kdy Komise předloží tuto zprávu, jak hodnotí její výsledky a podporují tyto výsledky případnou úpravu článku 21 Kodexu ve smyslu dalšího upřesnění podmínek, za kterých jsou policejní kontroly v příhraničí přípustné?

Odpověď

(EN) V souladu s článkem 38 nařízení (ES) č. 562/2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex)⁽¹⁵⁾, měla Komise Evropskému parlamentu a Radě do 13. října 2009 předložit zprávu o používání hlavy III (Vnitřní hranice).

V červenci roku 2009 rozeslala Komise členským státům dotazníky, na jejichž základě by mohla vypracovat zprávu. Poslední z nich obdržela až po několika upomínkách na začátku roku 2010. Návrh zprávy může být předložen až po zpracování odpovědí, a z toho důvodu v současné době probíhají jeho přípravy.

Součástí zprávy budou ustanovení týkající se vnitřních hranic, jako je například zrušení kontrol na vnitřních hranicích, otázka kontrol na území, odstranění překážek provozu na silničních přechodech a dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, včetně zkušeností a problémů, které vyvstaly poté, co nařízení vstoupilo v platnost a jež vyplývají z jeho uplatňování.

Komise předloží závěry zprávy a, bude-li to nutné, návrhy, jejichž cílem bude včasné vyřešení obtíží, které vyplývají z uplatňování výše uvedených ustanovení.

*
* *

Otázka č. 48, kterou pokládá Jim Higgins (H-0127/10)

Předmět: Finanční regulace s cílem chránit osoby pobírající důchod

Jak zamýšlí Komise, vzhledem k nedávnému zjištění o zcela chybějící ekonomické a finanční regulaci v Irsku a na širším území EU, ochránit těžce pracující občany, jejichž důchody a životní úspory jsou ohroženy nedostatečnou finanční regulací?

Jak Komise zaručí, aby v ekonomické a finanční regulaci nedocházelo opakovaně k takovým nedostatkům?

Odpověď

(EN) Vážený pan poslanec hovoří o „zcela chybějící ekonomické a finanční regulaci“, což pro EU sice neplatí, avšak Komise si je velmi dobře vědoma toho, že z hospodářské a finanční krize je třeba vyvodit závěry. Komise pilně pracuje na zlepšení regulačního rámce pro finanční služby. Součástí tohoto je úsilí vybavit EU efektivnějším systémem dohledu, posílit spolehlivost, řízení rizik a vnitřních kontrol finančních orgánů a zacetit možné mezery v regulaci.

Co se týče důchodů, hlavní právní předpis, jehož cílem je ochrana osob, které pobírají důchod, představuje směrnice EU 2003/41/ES⁽¹⁶⁾ o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi. Směrnice stanoví, že instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění musí mít dostačující a vhodná aktiva pokrývající technické rezervy, avšak neposkytuje podrobné pokyny pro výpočet těchto rezerv. Členské státy mohou přijmout další opatření na ochranu osob, které pobírají důchod, jako jsou požadavky na vlastní kapitál, sponzorské přísliby, systémy na ochranu důchodů a další formy bezpečnostních mechanismů. V březnu roku 2008 vydal Evropský výbor orgánů dozoru nad pojišťovnictvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním zprávu, v níž zhodnotil ustanovení jednotlivých členských států v oblasti technických rezerv a bezpečnostních mechanismů.⁽¹⁷⁾

Krize zhoršila demografické problémy a odhalila zranitelnost stavby některých financovaných důchodových systémů. Z toho důvodu má Komise v záměru v průběhu tohoto roku zveřejnit Zelenou knihu o důchodech. Jejím cílem bude zahájit konzultaci na širokou škálu témat, které se týkají přiměřenosti, udržitelnosti, účinnosti a zabezpečení důchodů. Jedním z cílů Zelené knihy je zahájit podrobnou diskuzi na téma regulace soukromých penzijních fondů s možností přezkoumat směrnici o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi.

⁽¹⁵⁾ Úř. věst. L 105 ze 13.4.2006, s. 1.

⁽¹⁶⁾ Úř. věst. L 235, 23.9.2003.

⁽¹⁷⁾ http://www.ceiops.eu/media/docman/public_files/publications/submissionstotheec/ReportonFundSecMech.pdf.

Je třeba dodat, že osoby, které pobírají důchod a své peníze mají uložené v bankách, jsou – jako ostatní vkladatelé – pod ochranou, kterou stanoví směrnice 94/19/ES⁽¹⁸⁾ o systémech pojištění vkladů. Tato směrnice byla pozměněna směrnicí 2009/14/ES⁽¹⁹⁾, která mimo jiné stanoví, že do 31. prosince 2010 mají členské státy zajistit, aby výše pojištění vkladů v bankách byla stanovena na 100 000 EUR pro případ, že se tyto vklady stanou nedisponibilními (současná minimální výše pojištění vkladů stanovená původní směrnicí činí 50 000 EUR). Komise má v záměru v průběhu tohoto roku pokročit s navrhovanými změnami směrnice o systémech pojištění vkladů, jejichž cílem je větší ochrana úspor a posílení důvěry vkladatelů.

*
* *

Otázka č. 49, kterou pokládá Nessa Childers (H-0129/10)

Předmět: Podpora Komise v oblasti péče o duševní zdraví

Vítá iniciativy zabývající se problematikou rakoviny a cukrovky, které byly zahájeny v nedávné době. Na vnitrostátní i evropské úrovni nicméně stále neexistuje dostatek vhodné podpory pro osoby mající problémy s duševním zdravím. V minulém týdnu si v rámci mého volebního obvodu vzali nezávisle na sobě v okruhu 30 kilometrů život tři lidé. I když není pochyb o tom, že tito lidé byli nemocní, došlo k selhání systému zdravotní péče, neboť kvůli vyhledání odborné pomoci museli cestovat do téměř 100 kilometrů vzdáleného Dublinu. Paradoxem je, že v blízkých městech existují poradny pro osoby, jejichž blízká osoba spáchala sebevraždu, ale v žádném z těchto měst se nenachází poradna pro osoby trpící depresí a duševními nemocemi, která by prvotně pomohla sebevraždám předcházet. Důrazná iniciativa zabývající se problematikou alarmujícího počtu sebevražd a deprese stále neexistuje, přičemž se jedná o natolik závažný problém, že by se měl stát hlavní prioritou nové Komise.

Jakým způsobem hodlá nová Komise řešit tuto problematiku?

Hodlá Komise podniknout kroky, které by vedly k zařazení problematiky alarmujícího počtu sebevražd na klíčovou pozici v novém programu pro oblast zdraví?

Odpověď

(EN) Duševní zdraví představuje důležitou oblast zdraví veřejnosti a zároveň je hlavní příčinou chorob v EU.

Komise si je vědoma skutečnosti, že sebevraždy bývají často propojeny s problémy v oblasti duševního zdraví.

V červnu roku 2008 zahájili orgány EU, členské státy a odborníci v několika oborech spolupráci v rámci Evropského paktu za duševní zdraví a pohodu a výměnu osvědčených postupů v otázkách duševního zdraví.

Komise se rovněž spolu s maďarským ministerstvem zdravotnictví podílela na financování konference o prevenci depresí a sebevražd. Na konferenci bylo zdůrazněno, že by členské státy měly mít k dispozici politiky, jejichž cílem je řešit deprese a sebevražednost a hovořilo se o rámci pro opatření proti sebevraždám založeném na faktech.

Zodpovědnost za to, aby vnitrostátní politiky a služby v oblasti zdravotnictví byly soustředěny na požadavky duševního zdraví, samozřejmě zůstává na členských státech.

*
* *

Otázka č. 50, kterou pokládá Laima Liucija Andrikiienė (H-0132/10)

Předmět: Potřeba společného souboru pravidel pro prodej zbraní do třetích zemí

Francie nedávno zahájila s Ruskem jednání o možném prodeji čtyř válečných lodí Mistral. Tyto rozhovory vyvolaly reakci u mnoha členských států EU, včetně Lotyšska, Litvy, Estonska a Polska, které si stěžovaly, že prodej válečných lodí Mistral by měl negativní důsledky pro jejich bezpečnost a rovněž bezpečnost některých sousedních zemí EU. Tyto země poukazují na to, že loď Mistral je jednoznačně útočným typem lodí.

⁽¹⁸⁾ Úř. věst. L 135, 31.5.1994.

⁽¹⁹⁾ Úř. věst. L 68, 13.3.2009.

S ohledem na to, že Lisabonská smlouva předpokládá společné úsilí v oblasti obrany a obsahuje ustanovení o solidaritě v oblasti bezpečnosti a obrany, domnívá se Komise, že by měl být v EU vytvořen soubor společných pravidel, který by se týkal prodeje zbraní členských států EU do třetích zemí?

Je Komise připravena takovouto diskusi zahájit?

Odpověď

(EN) Vývoz vojenského materiálu ze členských států EU do třetích zemí se řídí společným postojem Rady 2008/944/SZBP, který byl přijat dne 8. prosince 2008. Výklad a uplatňování společného postoje je primárně záležitostí členských států.

Společný postoj obsahuje řadu kritérií, která členské státy musí zvážit, když vyhodnocují žádosti o licence na vývoz zbraní. Patří mezi ně zachování regionálního míru, bezpečnosti a stability a národní bezpečnost členských států i spřátelených a spojeneckých zemí.

Společný postoj stanoví: „S přihlédnutím k zásadám a kritériím tohoto společného postoje členské státy v rámci SZBP případně společně posoudí situaci potenciálních nebo skutečných příjemců vývozu vojenských technologií a vojenského materiálu z členských států. Tato posouzení probíhají pravidelně, mimo jiné v rámci pracovní skupiny Rady pro vývoz konvenčních zbraní, na všech příslušných úrovních na žádost členského státu.

*
* *

Otázka č. 51, kterou pokládá Mairead McGuinness (H-0134/10)

Předmět: Nezaměstnanost osob se zdravotním postižením

Může Komise nastínit, do jaké míry a jak by otázka nezaměstnanosti zdravotně postižených a opatření boje proti rostoucímu počtu těchto nezaměstnaných měly být zahrnuty do strategie EU pro růst a zaměstnanost?

Domnívá se Komise, že by v rámci hlavních směrů evropské strategie pro zaměstnanost měly být stanoveny zvláštní ukazatele pro osoby se zdravotním postižením?

Odpověď

(EN) Komise si je vědoma problémů, jimž čelí osoby se zdravotním postižením v Evropské unii, chtějí-li si najít zaměstnání a setrvat v něm. V Lisabonské strategii pro růst a zaměstnanost je situace osob se zdravotním postižením na trhu práce zahrnuta do tří zastřešujících cílů, které jsou popsány v hlavních směrech politiky zaměstnanosti členských států, v hlavním směru č. 17⁽²⁰⁾. Tematikou osob s postižením se rovněž zcela jednoznačně zabývá návrh Komise na Strategii Evropa 2020, konkrétně v prioritě růstu podporujícího začlenění. Komise také v plné míře podporuje přístup, který zohledňuje otázky zdravotního postižení, a zajistí tedy, aby bylo osobám s postižením umožněno využít podpory veškerých stěžejních iniciativ, jejichž součástí je inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění.

Pro budoucí evropskou strategii zaměstnanosti by zcela jistě bylo užitečné stanovit konkrétní ukazatele pro situaci osob s postižením ve vztahu k zaměstnanosti. Hlavní překážkou stanovení porovnatelných ukazatelů je skutečnost, že státy EU nepoužívají konzistentní definici postižení. Komise dále zdůrazňuje, že pět navržených hlavních cílů vyjadřuje to, o co usiluje strategie Evropa 2020: rychlý nárůst ekonomiky a zaměstnanosti (cíl týkající se míry zaměstnanosti), který bude inteligentní (cíl v oblasti výzkumu, vývoje a inovace, terciárního vzdělávání a co se týče počtu studentů, jež předčasně ukončují školní docházku), zelený (cíle 20/20/20) a podpoří začlenění (cíle omezení chudoby). Nepředpokládá se, že by hlavní cíle odpovídaly všem aspektům strategie Evropa 2020 a že by jejich počet mohl být neomezený.

*
* *

⁽²⁰⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st10/st10614-re02.en08.pdf>.

Otázka č. 52, kterou pokládá Niki Tzavela (H-0140/10)**Předmět: Energetická politika**

Představitelé EU vyjádřili svou vůli zlepšit v energetickém odvětví vztahy s Ruskem a hovořili o posunu směrem navázání obchodního vztahu.

V jihovýchodním Středomoří jsou dva konkurenční plynovody: Nabucco a South Stream. South Stream bude přepravovat ruský plyn. Plynovod Nabucco je již připraven, ale plyn, který by měl přepravovat, není k dispozici. Odkud hodlá EU získat plyn pro plynovod Nabucco, jestliže v důsledku patové situace v turecko-arménské otázce dochází k zablokování přívodu plynu z Ázerbájdžánu a EU není ochotna obchodovat s Íránem?

Pokud se jedná o obchod, zvažuje Komise možnost jednat s Ruskem o otázkách plynovodů Nabucco a South Stream? Přemýšlí Komise nad způsoby, které by spíše umožnily spolupráci mezi těmito projekty, než z nich činily konkurenční projekty? Pokud ano, jak hodlá Komise takové spolupráce dosáhnout?

Odpověď

(EN) Komise si klade za cíl zajistit vysoký stupeň energetické bezpečnosti. V tomto smyslu Komise usiluje o otevření jižního koridoru a o to, aby zaujala pozici zprostředkovatele mezi navrhovateli jakýchkoli projektů, které napomohou dosažení tohoto cíle, a to především ve vztazích se třetími zeměmi. Obchodní stránky projektů jsou však výlučně v pravomocích jejich navrhovatelů.

Komise má k dispozici informace o tom, že v oblasti jižního koridoru je dostatek plynu na to, aby bylo možné zahájit jakýkoli z projektů navržených v této oblasti. Komisi bylo naznačeno, že počáteční závazek, který je pro tyto projekty nezbytný, činí přibližně 8 bcm.

Pokud je Komisi známo, žádný z projektů v jižním koridoru není přímo podmíněn dodávkami plynu z Íránu.

*
* *

Otázka č. 53, kterou pokládá Ilda Figueiredo (H-0146/10)**Předmět: Evropský rok boje proti chudobě**

Na různých návštěvách a schůzích s institucemi činnými uvnitř občanské společnosti jsem si povšimla malé viditelnosti Evropského roku boje proti chudobě a zejména nedostatku prostředků nutných k posílení opatření a činností na místě, vzhledem k tomu, že v Portugalsku žije 23 % dětí a mládeže mladších 17 let v chudobě.

Současná situace je obzvláště vážná, neboť roste nezaměstnanost a stoupá počet nejistých a málo placených pracovních míst, což se dotýká zejména mladých lidí a žen.

Mohla by Evropská Komise uvést, jaká opatření byla v rámci Evropského roku boje proti chudobě přijata, s jakými konkrétními opatřeními se počítá a jaké jsou náklady na tato opatření?

Odpověď

(EN) Děti a mladí lidé jsou většinou více ohroženi chudobou než ostatní občané. Existují dva typy domácností, které čelí větším rizikům než ostatní – konkrétně domácnosti s jedním rodičem a nezaopatřenými dětmi a domácnosti, v nichž žijí početné rodiny.

Instituto da Segurança Social IP, orgán propojený s ministerstvem práce a sociální soudržnosti, byl v Portugalsku pověřen jako vnitrostátní organizace, která bude zodpovídat za organizaci zapojení Portugalska do Evropského roku boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení a za koordinaci ve své zemi.

Na cílech Evropského roku boje proti chudobě Portugalsku pracuje prostřednictvím partnerství mezi regionálními a místními orgány, nevládními organizacemi a sdělovacími prostředky. Na vnitrostátní úrovni byly vybrány následující čtyři priority:

přispívat k omezení chudoby (a prevenci rizika vyloučení) prostřednictvím praktických opatření, která budou mít skutečný dopad na život občanů;

podporovat porozumění chudobě a její vícerozměrné povaze, lepší zviditelnění chudoby;

posilovat a mobilizovat celou společnost v úsilí o vymýcení chudoby a vyloučení;

považovat chudobu za problém všech států („přesahuje hranice států“).

V dubnu roku 2010 se bude Portugalsko zabývat otázkami spojenými s mládeží a zaměřit se na chudobu dětí. Právě probíhá několik činností zaměřených na zvyšování povědomí, včetně regionálních aktivit pro širokou veřejnost. Portugalsko bylo pozitivně hodnoceno ve sdělovacích prostředcích a v současné době probíhá rozsáhlá informační kampaň on-line (její součástí jsou e-mailové zpravodaje, webové stránky a sociální sítě), která v zapojených zemích patří k nejúspěšnějším.

EU se podílela na financování rozpočtu uskutečnění Evropského roku boje proti chudobě v Portugalsku, a to částkou 600 000 EUR. Kampaň zaměřená na vnitrostátní komunikaci a předávání informací, jejíž součástí jsou semináře a další aktivity, je v plné míře financována z vnitrostátních prostředků.

*
* *

Otázka č. 54, kterou pokládá Jörg Leichtfried (H-0148/10)

Předmět: Počet poslanců Evropského parlamentu po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost

Podle článku 11 jednacího řádu Evropského parlamentu ve znění pozměněném dne 25. listopadu 2009 se může do doby, než bude ratifikován dodatkový protokol, účastnit 18 budoucích poslanců činnosti Evropského parlamentu v roli pozorovatelů, aniž by měli právo hlasovat.

Jak hodlá Komise provést ustanovení Lisabonské smlouvy ohledně dalších 18 křesel v Evropském parlamentu?

Jaké kroky Komise učiní v zájmu urychlení ratifikace dodatkového protokolu ze strany členských států EU?

Co má Komise v úmyslu podniknout, aby se Francie podřídila závěrům Evropské rady ze dnů 18. a 19. června 2009 a jmenovala další poslance Evropského parlamentu?

Odpověď

Evropská rada v souladu s čl. 48 odst. 3 TEU požádala Komisi, aby poskytla své stanovisko k návrhu španělské vlády na změnu Protokolu č. 36 o přechodných ustanoveních. Komise v současné době připravuje stanovisko, kterým přispěje k tomu, aby se dodateční poslanci mohli zhostit svého mandátu co nejdříve poté, co bude pozměněna smlouva a proběhne ratifikace požadovaného aktu primárního práva.

Ratifikace požadovaného aktu primárního práva je v pravomoci členských států. Komisi nepřísluší tento proces ovlivňovat.

Závěry předsednictví ze zasedání Evropské rady ve dnech 18 a 19. června v příloze č. 4 stanoví, že členské státy k zaplnění dodatečných křesel jmenují osoby v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy a pod podmínkou, že zmíněné osoby byly zvoleny ve všeobecných přímých volbách, především ve volbách konaných za tímto účelem, nebo s odvoláním na výsledky voleb do Evropského parlamentu, které se konaly v červnu roku 2009, nebo tím, že vnitrostátní parlament daného členského státu jmenuje ze svých řad požadovaný počet poslanců.

*
* *

Otázka č. 55, kterou pokládá Cristian Dan Preda (H-0152/10)

Předmět: Ochrana práva na vzdělávání v menšinovém jazyce na Ukrajině

Jakými prostředky a nástroji Evropská Komise zaručuje, aby se v rámci probíhajícího politického dialogu s Ukrajinou soustředila pozornost na dodržování práva na vzdělávání v menšinových jazycích? Jak Komise sleduje, zda Ukrajina plně provádí program přidružení, pokud jde o její závazky v oblasti dodržování práv menšin, a jak zajišťuje, aby Ukrajina tento program plně prováděla? Paní Ferrero-Waldnerová ve své odpovědi jménem Komise, kterou reagovala dne 3. února na otázku poslankyně Kingy Gálové (P-6240/09), prohlásila, že Komise vzala na vědomí obsah ukrajinského ministerského výnosu č. 461 (2008) a usnesení č. 1033 (2009) i nová ustanovení týkající se závěrečných zkoušek, a že bude situaci nadále sledovat. Jaké jsou výsledky tohoto sledování a jakým způsobem lze podle názoru Komise zlepšit přístup příslušníků menšin ke vzdělávání v jejich rodném jazyce?

Odpověď

(EN) Vztah mezi EU a Ukrajinou je založen na společných hodnotách, mezi něž patří dodržování lidských práv, právního státu a demokratických principů. Hovoří se o nich v rámci pravidelného politického dialogu mezi EU a Ukrajinou a spolupráce, která byla zahájena Dohodou o partnerství a spolupráci. Na nejvyšší úrovni, v průběhu zasedání Rady pro spolupráci EU a Ukrajiny, v podvýboru pro spravedlnost, svobodu a bezpečnost, na bilaterálních schůzkách i v rámci standardních dialogů jsou pravidelně zmiňovány především otázky v oblasti lidských práv.

Otázka lidských práv je rovněž ve velké míře zahrnuta do nedávno schváleného plánu přidružení (totéž platilo pro bývalý akční plán evropské politiky sousedství EU-Ukrajina (ENP)). Komise ve své zprávě o pokroku akčního plánu každoročně pravidelně podává zprávy o tom, jak jsou tyto závazky plněny. V dohledné době bude zveřejněna zpráva za rok 2009.

V oblasti lidských práv a zásad právního státu a demokracie zajišťuje EU další podporu a propagaci prostřednictvím nástroje evropské politiky sousedství (jež je ekvivalentem 20–30 % národního orientačního programu na období 2011–2013), dalších nástrojů na poskytování finančních prostředků organizacím, které působí v oblasti lidských práv, jako je např. evropský nástroj pro demokracii a lidská práva, a mechanismů a zdrojů Východního partnerství (jako je platforma pro demokracii, řádnou správu věcí veřejných a stabilitu).

Co se týče otázky zacházení s menšinami, především v oblasti vzdělávání, Komise ji nadále pozorně sleduje. V průběhu politických dialogů s Ukrajinou neustále zmiňuje význam dodržování práv menšin a toho, aby bylo zajištěno, že ustanovení, která se vztahují ke vzdělávání, nebudou přímou či nepřímou diskriminací občanů, kteří neumí ukrajinsky. Komise o tomto tématu rovněž vedla diskuzi s ostatními zainteresovanými mezinárodními organizacemi (Rada Evropy, Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE)). Bude i nadále tato témata probírat s ukrajinskými partnery, především po nedávné změně vlády na Ukrajině.

Obecným cílem politiky mnohojazyčnosti EU je uznání důležitosti všech jazyků, včetně těch regionálních a menšinových. Dodržování jazykové a kulturní rozmanitosti je jedním z jejích základních kamenů.

*
* *

Otázka č. 56, kterou pokládá Iliana Malinova Iotova (H-0153/10)

Předmět: Zřízení orgánu pro černomořské zásoby ryb, který není součástí Generální komise pro rybolov ve Středozezemním moři

Černé moře spadá pod Generální komisi pro rybolov ve Středozezemním moři (GFCM). V současné době jsou členy této Komise pouze tři černomořské státy (Bulharsko, Rumunsko a Turecko) a z toho jsou jen dva členské státy EU. Ostatní černomořské státy (Ukrajina, Rusko a Gruzie) v této komisi chybějí. To je často příčinou problémů při shromažďování údajů o stavu populací ryb a o ekologické situaci. Kromě toho se GFCM zatím dostatečně nezabývá problémy Černého moře, což lze pozorovat v dokumentech z výročních zasedání, kde zcela chybějí např. vědecké výzkumy a projekty týkající se tohoto v EU relativně nového moře.

Počítá Komise s tím, že by iniciovala zřízení orgánu pro Černé moře, který by nebyl součástí GFCM a sledoval by stav jeho zdrojů a ekosystému?

Počítá Komise s tím, že v době, kdy Černé moře ještě spadá pod GFCM, bude věnovat větší pozornost konkrétně tomuto moři z hlediska řízení rybolovu?

Odpověď

Generální komise pro rybolov ve Středozezemním moři (GFCM) bude moci přinášet lepší výsledky za předpokladu, že se smluvní strany efektivně zapojí a zajistí proaktivní účast svých vědců v příslušných pracovních skupinách, neboť to je významný krok v celkovém procesu rozhodování.

GFCM stále vyjadřuje odhodlání posílit svoji činnost v Černém moři, zejména od doby konání zasedání roku 2008, a v souvislosti s ním podniká konkrétní kroky s cílem vytvořit a uskutečnit společný regionální výzkumný projekt. Nicméně skutečnost, že v současné době pouze tři ze šesti černomořských států jsou jejími členy, představuje vážnou překážku efektivnějšího působení GFCM v této oblasti.

Komise má na paměti výlučnou pravomoc EU v oblasti rybolovu, posiluje působení GFCM v Černém moři, a je tedy připravena zabývat se veškerými možnými iniciativami, skrze něž lze ve větší míře podpořit

spolupráci v regionu, a tím zajistit udržitelný rybolov založený na ekosystémovém přístupu k řízení rybolovu, a které by fungovaly samostatně nebo skrze Úmluvu o ochraně Černého moře proti znečištění (Bukurešťská úmluva).

Komise podporuje posílený dialog se všemi pobřežními státy, jehož prostřednictvím budou nalezena společná východiska, schváleny konkrétní projekty spolupráce a zároveň posíleny činnosti GFCM v Černém moři.

*
* *

Otázka č. 57, kterou pokládá Nicole Kiil-Nielsen (H-0157/10)

Předmět: Zachování lidských práv v Afghánistánu

Evropská unie podpořila dne 28. ledna 2010 v Londýně plán národního usmíření afghánského prezidenta Hamída Karzáiho a přislíbila přispět na jeho financování.

Získala EU záruky ohledně dodržování základních práv žen, před tím než schválila a finančně podpořila tento plán?

Pokud bude muset být národní usmíření provedeno samotnými Afghánci, jakým způsobem Komise hodlá dohlížet na dodržování demokratických práv při poradním mírovém shromáždění ve dnech 2., 3. a 4. května v Kábulu?

Podřídí Unie při příležitosti kábulské konference chystané na červen 2010 svou finanční pomoc dodržování závazků přijatých afghánskou vládou zahájit strukturální reformy s cílem zajistit řádnou správu věcí veřejných, svobodné parlamentní volby a boj proti korupci?

Odpověď

(EN) EU je pevně odhodlána obhajovat lidská práva – a v této souvislosti práva žen – v rámci svých programů a politických dialogů s Afghánistánem. Z toho důvodu Komise vítá tuto otázku – která zcela správně poukazuje na nesmírné problémy, jímž nadále afghánské ženy čelí – a to i přes to, že v této právní oblasti již bylo dosaženo určitého úspěchu, zejména v roce 2009. Komise s potěšením sděluje, že v prosinci roku 2009 proběhla v Bruselu schůze Pracovní skupiny pro lidská práva Rady EU (COHOM)⁽²¹⁾, která byla věnována pouze situaci žen v Afghánistánu, při příležitosti předložení zprávy organizace Human Rights Watch a za účasti zástupců různých nevládních organizací, kteří si mohli předat postřehy ze svého oboru.

Zvláštní výzvou bude upevnění a další rozvoj těchto práv v souvislosti s procesy usmíření a znovuzačlenění – jak byly popsány při příležitosti konání konference v Londýně (28. ledna 2010). Do čela procesu, který ještě nebyl rozveden do podrobností, se postaví Afghánci, a jakmile budou podrobnosti známy, bude možné zvážit finanční podporu EU do fondu znovuzačlenění.

V souvislosti s tím představuje významný krok mírové shromáždění (Jirga), které se má konat ve dnech 2–4. května v Kábulu. Bude to pouze první krok, a je třeba mít na paměti, že nemá ústavní pravomoci a že bude spíše poradním hlasem v procesu. Přípravy shromáždění stále probíhají, zejména v důsledku stále se měnící otázky toho, kdo se jej zúčastní, tedy složení delegací. V tuto chvíli lze zcela jednoznačně tvrdit, že ženy-zástupkyně budou na této akci mít zřetelnou úlohu a jasně dané místo. Vzhledem k tomu je však třeba říci, že mezinárodní komunita má doposud málo informací na to, aby mohla posoudit možný dopad mírového shromáždění na „usmíření žen a mužů“.

Komise si je rovněž vědoma obav, které v těchto dnech nadále veřejně vyjadřují samotné afghánské ženy a zejména poslanci a zástupci občanské společnosti. EU (spolu s vedoucími misí EU) bude v tomto ohledu bedlivě sledovat jakýkoli vývoj, a to především prostřednictvím svých odborníků na lidská práva, kteří působí v dané oblasti.

Kde je to opodstatněné, EU bude nadále ve vztahu s afghánskou vládou zmiňovat konkrétní otázky, což již v mnoha případech učinila – v roce 2009 EU intervenovala v řadě otázek v oblasti lidských práv na bilaterální i veřejné úrovni, především co se týče svobody sdělovacích prostředků, svobody projevu a šířského zákona o osobním postavení. Stručně řečeno, není pochyb o tom, že pro EU představuje dodržování afghánské ústavy a závazky Afghánistánu v oblasti lidských práv významnou metu v plánovaném procesu znovuzačlenění.

⁽²¹⁾ Pracovní skupina pro lidská práva Rady EU.

Co se týče lidských práv, EU si nestanovuje podmínky pomoci, která směřuje k posílení afghánských institucí – zejména v oblasti právního státu – neboť je nezbytná k tomu, aby byl Afghánistán schopen dodržet standardy lidských práv, k nimž se zavázal. Kromě toho EU, je-li to vhodné, poukazuje na tyto otázky především prostřednictvím politického dialogu s afghánskou vládou – a to především s ohledem na opatření, která navázala na volební pozorovatelské mise EU při příležitosti konání loňských prezidentských voleb.

Je důležité, aby konference v Kábulu podpořila závazky afghánské vlády, nejen co se týče korupce – která byla ústředním tématem konference v Londýně – ale rovněž v oblasti obecných norem politického chování, včetně zásadních otázek správy, mezi něž patří prověřování kandidátů na vysoké posty, transparentní a efektivní volební zákony, odzbrojení nezákonně ozbrojených skupin a dodržování lidských práv. Otázku, zda si můžeme dovolit riskovat odnětí podpory jedné z nejchudších zemí na světě kvůli tomu, že z našeho pohledu selhala při plnění jednoho nebo více z těchto cílů, by bylo nezbytné velmi podrobně prozkoumat. Nejvýznamnějším cílem z politického, hospodářského i sociálního hlediska musí být nalezení způsobu, jak zastavit násilí. Bez něj nebude možné dosáhnout ani jednoho cíle.

*
* *

Otázka č. 59, kterou pokládá Gilles Pargneaux (H-0163/10)

Předmět: Zákaz výroby a dovozu výrobků obsahujících dimethyl-fumarát

Prodejce nábytku Conforama prodával ve Francii pohovky a křesla, které vyrábí čínský podnik Linkwise a jež obsahují dimethyl-fumarát. Tato křesla a pohovky vyvolávající alergie si měly vyžádat dosud zjištěných 128 obětí. Poté, co spotřebitele v řadě zemí (Francii, Finsku, Polsku, Spojeném království, Švédsku) postihly vážné zdravotní problémy, zakázala Evropská unie s platností od 1. května 2009 uvádět výrobky obsahující dimethyl-fumarát na trh a nechala kontaminované výrobky stáhnout z oběhu na dobu nejméně jednoho roku.

Za prvé, mohla by Komise uvést, zda na tento přechodný zákaz navázal zákaz definitivní, platný pro celé území Evropské unie? Za druhé, mohla by Komise upřesnit, zda jsou výrobci ze třetích zemí oprávněni nadále používat tento nepovolený biocid a vyvážet výrobky obsahující dimethyl-fumarát do Evropské unie?

Odpověď

(EN) Komise ve své odpovědi ze dne 12. března 2010 na otázku k písemnému zodpovězení č. P-0538/10⁽²²⁾ uvedla, že přechodný zákaz využívání dimethyl-fumarátu ve spotřebním zboží doposud nebyl nahrazen trvalým zákazem, což platí i dnes. Návrh trvalého zákazu stále připravují zodpovědné francouzské orgány v rámci nařízení REACH⁽²³⁾. Očekává se, že tento návrh bude Evropské agentuře pro chemické látky (ECHA) předložen v průběhu dubna roku 2010. Předpokládá se, že posouzení návrhu bude trvat přibližně 18 měsíců od doby, kdy jej agentura ECHA obdrží. Komise hodlá v závěru procesu hodnocení v rámci nařízení REACH připravit návrh ohledně používání dimethyl-fumarátu, který bude vycházet ze stanoviska agentury ECHA. V opatřeních, která by Komise mohla navrhnout, bude zohledněn návrh francouzské strany a stanoviska výborů agentury ECHA.

Dne 11. března 2010 prodloužila Komise dočasný zákaz do 15. března 2011. Komise hodlá dočasný zákaz používání dimethyl-fumarátu ve spotřebním zboží prodloužovat tak, jak to stanovila ve svém rozhodnutí ze dne 17. dubna 2009⁽²⁴⁾, tedy každý rok, do doby, kdy vstoupí v platnost permanentní řešení této záležitosti. Důsledkem toho je situace, kdy žádné spotřební zboží s obsahem dimethyl-fumarátu již nebude na trhu EU povoleno, včetně dovozu. Orgány členských států budou zákaz nadále dodržovat v souladu s ustanoveními rozhodnutí Komise ze dne 17. prosince 2009.

⁽²²⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=CS>

⁽²³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES, Úř. věst. L 396, 30.12.2006.

⁽²⁴⁾ 2009/251/ES: Rozhodnutí Komise ze dne 17. března 2009, kterým se členským státům ukládá povinnost zajistit, aby výrobky obsahující biocid dimethyl-fumarát nebyly uváděny nebo dodávány na trh (oznámeno pod číslem K(2009) 1723). Text s významem pro EHP, Úř. věst. L 74, 20.3.2009.

Závěrem je důležité připomenout, že používání dimethyl-fumarátu, což je biocid, je v EU pro zpracování spotřebního zboží zakázáno ustanovením směrnice o biocidech⁽²⁵⁾. Problém způsobený látkou dimethyl-fumarát je tedy omezen na spotřební zboží dovážené ze třetích zemí, kde bylo zpracováno za použití dimethyl-fumarátu. Výsledkem přezkumu směrnice o biocidech byla skutečnost, že Komise v červnu roku 2009 přijala návrh nařízení, který mimo jiná opatření umožňuje schválení dovozu zboží, jež bylo upraveno za použití biocidních přípravků⁽²⁶⁾. V současné době tento návrh prozkoumává Parlament a Rada.

*
* *

Otázka č. 60, kterou pokládá Charalampos Angourakis (H-0165/10)

Předmět: Stávkokazičské činnosti vůči egyptským rybářům

Stávkující egyptští rybáři z oblasti Michaniona byli vystaveni útokům ohrožujícím jejich životy a fyzickému násilí ze strany přísluhovačů zaměstnavatelů, přičemž je zcela jednoznačně porušováno jejich právo na stávku. Konkrétně totiž došlo k tomu, že během jejich stávky přijalo vedení Organizace pro zaměstnávání pracovníků (OAED) bez souhlasu rybářů nepravdivé prohlášení zaměstnavatelů „o dobrovolném odchodu“ stávkujících, a umožnilo tak masivní nábor nezaměstnaných rybářů navzdory skutečnosti, že zákon 1264/82 zakazuje veškeré náborové pracovní síly v době stávky. Mimoto bylo soudní projednávání stížnosti podané odborem egyptských rybářů přeloženo na 14. dubna, což majitelům plavidel umožňuje dále bez obav přijímat stávkokazy do pracovního poměru.

Odsuzuje Komise tyto kruté útoky zaměstnavatelů na pracovníky z řad přistěhovalců a skutečnost, že se OAED stala stávkokazem?

Odpověď

(EN) Komise si není vědoma toho, že došlo k incidentu, jež vážený pan poslanec popisuje.

Považuje jej za násilné jednání proti zaměstnancům, které je zcela trestuhodné a nepřijatelné.

Každý má právo na to, aby byla respektována jeho fyzická a duševní nedotknutelnost. Každý má právo na svobodu shromažďování, a to i v záležitostech týkajících se odborů. Kromě toho mají zaměstnanci v souladu s právem Unie, vnitrostátním právem i zvyklostmi v případě konfliktu zájmů právo na kolektivní opatření na obranu svých zájmů, včetně stávky. Všechna jmenovaná práva jsou zakotvena v Listině základních práv Evropské unie (články 3, 12 a 28).

Článek 51 však stanoví, že ustanovení této listiny jsou při dodržení zásady subsidiarity určena orgánům, institucím a jiným subjektům Unie, a dále členským státům, pouze pokud uplatňují právo Unie.

Neexistuje evropský právní předpis, který by konkrétně zajišťoval právo na stávku nebo upravoval podmínky jeho uplatňování. SFEU se v souladu s článkem 5 na toto právo nevztahuje.

Je tedy na příslušných řeckých orgánech, včetně soudů, aby posoudily zákonnost zmíněné stávky a náboru zaměstnanců v jejím průběhu a aby uplatnily příslušný vnitrostátní právní předpis s patřičným ohledem na mezinárodní závazky, které se vztahují na daný členský stát.

*
* *

Otázka č. 61, kterou pokládá Pat the Cope Gallagher (H-0170/10)

Předmět: Žádost irské vlády o pomoc v souvislosti s povodní

V lednu 2010 předložila irská vláda Komisi žádost o pomoc pro osoby, jež na konci roku 2009 postihla v Irsku povodeň. Mohla by Komise poskytnout aktuální informace ohledně stavu této žádosti?

⁽²⁵⁾ Směrnice 98/8/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh, Úř. věst. L 123, 24.4.1998.

⁽²⁶⁾ KOM(2009) 267 v konečném znění.

Odpověď

(EN) Komise obdržela žádost irské vlády dne 27. ledna 2010 a následně ji posoudily útvary Komise. Irské orgány nahlásily škody ve výši 500 milionů EUR, což je pod běžnou hranicí 0,6 HND – která nyní v Irsku dosahuje 935 milionů EUR – a využití prostředků fondu by tedy bylo možné pouze výjimečně a za předpokladu, že by byla splněna řada kritérií zakotvených v nařízení o Fondu solidarity.

V březnu roku 2010 Komise písemně kontaktovala irské orgány a žádala o další informace, které jsou nezbytné pro dokončení posouzení žádosti. Mimo jiné je třeba, aby irské orgány blíže určily rozsah způsobených škod, neboť v žádosti podané v lednu byl označen slovy „bude potvrzeno“ a „v této fázi pouze orientační a podléhá dalšímu přezkumu“.

Komise o žádosti rozhodne neprodleně poté, co obdrží všechny informace a – budou-li splněna všechna kritéria – navrhne Parlamentu a Radě výši finanční pomoci.

*
* *

Otázka č. 62, kterou pokládá Ivo Belet (H-0173/10)

Předmět: Dokončení silničního okruhu kolem města Antverpy

Vlámská vláda rozhodla, že Evropské komisi v souladu s rozhodnutím o transevropských dopravních sítích předloží předběžný návrh nového tunelu, kterým má být dokončen silniční okruh kolem města Antverpy, aby se ujistila, že jedná v souladu se všemi ustanoveními směrnice o tunelech (směrnice 2004/54/ES⁽²⁷⁾).

Je Evropská Komise zmocněna k tomu, aby formálně potvrdila soulad tohoto předběžného návrhu se směrnicí o tunelech?

V jakém časovém horizontu si Evropská Komise myslí, že v daném případě dokáže posoudit tento předběžný návrh tunelu a vyslovit se k němu?

Provedou útvary Komise případně vlastní inspekce na místě, aby zprávu o bezpečnosti vypracovanou příslušnou inspekční službou přezkoumaly na základě směrnice EU z roku 2004?

Jak Komise hodnotí plány na vyhloubení tunelu v rámci transevropské silniční sítě (TERN) tzv. Seveso podnikem, v tomto případě petrochemickým podnikem Total? Je to proveditelné? Existují příklady takových tunelů nebo plánovaných tunelů jinde v EU?

Dává Komise z hlediska bezpečnosti i životního prostředí přednost výstavbě mostu, nebo tunelu za účelem vyřešení dopravní situace na komunikacích v rámci sítě TERN?

Odpověď

(EN) Komise si je vědoma toho, že se v současné době zvažuje výstavba tunelu, který by uzavřel okruh kolem města Antverpy. Komise však o tomto plánu nebyla oficiálním způsobem zpravena, ani neobdržela podrobné informace.

Bude-li tunel postaven, pak zcela jednoznačně musí splňovat požadavky právních předpisů EU, především ustanovení směrnice 2004/54/ES⁽²⁸⁾ o minimálních bezpečnostních požadavcích na tunely transevropské silniční sítě.

Články 9 a 10 a přílohy č. II této směrnice podrobně rozvádí postup schvalování návrhu, bezpečnostní dokumentaci a uvedení tunelu do provozu. V každém případě členské státy určí „správní orgán“ na vnitrostátní, regionální nebo místní úrovni. Zodpovědností tohoto orgánu je zajistit, aby byly dodrženy veškeré aspekty bezpečnosti tunelů, a učinit veškerá nezbytná opatření, aby byl zaručen soulad s touto směrnicí.

Dále podle článku 13 směrnice musí být v případě nutnosti provedena analýza rizik orgánem, který je funkčně nezávislý na správci tunelu. Analýza rizik pro tunel zahrnuje veškeré konstrukční faktory a podmínky provozu, které mají vliv na bezpečnost, zejména charakteristika a typ provozu na pozemních komunikacích,

(27) Úř. věst. L 167, 30.4.2004. s. 39.

(28) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/54/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních bezpečnostních požadavcích na tunely transevropské silniční sítě, Úř. věst. L 167, 30.4.2004.

délka tunelu, prostorové uspořádání tunelu a prognóza počtu těžkých nákladních vozidel za den. Obsah a výsledky analýzy rizik musí být součástí bezpečnostní dokumentace, která je předložena správnímu orgánu. Celý proces analýzy rizik má být zahájen správním orgánem, který je popsán výše. Komise do něj nezasahuje.

V souladu s výše uvedenými ustanoveními Komise zajišťuje správné provádění směrnice 2004/54/ES členskými státy, nemá však povinnost ani pravomoc hodnotit, zda nově postavené tunely vyhovují požadavkům směrnice. Nemusí tedy „poskytnout stanovisko“ ani provádět inspekce na místě.

Článek 12 směrnice Seveso II 96/82/ES⁽²⁹⁾ je věnován územnímu plánování a stanoví, že členské státy zajistí, aby se v jejich politikách územního plánování nebo jiných souvisejících politikách braly v úvahu cíle prevence závažných havárií a omezení důsledků takových havárií, a především vezmou z dlouhodobého hlediska v potaz potřebu udržovat příslušné vzdálenosti mezi závody, na které se vztahuje tato směrnice, a co největší vzdálenost od hlavních dopravních tahů. Článek mimo jiné vyžaduje provádění kontrol nového rozvoje v okolí stávajících závodů, jako jsou dopravní spoje, pokud umístění a výstavba zvyšuje riziko závažné havárie nebo zhoršuje její následky. Členské státy zajistí, aby všechny příslušné orgány a plánovací orgány, které odpovídají za rozhodování v této oblasti, zavedly vhodné konzultační postupy, jimiž zaručí, že při přijímání rozhodnutí budou k dispozici technické informace o rizicích vyplývajících ze závodu. Zodpovědnost za zajištění souladu s těmito pravidly nese příslušný orgán členského státu. Komise nemá k dispozici informace o těchto aktivitách v EU.

Co se týče výběru mezi možnostmi vystavět tunel nebo most, Komise neupřednostňuje žádnou z nich. Je nezbytné v souladu s platnými právními předpisy EU provést posouzení vlivů na životní prostředí a na bezpečnost, což spadá do povinností příslušného orgánu, a poté bude v každém konkrétním případě určena upřednostňovaná možnost.

*
* *

Otázka č. 63, kterou pokládá Peter van Dalen (H-0177/10)

Předmět: Masová zvěrstva v Nigérii

Je si Komise vědoma masových zvěrstev páchaných ve státě Plateau v Nigérii, které se naposledy udály ve dnech 19. ledna a 7. března 2010?

Je si Komise vědoma toho, že tato masová zvěrstva nepředstavují izolované incidenty, ale jsou naopak součástí nepřetržité spirály násilí mezi různými etnickými a náboženskými skupinami ve střední Nigérii?

Je si Komise vědoma toho, že podle určitých zpráv jsou místní orgány někdy do tohoto násilí zapojeny a často mu pouze nečinně přihlížejí?

Bude Komise naléhat na nigerijskou vládu a ústřední orgány, aby více usilovaly o přerušení spirály násilí mezi etnickými a náboženskými skupinami ve střední Nigérii, a to účinnějším zajištěním bezpečnosti v ohrožených komunitách, včetně venkovských oblastí, potrestáním pachatelů těchto masových zvěrstev, odstraňováním základních příčin sektářského násilí, včetně sociální, ekonomické a politické diskriminace určitých skupin obyvatelstva?

Odpověď

(EN) Komise přijala opatření, jimiž zajistila bezprostřední reakci na nedávné propuknutí násilí v nigerijském městě Jos a jeho okolí v lednu a březnu roku 2010. Neprodleně poté, co se objevily zprávy o konfliktech, navázaly útvary Komise odpovědné za poskytování rozvojové a humanitární pomoci kontakt s Mezinárodním červeným křížem v Nigérii a dalšími místními agenturami. Ty mohly potvrdit, že byly uspokojeny humanitární potřeby většiny obětí a že nemocnice byly schopny vyrovnat se s přílivem raněných.

Roku 1999 se Nigérie vrátila k demokracii a od té doby bylo zaznamenáno zlepšení v oblasti lidských práv, ale i nárůst napětí a násilných konfliktů, zejména v centrálních státech. Za posledních deset let si násilné konflikty v Nigérii vyžádaly více než 14 000 obětí a zanechaly přes tři miliony vnitřně vysídlených osob. Příčinou vzniku násilí je velké množství faktorů, mezi něž patří existence konkurenčních etnicko-lingvistických skupin a boj o přístup ke zdrojům. Stávající rozdíly jsou často podněcovány a prohlubovány existujícími

⁽²⁹⁾ Směrnice Rady 96/82/ES ze dne 9. prosince 1996 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek, Úř. věst. L 10, 14.1.1997.

náboženskými rozdíly a vedou k větším střetům. Opatření, která EU v Nigérii uplatňuje, spojují okamžité diplomatické úsilí s dlouhodobější rozvojovou spoluprací.

EU patřila k prvním mezinárodním partnerům Nigérie, kteří zveřejnili stanoviska k násilí, které vypuklo ve městě Jos. V lednu roku 2010 vydala vysoká představitelka pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a místopředsedkyně Komise, baronka Ashtonová, společně s americkou ministryní zahraničí Hillary Clintonovou, britským ministrem zahraničí Davidem Milibandem, a francouzským ministrem zahraničí Bernardem Kouchnerem prohlášení, v němž vyjádřili hluboké politování nad násilím a tragickými ztrátami na životech ve městě Jos. Vyzvali v něm všechny zúčastněné strany, aby se ukázny a hledaly mírové způsoby řešení rozdílností. Rovněž vybídli federální vládu, aby postavila pachatele násilností před soud a podporovala mezietnický a mezináboženský dialog.

V únoru a březnu roku 2010 vydala EU další prohlášení o Nigérii, v nichž vyzývá ke stabilitě a zdůrazňuje význam právního státu, zodpovědného vládnutí a podpory zodpovědnosti. V březnu roku 2010 předala delegace EU v Abuji ministerstvu zahraničních věcí Nigérie diplomatickou demarši, v níž odsoudila nedávné propuknutí násilí ve vesnicích v okolí města Jos.

Co se týče konfliktů ve městě v Jos v lednu a březnu roku 2010, armáda svým zásahem sehrála klíčovou roli, dostala situaci pod kontrolu a zabránila šíření násilí. Přesto existují zprávy o tom, že armáda i policie prováděly popravy bez soudů. Doposud není k dispozici nezávislý, ověřitelný a potvrzený počet obětí a vysídlených osob v důsledku konfliktů, k nimž došlo v lednu a březnu roku 2010, ani zprávy o úloze, kterou sehrála armáda.

Vážený pan poslanec si je vědom toho, že konflikty mezi komunitami ve městě Jos jsou pravidelným jevem: k zásadním střetům došlo v letech 2001, 2004 a 2008. Násilí v roce 2008 vedlo k velmi vysokému počtu smrtelných úrazů, a místní vláda v Plateau následně zahájila vyšetřování. V listopadu 2009 zahájila federální vláda vyšetřování na federální úrovni. Závěry šetření na státní úrovni nejsou známy a šetření federální vlády doposud nebylo uzavřeno. EU vyzvala federální vládu Nigérie, aby zajistila vyšetření příčin nejnovější vlny násilí a postavila jejich pachatele před soud.

EU v rámci Evropského rozvojového fondu (EDF) podporuje rozvojovou spolupráci s africkými, karibskými a tichomořskými zeměmi (AKT), k nimž patří i Nigérie. Dvěma nejdůležitějšími odvětvími v oblasti podpory Nigérie v rámci programu spolupráce jsou mír a bezpečnost, správa věcí veřejných a lidská práva.

EU aktivně podporuje mír a bezpečnost prostřednictvím politického dialogu s Nigérií v souladu s článkem 8 revidované dohody z Cotonou, v níž má podpora politikám pro mír významnou úlohu. EU v dialogích se třetími zeměmi připisuje velkou důležitost právům na svobodu náboženského vyznání, víry a projevu. Svoboda myšlení, přesvědčení, náboženského vyznání a víry je jedním ze základních práv a to je jako takové zakotveno v řadě mezinárodních nástrojů. Podle článku 8 dohody z Cotonou se EU zapojuje do pravidelného politického dialogu s Nigérií o lidských právech, demokratických zásadách a také o etnické, náboženské a rasové diskriminaci.

*

* *